

ဇင်သန့်

ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဟင်္သာတမြို့၌ ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၃)ရက်နေ့တွင် အဘ - ဦးအေးမောင်၊ အမိ- ဒေါ်သိန်းတန်တို့မှ မွေးဖွား။

အသက် (၄) နှစ်အရွယ်တွင် မိဘများနှင့်အတူ ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာပြီး ရန်ကုန်မြို့တွင်ပင် ပညာသင်ကြားခဲ့။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် တန်းမြင့်ကျောင်းထွက် စာမေးပွဲအောင်မြင်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲအောင်မြင်။

၁၉၇၁ ခုနှစ် လုပ်သားများကောလိပ်တွင် ရူပဗေဒ အဓိကဖြင့် ပညာသင်ကြားပြီး ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် သိပ္ပံဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့။

၁၉၇၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၈ ခုနှစ်အတွင်း သုတေသနလက်ထောက်၊ လက်ထောက် စီစစ်ရေးမှူး၊ ရာထူးများ ထမ်းဆောင်ခဲ့။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၉၁ ခုနှစ်အထိ ဓန စီးပွားရေးမဂ္ဂဇင်းတွင် အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ၁၉၉၁ ခုနှစ်မှစ၍ စာပေရေးသားခြင်း တစ်ခုတည်းကိုသာ ဇောက်ချလုပ်ကိုင်ခဲ့။

လက်ရှိတွင် အခါအားလျော်စွာ မဂ္ဂဇင်းများ၌ ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါးများ ရေးသားလျက်ရှိပြီး ဘာသာပြန် လုံးချင်းဝတ္ထု၊ စီးပွားရေး၊ အောင်မြင်ရေး၊ တက်ကျမ်းစာအုပ်များ ရေးသားလျက်ရှိ၊ စာရေးသူအနှစ်သက်ဆုံး တက်ကျမ်းစာအုပ်မှာ “အကြံကောင်းတော့ တစ်ချက် ” ဖြစ်ပြီး အကြိုက်ဆုံး အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်မှာ “ဒိုက်ဦးမှ စင်ကာပူသို့” စာအုပ်ဖြစ်။

www.burmeseclassic.com

အရုဏ်ကောင်းကင်စာအုပ် (၁၃)

စာဖတ်ခြင်းဖြင့် အတိုးတက်ရေး-၃

စာနယ်ဇင်းစာကို အကျိုးရှိအောင် စနစ်တကျဖတ်နည်း
လင်သန့်

READING SMART
by
Nicholas Reid Schaffzin

အရုဏ်ကောင်းကင် စာအုပ်တိုက်
အမှတ် ၄၄၊ ၈၇ လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကုန်
ဖုန်း-၂၈၇၄၃၁

မာတိကာ

- ဘာသာပြန်သူအမှာ
- စကားဦး
- ၁။ စာနယ်ဇင်းဖတ်ပါ ကြီးပွားရာ ၈
- ၂။ အပျော်ဖတ်စာပေ ၆၈

ဘာသာပြန်သူအမှာ

ဤ‘စာဖတ်ကျွမ်းခြင်းဖြင့် ဘဝတိုးတက်ရေး’ စာအုပ်ကို စာအုပ် ၁-၂-၃ အဖြစ် တစ်ကန့်စီခွဲ၍ ဘာသာပြန်ဆို ထုတ်ဝေ ခဲ့ပါသည်။ မူရင်းစာအုပ်မှာ တစ်အုပ်တည်းဖြစ်သော်လည်း တစ် အုပ်တည်းအဖြစ် ဘာသာပြန်ထုတ်ဝေလိုက်လျှင် စာအုပ်မှာ သိပ် ထူသွားမည်စိုးသောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ကဏ္ဍတစ်ခုစီကို သီးခြားတစ်အုပ်စီခွဲထုတ်ခြင်းဖြင့် စာဖတ်သူများ ကိုယ်သန်ရာ သန်ရာ ရွေးဖတ်နိုင်စေရန်တစ်ကြောင်း ယခုလို ခွဲ၍ထုတ်လိုက် ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်များလျှင် ဗဟုသုတတိုးပွားပြီး ဗဟုသုတ တိုးပွား သည်နှင့်အမျှ ကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်း နည်းလမ်းတွေ သိရှိ လာမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကြီးပွားလိုသူတို့အတွက် စာ များများဖတ်ဖို့ လိုသည်။ စာကို မြန်မြန်၊ သွက်သွက်ဖတ်ကာ နားလည်ကျေညက်မှလည်း စာကိုများများဖတ်ဖြစ်မည်။ ဖတ် သလောက်လည်း အကျိုးရှိနိုင်သည်။

ဤစာအုပ်များတွင် ထိုသို့ မြန်မြန်နှင့် ကျေညက်အောင် ဖတ်နည်းများ တင်ပြထားပါသည်။ စာအုပ် ၁ တွင် အထွေထွေ

စာများကို မြန်အောင်၊ ကျေညက်အောင် ဖတ်နည်းများကို စနစ် တကျ တင်ပြထားပါသည်။

စာအုပ် ၂ တွင်မူ အထူးသဖြင့် ကျောင်းသားများနှင့် သက်ဆိုင်ပါသည်။ ကျောင်းသားများ ကျောင်းစာကို မြန်မြန်နှင့် အလွယ်တကူ မှတ်မိအောင် ကျက်မှတ်နည်းများ တင်ပြထား သည်။ ထို့အပြင် ကြီးပွားလို၍ဖတ်သည့် တက်ကျမ်းများ၊ လုပ်ငန်း ဆိုင်ရာ စာအုပ်များ၊ မဖတ်ချင်ဘဲ တာဝန်အရ ဖတ်ရသည့် စာများကိုအချိန်ကုန်သက်သာပြီး နားလည်သဘောပေါက်အောင် ဖတ်နည်းများလည်း ပါရှိခဲ့သည်။

ကျောင်းစာကို အမြန်ရအောင် ကျက်မှတ်နိုင်ခြင်းဖြင့် စာမေးပွဲတွင် အဆင့်ကောင်းရနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ပညာရေး အဆင့်အတန်းလည်း မြင့်မားကာ ဘဝတစ်လျှောက် ကြီးပွား တိုးတက်ဖို့မှာ မခက်ခဲနိုင်တော့ပေ။

လုပ်ငန်းခွင်တွင် တာဝန်အရ စာဖတ်ရသည်မျိုးတွင်လည်း မြန်မြန် သဘောပေါက်အောင် ဖတ်နိုင်ခြင်းဖြင့် အချိန် ကုန်သက်သာမည်၊ လုပ်ငန်း တွင်ကျယ်မည်၊ အထက်လူကြီး ကြိုက်ကာ ရာထူးအဆင့်အတန်း အတက်မြန်လာမည်။ မိမိ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း ဖြစ်လျှင်လည်း လုပ်ငန်းထိရောက်အောင်မြင်မှု ရှိကာ တိုးတက်ကြီးပွားလာနိုင်သည်။

ယခု စာအုပ် ၃ ကတော့ စာနယ်ဇင်းစာပေနှင့်သက်ဆိုင် သည်။ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည် စသည့် ရသစာပေ ဖတ်နည်းများ လည်း ပါသည်။ ကြီးပွားလိုသူတိုင်း မိမိတို့ မြို့ရွာအတွင်း၊ မိမိနိုင်ငံအတွင်း၊ ကမ္ဘာကြီးအတွင်း နေ့စဉ်၊ လစဉ် ဖြစ်ပျက် နေမှုအစုစုတို့ကို မပြတ်သိရှိနေဖို့ လိုသည်။ လောကကြီးကို မျက်ခြေပြတ်သည်နှင့် အထီးကျန်ဖြစ်ကာ ကြီးပွားတိုးတက်ရန် လည်း မလွယ်တော့။

ထို့ကြောင့် နေ့စဉ် သတင်းစာဖတ်ရမည်။ အပတ်စဉ်၊ လစဉ် စာစောင်၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းတွေ ဖတ်ရမည်။ ထိုသို့ ဖတ်သည့်အခါ များပြားလှသော ထိုစာနယ်ဇင်းများကို သာမန် နည်းဖြင့်ဖတ်နေလျှင် အခြားအလုပ်ပင်လုပ်ရန် အချိန်ရတော့မည် မဟုတ်။ ထို စာနယ်ဇင်းအားလုံးကို အချိန်တိုတိုနှင့် အကုန် အစင်သိအောင် ဖတ်တတ်ဖို့လိုသည်။ ထိုနည်းများကို ယခု စာအုပ် ၃ တွင် တင်ပြထားပါသည်။

အမေရိကန်သမ္မတဟောင်း ကနေဒီသည် နံနက်မိုးလင်း သည်နှင့် အသင့်ချပေးထားသည့် သတင်းစာပေါင်း မြောက်များ စွာကို မိနစ်ပိုင်းအတွင်း အကုန်ဖတ်၍ပြီးနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိပ်ဆုံးရောက်လိုသူအားလုံး ထိုအတိုင်း ဖတ်နိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့မဖတ်တတ်သေးဟုဆိုလျှင် ဤ စာအုပ် ၃ ကို ဖတ်၍ လေ့လာပါ။

ဤစာအုပ်တွင် ဝတ္ထုတို၊ဝတ္ထုရှည် စသည့် ရသစာပေများ ဖတ်နည်းလည်း ပါရှိသည်။ စာပေ အနုပညာ ဆိုသည်မှာ လူတို့ အတွက် စိတ်အပန်းပြေရာလည်း ဖြစ်သည်။ ဗဟုသုတလည်း ပေးသည်။ လူ့ဘဝကို လေ့လာစရာ ဘဝဒဿနတွေကိုလည်း ပေးသည်။ ဝတ္ထုဆို၍ ကြီးပွားရေးနှင့် မဆိုင်ဟု မထင်ပါနှင့်။ အနည်းဆုံး စိတ်အပန်းပြေသည်ဆိုလျှင်သော်မှ မိမိလုပ်ငန်းတွင် စိတ်လန်းဆန်းစွာ အာရုံစိုက် လုပ်ဆောင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝတ္ထုမှာ စာဖတ်သူအတွက် အဖိုးတန်အသိ၊ အဖိုး တန် အတွေးအခေါ် တစ်ခုခုတော့ ပေးစမြဲပင်။

နောက်ပြီး ဝတ္ထုကို ကျောင်းသုံးပြဋ္ဌာန်းစာအုပ် လုပ်သည် များလည်း ရှိတတ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ဝတ္ထုကို ကျောင်းသုံးအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သောအခါ ထိုဝတ္ထုကိုပင် ကျောင်းသားတို့ မကိုင်

ချင်တော့။ ကျောင်းသားများ ထိုသို့မဖြစ်အောင်၊ အဆိုပါ ပြဌာန်း
ဝတ္ထုစာအုပ်ကို လွယ်ကူပေါ့ပါးစွာ ကျက်မှတ်နိုင်အောင် ဤ
စာအုပ်တွင် တင်ပြထားပါသည်။

ဤစာအုပ်သုံးအုပ်တွင် မိမိနှင့် သက်ဆိုင်မည့် စာအုပ်ကို
ရွေး၍ ဖတ်နိုင်ပါသည်။ စာအုပ်အားလုံးကို ဖတ်လျှင်လည်း
အချည်းနှီး မဖြစ်ပါ။ သို့သော် ဘဝတွင် တိုးတက်ကြီးပွား
လိုသူမှန်လျှင် သုံးအုပ်စလုံးဖတ်ပါက ပို၍သင့်လျော်ပါသည်။

ယခုစာအုပ်တွင်လည်း ယခင်စာအုပ်များနည်းတူ လေ့ကျင့်
ခန်းများ၊ စာဖတ်ပြေးလမ်းများ ပါရှိပြီး ထိုလေ့ကျင့်ခန်းများ၌
မူရင်းစာအုပ်ပါ ဆောင်းပါး၊ ဝတ္ထုများထက် မြန်မာတို့နှင့် ရင်းနှီး
ပြီးသား စာပေများကို ဖလှယ်၍ ထည့်ပေးထားပါသည်။ သို့ရာ
တွင် ကျန်သည့်အပိုင်းများကို မူရင်းစာအုပ်ပါ အတိုင်း ဘာသာ
ပြန်ထားပါသည်။

ဤစာအုပ်များကိုဖတ်၍ စာဖတ်သူများ စာဖတ်ရိုက်မြင့်လာ
ပြီး စာများများ ဖတ်ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် ကြီးပွားတိုးတက်ဖို့အတွက်
ခြေလှမ်းတစ်ရပ်ဟု ဆိုရပေမည်။ ယခင်က စာဖတ်ရမည်ကို
တွန့်နေသော စာဖတ်သူတစ်ဦး ဤစာအုပ်များကို ဖတ်မိရာမှ
သာမန်စာများ သာမက တက်ကျမ်းများ၊ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အသိ
ပညာ၊ အတတ်ပညာ ကျမ်းစာအုပ်များကိုပင် ဇက်ဆက်သလို
ဖတ်လာနိုင်ပြီဟုဆိုလျှင် ဤစာအုပ်ကို အပတ်တကုတ် ဘာသာ
ပြန်ရကျိုး နပ်သည်ဟု ခံယူမိပါသည်။

ဇင်သန်

စကားဦး

စာကို ရှော့ရှော့ရှူရှူ အလွယ်တကူ ဖတ်သွားနိုင်သူတွေ ကိုတွေ့ဖူးကြပေလိမ့်မည်။ ထိုလူက “ ဪ... ဒီစာအုပ်လား၊ ကျုပ်ဖတ်တာ သုံးနာရီပဲကြာတယ်” ဟုဆိုသော စာတစ်အုပ်ကို မိမိဖတ်နေသည်မှာ သုံးပတ်ထဲရောက်နေသော်လည်း မပြီးဘဲ ရှိနေသည်လား။ ထိုလူကဲ့သို့ မဖြစ်လိုဘူးလား။

ထိုလူများသည် ဘာမျှ ပိုထူးခြားသည် မဟုတ်ကြ။ ဦးနှောက်လည်း ပိုကောင်း၍မဟုတ်။ သူတို့စာဖတ်နည်းကို သိ၍ဖြစ်သည်။ ထိုလူတွေကဲ့သို့ မိမိတော့ စာဖတ်တတ်တော့ မည်မဟုတ်ဟု အားငယ်နေသည်လား။

လုံးဝအားငယ်စရာ မရှိပါ။ စာကို မြန်မြန်နှင့်ကျေညက် အောင်ဖတ်တတ်ဖို့ မိမိတော့ မည်သို့မျှ လုပ်၍ရမည် မဟုတ်ဟု မထင်ပါနှင့်။ ထိုလူတွေ မည်သို့စာဖတ်သည်ကို အတုခိုးရန်သာ ရှိပါသည်။

ယခု ဤစာအုပ်မှာ ထိုလူတို့၏ နည်းများကို တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုလူများမှာ စာဖတ်ကျွမ်းသည်။ သို့သော် သူတို့ကို သူတို့အဘယ်ကြောင့် စာဖတ်ကျွမ်းမှန်းပင် မသိကြ။ သူတို့က အလေ့အကျင့်ဖြင့် အလိုအလျောက် စာဖတ်ကျွမ်းလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့မှာ စာကို ကျွမ်းကျင်လွယ်ကူစွာ ဖတ်ပြီး ဖတ်သမျှစာကိုလည်း အကုန်မှတ်မိနေကြသည်။ သူတို့သည် စာဖတ်နည်းကို ကျင့်သုံးသွားကြခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ထိုသို့ ကျင့်သုံးသွားမှန်းပင် သူတို့ဘာသာ မသိလိုက်ကြ။

ဤစာအုပ်တွင် စာဖတ်သည့်အခါ တွေ့နိုင်သည့် အခက် အခဲများကို ကျော်ဖြတ်နည်းများ ပါဝင်သည်။ စာကို မြန်မြန် ဖတ်နိုင်ရုံသာမက ကျေညက်စွာ နားလည်သွားစေရမည်။ စာဖတ် သည်ကတော့မြန်ပြီး ကျေညက်အောင်နားမလည်လျှင် မော်တော် ကားစက်ကို မြန်အောင်လုပ်ထားပြီး ကားဘီးနှင့်စတီယာရင် တို့ကို သွက်အောင် လုပ်ပေးထားသည်နှင့် တူသည်။ မကြာမီ ထိုကား မှောက်သွားနိုင်သည်။

စာဖတ်ကျွမ်းရုံနှင့် မိမိဘဝပြောင်းလဲတိုးတက်လာတော့ မည်ဟု မထင်ပါနှင့်။ စားပွဲပေါ်တွင် ပိုက်ဆံတွေ တင်ထားပြီး မျက်နှာကျက်တွင်လည်း တစ်ရာတန် ငွေစက္ကူများ ချိတ်ဆွဲ ထားသည့်နေရာကို နေ့စဉ်ဖြတ်သန်းသွားရသည် ဆိုပါစို့။ ထိုပိုက်ဆံ များကိုလည်း မိမိယူလိုက ယူ၍ရနိုင်သည် ဆိုပါစို့။ သို့ဆိုလျှင် စားပွဲထောင့်ရှိ အကြွေစေ့ကလေးများလောက်နှင့် ကျေနပ်ပါ သည်ဆိုကာ ထိုအကြွေစေ့ကလေးများကိုသာ ယူမည်လား။

စာဖတ်ကျွမ်းရုံဖြင့် ချမ်းသာသွားမည်တော့မဟုတ်။ သို့သော် စာဖတ်ကျွမ်းသည်နှင့် ကြီးပွားချမ်းသာရေး ဗဟုသုတများ ရလာမည်တော့အမှန် ဖြစ်သည်။ ထိုဗဟုသုတများဖြင့် ကြီးပွား တိုးတက် ချမ်းသာလာမည် ဖြစ်သည်။

စာဖတ်ကျွမ်းသည်ကတော့ ကောင်းပါသည်။ သို့သော် စာဖတ်ကျွမ်းရုံဖြင့် မိမိဘဝ ပြောင်းလဲလာနိုင်စရာ အကြောင်း မရှိဟုဆိုသူများ ရှိကောင်းရှိမည်။

ကျောင်းတွင်ပဲကြည့်ဦး၊ ကျောင်းဘာသာရပ်များတွင် စာဖတ်ကျွမ်းသူနှင့် မကျွမ်းသူ စာမေးပွဲ၌ အဆင့်ကွာခြား သွားလိမ့်မည်။ ကျောင်းသားအများကြားတွင် မိမိက ထိပ်ဆုံး အဆင့်ရောက်ပြီဆိုလျှင် မိမိဘဝ ပြောင်းလဲမသွားနိုင်ပေဘူးလား။

အလုပ်သမားများကြားထဲတွင်လည်း အလုပ်သမား တစ်ယောက်သည် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ မိမိအလုပ်ရှင်နှင့် ဆွေးနွေးမိသည် ဆိုပါစို့။ ထိုအလုပ်သမားသည် မိမိနှင့် အမြင်တူသည်ဆိုကာ အလုပ်ရှင်က မျက်နှာသာပေး သည်မျိုးလည်း ရှိနိုင်သည်။ စာဖတ်အား ကောင်းသည်နှင့် အလုပ်ရာထူး ၊ လစာတိုးတက်မှုလည်း ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် စားပွဲပေါ်တွင် အကြွေစေ့များကို ပြန်ချထား လိုက်ပါ။ ရာတန်များကိုသာ လှမ်းဆွတ်ပါ။ မိမိ ဘာအလုပ်ပဲ လုပ်လုပ် တစ်သက်လုံး စာဖတ်သွားနိုင်ဖို့တော့လိုသည်။ ဤစာအုပ် သည် စာဖတ်ကျွမ်းအောင် သင်ကြားပေးနိုင်ပြီး စာဖတ်အား ကောင်းခြင်းဖြင့် လူတကာ မျှော်လင့်တောင့်တနေကြသည့် ကြီးပွားချမ်းသာမှုကို ရရှိခံစား နိုင်ပေလိမ့်မည်။

စာ
နယ်
ဇင်း
ဖတ်
ပါ
ကြီး
ပွား
ရာ

" Journalism is the ability to meet the chantage of filling space."

-Rebecca West

“စာနယ်ဇင်းဟူသည် ဟာကွက်ကို ဖြည့်နိုင်စွမ်း၏”

-ရီဘတ်ကာဝက်စ်

ဤစာအုပ်ကို မဖတ်မီ သတင်းစာတစ်စောင် (သို့မဟုတ်)မဂ္ဂဇင်း
တစ်စောင်ကို ဆွဲဖတ်လိုက်ပါ။ အလှူကုန် ကြော်ငြာတွေများသောမဂ္ဂဇင်း
မဖြစ်ပါစေနှင့်။ထိုကြော်ငြာများသည်စာဖတ်ခြင်းနှင့်မဆိုင်သောအရာများ
ဖြစ်၍ ယင်းတို့ကြောင့် ခေါင်းကိုက်လာနိုင်ပါသည်။

အခွင့်ကြုံလျှင် သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်ရောင်းသည့်ဆိုင်၊ မဂ္ဂဇင်းများ ရောင်းသည့်စာအုပ်ဆိုင်ကို သွားပါ။ သက်ဆိုင်ရာပရိသတ်အကြိုက် အလိုက် ထုတ်သည့် ဂျာနယ်တွေ၊ မဂ္ဂဇင်းတွေကို တွေ့ရလိမ့်မည်။ မိမိအကြိုက်လည်း ပါကောင်းပါမည်။ များသောအားဖြင့်တော့မဂ္ဂဇင်း တစ်စောင်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်သော် ကိုယ်ဖတ်ဖို့ လိုအပ်သည့် မဂ္ဂဇင်း ဟုတ်မဟုတ် မသေချာလှ။ ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်ကို စဖတ် လိုက်သည်နှင့် အစပိုင်းတော့ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတော့မလိုလို နှင့်နောက်တော့ ကိုယ့်အကြိုက်မတွေ့သဖြင့် ၊ ပျင်းလာသဖြင့်၊ စိတ်ရှုပ် လာသဖြင့် ဒေါသဖြင့်ကာ ထိုမဂ္ဂဇင်း (သို့မဟုတ်) ဂျာနယ်ကို ပစ်ချလိုက်မိမည်။

Copyright

“မတတ်နိုင်ဘူးဟော့ သတင်းစာရောင်းတဲ့ဆိုင်ကနေ
အတင်းခုန်ချပြီး လိုက်လာတာပဲ”

(၁၉၉၃ ခုနှစ်ထုတ် နယူးယော့ကာ သတင်းစာပါ
ကာတွန်းဆရာ မီတာဆော့တီ ရေးဆွဲသည့် ရုပ်ပြောင်)

စာနယ်ဇင်းများတွင် ရေးသည့်စာပေသည် ဟန်အနေနှင့်ရော၊
အနှစ်သာရပိုင်း အနေနှင့်ပါ အနုစာပေနှင့်ကွဲလွဲမှုရှိသည်။အဖြစ်
အပျက်၊ အကြောင်းအရာတွေကို ငြီးငွေ့စရာ၊အိပ်ချင်စရာကောင်း
အောင် ရေးထားသည့်စာ (အိပ်ဆေးစာနယ်ဇင်းစာပေ)မျိုးလည်း
ရှိတတ်သလိုထူးခြားသောအကြောင်းအရာတစ်ခုကိုသာအမြင်သဘော
ထားများ အခြေခံကာ အခြေအတင် ဖွင့်ဆိုတင်ပြရေးသားသည့်စာ
(အသက်ရှုမှားစာနယ်ဇင်းစာပေ)မျိုးလည်းရှိကြောင်း သိထားဖို့
လိုသည်။

မိမိဖတ်သည့်စာများ အထက်ပါနှစ်မျိုးအနက် မည်သည့်အမျိုးအစား ဖြစ်သည်ကို ခွဲခြားတတ်ပြီးဆိုလျှင် ထိုစာမျိုးတွေကို ဖတ်၍ ရပေပြီ။

စာနယ်ဇင်းစာပေတွင် မည်သည့်စာမဆို စာရေးသူက ကိုယ်လိုချင်သလိုဆွဲ၍ တင်ပြရေးသားတတ်သည်ကို ပထမဦးစွာ သိထားဖို့လိုသည်။ အချို့ဂျာနယ်များတွင် ကျန်ဂျာနယ်များထက် သဘောထားအမြင်ထည့်ရေးသည်မျိုး နည်းသည်ထင်စရာ ရှိကောင်းရှိမည်။ သို့ရာတွင် သေသေချာချာ ဖတ်ကြည့်မည်ဆိုပါက ထိုဂျာနယ်သည်လည်း သဘောထားအမြင် ထည့်ရေးသည်မျိုးမနည်းဘဲ သိမ်မွေ့စွာ ရေးတတ်၍သာ မသိသာခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရမည်။

ဒုတိယ သတိထားရမည့် သဘောထားအမြင်နှင့် ပကတိအချက်အလက်များကိုခွဲခြားတတ်ဖို့ဖြစ်သည်။ အချက်အလက်များကို အသုံးချ၍စာဖတ်သူအား စာရေးသူ သူမြင်စေချင်သလို မြင်လာအောင်ရေးသည်မှာ စာနယ်ဇင်းသမားတို့၏ အလုပ်ဖြစ်သည်။

သဘောထားအမြင်နှင့်ပကတိအချက်အလက်ကိုခွဲခြားတတ်ခြင်းဖြင့် တကယ့်အဖြစ်မှန်က ဘယ်လိုစာရေးသူက မိမိကိုဘယ်လိုမြင်စေချင်သည် စသည်တို့ကို သိလာပေမည်။ တစ်ခါတစ်ရံစာရေးသူ၏အမြင်က မှားနေတတ်သည်။ ထိုအခါ အချက်အလက်ကိုကြည့်ပြီး စာရေးသူချသည့် ကောက်ချက်ကို မိမိလက်ခံကောင်းမှ လက်ခံမည်။

အချက်အလက်များကိုအကိုးအကားဖြင့် တင်ပြထားပြီး သူ ‘ဇောင်း’ပေး၍ ဆိုလိုချင်သည်က တစ်မျိုးဖြစ်နေသော စာနယ်ဇင်းဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကိုဥပမာကြည့်ကြစို့။ ထိုဆောင်းပါးမှသဘောထားအမြင်နှင့်အချက်အလက်ကို ခွဲခြားကြည့်ပါ။

အောက်ပါဆောင်းပါးကို ဥပမာအနေဖြင့် ဖတ်ကြည့်ပါ-

သောမတ်အယ်ဒီဆင်သည် မကြာခဏ တစ်ရေး တစ်မှေး အိပ်တတ်သောသူတစ်ယောက်ဟု ဆိုကြသည်။ ကုလား ထိုင်ပေါ်တွင်ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်၍ သံလုံးကြီးတစ်လုံးကို လက်တွင်ကိုင်ကာ တစ်နေ့လျှင် နှစ်ကြိမ်မျှ မှေးတတ်သည်။ ဟုဆိုသည်။ မှေးရုံမျှ အိပ်နေရာမှာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော် သွားသည့်အခါ လက်ထဲမှသံလုံး လွတ်ကျသွားမည် ဖြစ် သည်။ ထိုအခါ သူ့လန်နိုးလာမည်။ ထိုကြောင့် နှစ်နှစ် ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်မသွားနိုင်တော့။

“ ၁၅ မိနစ်ကနေ နာရီဝက်အတွင်း တစ်မှေးလောက် မှေးလိုက်ရရင် အားလည်းရှိသွားတယ်၊ လန်းဆန်းပြီး အိပ်ချင် မူးတူးအဖြစ်မျိုးလည်း မဖြစ်ဘူး ”

မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်၊ ကိန်းဘရစ်တက္ကသိုလ် ၊ ဆာကေးဒီးယန်း၊စိတ်ပညာသိပ္ပံဌာနမှ ဒေါက်တာ ကလော် ဒီယိုစတမ်ပီက ဆိုသည်။ ထိုအချက်ကို သောမတ်အက်ဒီဆင် သိနေသည်ဟုလည်း သူကဆိုသည်။

တစ်မှေးလောက် အိပ်တတ်သည့်အကျင့်ကြောင့် သမိုင်း ဝင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ထူးချွန်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့ အသက်ရှည်ကြသည်မှာလည်း ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ဖြစ် နိုင်ပေသည်။

အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်များထဲတွင် လီယိုနာဒို ဒါဗင်ချီ၊ ဝင်စတန်ချာချီ ၊ အဲလ်ဘတ်အိုင်းစတိုင်း၊ဂျွန်အက်ဖ်ကနေဒီ၊ ရော်နယ်ရေဂင်နှင့် ဘတ်စကက်ဘော ချန်ပီယံ ဝစ်ချိန် ဘာလိန်တို့ပါဝင်သည်။

သို့ရာတွင် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူ အမေရိကန် လူမျိုးများကို မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့် ရာ တစ်ဝက်ခန့်မှာ တစ်ရေး၊ တစ်မှေး အိပ်လေ့မရှိဟု ဆိုကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ တစ်မှေးအိပ်သည်မျိုးနှင့် ပတ်သက်၍ ရှားရှားပါးပါး လေ့လာ နေသည့် သိပ္ပံပညာရှင် စတမ်ပီကမူ လူကြီးရော လူငယ်ပါ ပေါင်းလိုက်လျှင် တစ်ရေး၊ တစ်မှေး အိပ်တတ်သူက များ သည်ဟု ဆိုသည်။

တစ်ရေး တစ်မှေး အိပ်ခြင်းမှာ ကောင်းသည့် အကျင့် ဖြစ်ကြောင်း ပြနိုင်ရန် စတမ်ပီက ရှာဖွေလေ့လာနေ၏။ အချို့သော စိတ်ဝင်စားဖွယ် သုတေသန အချက်အလက် များက သူ၏အယူအဆကို ထောက်ခံနေသည်။

သမိုင်းအစဉ်အလာအရ အမေရိကန်လူမျိုးတို့သည် ဇီဝ ဗေဒပညာရှင်များ၏ စကားအတိုင်းပြောရလျှင် “ မိုနို ဖတ်ဆစ် ” ခေါ် အိပ်/ နိုး စနစ်ဖြင့် နေထိုင်လာခဲ့ကြသည်။ ယင်းမှာ တစ်နေ့တာကို အိပ်ချိန်နှင့်နိုးနေချိန်ဟူ၍ တိတိ ကျကျခွဲထားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

ထိုစနစ်အရဆိုလျှင် နေ့ဘက်တွင် တစ်ရေးတစ်မှေး အိပ်ခြင်းမှာ ယဉ်ကျေးမှုအရ မလျော်ကန်လှပေ။ အိပ်စက် ခြင်းဆိုင်ရာ သုတေသနများအဆိုအရလည်း ယင်းသို့တစ်ရေး တစ်မှေးအိပ်ခြင်းသည် ကျန်းမာရေးအတွက်လည်း မကောင်း သည့်ပြင် ညဘက်အိပ်စက်ခြင်းကိုပါ ထိခိုက်စေနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

သို့ရာတွင် အသစ်တွေ့ရှိသော သုတေသန အချက် အလက်များအရ လူသားတို့တွင် “ ဘိုင်ဖတ်ဆစ် ” ခေါ်

ညဘက်အိပ်ချိန်နှင့် မွန်းလွဲပိုင်းအိပ်ချိန်ဟူ၍ အိပ်ချိန်နှစ်ချိန်
ဖြင့် နေထိုင်နိုင်ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

နေ့လယ်စာကြောင့် မွန်းလွဲပိုင်းတွင် အိပ်ငိုက်ရခြင်း
ဖြစ်သည်ဟု အများအားဖြင့် ဆိုကြသည်။ သို့ရာတွင် မွန်းလွဲ
ပိုင်း အိပ်ငိုက်ရခြင်းမှာ စားလိုက်သောအစာနှင့် မဆိုင်ပေ။

ဆာကေးဒီးယန်း သိပ္ပံဂ္ဍာနနှင့် ပင်ဆိုက်ဗေးနီးယား
တက္ကသိုလ်တို့တွင် နောက်ဆုံး သုတေသနပြု တွေ့ရှိချက်
များအရ နေ့ဘက်အိပ်စက်ခြင်းမှာ ပို၍ အရေးကြီးသည် ဟု
ဆိုသည်။

ဆာကေးဒီးယန်းသိပ္ပံမှ ပညာရှင် ကလောဒီယိုစတမ်ပီ
ကမူ အမေရိကန်လူမျိုးတို့ အနေဖြင့်နေ့လယ်ဘက် အိပ်ငိုက်
သည့်အခါ တစ်မှေးမှေး လိုက်ခြင်းဖြင့် ပိုမို အပန်းပြေ၊ ပိုမို
ကျန်းမာကာ၊ ပိုမိုစွမ်းရည် ထက်မြက်လာနိုင်သည်ဟု ယုံ
ကြည်နေသည်။

အိပ်မပျော်သည့် ရောဂါဆိုင်ရာ သုတေသနပညာရှင်
များကဲ့သို့ပင် စတမ်ပီကလည်း အမေရိကန်လူမျိုးတို့သည်
လုပ်ငန်းခွင်တွင် လည်းကောင်း ၊ မိသားစုအတွင်း၌ လည်း
ကောင်း အပြိုင်အဆိုင် စီမံကွပ်ကဲနေရသဖြင့် အလုပ်များကာ
အိပ်ချိန်နည်းနေကြရသည်ဟု ယုံကြည်သည်။

တစ်နေ့တစ်မှေးစက်ခြင်းသည် ပျင်းရိသည့်သဘော မသက်
ရောက်သည့်အပြင် အိပ်ချိန်နည်းခြင်းကို ဖြည်းဆည်းရာ
ရောက်သည်ဟု စတမ်ပီက ဆိုသည်။

အထက်ပါဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီးနောက် “ ငါလည်း တစ်မှေး

အိပ်တဲ့အကျင့် စလုပ်ရင်ကောင်းမယ်” ဟု တွေးမိပါသလား။ ရိုးရိုး သားသားဝန်ခံရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ထိုအတိုင်း တွေးမိကြမည်။

သို့ရာတွင် ဆောင်းပါးကို စေ့စေ့စပ်စပ် ဖတ်ကြည့်မည်ဆိုပါက ဆောင်းပါးရှင်သည် ထိုကောက်ချက်မျိုး မရောက်ရောက်အောင်တမင် ဆွဲ၍ ရေးသွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရမည်။ ဆောင်းပါးတွင်မည်သို့ ဆွဲ၍ ရေးသွားသည်ကို လေ့လာကြည့်ကြရအောင်။

ဆောင်းပါးရှင်ကဘာကိုဇောင်းပေးချင်သနည်း။ ပထမအစပိုင်း မှ အချက်အလက်များကို ခပ်သွက်သွက်တစ်ချက် ဝေ့၍ ဖတ်ကြည့် လိုက်ပါ။ အယ်ဒီဆင်၊ ကနေဒီနှင့် ဒါဗင်ချီတို့မှာ တစ်မှေးအိပ်စက် တတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ တစ်မှေးအိပ်စက်ခြင်း ကြောင့် သူတို့တော်လာကြသည်လား။

နေ့လယ်နေ့ခင်း တစ်မှေးအိပ်တတ်သူ အတော်များများကို ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ဘူးခဲ့ကြသည်။ ထိုလူများသည် သိပ္ပံဥပဒေသတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်နိုင်ပါသလား။ နိုင်ငံကိုစိတ်ဓာတ်အားဖြင့် လမ်းညွှန်နိုင် ပါသလား။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း မျက်နှာကျက်ပေါ်တွင် ပန်းချီကားကြီး တစ်ခု ဆွဲနိုင်သူ ဖြစ်ကြပါသလား။ (ဤသည်မှာ စာအုပ် ၂ တွင် ရှင်းပြခဲ့သည့် အဓိကအချက်အလက်နှင့်သာမည အချက်အလက်ကို ခွဲခြားသည့် သဘောတရားဖြစ်သည်)

ဆောင်းပါးရှင်က ကလော်ဒီစတမ်ပီကို ဆွဲထည့်ပြီး တစ်မှေး အိပ်စက်ခြင်းမှာ ကောင်းသည်ဆိုသော စတမ်ပီ၏ အယူအဆများကို ယူကာ မိမိလိုရာကို ဆွဲရေးသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါးရှင်သည် စတမ်ပီ၏ အယူအဆကို မိမိလက်ခံကြောင်း တိုက်ရိုက်မပြောဘဲ မည်ကဲ့သို့ ရေးသွားသနည်း။ ပထမဆုံး သမိုင်း ဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ တစ်မှေးအိပ်စက်တတ်ကြောင်း တင်ပြ၍ စာဖတ်

သူများ စတမ်ပီ၏ အယူအဆကို လက်ခံလာအောင် ရေးသည်။
(အဲလ်ဘတ်အိုင်းစတိုင်းလိုဖြစ်ချင်သလား ၊ ဖြစ်ချင်လျှင်တစ်မှေး
အိပ်သည့်အကျင့်လုပ်ဟု ဆိုလိုသည့်သဘော ဖြစ်သည်)

ဒုတိယအနေဖြင့်ဆောင်းပါးရှင်သည်စတမ်ပီ၏ သုတေသန
များနှင့်ပတ်သက်၍ ‘စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသော’ ဟူသည့် အသုံး
အနှုန်းကို သုံးသွားသည်။ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသော ဆိုသည်မှာ
စာဖတ်သူတို့အိပ်စက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လက်ရှိအယူအဆများကို
ပြောင်းပစ်ရန် တွေးစရာဖြစ်လာသည် ဟူသောသဘော ဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါးရှင်က စတမ်ပီ၏ နောက်ဆုံးသုတေသနတွေ့ရှိ
ချက်များကို တင်ပြသွားသည်။ သို့ရာတွင် ဆန့်ကျင်ဘက်အမြင်များ
ကို ထည့်ရေးသွားခြင်း မရှိ။ နောက်ဆုံးတွင် ဆောင်းပါးရှင်က စတမ်ပီ
၏ အယူအဆကို လက်ခံသည့် သဘောဖြင့် နိဂုံးချုပ်ထားသည်။

နိဂုံးမှာစတမ်ပီ၏ ကောက်ချက်ဖြစ်နေသည် ဆိုလျှင် စာဖတ်သူ
၏ကောက်ချက်သည်လည်းစတမ်ပီ၏ကောက်ချက်အတိုင်း ဖြစ်သွား
ပေလိမ့်မည်။

ဤဆောင်းပါးသည် ကိုယ်လိုချင်သော အချက်အလက်များကို
ကိုးကား၍ ကိုယ်လိုချင်သလို ကျွမ်းကျင်စွာ ဆွဲရေးသွားသော
ဆောင်းပါးမျိုးဖြစ်သည်။ ယခုလို ရေးလိုက်သဖြင့် ဆောင်းပါးရှင်
အား အပြစ်တင်ရမည်လား။ အပြစ်တင်ရန်မလိုပါ။ အချက်အလက်
များကို ကိုးကား၍ ကိုယ်လိုချင်သလို ပုံဖော်ရေးသားရသည်မှာ သူတို့
အလုပ်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သူဆွဲခေါ်သွားသည့်အတိုင်း စာဖတ်သူ
ပါသွားသည်ဆိုလျှင်သူအောင်မြင်သည်ဟုဆိုရပေမည်။ဆောင်းပါးရှင်
သည် စာဖတ်သူ၏ အယူအဆကို ပြောင်းအောင် လုပ်ပေးနိုင်သဖြင့်
သူ၏ကျွမ်းကျင်မှုကို လေးစားရမည်ပင်။

ဦးတည်ချက်ဆိုသည်မှာ

သတိထားပါ။ သဘောထားအမြင်များနှင့်ရွေး၍ တင်ပြထားသည့် အချက်အလက်များကို လုံးဝအမှန်ဟု မယူဆပါနှင့်။ အမေရိကန်လူမျိုး ခုနစ်ဆယ့်ငါးရာခိုင်နှုန်းသည် စုန်းမများကို မီးရှို့သတ်ရန် လိုလားကြသည်ဟု တစ်ယောက်ယောက်က ပြောလာလျှင် လက်ခံပါမည်လား။ ကျန် နှစ်ဆယ့်ငါး ရာခိုင်နှုန်းကို ထည့်မတွက်ဘူးလား။ နောက်ဆုံး ငါးရာခိုင်နှုန်းလောက်ပင် ထည့်မတွက်ဘူးလား။

လိုရာဆွဲ၍ ရေးသည်များမှာ ရှာကြည့်ရန်လွယ်ပါသည်။ စာရေးသူ ပြောချင်သည့် ဦးတည်ချက်ကို အထောက်အကူဖြစ်မည့် ကိန်းဂဏန်းများကို ရှာဖွေတွေ့ရှိရန်အတွက် မိမိက နှိုးကြားသတိရှိနေဖို့လိုသည်။ စာရေးသူ၏ ပြောချင်သည့်ကောက်ချက်ကို သိရပြီးနောက် တင်ပြထားသည့် အချက်အလက်များကို ယေဘုယျကျမကျ ပြန်၍ စိစစ်ကြည့်ပါ။

အထက်တွင် ဖော်ပြသည့်စုန်းမများအားမီးရှို့သတ်သည် ဆိုခြင်းမှာ တစ်ဖက်လူကို လှည့်ဖြား၍ ရနိုင်သော အကြောင်းအရာ မဟုတ်ပါ။ ယင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်း မေးလာခဲ့သော် မည်သို့ သဘောထားမည်နည်း။

“ လူတစ်စုကို စုန်းတွေဆိုတာ အခိုင်အမာ သက်သေပြနိုင်မယ်။ အဲဒီလူတွေဟာ လူသားဘဝကနေ စုန်းဖြစ်တာ နှစ်ပေါင်း ရာနဲ့ချီနေပြီ ဆိုတာလည်း သက်သေပြနိုင်မယ်။ အဲဒီလူတွေက ကမ္ဘာကြီးကို မွေနှောက်ပစ်ဖို့ ကြံစည်နေကြတယ်။ တကယ်လို့ အဲဒီအစီအစဉ် အောင်မြင်သွားမယ်ဆိုရင် လူသားအားလုံး ဒုက္ခပင်လယ် ဝေကြရတော့မယ်။ ဒါကြောင့်

အဲဒါကို တားဆီးဖို့ ဒီစုန်းတွေကို ဟန့်တားဖို့အတွက် သူတို့
ကို လောင်တိုက်သွင်းပစ်ရမယ်။ အဲဒါမှ ခင်ဗျား အသက်
ချမ်းသာရာရမယ်ဆိုရင် အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ကို ခင်ဗျား ထောက်ခံ
မလား”

ထိုမေးခွန်း မေးလိုက်သည့်အခါ “ ထောက်ခံတယ် ၊လောင်တိုက်
သာ သွင်းပစ်လိုက်” ဟု ပြောလာကြမည်မှာ သေချာသည်။ ‘ လောင်
တိုက်သွင်းသည်’ ဆိုခြင်းမှာလည်း မီးရှို့သတ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်ကို
လူတွေ သိကောင်းမှ သိကြမည်။

အောက်ပါမေးခွန်းဆိုလျှင်မူ အဖြေတစ်မျိုး ထွက်လာပေမည်။
“လူတစ်ယောက်ကိုစုန်းလို့ ကျုပ်ထင်လိုက်တာနဲ့ အဲဒီ
လူကို မီးရှို့သတ်ပစ်မိမှာပဲ ”

ထိုမေးခွန်းအတွက်မူ လူတွေလက်ခံဖွယ်ရာ သိပ်မရှိပေ။
သို့ရာတွင် ထိုမေးခွန်းနှစ်ခုဖြင့် မေးမြန်းတွေ့ရှိချက်အားလုံးကို
ဆောင်းပါးတွင် ထည့်သွင်း အသုံးချကာ ကိုယ်လိုရာအမြင်တစ်ခုကို
ရေးသားသွား၍ ရပေသည်။

ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကိုဖတ်လိုက်မိသည်နှင့် ထိုဆောင်းပါးပါ
တင်ပြချက်သည် အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ထင်သွားစရာရှိပေသည်။ အထူး
သဖြင့်လိုရာကောက်ချက်တစ်ခုကိုဆွဲပြထားဟန်မရှိသော ဆောင်းပါး
မျိုးဖြစ်သည်။စာဖတ်သူကို နောက်ကွယ်မှသူတို့လိုချင်သလို ယုံကြည်
သွားအောင်ဖြားယောင်းရေးသားပုံများမှာ လွန်စွာအန္တရာယ်ရှိပေသည်။

စာရေးသူ ဖြားယောင်းရာသို့ပါမသွားအောင်မိမိကိုယ်ကို
ကာကွယ်နိုင်သည်အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းမှာ စာရေးသူပြောချင်သည့်
လိုရင်းအယူအဆကို မြင်အောင်ကြည့်တတ်ဖို့ပင် ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ၏ ပြောချင်သည့်အယူအဆကို မည်သို့မှန်းဆမည် နည်း။ အဆိုပါဆောင်းပါးနှင့်ပတ်သက်၍ မိမိကိုယ်ကို မေးခွန်းထုတ် ကြည့်ပါ။ ပထမဆုံးမည်သည့်သတင်းစာ၊မဂ္ဂဇင်းထဲကဆောင်းပါး လဲ။ သတင်းစာတွေ၊မဂ္ဂဇင်းတွေသည် ကိုယ်စီအမြင်ရှိတတ်ကြသည်။

မျက်မှောက်ပြဿနာများကို သမားရိုးကျမဟုတ်သောနည်းဖြင့် ချဉ်းကပ်တတ်သည့်စာစောင်တွေလည်းရှိသည်။ ထိုစာစောင်မျိုးတွင် ‘အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့်မော်တော်ကား’ ဟူသောခေါင်းစဉ်ဖြင့်ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်ပါလာသည်ဆိုလျှင်အမေရိကန်နှင့် မော်တော်ကားပြဿနာ ကို သမားရိုးကျ စာဖတ်သူသိထားသည့်အမြင်နှင့် ဆန်ကျင်ဘက် အမြင်များရေးထားတော့မည်မှာ သေချာသည်။

ထိုခေါင်းစဉ်နှင့်ပင် အခြားစာနယ်ဇင်းတစ်ခုတွင် ပါလာသည် ဆိုလျှင် မတူသောအမြင်နှင့် တင်ပြချက်များတွေ့ရမည်မှာ သေချာသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိ ဘယ်စာစောင်မှ ဆောင်းပါးကိုဖတ်နေသနည်း ဆိုသည်မှာ အရေးကြီးသည်။ ယင်းကို မမေ့အပ်။

အစမှ စ ပါ

ဒုတိယသတိထားရမည်မှာ ဆောင်းပါးခေါင်းစဉ်ဖြစ်သည်။ ဆောင်းပါးအတော်များများတွင် ခေါင်းစဉ်ကြီးနှင့်ခေါင်းစဉ်ခွဲများ ပါရှိတတ်သည်။ ထိုခေါင်းစဉ်များကိုကြည့်ကာ ဆောင်းပါး၏ ဦးတည် ချက်ကိုခန့်မှန်း၍ ရနိုင်ပေသည်။

ဥပမာအားဖြင့် “သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀မှာ” ဟူသောခေါင်းစဉ်ကြီး ဖြင့် ဆောင်းပါးအမျိုးမျိုးရေးကြသည်ဆိုပါစို့။ ထို့အထဲတွင်ခေါင်းစဉ် ငယ်ကိုကြည့်ကာ မိမိအတွက်အရေးပါသော ဆောင်းပါးကိုရွေးဖတ် နိုင်ပေသည်။

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ မှာ - ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာပြဿနာလော၊ကမ္ဘာ့
ငြိမ်းချမ်းရေးလော၊

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ မှာ - အနာဂတ်အတွက် ဝယ်ရမည့် စတော့
များ၊

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ မှာ - ချက်ရေးပြုတ်ရေးမှ စွန့်စားမှုတစ်ရပ်၊

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ မှာ - သင့်အတွက် သင်္ချာဗေဒင်၊

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ မှာ - သင့်အတွက် အနာဂတ်ဟောစာတမ်း၊

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ မှာ - ချစ်သူနှင့်ချိန်းတွေ့ရာ နိဿယကောင်း
များ၊

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ မှာ - ကျွန်ုပ်ဝက်ခြံများပျောက်သွားနိုင်ပါ
မည်လား၊

အထက်ပါ ဆောင်းပါးများမှာသူ့အုပ်စုနှင့်သူ့ကိုယ်သန်ရာ
သန်ရာ ရေးသွားကြခြင်းဖြစ်သည်။မည်သည့်ဆောင်းပါးကမျှပို၍
အရေးပါသည်ဟူ၍ မရှိ။ စာဖတ်သူ ဘဝအတွက် မည်မျှအကျိုးပြု
နိုင်သည်၊ စာဖတ်သူ မည်မျှ စိတ်ဝင်စားသည် ဆိုသည့်အချက်ပေါ်
တွင်မူတည်နေသည်။

ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်မှာမိမိနှင့်ဆိုင်ဆိုင်ကိုသိရန်တတ်နိုင်သမျှ
ရှာကြည့်ရမည်။ခေါင်းစဉ်ကြီး၊ခေါင်းစဉ်ခွဲ ၊စာပိုဒ်ခေါင်းစဉ်၊ခြေဆင်း
ခေါင်းစည်း စသည်တို့သည်မိမိနှင့်ဆိုင်သည့် ဆောင်းပါးဟုတ်မဟုတ်
သိရှိရန် ရှာကြည့်ရမည့်နေရာများ ဖြစ်သည်။

ဘယ်တုန်းကလည်း

ဆောင်းပါးကို ဘယ်တုန်းက ရေးခဲ့သလဲဆိုသည်ကို ကြည့်ရမည်။
ယင်းမှာ သိပ်အရေးမပါလှဟု ထင်ကောင်းထင်ကြမည်။သို့ရာတွင်

ထိုအချက်ကိုကြည့်၍ ဆောင်းပါးရှင်ကဘယ်ဘက်ကိုဦးတည်ရေး တော့မည်ကို မှန်းဆနိုင်ပေသည်။

သတင်းစာတစ်စောင်တွင် “ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းသည် သင့်ကို ရင့်ကျက်စေသည်” ဟူသောဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ပါရှိခဲ့သည်။ ထို ဆောင်းပါးထဲတွင်ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းသည်လူကိုကျန်းမာစေသည့် အပြင် အလွန်ကောင်းမွန်သည့်အကျင့်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်းရေးသား ထားသည်။ ထိုဆောင်းပါးမှာ ၁၉၁၁ ခုနှစ်က ရေးသားခဲ့သောဆောင်း ပါးဖြစ်သည်။

၁၉၈၆ခုနှစ်ကရေးခဲ့သောစတော့ဈေးကွက်အကြောင်း ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်မှာ “ မည်သည့်အခါမျှ ဈေးကွက်မကျရသည့် အကြောင်းရင်း ” ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင်စတော့ဈေးကွက် မှာ တစ်ရက်အတွင်းတန်ဖိုး ၂၂. ၈ % ကျဆင်းကာ၅၀၀မှတ်အထိ ထိုးကျသွားခဲ့သည်။

ထိုဆောင်းပါးများမှာ လက်ရှိ မိမိအမြင်နှင့်ဆိုလျှင် ကန့်လန့်ကြီး ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ စာစောင်ထုတ်ဝေသည့်အချိန်၊ နေ့စွဲတို့ကိုကြည့် ခြင်းဖြင့်ထိုဆောင်းပါးသည် မည်မျှခေတ်မီသည်၊ မည်မျှအသုံးကျ သည်၊ မည်မျှယုံကြည်စိတ်ချရသည်ကို သိနိုင်သည်။

ဤသည်မှာ အသစ်အဆန်းမဟုတ်ပါ။ မိမိဖတ်မည့်စာကို သေ သေချာချာလေ့လာရန် စာအုပ် ၁ အစပိုင်းတွင်တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ယခုတင်ပြသည်မှာ ဖတ်မည့်စာကို အခြားတစ်နည်းဖြင့်ဆန်းစစ် လေ့လာရန် ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိဖတ်မည့်စာအကြောင်းကိုသိထား မှသာ ဆက်၍ဖတ်သွားနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ယခင်စာအုပ်များတွင်ပြခဲ့သကဲ့သို့ဤစာကိုမိမိဘာကြောင့် ဖတ်ရသည်ကိုသိထားဖို့လိုသလိုဖတ်မည့်စာမှာ ဘာစာမျိုးလဲဆိုသည်

မှာလည်း အရေးကြီးသည်။ သို့မှသာ ထိုစာကို ဖတ်ရသည်မှာအရာ
ရောက်မည် ဖြစ်သည်။

စာကို အပျော်ဖတ်သည်ဆိုလျှင်တော့ စာထဲမှမိမိကြိုက်ရာသာ
ယူပေတော့။ (စာရေးသူဆွဲခေါ်သွားသည့်အယူအဆနောက်ကိုလည်း
လိုက်ချင်လိုက်သွားနိုင်သည်။) စာကို အသိပညာတိုးပွားလို၍ ဗဟု
သုတ ရှာမှီးလို၍ အလေးအနက်ဖတ်သည်ဆိုလျှင်စာထဲမှ မိမိအတွက်
မလိုအပ်သည့် အကြောင်းအရာအချက်အလက်များကိုဖယ်ကာမိမိ
အတွက်ရရှိမည့်အကြောင်းအရာများကိုသာ ရှာဖတ်သင့်သည်။

အလေးအနက်လား၊ အပျော်လား

ကောင်လေးတစ်ယောက်နှင့် ကောင်မလေးတစ်ယောက် တိရစ္ဆာန်
ရုံကို ရောက်နေသည်ဆိုပါစို့။ ကောင်လေးက ကျောင်းတွင် သား
ပိုက်ကောင်အကြောင်း စာစီစာကုံးရေးရန် လာရောက်လေ့လာခြင်း
ဖြစ်သည်။ ကောင်မလေးကမူ အပျော်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ကောင်လေးသည် မြွေရုံသို့ သွားကာ မြွေတွေအစာစားပုံကို
လေ့လာလိုက်၊ ငှက်တွေဥအုပုံကို လေ့လာလိုက်နှင့်နောက်ဆုံးကျမှ
သားပိုက်ကောင်ရုံသို့ သွားကာ လေ့လာသည်မှာ မှန်ပါမည်လား။
ကောင်မလေးကလည်း တိရစ္ဆာန်ရုံသို့ အပျော်လာသည်ဆိုပြီး မြွေရုံမှ
မြွေပွေးတွေကိုချည်းလေ့လာရန်အကြောင်းမရှိ။

ထို့အတူ သောမတ်အယ်ဒီဆင်အကြောင်း စိတ်ပြေလက်ပျောက်
ဖတ်လိုသည်ဆိုလျှင် ထိုအကြောင်းလောက်သာ ဖတ်ဖို့လိုသည်။

စာဖတ်ပြေးလမ်း

အောက်တွင်ပေးထားသည့် အကြောင်းအရာကိုဖတ်၍ မေးခွန်း
များကို ဖြေကြည့်ခြင်းဖြင့် မိမိ၏စာဖတ်အမြန်နှုန်းနှင့် စာကျေညက်မှု

နှုန်းကို ဆန်းစစ်ပါ။ အချိန်ကိုလည်း မှတ်သားထားပါ။မေးခွန်းဖြေချိန်ကို မထည့်ပါနှင့်။ ထို့နောက်စာဖတ်အမြန်နှုန်းနှင့် ကျေညက်မှုနှုန်းတို့ကို ပေးထားသည့်ပုံသေနည်းများအတိုင်းတွက်ထုတ်ပါ-

‘ ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲမှသည် နိုင်ငံရေးစစ်ပွဲဆီသို့ ’

ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲကြီးကား မမျှော်လင့်ဘဲ ပေါက်ကွဲ ဖြစ်ပေါ်ကာ မမျှော်လင့်ဘဲ ပြီးဆုံးသွားခဲ့လေပြီ။

ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်ပြီး ရန်လိုနယ်ချဲ့ကာ အာရပ်ကမ္ဘာတွင် တစ်ဩဇာ တစ်အာဏာ ထူထောင်လိုသဖြင့် ဒုတိယ ဟစ်တလာဟု တင်စားခြင်းခံရသူ ဆက်ဒမ်ဟူစိန်သည် အပြောကြီးရာတွင်လည်း လစ်ဗျားမှ ကဒတ်ဖီ ၊ အီရန် မှ သွားလေသူ ခိုမေနီတို့ ထက်မညံ့ခဲ့ချေ။

ကမ္ဘာ့အင်အားကြီး အမေရိကန်ဦးဆောင်ပြီး ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ဝင်ပေါင်း ၂၈ နိုင်ငံပါဝင်သော ခေါပဏီတပ်ကြီးကို အံတုဖက်ပြိုင် စိန်ခေါ်ခဲ့ခြင်းမှာ စင်စစ်သူ၏ ကိုယ်ပိုင် စစ်အင်အားကို ကိုးစားယုံကြည်၍ မဟုတ်ခဲ့၊ အာရပ် နိုင်ငံ၏ အစဉ်အလာ သွေးစည်းညီညွတ်မှုကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့ မွတ်ဆလင် ဘာသာဝင်တို့၏ သွေးစည်းမှုကို လည်းကောင်း အားကိုးခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဆက်ဒမ်သည် မိမိကိုယ်တိုင်က ညီအကို တော် အာရပ်နိုင်ငံလည်းဖြစ်၊ မွတ်ဆလင်နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ လည်းဖြစ်သော ကူဝိတ်နိုင်ငံအား အနိုင်အထက် လာရောက် ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်ခဲ့မှုကြောင့် အာရပ်သွေးစည်းမှု အကူအညီကို မရနိုင်မှန်း သူမတွက်မိခဲ့ချေ။

ထို့အပြင်တော့ မွတ်ဆလင်ဘာသာဝင် လူထုတစ်ရပ် လုံးကို သွေးစည်းလှုံ့ဆော်ကာ မွတ်ဆလင် ညီအကိုတော် တို့ (Muslin Brotherhood) ၏ သွေးစည်းညီညွတ်မှု ကို ရယူရန် ကြိုးစားခဲ့သေးသည်။ သို့သော် စစ်ဖြစ်ကာစ လောက်တွင်သာ အချို့သော ကမ္ဘာ့မွတ်ဆလင် အုပ်စုများ နားယောင်ပြီး ဆန္ဒပြမှုအချို့ ရှိခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ကမ္ဘာ့ မွတ်ဆလင်ဘာသာဝင်တို့မှာ ဆက်ဒမ်၏လုပ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ တွေဝေခဲ့ကြရ၏။ ဆက်ဒမ်က မိမိသည် ဘုရားသခင် အလိုတော်အရ ဂျီဟဒ် (Jihad) ဘာသာရေးစစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိက တရားသောစစ်ကို ဆင်နွှဲသည်ဖြစ်၍ မိမိအား ဘုရားသခင်က စောင်မတော်မူမည်၊ ထို့ကြောင့် ဤစစ်ပွဲတွင် မိမိကသာ အနိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဟစ်ကြွေးခဲ့သည်။

ယခုနောက်ဆုံးတွင် ဆက်ဒမ် စစ်ရှုံးသည် ဆိုသောအခါ ဘုရားသခင်က မစောင်မ၍လော၊ ဆက်ဒမ် ပြောသကဲ့သို့ သူဆင်နွှဲခဲ့သည်မှာ တရားသော ဂျီဟဒ် ဘာသာရေးစစ်ပွဲ မဟုတ်၍လော ဆိုသည်ကို ကမ္ဘာ့မွတ်ဆလင် ဘာသာဝင်တို့ စဉ်းစားလာကြရသည်။

နိုင်ငံရေးသဘောအရ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ဆက်ဒမ် သည်မိမိ၏ နိုင်ငံရေး အခက်အခဲကို ဘာသာရေးဖြင့် ဗန်းပြကာ အကာအကွယ်ယူခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘာသာရေးကို ခုတုံးလုပ်၍ နိုင်ငံရေးထွက်ပေါက် ရှာခြင်း သည်အချည်းနှီးသာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဆက်ဒမ်ဟူစိန်က သမိုင်းသင်ခန်းစာပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ဆက်ဒမ်ကို လိုလားသူတို့ အထင်ကြီးထား သကဲ့သို့ အီရတ်၏ စစ်အင်အားမှာ လည်း ခေတ်မီနည်း ဗျူဟာများ၊ ခေတ်မီလက်နက်များနှင့် စနစ်တကျ တစ်ဆင့် ပြီးတစ်ဆင့် ဆင်နွဲ့ခဲ့သော မဟာမိတ်တို့၏ တိုက်ခိုက်မှု အောက်ဝယ် မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် အီရတ်သည် ဆက်ဒမ်ဟူစိန် ဟစ်ကြွေးကြား ဝါ သလောက် စစ်အင်အား မကောင်းလှကြောင်းကို ကမ္ဘာကသိခဲ့ရလေပြီ။

ဤစစ်ပွဲသည် ဆက်ဒမ်ဟူစိန်၏ ပွဲဟုတော့ဆိုသည်။ သူ၏လေတပ်များက စစ်ပွဲစသည်နှင့် လက်မြောက်၍ သွားခဲ့ ကြသည်။ သူ၏ ရေတပ်ပိစိကွေးကလေးမှာလည်း ပင်လယ် ကွေ့မြောက်ပိုင်းမှနေ၍ မဟာမိတ်တို့၏ ရေတပ်ခေါ်ပဏီ ကိုတိုက်ခွင့်ပင် မကြုံလိုက်ရ။ ဤသည်ပင်လျှင် အီရတ်တို့ ကြုံကြုံခံသည် ဆိုခြင်းလောမသိ ။

စာရွက်ပေါ်တွင်တော့ အီရတ်သည် ကမ္ဘာ့ စတုတ္ထ မြောက်စစ်အင်အားကြီးနိုင်ငံဟုဆိုသည်။ ထို့ပြင် အီရတ် သည်ခံစစ်မဟာဗျူဟာတွင် ကောင်းပြီး၊ အီရန်နှင့် ရှစ်နှစ် ကြာသူသေကိုယ်သေ တိုက်ခဲ့ရသည့် စစ်ပွဲကြောင့် စစ်ရည်လည်းဝနေသည်ဟု ဆိုသည်။

ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲတွင်လည်း သဲကတုတ်ကြီးတွေ ခံ၊တင့် ကားထောင် ချောက်တွေ ဆင်၊ အခြားခံတပ်တွေ ဆောက်လျက် သဲကန္တာရအတွင်း အမေရိကန်ဦးဆောင် သောမဟာမိတ်တပ်တို့ ဝင်လာလျှင် ကြွပ်ကြွပ်ဝါးပစ်လိုက် မည်ဆိုကာ ခြောက်လတိတိ စောင့်စားခဲ့သည်။

သို့သော် မြေပြင်စစ်ပွဲများဆင်နွဲ့ပြီး လေးရက်မျှ

ကြာသေးသည်။ အီရတ်သမ္မတက အရှုံးပေးလေတော့သည်။ မဟာမိတ်တပ်များသည် သဲကတုတ်ကြီးများနှင့် ခံတပ်များ ကိုကလေးကစားသည့် သဲအိမ်ကလေးများသဖွယ် သဘော ထားကာ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

‘ ကေ* အပေါင်း ၃ ’ခေါ်မြေပြင်တိုက်ပွဲ စတုတ္ထ မြောက်နေ့တွင်ပင် ကူဝိတ်မြို့တော်နှင့် ကူဝိတ်နိုင်ငံအနှံ့အပြား လွတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။ အီရတ်စစ်အင်အား ငါးသိန်းကျော် အနက်ကူဝိတ်နှင့်အီရတ်နယ်စပ်သို့ ပို့ထားသော တစ်ဝက် ခန့်မှာလည်းတပ်ဆုတ်သူက ဆုတ်၊ လက်နက်ချသူကချနှင့်။

‘ စစ်သို့ပန်းတွေဖမ်းမိရာ နှစ်သောင်းခွဲကျော်တော့ ကျွန်တော်တို့လည်း ဆက်မရေတွက်နိုင်တော့ဘူး’

မဟာမိတ်ဘက်မှ စစ်ခြေအနေ ရှင်းပြသူတစ်ဦးက ဆိုသည်။ ထိုအချိန်တွင် စစ်သို့ပန်းများမှာ ၃၃၀၀၀ အထိ ရှိခဲ့ပြီးနောက်ထပ်လည်း တိုး၍ လာနေသည်။ ဆက်ဒမ်မှာ မိမိတပ်များကို ယူဖရေးတီးမြစ်အထိ ဆုတ်၍ ခံထားရမည် လား၊ အညံ့ခံရမည်လား မရေမရာဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဆက်ဒမ်က မိမိတပ်ဖွဲ့များ အီရတ်သို့ ပြန်ဆုတ်လာရန် မိမိဗိုလ်ချုပ်များကို အမိန့်ပေးလိုက်သည် အချိန်တွင် စစ်မှာ

---

*ကေ(K) ။ ။ ဆိုသည်မှာ မြေပြင်စစ်ပွဲ စတင်သည့်နေ့ကို စကားဝှက်ဖြင့် ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကေ အပေါင်း ၃ (K Plus 3)မှာမြေပြင်စစ်ပွဲ စသည့်နေ့ကိုသုံးရက်ပေါင်းသည့်နေ့၊ လေးရက် မြောက်နေ့ဟုဆိုလိုသည်။

ကောင်းကောင်းပင် မတိုက်လိုက်ရသေး၊စစ်တွင် ပစ်ခတ်နေ သည်။ကြားက တပ်ဆုတ်ရသည့်လောက် ခက်ခဲသည့်အရာ မရှိ။

အီရတ်တို့ တပ်ဆုတ်၍ ပြေးကြသည်မှာ စွတ်ကြောင်း ကြီးတစ်ခုပမာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဆုတ်ပြေးသည် အီရတ်များ အားရှိသမျှလက်နက်ဖြင့် မဟာမိတ်တို့က လိုက်လံပစ်ခတ် ကြသည်။ ယင်းမှာ စစ်၏စည်းမျဉ်း တစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု အမေရိကန်တို့က ဆိုသည်။

စစ်စတင်ဖြစ်၍ သတင်းခြောက်ပတ်ကြာသောအချိန် တွင် ဆက်ဒမ်အတွက် အားကိုးစရာ တပ်ဆို၍ ကူဝိတ် မြောက်ဖက်နယ်စပ်ရှိ ရီပတ်ဘလီကင် လက်ရွေးစင် တပ်ဖွဲ့ များသာရှိတော့သည်။ ထိုတပ်ဖွဲ့များသည်ပင် တောင်ဘက် နှင့် အနောက်ဘက်မှ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်လာသော မဟာမိတ် သံချပ်ကာတပ်ဖွဲ့များနှင့် အတွင်းဘက်သို့ရောက် နေသော မဟာမိတ်လေထီးတပ်ဖွဲ့များ၏ ဝိုင်းရံခြင်းကို ခံနေရသည်။

ထိုအခြေအနေကို အမေရိကန်တို့က ကျကျနန အသုံးချ ခဲ့သည်။ ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၆၆၀ကိုလိုက်နာလျက် အီရတ်တပ်ဖွဲ့များ ကူဝိတ်မှ ရုပ်သိမ်း ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ဘဂ္ဂဒက် ရေဒီယိုက ကြေညာသောအခါ အမေရိကန်သမ္မတ၏ အကြံပေးအရာရှိ ဖစ်ဝါးတားက လုံးဝ လက်မခံခဲ့။ ထိုသို့တပ်ဆုတ်ရန်ကို ဆက်ဒမ်ကိုယ်တိုင် အမိန့် ပေးရမည်ဖြစ်ပြီး ဤကာလအတွင်း ထုတ်ပြန်သည့် ကုလ သမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက် ဆယ့်နှစ်ချက်ကိုပါ လိုက်နာရမည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုအခါ ဆက်ဒမ်က ရေဒီယိုမှ မိမိတပ်များဆုတ်ရန် ချက်ချင်းထ၍ အမိန့်ပေးတော့သည်။ သို့သော် အမေရိကန် တို့ကမကျေနပ်သေး ။ ကုလသမဂ္ဂ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို လိုက်နာပါမည်ဟု ဆက်ဒမ်ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံလက်မှတ် ရေးထိုးမှလက်ခံမည်ဟု ဆိုပြန်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်များ တွင် ကူဝိတ်မှ အီရတ်တပ်များခြွင်းချက်မရှိ ပြန်ရုပ်ပေးရေး၊ ကူဝိတ်အစိုးရကို အသိအမှတ်ပြုရေးနှင့် ကူဝိတ်တွင်ပျက်စီး သွားသည်များအား ပြန်လည်ပြင်ဆင်ပေးရေးတို့ ပါဝင်သည်။

သို့သော် ညွှန်ပေါင်းတပ်ဖွဲ့များသည် အောင်ပွဲခံလိုက် သည်ကို ကျေနပ်ကာ မူလရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော ကူဝိတ် လွတ်မြောက်ရေးနှင့် ပိုနေမြဲ ကျားနေမြဲ ပြန်ဖြစ်ရေးသာမက တော့ဘဲ တစ်ဆင့်တက်လာခဲ့သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံသည် ဖွင့်ဟဝန်ခံခြင်းမရှိသော်လည်း ဆက်ဒမ်ကိုဖြုတ်ချရန် ရည် ရွယ်ကြောင်း သိသာပေသည်။

အီရတ်များက ကူဝိတ်မှ ရုပ်သိမ်းတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပထမအကြိမ် ဘဂ္ဂဒက်မှ ကြေညာစဉ်က သမ္မတ ဘုရှ်သည် အီရတ်ပြည်သူများအား ဆက်ဒမ်ကို ဆန့်ကျင်ရန် အရိပ် အမြွက် ပြောကြားခဲ့သည်။ နောက်သီတင်းပတ်များတွင် အမေရိကန် အထက်တန်းတာဝန်ရှိတို့သည် ထိုကိစ္စကို ပြောင် ကျကျပင် ပြောလာကြသည်။

အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဂျိမ်းဘေကာက အကယ်၍ အီရတ်တွင် ဆက်ဒမ်နှင့် ဘသ်ပါတီခေါင်းဆောင် ပိုင်းရှိနေဦးမည်ဆိုလျှင် စစ်ပြီးနောက်ပိုင်း အီရတ်နိုင်ငံ ပြန်လည်ပြုပြင်ရေးမှာ လွယ်ကူမည်မဟုတ်ဟု ဆိုခဲ့သည်။

အပစ်အခတ် ရပ်စဲပြီးသည့် နောက်တွင်လည်း ဆက်ဒမ် အာဏာရှိနေဦးမည်ဆိုလျှင် လက်နက်တင်ပို့မှု ပိတ်ပင် ထားရလိမ့်ဦးမည်ဟု သူက ပြောကြားခဲ့သည်။

စစ်ရေးရည်မှန်းချက်ကို ထိုသို့ တိုးမြှင့်ထားသည်နှင့် ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာ့အချို့နိုင်ငံများက ဘဝင်မကျလှချေ။ ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်စေ့စပ်သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့သော ဆိုဗီယက်နိုင်ငံသည် မိမိကိုယ်တိုင် ပါဝင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော ကုလသမဂ္ဂဆုံးဖြတ်ချက်ကို အမေရိကန် တို့ ကျော်လွန်လုပ်ဆောင်ရန် ကြိုးစားနေသည်များနှင့် ပတ် သက်၍ အပြစ်တင်ခဲ့သည်။ အမေရိကန် ဆိုဗီယက်ဆက်ဆံ ရေးမှာပင်မရေမရာ ဖြစ်လာပြီဟု ဆိုဗီယက်သမ္မတ ဂေါ်ဘာ ချောဗ်က ပြောကြားခဲ့သည်။

အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အလီအလာတပ် ကလည်း မြေပြင်စစ်ပွဲများ ဆင်နွှဲခြင်းသည် ကုလသမဂ္ဂ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကျော်လွန်ခြင်းဖြစ်၍ ဝမ်းနည်းကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။

“ ကူဝိတ်ကို အီရတ်ဖျက်ဆီးတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့လက်မခံနိုင်သလို အီရတ်ကို ဖျက်ဆီးတာနဲ့ ပတ်သက်လို့လည်း ကျွန်တော်တို့လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး ”

အလီအလာတပ်က ပြောကြားခဲ့သည်။ နိုင်ငံစုံတပ်ဖွဲ့ များသည် လူသတ်လိုင်စင်ရသည်ပမာ လုပ်ဆောင်နေသည် ဟုလည်း အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ပြော ကြားခဲ့သည်။

မဟာမိတ်တို့၏ နောက်ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုမှာ

ဆက်ဒမ်ဟူစိန်အနေဖြင့် အနောက်နိုင်ငံများအပေါ် အောင်
နိုင်လိုက်ပြီဟု မည်သို့မျှ မပြောနိုင်အောင် လုပ်ခဲ့ခြင်းလည်း
ဖြစ်သည်။ အီရတ်တပ်သားများ အံ့နှင့်ကျင်းနှင့် လက်နက်ချ
အညံ့ခံသည့် သတင်းများ ရုပ်မြင်သံကြားတို့တွင် ပါဝင်
လာခြင်းသည် အဆိုပါ ရည်မှန်းချက်ကို အထောက်အကူပြုခဲ့
ပေသည်။

မလေးရှားဝန်ကြီးချုပ် မဟာသီမိုဟာမက်ကမူ
ဆက်ဒမ်သည် မိမိအောင်နိုင်ပြီဟူသော မဟုတ်မမှန် မပြော
သင့်၊ ထိုသို့ပြောခြင်းကြောင့် ရန်သူများ ပိုမိုစိတ်ညစ်ပြီး
လူအသေအပျောက် ပိုများခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။
အစိုးရနှင့်အလွမ်းသင့်သော မလေးရှား နယူးစတြိတ်တိုင်း
သတင်းစာကြီးကလည်း ညွှန်ပေါင်းတပ်ဖွဲ့များသည် ၎င်းတို့
၏ အောင်နိုင်မှုကို အခွင့်ကောင်းယူကာ စစ်ပြီးနောက်ပိုင်း
အီရတ်နိုင်ငံအား အမေရိကန်တို့အလိုကျ ဆောင်ရွက်သွား
နိုင်သည်ဟု ကန့်ကွက်ရေးသားခဲ့သည်။

အကယ်၍ မဟာမိတ်တို့ ဆက်ဒမ်ကို ဖြုတ်ချလိုက်နိုင်
လျှင်လည်း သူ့နေရာတွင် မည်သူ့ကို အစားထိုးရမည်မသိ
သေး။ အကယ်၍ သူ့ကို ဖြုတ်မချနိုင်သေးလျှင် မဟာမိတ်
တို့သည် နောက်ထပ်တိုက်ခိုက်ရန် အကြောင်းရှာနိုင်သေး
သည်။ အမေရိကန် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ စစ်ဦးစီးချုပ်
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကောလင်းပါဝဲက စစ်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယသီတင်း
ပတ်တွင် . . . .

“ ကျုပ်တို့ ဗျူဟာက ရှင်းရှင်းလေးပါ။ သူတို့တပ်တွေကို
ပထမ ဖြတ်တောက်မယ်၊ ပြီးတော့မှ အပြတ်ရှင်းမယ်”

ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။လေကြောင်းဖြင့် တပ်တွေကို ဖြတ်တောက်ပစ်သည်က သီတင်းငါးပတ် ကြာခဲ့သည်။ ဖေဖော်ဝါရီ၂၄ရက်နေ့တွင်တော့ အပြတ်ရှင်းရန် မြေပြင် တပ်များချီခဲ့သည်မဟုတ်လော။

မြေပြင်တပ်ဖွဲ့များ တိုက်ခိုက်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်သူ အများအပြားက ခန့်မှန်းသလိုပင် အီရတ်နိုင်ငံတွင်းသို့ ဘေးမှ ပန်း၍ ဝင်သွားကြပြီး ကူဝိတ်နှင့် အီရတ်ကြားဖြတ်တောက် ကာ ရီပတ်ဘလီကင် တပ်များကို ဝိုင်းရံခြင်းဖြစ်သည်။ မဟာမိတ်တပ်မှူးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နော်မန်ဆွ့စ်ဇကော့၏ ဗျူဟာမှာ သတင်းစာ မဂ္ဂဇင်းများတွင် ပါနေသည်များကို ဖတ်ခြင်းဖြင့် လူတိုင်းသိနေသည်။ သို့သော် မဟာမိတ်တို့က အီရတ်ကို အငိုက်ဖမ်း တိုက်နိုင်ခဲ့ဟန် တူပေသည်။

ဆော်ဒီအနောက်ဘက်ရှိ သံချပ်ကာတပ်များကို ရွှေ့ ပြောင်းလိုက်သည်များကို မဟာမိတ်တို့က လျှို့ဝှက်ထား သည်။ ထိုတပ်များ သီတင်းပတ်အတော်ကြာအောင် ပျောက် နေခဲ့သည်။ ဆော်ဒီ ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်ရှိ အမေရိကန် ကမ်းတက်တပ်များနှင့်ဆော်ဒီတပ်ဖွဲ့များ၏ သတင်းများကို သာကြားနေရ၏။ အမှတ် ၂၄ အမေရိကန် ခြေလျင်ယန္တရား တပ်နှင့် အမှတ် ၁ ဗြိတိသျှ သံချပ်ကာတပ်မများ ပျောက်နေ ကြသည်။နောက်ဆုံး စတင်တိုက်ခိုက်ပြီဆိုတော့မှ ၎င်းတပ် များကို တွေ့ရတော့သည်။

ဖေဖော်ဝါရီ ၂၄ ရက်နေ့ အရုဏ် မတက်မီ အီရတ်နိုင်ငံ တွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့သည်မှာ ပြင်သစ်တပ်များ ဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်တပ်များသည် အင်အားနည်းလှသော အီရတ်တပ်

များ၏ ဘေးမှကပ်၍ ဖြတ်သွားပြီး ဘဂ္ဂဒက်မြို့တောင်ဘက် ကီလိုမီတာ ၂၄၀ ရှိ နာဆီရီယားမြို့အနီး ယူဖရေးတီး မြစ်ကမ်းအထိ ချီတက်ခဲ့ကြသည်။

ပြင်သစ်တပ်များ၏ ညှာတောင်ပံမှ အမှတ် ၁၀၀ လေထီးတပ်မက လိုက်ပါချီတက်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ လေထီး တပ်သည် ကူဝိတ်နှင့်အီရတ်နယ်စပ်ရှိ အီရတ်တပ်များထံ ပို့မည့် ရိက္ခာနှင့် တပ်ထောက်လမ်းကြောင်းများကို ဖြတ် တောက်ရန်အတွက် ချင်နွတ် ရဟတ်ယာဉ်များက အဆင့် ဆင့် သယ်ဆောင်ပေးခြင်းဖြင့် ယခုကဲ့သို့ အီရတ်တောင်ပိုင်း သို့ ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။ ဒုတိယနေ့တွင် ၎င်းတို့ သည် လေယာဉ်ကွင်းအမြောက်အများကို စီးနင်းသိမ်းပိုက် လိုက်နိုင်ပြီး ရီပတ်ဘလီကင် တပ်ဖွဲ့များကို တိုက်ခိုက်စဉ် ကူညီမည့် ‘ မြွေဟောက်’ တပ်ထောက်စခန်းကြီးကိုလည်း တည်ဆောက်လိုက်သည်။

အရှေ့ဘက်ဆီမှလည်း တင့်ကားတပ်မ သုံးခုနှင့် ထောက်ပံ့ရေးတပ်များ ပါသော အမေရိကန် အမှတ် ၇ တပ်မ ကြီး၊ နာမည်ကျော် ‘ သဲကန္တာရကြွက်’ တပ်များပါဝင်သည့် တင့်ကားတပ်ဖွဲ့များ တက်လာကြသည်။ တင့်ကား ၁၃၀၀ ကလည်း မြောက်ဘက်မှ ဝင်လာကာ ရီပတ်ဘလီကင်တပ်ဖွဲ့ တစ်သိန်းခွဲအား တောင်ပံဖြန့်တိုက်ခိုက်ကာ အီရတ် ကူဝိတ် နယ်စပ်သို့ မောင်းထုတ်ခဲ့သည်။

အကြီးဆုံးတိုက်ပွဲဆို၍ အမေရိကန်နှင့်ဗြိတိသျှတပ် တို့က လက်နက်ကြီးများဖြင့် အမြောက်ဆန်တန်ချိန် ၁၁၀၀ သုံးလိုက်ရသည့် တိုက်ပွဲသာဖြစ်သည်။ တင့်ကားတပ်များ

သည် ရိပ်တဲဘလီကင် တပ်မနှစ်ခုနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ပြီး အခြားတပ်ဖွဲ့များကိုလည်း လိုက်လံတိုက်ခိုက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ နယ်စပ်မှ အီရတ်တပ်များကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ ရိပ်တဲဘလီကင်တပ်များကို အားလုံးက အထင်ကြီးနေကြသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့မှာလည်း မဟာမိတ်တို့ ဘီ-၅၂ လေယာဉ်များဖြင့် နာရီမလပ် တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အထိနာနေပြီဟု ယုံကြည်ရပေသည်။

အမေရိကန် ကမ်းတက်တပ်များ၊ ကူဝိတ်တပ်များနှင့် ဆော်ဒီတပ်များကလည်း အရှေ့ဘက် ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်မှ မြောက်ဘက်သို့ ချီလာခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် ၇၂ နာရီအတွင်း အီရတ်ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့များကို ရှင်းလင်းကာ ကူဝိတ်မြို့တော်ကို သိမ်းပိုက်လိုက် နိုင်ခဲ့သည်။ သူတို့၏ ဘယ်တောင်ပန်မှ အီဂျစ်သံချပ်ကာတပ်မနှင့် ဆီးရီးယားတပ်ဖွဲ့များက ကူဝိတ်တောင်ပိုင်းကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သည်။ ထိုတပ်များက ရန်သူထင်၍ ဝမ်းသာအားရ တိုက်ခိုက်မည် ပြုရာ ယင်းတို့မှာ ကူဝိတ်တပ်များဖြစ်နေသည်။

ကူဝိတ်တို့သည် ရှေ့ဆုံးစစ်ကားပေါ်တွင် ကူဝိတ် အလံလွင့်၍ အောင်မြင်သည့် အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် လက်နှစ်ချောင်းထောင်ကာ အမိမြေသို့ ပြန်ဝင်လာကြသည်။

အီရတ်တပ်ဖွဲ့များနှင့် သံချပ်ကာတပ်များ ကမန်းကတန်း ထွက်ပြေးကြစဉ် မဟာမိတ် မြေပြင်တပ်ကို လိုက်လံ ကူညီနေသော လေယာဉ်များက ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်ကြပြန်သည်။ လေယာဉ်များ သွားရောက်တိုက်ခိုက်သည်မှာ အလွန် မြန်ရကာ လေယာဉ်ကွင်း မြေပြင်တာဝန်ကျများက လေ

ယာဉ်တောင်ပံများ၌ လိုအပ်သည့် ဗုံးလက်နက်များ တပ်ဆင် ပေးနေရသည်မှာ လက်မလည်ခဲ့ဟု ဆိုသည်။

မတိုက်ရဘဲ ရပ်စောင့်နေရသည်ဆို၍ ကမ်းလွန် ပင်လယ်ပြင်တွင် ရပ်နေသော ကုန်း ရေ နှစ်လမ်းသွားသင်္ဘော များပေါ်မှ မဟာမိတ် ကမ်းတက်တပ်ဖွဲ့ဝင် ၁၇၀၀၀ သာ ကျန်ရှိတော့သည်။ မိုင်းကွင်းများ ထပ်မံတွေ့ရှိနေရသည် ဆိုသော သတင်းကြောင့် မိမိတို့ စိုးရိမ်နေမိသည်ဟု ထို ရေတပ်အရာရှိ အချို့က ဝန်ခံခဲ့သည်။

အီရတ်တို့က ကူဝိတ် ရေနံတွင်းများကို မီးရှို့လိုက်ပြီ ဟူသော သတင်းကြောင့် ကူဝိတ်မြို့တော်ကို အလောသုံးဆယ် ဝင်တိုက်ခဲ့ကြရသည်။ အီရတ်အင်ဂျင်နီယာများသည် ကူဝိတ် ရေနံတွင်းပေါင်း ၅၀၀ ကျော်နှင့် ရေနံအဆောက်အအုံပေါင်း ၁၀၀ ကို မီးရှို့ခဲ့သည်ဟု မဟာမိတ်တို့ကဆိုသည်။

မီးခိုးလုံးကြီးများမှာ နိုင်ငံတစ်ဝက်ခန့်ကို ဖုံးလွှမ်းနေပြီး မီးရောင်ကြောင့် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းတွင် အချိန်ပြည့်ဆည်းဆာ ရောင် တောက်နေ၏။ အီရတ်တို့သည် ကူဝိတ်မြို့တော်ရှိ ဟိုတယ်များနှင့် ပါလီမန်အဆောက်အအုံတို့ကို ဖောက်ခွဲ ဖျက်ဆီးခဲ့သည်သာမက အရပ်သားများကိုလည်း မတော် မတရား နှိပ်စက်ခြင်းများ လုပ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

လက်ဝှေ့သမားကောင်း၏ ဆက်တိုက်ထိုးလိုက်သော လက်သီးချက်များပမာ သီတင်းငါးပတ်မျှ မဟာမိတ်တို့ ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ကူဝိတ်မှ အီရတ်တပ်ဖွဲ့များသည် ခေါင်းပင်မဖော်နိုင်ဖြစ်ကာ ဟုတ်တိပတ်တိ ပြန်လည်မခုခံ နိုင်ခဲ့ကြ။ ရှေ့တန်းတပ်ဖွဲ့များ၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ရန်သူ

များ စိတ်ဓာတ်ကျကာ အညံ့ခံကြသည်ဟူသော မဟာမိတ် တို့ ပြောကြားချက်များမှာ မှန်နေပေသည်။

အီရတ်တို့သည် မဟာမိတ်တပ်ဖွဲ့များကို မြင်သည်နှင့် လက်နက်ချရန် လေယာဉ်မှ ကြဲချသည့် စာများမှအစ ရရာ အဖြူရောင်ပစ္စည်းများကို ဝှေ့ရမ်း၍ လက်နက်ချခဲ့ကြ၏။ အချို့နေရာများတွင် မဟာမိတ်တပ်များသည် တိုက်ခိုက်ရေး ကိုသာ အာရုံစိုက်နေရာ အခြား မည်သည်ကိုမျှ ဂရုမစိုက်မိ ကြ။ ထို့ကြောင့်အီရတ်တို့အား ပစ်ခတ်မိကြသည်။

တက်သွားသော မဟာမိတ်တပ်ဖွဲ့များသည် အမြောက် ကြီးများဖြင့် ပစ်ခိုက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။ အမေရိကန် ကမ်း တက်တပ်များနှင့် အီဂျစ်တပ်ဖွဲ့များသည် အီရတ်တပ်စိတ် ကလေးတစ်ခုဖြင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ အချို့နေရာများတွင်တော့ အီရတ်တို့ ခုခံတိုက်ခိုက်ပုံမှာ စနစ်တကျ မရှိဘဲ မထိရောက်တော့ဟု မဟာမိတ်တို့က ဆိုသည်။

ကျကျနန ပြန်လည်ခုခံခဲ့သည်ဆို၍ ကူဝိတ် နိုင်ငံတကာ လေဆိပ်နှင့် အီရတ်နယ်စပ်များတွင်သာ ဖြစ်၏။ အမေရိကန် ကမ်းတက်တပ်များသည် လေဆိပ်တွင် အတော် ပင် တိုက်ယူခဲ့ရသည်။ တစ်ရက်လုံးလုံး လေဆိပ်ကို ဝိုင်းထား ပြီး အပြင်းအထန် တိုက်တော့မှ ခုခံသူများ လက်နက်ချခဲ့ ကြ၏။ နယ်စပ်တွင်လည်း ဗြိတိန်နှင့် အမေရိကန်တပ်များ သည် အီရတ်သို့ သံချက်ကာကားများဖြင့် ပြန်လည်သယ် ဆောင်လို၍ ပြန်လည်ခုခံသော အီရတ် ရီပတ်ဘလီကင် တပ်ဖွဲ့များနှင့် အခြားအီရတ်တပ်များကို ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက် ခဲ့ရသည်။

မမျှော်လင့်သောနေရာမှ တိုက်ခိုက်မှုတစ်ခုကြောင့် အီရတ်တို့ အောင်မြင်ခဲ့ရသည်လည်းရှိခဲ့သည်။ အီရတ်တို့သည် အစ္စရေးနှင့်ဆော်ဒီနိုင်ငံများသို့ စကဒ်ဒုံးကျည်များဖြင့် သီတင်းပတ်ပေါင်းများစွာအတွင်း အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း ပက်ထရီရော့ ဒုံးခွင်းဒုံးများကျေးဇူးကြောင့် မထိရောက်ခဲ့ကြ။

ထို့ကြောင့် ပက်ထရီရော့ ဒုံးတပ်ဖွဲ့ဝင်များက စိတ်အေးနေကြစဉ် စကဒ်ဒုံးကျည်ထိပ်ဖူးတစ်ခုသည် ခိုဘားမြို့အနီးရှိ စစ်တန်းလျားတစ်ခုတွင် နောက်တန်းတပ်ဖွဲ့များ ညစာစားနေခိုက် လာရောက်ထိမှန်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် စစ်သည် ၂၈ ယောက် ကျဆုံးပြီး လူတစ်ရာဒဏ်ရာရခဲ့သည်။ယင်းမှာ မဟာမိတ်ဘက်မှ အများဆုံးကျဆုံးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပင်လယ်ကွေ့စစ် သီတင်းခြောက်ပတ် ပြည့်မြောက်သောအခါ အမေရိကန်နှင့် မဟာမိတ်တပ်ဖွဲ့များသည် သမိုင်းတွင်သည့် အောင်မြင်မှုကြီးကို ရရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ အကြီးအကျယ် အောင်မြင်မှုမျိုးကို သမိုင်းတစ်လျှောက် ရောမခေတ်က 'ကန်နေ' စစ်ပွဲနှင့် 'အာဂျင်ကုတ်' စစ်ပွဲများတွင်သာ တွေ့နိုင်ပေသည်။

အီရတ်ဘက်မှ အကျအဆုံးမှာ သောင်းနှင့်ချီ၍ ရှိခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်ရသော စာရင်းများအရ ဆိုသည်။ ဖေဖော်ဝါရီ၂၆ ရက်နေ့အထိ မဟာမိတ်တို့ဘက်မှ ၈၅ ယောက် ကျဆုံးပြီး နှစ်ရာသုံးရာခန့်သာ ဒဏ်ရာရခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ယခုအခါတွင် ဘဂ္ဂဒက် မြို့အပါအဝင် အီရတ်တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ဆက်ဒမ်ဆန့်ကျင်ရေး တော်လှန် ပုန်ကန်မှုများ ဖြစ်

ပေါ်နေသည်။ ရှိယားကားနဲ့ သူပုန်များကလည်း တစ်စခန်း ထကာ အီရတ်ရီပတ်ဘလီကင် တပ်ဖွဲ့များနှင့် ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်နေကြသည်။ ကားနဲ့ သူပုန်များကို အခြားအီရတ် တပ်ဖွဲ့များကလည်း ပါဝင်ကူညီကြသည်ဟု ဆို၏။

ဘာဆရာမြို့မှာလည်း ဆက်ဒမ်ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှု များကြောင့် ရီပတ်ဘလီကင်တပ်များက မြို့ကိုဝိုင်းထားကာ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများဖြစ်နေသည်။ အီရတ်အစိုးရပိုင်းကလည်း တော်လှန်ပုန်ကန်သူများကို မဟာမိတ်တို့က လက်နက် တပ်ဆင် သွေးထိုးပေးနေသည်ဟု စွပ်စွဲနေကြ၏။

ကူဝိတ်နိုင်ငံတွင် အယ်လ်ဆာဘား ဘုရင့် မိသားစုပြန်လည်ရောက်ရှိကာ အုပ်ချုပ်ရေးကို ပြန်လည် ကိုင်တွယ်နေပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် စစ်မှကျန်ခဲ့သော လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များ လူတကာလက်တွင် ရှိနေ ကာ မြင်မြင်ရာ လက်တည့်စမ်း ပစ်ခတ်နေခြင်းကြောင့် မင်းမဲ့စရိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ကူဝိတ်ဘုရင်က စစ်အုပ်ချုပ်ရေးအမိန့်များ ထုတ်ထားရသည်။

စစ်ပြီးခေတ်နောက်ပိုင်း ကျန်ရှိနေသည့် နောက် ပြဿနာတစ်ခုမှာ အရှေ့အလယ်ပိုင်း ပြဿနာဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ကွေ့ ပြဿနာတွင် ဆက်ဒမ်ကို ဆန့်ကျင်၍ မဟာ မိတ်တို့အား ထောက်ခံသော အာရပ် မဟာမိတ်နိုင်ငံများ သည်ပင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းပြဿနာနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် အမေရိကန်၏ ရပ်တည်ချက်ကို ဆန့်ကျင်သူများ ဖြစ်၏ ။

အမေရိကန်နိုင်ငံတွင်လည်း သမ္မတအဆက်ဆက် သည် သူကြွယ်အသိုင်းအဝိုင်းဖြစ်သည့် ဂျူးလူမျိုးတို့၏

မဲများကို မကျော်နိုင်ကြချေ။ ထို့ကြောင့်လည်း အရှေ့အလယ် ပိုင်းပြဿနာတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံသည် ဂျူးလူမျိုးတို့၏ အစွဲရေးနိုင်ငံဘက်မှ အစဉ်တစိုက် ရပ်တည်လာခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။

ယခုတော့ ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲတွင် ဆက်ဒမ်ဟူစိန်သည် ပင်လယ်ကွေ့ပြဿနာထဲသို့ အရှေ့အလယ်ပိုင်းပြဿနာကို ဆွဲသွင်းလိုက်မှုကြောင့် မဟာမိတ်အင်အားမှာ ပြိုကွဲရတော့ မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရသေးသည်။ စစ်ပြီးသွားသောအခါ ပင်လယ် ကွေ့တွင် အလားတူစစ်မျိုး ထပ်မဖြစ်စေရန် လက်ရှိ အရှေ့ အလယ်ပိုင်းရှိမဟာမိတ်နိုင်ငံများ၏ ရပ်တည်ချက်ကိုလည်း ယခုအတိုင်း ဆက်လက်ရှိရန်လိုသည်။ ထို့ကြောင့် အရှေ့ အလယ်ပိုင်း ပြဿနာကို ပြေငြိမ်းအောင်လုပ်ရမည်။

အရှေ့ အလယ်ပိုင်းပြဿနာ ပြေငြိမ်းရေးမှာလည်း ပါလက်စတိုင်း တို့အား အစွဲရေးတို့သိမ်းပိုက်ထားသော ဂါဇာ ကမ်းမြောင်ဒေသနှင့် ဂျော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်တို့တွင် အခြေတကျနေရာချပေးရန် ဖြစ်သည်။ ထိုအတွက် ထိုနေရာ များမှ အစွဲရေးတို့ စိုးမိုးမှုကို ရုပ်သိမ်းပေးရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုအပြင် အစွဲရေးတို့၏ နိုင်ငံတည်ရှိခွင့်ကိုလည်း ပါလက် စတိုင်းအပါဝင် အာရပ်နိုင်ငံများက အသိအမှတ်ပြုရမည် ဖြစ်သည်။

ဤတွင် အစွဲရေးနိုင်ငံသည် မိမိနိုင်ငံ လုံခြုံရေးကို စွန့်လွှတ်ကာ အရှေ့အလယ်ပိုင်း ပြဿနာ ဖြေရှင်းနည်းမျိုးကို လက်ခံပါမည်လား။ နောက်ထပ် မိမိကို ဒုက္ခပေးမည့် ဒုတိယ ဆက်ဒမ်ဟူစိန် တစ်ယောက် မပေါ်ဟု မပြောနိုင်သေး ။

အလွန် ရှုပ်ထွေးပွေလီလှသည့် အရှေ့အလယ်ပိုင်း ပြဿနာကိုဖြေရှင်းရန်မှာ မလွယ်ကူသကဲ့သို့ စစ်ပြီးနောက် ပိုင်းပင်လယ်ကွေ့နှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသ ပထဝီနိုင်ငံ ရေးကိုဖြေရှင်းရန်မှာ အမေရိကန် နိုင်ငံအတွက် ပင်လယ်ကွေ့ ထက်ကြီးကျယ်သော နိုင်ငံရေးစစ်ပွဲကြီး တစ်ခု ဆင်နွှဲရသလို ရှိပေတော့မည်။

**၁၉၉၁ ဧပြီလ နေမဂ္ဂဇင်း
(စာ ၆၈-၇၃)**

၁။ အောက်ပါကောက်နှုတ်ချက်များအနက်ဆောင်းပါးရှင်၏ “ ကိုယ်ပိုင် သဘောထား ” မဟုတ်သည့် စာပိုဒ်ကို ရွေးထုတ်ပါ။

- (က) ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲကြီးကားမမျှော်လင့်ဘဲ ပေါက်ကွဲမှုဖြစ်ပေါ် ကာ မမျှော်လင့်ဘဲ ပြီးဆုံးသွားခဲ့လေပြီ။
- (ခ) ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်ပြီး ရန်လိုနယ်ချဲ့ကာ အာရပ်ကမ္ဘာတွင် တစ်ဩဇာ တစ်အာဏာ ထူထောင်လိုသဖြင့် ဒုတိယ ဟစ် တလာဟု တင်စားခြင်းခံရသူ ဆက်ဒမ်ဟူစိန်သည် အပြော ကြီးရာတွင်လည်း လစ်ဗျားမှ ကဒါဖီ၊ အီရန်မှ သွားလေသူ ခိုမေနီတို့ထက် မညံ့ခဲ့ချေ။
- (ဂ) ဆက်ဒမ်သည်မိမိ ကိုယ်တိုင်က ညီအစ်ကိုတော် အာရပ်နိုင်ငံ လည်းဖြစ်၊ မွတ်ဆလင်နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလည်းဖြစ်သော ကူဝိတ် နိုင်ငံအား အနိုင်အထက် လက်ရောက်ကျူးကျော် သိမ်းပိုက်မှု ကြောင့်အာရပ်သွေးစည်းမှုအကူအညီမရနိုင်မှန်း သူမတွက် မိခဲ့ချေ။

(ဃ) “ကေ အပေါင်း ၃ ” ခေါ် မြေပြင်တိုက်ပွဲ စတုတ္ထမြောက်
နေ့တွင်ပင် ကူဝိတ်မြို့တော်နှင့် ကူဝိတ်နိုင်ငံ အနှံ့အပြား
လွတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။

(င) ယခုနောက်ဆုံးတွင် ဆက်ဒမ်စစ်ရှုံးပြီဆိုသောအခါ ဘုရား
သခင်က မဆောင်မ၍လော၊ ဆက်ဒမ်ပြောသကဲ့သို့ သူ
ဆင်နွှဲခဲ့သည်မှာ တရားသော ဂျီဟဒ် ဘာသာရေး စစ်ပွဲ
မဟုတ်၍ လောဆိုသည်ကို ကမ္ဘာ့မွတ်ဆလင်ဘာသာဝင်တို့
စဉ်းစားလာကြရသည်။

၂။ အောက်ပါတို့အနက်မည်သည်တို့မှာ “ အဓိကအချက်အလက်”
ဖြစ်သနည်း။

(က) စာရွက်ပေါ်တွင်တော့ အီရတ်သည် ကမ္ဘာ့စတုတ္ထမြောက်
စစ်အင်အားကြီးနိုင်ငံဟု ဆိုသည်။

(ခ) “ ကေအပေါင်း ၃ ” ခေါ် မြေပြင်တိုက်ပွဲ စတုတ္ထမြောက်
နေ့တွင်ပင် ကူဝိတ်မြို့တော်နှင့် ကူဝိတ်နိုင်ငံ အနှံ့အပြား
လွတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။

(ဂ) အီရတ်စစ်အင်အား ငါးသိန်းကျော်အနက် ကူဝိတ်နှင့် အီရတ်
နယ်စပ်သို့ ပို့ထားသော တစ်ဝက်ခန့်မှာလည်း . . . . .

(ဃ) ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်နေ့ အရုဏ်မတက်မီ အီရတ်နိုင်ငံ
တွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့သည်မှာ ပြင်သစ်တပ်များဖြစ်သည်။
ပြင်သစ်တပ်များသည် အင်အားနည်းလှသော အီရတ်တပ်
များ၏ ဘေးမှကပ်၍ ဖြတ်သွားပြီး ဘဂ္ဂဒက်မြို့ တောင်ဘက်
ကီလိုမီတာ ၂၄၀ ရှိ နာဆီရီးယားမြို့အနီး ယူဖရေးတီး
မြစ်ကမ်းအထိ ချီတက်ခဲ့ကြသည်။

(င) ပင်လယ်ကွေ့စစ်သီတင်းခြောက်ပတ်ပြည့်မြောက်သော အခါအမေရိကန်နှင့် မဟာမိတ်တပ်ဖွဲ့များသည် သမိုင်းတွင်သည့် အောင်မြင်မှုကြီးကိုရရှိခဲ့ကြသည်။

၃။ အောက်ပါတို့အနက် မည်သည့်စာပိုဒ်သည် ဆောင်းပါးရှင်၏ “ ဦးတည်ချက် ” ကို ထိရောက်အောင် တင်ပြနိုင်သနည်း။

(က) ညွန့်ပေါင်းတပ်ဖွဲ့များသည် အောင်ပွဲခံလိုက်သည်ကိုကျေနပ်ကာ မူလရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော ကူဝိတ်လွတ်မြောက်ရေးနှင့် ပိုနေမြဲ ကျားနေမြဲ ပြန်ဖြစ်ရေးသာမကတော့ဘဲ တစ်ဆင့်တက်လာခဲ့သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံသည် ဖွင့်ဟဝန်ခံခြင်းမရှိသော်လည်း ဆက်ဒမ်ကိုဖြုတ်ချရန် ရည်ရွယ်ကြောင်း သိသာပေသည်။

(ခ) မဟာမိတ်တို့၏ နောက်ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုမှာ ဆက်ဒမ် ဟူစိန်အနေဖြင့် အနောက်နိုင်ငံများအပေါ် အောင်နိုင်လိုက်ပြီဟု မည်သို့မျှ မပြောနိုင်အောင် လုပ်ခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ အီရတ်တပ်သားများ အံ့နှင့်ကျင်းနှင့် လက်နက်ချအညံ့ခံသည့် သတင်းများ ရုပ်မြင်သံကြားတို့တွင် ပါဝင်လာခြင်းသည် အဆိုပါရည်မှန်းချက်ကို အထောက်အကူပြုခဲ့ပေသည်။

(ဂ) အကယ်၍ မဟာမိတ်တို့ ဆက်ဒမ်ကို ဖြုတ်ချလိုက်နိုင်လျှင်လည်း သူ့နေရာတွင် မည်သူ့ကို အစားထိုးရမည်မသိသေး။ အကယ်၍ သူ့ကို ဖြုတ်မချနိုင်သေးလျှင် မဟာမိတ်တို့သည် နောက်ထက်တိုက်ခိုက်ရန် အကြောင်းရှာလာနိုင်သေးသည်။

(ဃ) ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲ မတိုင်မီက ကူဝိတ်တွင် ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို လျော့ချ၍ ဒီမိုကရေစီစနစ် အခွင့်အရေးတောင်းဆိုမှု

ဆန္ဒပြပွဲများဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ယင်းတို့ကို ဘုရင်က အကြမ်းဖက်နှိမ်နင်းမှုများ လုပ်ခဲ့သည်။ ယခုတော့ အခြေအနေမှာ ပြောင်းလဲလာခဲ့ပြီဖြစ်၍ ကူဝိတ်ဘုရင်က ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီ ရွေးကောက်ပွဲများ မကြာမီ ပြုလုပ်ပေးတော့မည်ဟု ကြေညာထားသည်။

(c) အကယ်၍ ကူဝိတ်တွင် စစ်မှန်သော ဒီမိုကရေစီနှင့် ခေတ်မီသော စည်းမျဉ်းခံ ဘုရင်စနစ်များ ပေါ်လာသည်ဆိုလျှင် ဘုရင်အုပ်ချုပ်သော အိမ်နီးချင်း ဆော်ဒီနိုင်ငံတွင်လည်း အလားတူရောဂါများ ကူးစက်လာနိုင်သည် ။ကူဝိတ်တွင် ဘုရင်က ဒီမိုကရေစီ တောင်းဆိုသူများအား နှိပ်ကွပ်စဉ်ကလည်း ဆော်ဒီအုပ်ချုပ်သူများသည် ကူဝိတ်ဘုရင်၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကို ထောက်ခံခဲ့သည်။ ယခုလည်း ကူဝိတ်တွင် ဒီမိုကရေစီ ထွန်းကားမှုမျိုးကို ဆော်ဒီအုပ်ချုပ်သူများ လိုလားမည်မဟုတ်ပေ။

၄။ အီရတ်စစ်ရှုံးရသည်မှာ-

- (က) အာရပ်မဟာမိတ်နိုင်ငံများ၏ အကူအညီမရသဖြင့်၊
- (ခ) မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်နိုင်ငံများ၏ ထောက်ခံမှု မရသဖြင့်၊
- (ဂ) မဟာမိတ်တပ်များနှင့် အင်အားခြင်း မမျှသဖြင့်၊
- (ဃ) အီရတ်စစ်သားများအုံ့နှင့်ကျင်းနှင့် လက်နက်ချအညံ့ခံနေကြ၍၊
- (င) ဆက်ဒမ်ဟူစိန်၏ စီမံကွပ်ကဲမှု မကောင်း၍၊

၅။ ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပြီးနောက် နောက်ဆက်တွဲပြဿနာများတွင် အဓိကမှာ-

(က) ကူဝိတ်နိုင်ငံတွင် ဘုရင်စနစ်လျော့ချ၍ ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီ စနစ်အရ ရွေးကောက်ပွဲများ ကျင်းပမည့် အလားအလာ ရှိခြင်း၊

(ခ) ဆက်ဒမ်ဟူစိန်အား ကာဒ်သူပုန်များ တော်လှန်ပုန်ကန်မှု ပေါ်ပေါက်ခြင်း၊

(ဂ) အီရတ်၏ စစ်ရေးခြိမ်းခြောက်မှု အဆုံးသတ်သွားခြင်း၊

(ဃ) ပင်လယ်ကွေ့ဒေသတွင် မဟာမိတ်တပ်များ ဆက်လက် ထားရှိရန် အခြေအနေရှိခြင်း၊

(င) အရှေ့အလယ်ပိုင်းပြဿနာကိုအရေးတကြီးဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်လာခြင်း၊

၆။ အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့်အာရပ်နိုင်ငံများဆက်ဆံရေးမှာ-

(က) ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲပေါ်တွင်မူတည်သည်။

(ခ) ရေနံပေါ်တွင် မူတည်သည်။

(ဂ) ဘုရင်အုပ်ချုပ်သော နိုင်ငံများအပေါ်မူတည်သည်။

(ဃ) အရှေ့အလယ်ပိုင်းဆိုင်ရာအမေရိကန်မူဝါဒပေါ်တွင်မူတည် သည်။

(င) အမေရိကန်နိုင်ငံရှိ ဂျူးသူကြွယ်ကြီးများ၏ မဲဆန္ဒပေါ်တွင် မူတည်သည်။

၇။ ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသတွင်-

(က) ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ခြေလှမ်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

- (ခ) ရေနံထုတ်လုပ်မှုအတွက် အဟန့်အတားတစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။
- (ဂ) အရှေ့အလယ်ပိုင်းငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်အတွက် အဟန့်အတားတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။
- (ဃ) အစွရေးနိုင်ငံအား ခြိမ်းခြောက်လိုက်သလိုရှိခဲ့သည်။
- (င) အီရတ်နိုင်ငံအား နောင်ကြည်သွားစေသည်။

၈။ ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲတွင် မဟာမိတ်တို့ဘက်မှ တစ်ဆင့်တက်လာသော ရည်မှန်းချက်မှာ-

- (က) ကူဝိတ်နိုင်ငံလွတ်မြောက်ရေး၊
- (ခ) အီရတ်နိုင်ငံလွတ်မြောက်ရေး၊
- (ဂ) ကာဒ်သူပုန်များလွတ်မြောက်ရေး၊
- (ဃ) ဆက်ဒမ်အားဖြုတ်ချရေး၊
- (င) ဆက်ဒမ်ကိုလုပ်ကြံရေး။

၉။ အရှေ့အလယ်ပိုင်းငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အဓိကဖြေရှင်းရမည်မှာ-

- (က) ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲပြီးဆုံးမှု၊
- (ခ) အီရတ်တွင် ဆက်ဒမ်ဟူစိန်ပြုတ်ကျမှု၊
- (ဂ) ပါလက်စတိုင်းတို့အား အစွရေးတို့သိမ်းပိုက်ထားသည့် ဂါဇာကမ်းမြောင်ဒေသနှင့် ဂျော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းတို့တွင် အခြေတကျနေရာချထားပေးရေး၊
- (ဃ) ထိုဒေသများတွင် အစွရေးတို့ ဖိနှိပ်မှုကို ရုပ်သိမ်းပေးရမည်။
- (င) အစွရေးတို့၏ နိုင်ငံတည်ရှိခွင့်ကို ပါလက်စတိုင်း အပါအဝင် အာရပ်နိုင်ငံများက အသိအမှတ်ပြုရမည်။

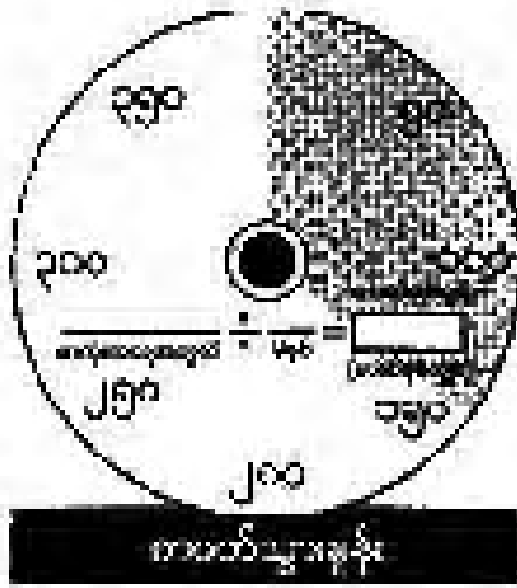

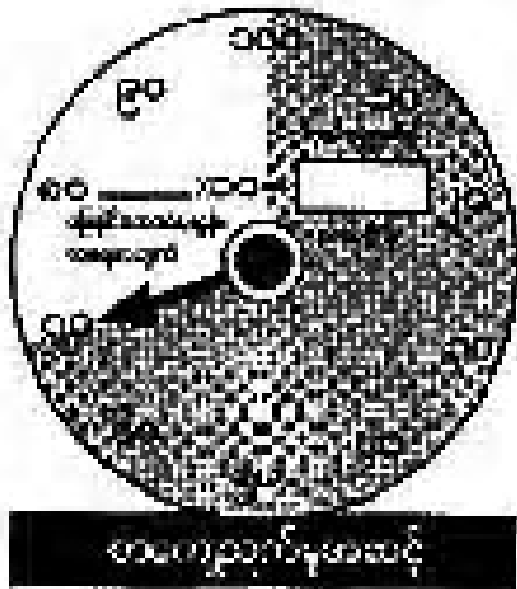
၁၀။အရှေ့အလယ်ပိုင်းရှိ အမေရိကန်နှင့် မဟာမိတ်တပ်များအကြား ပြိုကွဲရသည့် အကြောင်းမှာ-

- (က) ဆက်ဒမ်ဟူစိန်က ကူဝိတ်နိုင်ငံအား အနိုင်အထက် ဝင် ရောက်သိမ်းပိုက်သောကြောင့်၊
- (ခ) နိုင်ငံစုံတပ်ဖွဲ့များက အီရတ်အား တရစပ် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော ကြောင့်၊
- (ဂ) ဆက်ဒမ်ဟူစိန်က ပင်လယ်ကွေ့ပြဿနာထဲသို့ အရှေ့ အလယ်ပိုင်းပြဿနာကို ဆွဲသွင်းခဲ့သောကြောင့်၊
- (ဃ) ရှုပ်ထွေးလှသော အရှေ့အလယ်ပိုင်း ပြဿနာမှာဖြေရှင်းရန် မလွယ်ကူသောကြောင့် ၊
- (င) အမေရိကန်နိုင်ငံသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းပြဿနာတွင် အစွဲရေးတို့ဘက်မှ အစဉ်တစိုက် ရပ်တည်လာခဲ့သော ကြောင့်၊

ယောကျာ်းပါပုံအသွင်နည်းဖြင့် စာပတ်အမြန်နှုန်းကို တွက်ရတတ်ပါ။ ပထမ စာပတ်ပတ်လုံး ပတ်ရန်ကြာချိန်ကို မှတ်သားပါ။ (ဥပမာ-ပတ်၅၅ မိနစ် ၁၅ စက္ကန့်ကြာသည်ဆိုလျှင် ၅၅ မိနစ် ၁၅ စက္ကန့်အဖြစ်ပေးပါ) ဆိုသော စာပတ်လုံး များအတွက် မည်မျှကြာသည်ကို တွက်ယူပါ။ ယင်းမှာ မိမိ၏ စာပတ်အမြန်နှုန်း ဖြစ်သည်။ ဥပမာ မေးပေးရသော မေးခွန်းပုံတွင် စာပတ်ပေါင်း ၆၀၂ လုံးပါသည် ဆိုပါစို့။ ထိုစာပတ်လုံးကိုပတ်ရန် ၅၂၅ မိနစ်ကြာသည်ဆိုလျှင် ၆၀၂ ကို ၅၂၅ ဖြင့် စားပါ။ တစ်မိနစ်လျှင် စာပတ် ၁၃၀ နှုန်း ပတ်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရမည်။

စာပတ်သွားနှုန်းကို တွက်ရပါ ပုံသေနည်းဖြင့် ယူရမည်ပင်။ မိမိ ပြောဆိုရန် သည့် မေးခွန်းအရေအတွက်ကို ၁၀ ဖြင့် ဝေခွဲရပါ။ ယင်းမှာ စာပတ်သွားနှုန်း ဖြစ်သည်။ မည်သည့်စာပတ် စာပတ်သွားနှုန်းသည် ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းထက် မကျောသင့်။ ပိုထက်လျှင်မိမိ အရေးကြီးသော အချက်အလက်များ ကျန်သွားနိုင်သည်။

နေရာတိုင်းမှာ မှတ်တိုင်ရှာ

အဝေးပြေးလမ်းများပေါ်ရှိ လမ်းပြဆိုင်းဘုတ်များကို ကြည့်ခြင်း ဖြင့် ဤလမ်းမှသွားလျှင် ဘယ်ကိုရောက်သည် ဘယ်မြို့ကို ဘယ် လမ်းခွဲမှ သွားရသည်၊ မည်သည့်ဘက်တွင် အခြားလမ်းရှိသေးသည် စသည်ဖြင့်သိနိုင်သည်။ထို့အတူ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်တွင် ခေါင်းစဉ်ခွဲ များကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် မည်သည့်ခေါင်းစဉ်ခွဲအောက်တွင် မည်သည့် အချက်အလက်များ ရှိနိုင်သည်ကို သိနိုင်သည်။

ယခင်စာအုပ်တွင် “ ကြိုဖတ် ” ခြင်းအကြောင်းကို တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်၏ ခေါင်းစဉ်ခွဲများကို လျှောက်ဖတ် ကြည့်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အချက်အလက်များ မည်သို့ခွဲ၍ ရေးထား သည်ကိုသိနိုင်သည်။ထိုခေါင်းစဉ်ခွဲများကို လမ်းညွှန်အဖြစ် အသုံး ပြုကာဆောင်းပါးကို ဖတ်သွားရမည်။

အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ သမိုင်းကြောင်းကိုသိလိုသည် လား၊လူသတ်မှုတစ်ခု၏ အချက်အလက်များကို သိလိုသည်လား၊ အားကစားပွဲတစ်ခုမှ ရမှတ်များကိုသိလိုသည်လား၊ ထိုသိလိုသည့် အချက်များအား ခေါင်းစဉ်ခွဲများကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် မည်သည့်ခေါင်းစဉ် အောက်တွင် ကြည့်ရမည်ကို သိနိုင်ပေသည်။

ဥပမာအားဖြင့် **စီးပွားရေးသတင်းပတ်** မဂ္ဂဇင်းထဲတွင် သမ္မတ ဘီလ်ကလင်တန်၏ သမ္မတဖြစ်ပြီး ဒုတိယနှစ်ကာလအတွင်း လုပ် ဆောင်မှုများနှင့်ပတ်သက်၍ ရေးထားသော မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး တွင်အောက်ပါအတိုင်း ခေါင်းစဉ်ခွဲများတပ်ထားသည်။

- မူဝါဒအကျိုးအမြတ်များ
- သေနတ် လက်သရမ်းမှုများ
- ကျန်းမာရေးပူလုံမှု

- ပင်စင်လစာဖူလုံမှု
- ပညာရေးနှင့်သင်တန်းများ
- ပြိုင်ဆိုင်မှု မူဝါဒ
- လူတစ်ဦးချင်း လုံခြုံမှု
- ပဋိသန္ဓေတားဆီးရေး

ဤခေါင်းစဉ်များသည်ကလင်တန်၏ ဒုတိယနှစ်သက်တမ်း အတွင်း ကဏ္ဍတစ်ခုစီ၏ အချက်အလက်များကို သက်ဆိုင်ရာ အခန်းများတွင် ရှိနေကြောင်းညွှန်ပြနေသည်။ ထိုခေါင်းစဉ်ခွဲများ ကိုကြည့်ခြင်းဖြင့်မိမိသိချင်သည့် အကြောင်းအရာကို အခြားအခန်းများ ဖတ်နေစရာမလိုဘဲ တိုက်ရိုက်ကျော်ဖတ်သွား၍ ရနိုင်ပေသည်။ အခန်းတိုင်းတွင်သက်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များ သီးခြားရှိနေမည်ဖြစ်သည်။

ဤတွင်အရေးကြီးသော အချက်တစ်ချက်ပေါ်လာပေသည်။ မဂ္ဂဇင်းတိုင်းရှိ ဆောင်းပါးတိုင်းကို လျှောက်ဖတ်သွားမည်လား။ ဖတ်ချင်သည့်ဆောင်းပါးကိုသာ ရွေးဖတ်မည်ဖြစ်သည် ။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းစဉ်များ၊ ခေါင်းစဉ်ခွဲများ၊ ဓာတ်ပုံများ၊ ကောက်စာများကို အလျင်လျှောက်ဖတ်ကြည့်ရန် အရေးကြီးသည်။

အကယ်၍ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်သည် မိမိသိလိုသည့်အချက်များ ပါသည်ဟုထင်လျှင် ထိုဆောင်းပါးကို “ ကြိုဖတ် ” နည်းဖြင့် အလျင်လျှောက်ဖတ်ကြည့်ပါ။ သို့ဖြင့် အဆိုပါဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍ အခြေခံအကြောင်းအရာများကို အလျင်သိနေမည်ဖြစ်၏။

မသိလျှင်ရော. . . ။မသိလျှင်တော့ အစအဆုံးသာလျှောက်ဖတ်ကြည့်ပေတော့။ ပြည့်ပြည့်စုံစုံသိခြင်းသည် မပြည့်မစုံသိခြင်းထက် ပို၍ကောင်းသည်မဟုတ်လား။ ဆောင်းပါးမှန်သမျှကို အကုန်အစင်

လျှောက်ဖတ်သင့်သည်ဟု အကြံမပြုလိုပါ။ ပြည့်ပြည့်စုံစုံသိရေးနှင့် အချိန်ကုန် ခံနိုင်ရေးကို မိမိဘာသာချိန်ဆရန်ဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့်ဆောင်းပါးမျိုး ဖတ်သင့်သည်ကို ချိန်ဆတတ်ခြင်း မှာလည်း စာဖတ်ကျွမ်းကျင်မှု အရည်အချင်း တစ်ရပ်သာ ဖြစ်ပေသည်။

နည်းနည်းဖတ်၍ များများသိပါစေ

ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်သည့်အခါ စာတစ်လုံးချင်းကို လိုက်ဖတ်ပါသလား။ မဖတ်ပါ။ ထိုသို့သာ ဖတ်နေမည်ဆိုလျှင် ထိုဆောင်းပါးကိုလက်ရေးနှင့် နှစ်ခါပြန်ကူး၍ အခြားဘာသာစကားတစ်ရပ်သို့ ဘာသာပြန်နေသည်နှင့် ဘာမျှမခြားတော့။ ဘာကြောင့် အချိန်ကုန်ခံနေမည်နည်း ။ “ ရပ်တိုင် ” နှင့် အတွဲလိုက်ဖတ်နည်းများ ကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် စာဖတ်ပိုမြန်အောင် လုပ်၍ ရနိုင်သည်။

ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်သည့်အခါ စာတစ်ပိုဒ်ချင်းစီကို သဘောပေါက်ရုံမျှသာ ဖတ်ပါ။ ထို့ထက်ပို၍ မဖတ်ပါနှင့် ထိုသို့ ဆိုသဖြင့်ထူးဆန်းသလိုတော့ ရှိမည်။ ဥပမာ သမ္မတ ကလင်တန်၏ ဘတ်ဂျက်တင်ပြချက်နှင့်ပတ်သက်၍ သတင်းဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်တွင်စာပိုဒ်တစ်ခုစီ၏ ပထမစာကြောင်းများကိုသာ လေ့လာကြည့်ကြရအောင် ။

- သမ္မတ ကလင်တန်ယနေ့တင်ပြသော ဘတ်ဂျက်နှင့်ပတ်သက်၍ရီပတ်ဘလစ်ကန်ပါတီမှ ထောက်ခံလာနိုင်သည်ဟု အတိုက်အခံရီပတ်ဘလစ်ကန် ပါတီခေါင်းဆောင် ဆီးနိတ် အမတ် ဘော့ဒိုးက ယမန်နေ့က ပြောကြားခဲ့သည်။
- ကလင်တန်မှာ သူ၏ ဘတ်ဂျက်တင်ပြချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ထောက်ခံမှု များများရရန်လိုနေသည်။

- ရိပ်တံဘလစ်ကန်အမတ် ကွေစီမဖျူး(န်) ကမူ ကျေနပ်ခြင်း မရှိဟုမနေ့ကပြောကြားခဲ့သည်။
- ကလင်တန်သည် ပြည်သူ့လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အစိုးရထောက်ပံ့ ငွေများဝင်ငွေနှည်းသူများအတွက် အနှေးဓာတ်ပေးခြင်း လုပ်ငန်းများ၊ ဝင်ငွေနှည်းပြည်သူများအတွက် အိမ်ယာဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများကို ဖြတ်တောက်လျော့ချရမည်ဟု ဆိုသည်။
- အိမ်ဖြူတော် ဘက်ဂျက်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားရေးမှူး လီယွန် ပင်နက်တာက ဘတ်ဂျက်နှင့်ပတ်သက်၍ ခုခံပြောဆိုခဲ့သည်။
- ပင်နက်တာက လူထုဆိုင်ရာ ငွေလုံးငွေရင်းအသုံးစရိတ်များကိုဖက်ဒရယ် အစိုးရက ထောက်ပံ့သွားမည်ဟုဆိုသည်။
- ဤဘတ်ဂျက်တွင် စက်မှုလက်မှုအတတ်ပညာများ ၊ သင်တန်းများ၊ပညာရေးအသုံးစရိတ်များ တိုးချဲ့ရန် ပါဝင်သည်ဟု ပင်နက်တာက ဆိုသည်။
- ဒိုးကမူ သမ္မတ၏ ဘတ်ဂျက်မှာ ပြီးပြည့်စုံခြင်းမရှိဟု ဆိုနေသည်။

သတင်းစာသမားကောင်းတွေကတော့ အထက်ပါ သတင်းအနှစ်ချုပ်ကို ဖတ်မိလျှင် ရင်ဘတ်စည်းတီးဖြစ်ကြမည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊မတတ်နိုင် ။ ယခုလို ကျွန်ုပ်တို့ဖြတ်တောက်ထားသည့် သတင်းမှာ ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းတပုဒ်ကို ကြည့်ရသကဲ့သို့ ပြည့်စုံစွာ သိရှိသွားနိုင်သကဲ့သို့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်လုံး ဖတ်ရသည်ထက်၊ ရုပ်မြင်သံကြားမှ သတင်းကိုကြည့်နေရသည်ထက် များစွာ အချိန်ကုန်သက်သာသည်။

နည်းနည်းဖတ်၍ နည်းနည်းသာ သိသည်ဟုဆိုလျှင်ဆို အချိန်

ကုန်တော့ အတော် သက်သာမည် ဖြစ်သည်။ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် သတင်းစာ
ထဲတွင် ကောက်နှုတ် ဖတ်သွားရုံဖြင့် ရှုပ်ထွေးလှသည့် ဘတ်ဂျက်
ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်ပြီး အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ငြင်းခုန်နေကြသည်
များအကြောင်းကိုတော့ သိသွားပြီ မဟုတ်ပါလား။

လေ့ကျင့်ခန်း

မိမိ၏ စာဖတ်နှုန်းကို တိုင်းတာရန်အတွက် အနီးရှိ သတင်းစာ
တစ်စောင်ကို ဆွဲယူကာ အရေးကြီးပြီး အလွန်လေးသော အကြောင်း
အရာသတင်းတစ်ပုဒ်ကို ရွေးချယ်၍ ဖတ်ကြည့်ပါ။ ‘စီးပွားရေးကဏ္ဍ’ မှာ
ရွေးချယ်ဖို့ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ ပြည်တွင်း ပညာရေးဆိုင်ရာ
သတင်းများလည်း ကောင်းပါသည်။

ထိုသတင်းဆောင်းပါးများမှ စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်စီ၏ ပထမစာကြောင်း
များကို ရွေးဖတ်ကြည့်ပါ။ (အခြားစာကြောင်းများကို မကြည့်ဘဲ
မနေနိုင်လျှင်ကျန်စာကြောင်းများကို ကတ်ပြားငယ်တစ်ခုဖြင့် ဖုံးအုပ်
ထားလိုက်ပါ)

ထို့နောက် မိမိကျွမ်းကျင်လာပြီဖြစ်သောစာဖတ်အားဖြင့်အရေး
ကြီးသော အချက်အလက်များကို ချရေးလိုက်ပါ။ နာမည်များ၊ နေ့စွဲ
များ၊ ကိန်းဂဏန်းများနှင့် ဆောင်းပါးအကြောင်းအရာ စသည်တို့
ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ဆောင်းပါးတစ်ခုလုံးကို ပြန်ဖတ်ကြည့်ပြီး အလားတူ
ချရေးပါ။ ပြီးတော့ ထိုချရေးထားသည့် နှစ်မျိုးကို ပြန်တိုက်ကြည့်ပါ။
ထိုနှစ်ခုအတော်လေး တူညီနေသည်ကိုတွေ့ရမည်။ ထို့ကြောင့်
ထုတ်နှုတ်ဖတ်ခြင်းသည် အသေးစိတ်ဖတ်ခြင်းနှင့် မခြား အပြည့်အစုံ
သိလိုက်ရကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။

ဒုတိယချရေးထားသည်များမှာ အနည်းငယ် ရှည်နေသည်ကို တွေ့ရမည်။ ထို ဒုတိယချရေးထားသည့်အထဲတွင် အပိုပါလာသည့် အချက်အလက်များကို ကြည့်လိုက်ပါ။ ယင်းတို့မှာ အဓိက အချက် အလက်လား၊ သာမည အချက်အလက်လား။ ထိုအချက်အလက်များ သည်အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိသိထားသည့်အပေါ် မည်မျှ အထိထပ်ဆင့်အထောက်အကူ ပြုသနည်း။ မပြုပါ။ အကယ်၍ ထို အချက်အလက်များသည် ထပ်ဆင့်အထောက်အကူပြုနိုင်သော အချက် အလက်များဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ယင်းတို့ကို ဆောင်းပါးထဲတွင် စာပိုဒ် တစ်ပိုဒ်သီးခြားခွဲရေးထားမည်ဖြစ်ပြီး ထိုစာပိုဒ်တွင်လည်း ပထမ မိတ်ဆက်စာကြောင်း ပါရှိမည် ဖြစ်သည်။

ထိုလေ့ကျင့်ခန်းကို အခြားဆောင်းပါးနှစ်ပုဒ်ခန့်နှင့် ဆက်၍လုပ် ကြည့်ပါ။ အားကစားသတင်းများကို လုပ်ကြည့်ပါ။ ဖက်ရှင် သတင်း ဆောင်းပါးများကို လုပ်ကြည့်ပါ။ မိမိဖတ်လေ့မရှိသော သတင်းအကြောင်း အရာများကို ရွေးလုပ်ကြည့်ပါ။ စာဖတ်ရှိန်မြင့်လာနိုင်ရုံသာမက ဘက်စုံဗဟုသုတ ပြည့်ဝသူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လာပေမည်။

ထိုကဲ့သို့ ‘ပထမဝါကျများကိုရွေးဖတ်သည့်နည်း’ မှာ ဖတ်ချင် သည့် အကြောင်းအရာကို သိလိုက်ရသည့်အပြင် မိမိလုပ်စရာရှိသည် များကို လုပ်ကိုင်နိုင်ရန်လည်း အချိန်ရနိုင်ပေသည်။ သတင်းစာကိုလည်း ကြာကြာကိုင်ထားရန် မလိုတော့။

ဦးတည်ချက်ကို တွေ့အောင်ရှာ

စာရေးသူက သူ၏ဆိုလိုချက်ကိုရောက်အောင်အဆင့်ဆင့်တင်ပြ သွားသည့် အကိုးအကားတွေကို ထုတ်ယူကြည့်နိုင်ရမည်။ သို့မှသာ စာရေးသူ ဆိုလိုချင်သည်ကို သိပြီး ယင်း၏ အားနည်းချက်ကိုလည်း တွေ့ရှိနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

မိမိကို ခွဲစိတ်မည့် ဆရာဝန်အား ခန္ဓာဗေဒနှင့် ပတ်သက်၍
နားလည်ထားသူ ဖြစ်စေလိုသည် မဟုတ်ပါလား။ အနည်းဆုံးတော့
လူ့ခန္ဓာကိုယ်၏ အခြေခံဓာတ်သဘာဝလောက်ကိုတော့ သိထားသူ
ဖြစ်သင့်သည်။

ထို့အတူဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်၏ အဆင့်ဆင့်ဖွဲ့စည်းမှုပုံသဏ္ဍာန်
ကိုသိထားမှသာ စာရေးသူ၏ အနေအထား၊ အမြင်၊ တင်ပြသည့်
အချက်အလက်နှင့် ပျော့ကွက်များကို သိနိုင်မည် ။ ထိုဖွဲ့စည်းမှု
ပုံသဏ္ဍာန်ကို သိမထားလျှင် ပျော့ကွက်၊ ဟာကွက်များကိုလည်း မြင်
လိုက်မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ထိုဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိ
အကျိုးယုတ်နိုင်သည်။

ပုံသဏ္ဍာန်ကိုကြည့်

စာပိုဒ်တိုင်း၏ အစပိုဒ်ကို ဖတ်ကြည့်သွားခြင်းအားဖြင့် သတင်း
ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်လုံး၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကောက်ကြောင်း ပေါ်လာသည်ကို
တွေ့ရမည်။ ထိုအတိုင်းဖြစ်အောင် ရေးထားခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။
သတင်းထောက်များသည် မိမိတို့သတင်းအတွက် သတင်းစာ၌ နေရာ
အကန့်အသတ်နှင့် ရေးရသည်ဖြစ်ရာ အတတ်နိုင်ဆုံး တိုက်ရိုက်
ရေးသားရသည်။ အချက်အလက်များကို တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကြောင်းကျိုး
ညီညွတ်အောင် အဆက်အစပ်နှင့် တင်ပြရေးသားရသည်။

ထိုကဲ့သို့ရေးနည်းမှာ သိပ်မလွယ်လှ။ သတင်းထောက်သည်
အချက်အလက်များကို တစ်ခုစီစုစည်း၍ အကြောင်းအရာကိုပေါ်အောင်
ဖော်ပြရသည်မှာ လွယ်သောအလုပ်တစ်ခုမဟုတ် ။ စာရေးဆရာ
ကောင်းတို့သည် သတင်းထောက်ကောင်း ဖြစ်မလာနိုင်။ စာရေးဆရာ
တို့သည် ထိုကဲ့သို့ သတင်းထောက်တို့ ရေးသည့်နည်းမျိုး မရေးတတ်

ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သတင်းထောက်ကောင်း အတော်များများ သည်ပင်လျှင် ပညာပါပါ အကန့်အသတ်နှင့်ရေးရသည့်အခါ အခက် အခဲရှိတတ်ကြသည်။

သတင်းထောက်တို့အတွက် အခက်အခဲ ရှိသလောက် ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် အဆင်ပြေလှသည်။ အကြောင်းမူ ထိုရေးနည်းသည် သတင်း ရေးသူ၏ ဆိုလိုချက်ကို အလွယ်တကူ သိနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ စာပိုဒ်တစ်ခုချင်းစီသည် ရေးသူတင်ပြချက်ကို ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက် ထားသည့် အုတ်ချပ်များပမာတည်း။

ထို့ကြောင့် စာတစ်ပိုဒ်ချင်းစီ၏ အဓိကဆိုလိုချက်ကို ရှာကြည့်ပါ။ ယင်းမှာလည်း ပထမဝါကျတွင် ပါတတ်သည်။ ယင်းအချက်ကို ဘေးရှိ ဘေးမျဉ်းအတွင်း၌ ရေးမှတ်ထားလိုက်ပါ။ ပြီတော့ နောက်စာပိုဒ်ကို ပြောင်းဖတ်ပြီး အဓိက ဆိုလိုချက်ကိုကြည့်ပါ။ ထိုနောက် ထိုအချက် သည်ပထမစာပိုဒ်နှင့် မည်သို့ဆက်စပ်သည်ကို ပြန်ကြည့်ပါ။ ပြီးမှ ထိုအချက်ကို ဘေးမျဉ်းအတွင်း ရေးမှတ်ထားလိုက်ပါ။ ထိုကဲ့သို့ ဘေးမျဉ်းအတွင်း ရေးမှတ်ထားသည်များကို တန်းစီကြည့်လိုက်သော အခါအကြောင်းအရာ တစ်ခုလုံး၏ မြေပုံသဖွယ် ဖြစ်လာသည်။

ဥပမာအားဖြင့်-

- ဟောင်တတ်သည့်ခွေးကလေးနှင့် ပတ်သက်သည့်စာရေး သူ၏ ဖော်ကျူးချက်
- ခွေးချစ်တတ်သူများ၏စာရေးသူနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အယူ အဆ
- ခွေးရောဂါ ပြန့်ပွားခြင်းပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် နည်းလမ်း စသည်တို့မှာ ခွေးရောဂါ တစ်ခုနှင့်ပတ်သက်သော သတင်း

ဆောင်းပါးတစ်ခု၏ဘေးမျဉ်းအတွင်းမှတ်သားထားသောမှတ်စုများ
ဖြစ်သည်။

ပထမတော့မိမိမှတ်စုသည် သိပ်ရှည်နေမည်လားဟုထင်မည်။
မပူပါနှင့်။ မှတ်စုများသည် မူရင်းစာပိုဒ်ထက် သိပ်မရှည်ဖို့သာ လိုသည်။
လေ့ကျင့်ပါများလျှင် တဖြည်းဖြည်းတိုအောင် ရေးတတ်လာလိမ့်မည်။

ဘေးမျဉ်းအတွင်း မှတ်စုကောင်းကောင်း ရေးတတ်ဖို့မှာ များများ
ရေး၍ လေ့ကျင့်ဖို့ဖြစ်သည်။ အတတ်နိုင်ဆုံး များများရေးပေးပါ။
ထိုသို့လေ့ကျင့်ခြင်းဖြင့် စာနယ်ဇင်းဖတ်နည်းကို ကျွမ်းကျင်လာသည့်
အပြင်အကြောင်းအရာကို အကျဉ်းဆုံးနည်းဖြင့် နားလည်လာလိမ့်
မည်။ ဤသို့ဖြင့်စာမှန်သမျှကို စာဖတ်မြန်လာသည်သာမက
ကျေညက်နားလည်နိုင်မှုလည်း ပိုလာလိမ့်မည်။

လေ့ကျင့်ခန်း

အောက်ပါဆောင်းပါးကို မှတ်စုထုတ်/မြေပုံချနည်းဖြင့် ဖတ်ပါ။
အဓိကအချက်အလက်များကိုအာရုံစိုက်ပါ။(သာမညအချက်အလက်
များကိုဂရုမစိုက်ပါနှင့်)ဘေးမျဉ်းအတွင်းတွင် မှတ်စုကိုရေးပါ။ ထို့
နောက် ၎င်း၏အောက်တွင် ပေးထားသည့်မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။
မှတ်စုများထုတ်ပြီးသည်နှင့် မူရင်းဆောင်းပါးကို ပြန်မဖတ်ပါနှင့်။

“အမေရိကန်ကအာရှဈေးကွက်”

နယူးယောက်မြို့ မက်ထရိုပိုလီတန်လိုက်ဖ် အသက်
အာမခံကုမ္ပဏီသည် မန်ဟက်တန်မြို့နယ်ရှိ လူဦးရေ တိုးပွား
လာလျက်ရှိသော တရုတ် လူမျိုးများအား အသက်အာမခံ
စာချုပ်များ ပိုမိုရောင်းချနိုင်ရန် ကြံသောအခါ ၎င်းတို့၏

အောင်မြင်မှု ရရှိပြီးသား စနုပီ ကာတွန်းဇာတ်ဆောင် ခွေး
ကလေးပါသော ကြော်ငြာများကို သုံးစွဲရန်သင့် မသင့်
စဉ်းစားကြရလေသည်။

“ တရုတ်လူမျိုးတွေဟာ ခွေးလေး တစ်ကောင်စီက
အသက်အာမခံစာချုပ် ဝယ်ယူကြမှာမဟုတ်ဘူး ”

ဟု အရာရှိတစ်ဦးက ပြောသည်။

သို့နှင့်မက်ထရိုတန်သည် အမေရိကန်နိုင်ငံရှိ အာရှ
တိုက်သားပိုင် အကြီးမားဆုံး ကြော်ငြာအေဂျင်စီ ‘ အယ်လ်-
၃’(L-3) ကို ကြော်ငြာကိစ္စ တာဝန်ပေးလိုက်သည်။

မက်ထရိုပိုလီတန်သည် သက်တမ်း ၁၂၀ ရှိပြီး ၊အာမခံ
စာချုပ်ဝယ်ထားသူဦးရေ ၄၄ သန်းရှိသည့် ကုမ္ပဏီကြီး ဖြစ်
ကြောင်းပေါ်လွင်စေမည့် ကြော်ငြာနည်းကို ရှာဖွေပေးရန်
ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် တရုတ်လူမျိုးတို့၏ ရှေးထုံးစဉ်လာများကို
ဇောင်းပေးသော ကြော်ငြာများကို ဖန်တီးရတော့သည်။

အယ်လ်-၃ ဖန်တီးပေးသော ကြော်ငြာတစ်ခုတွင် မွေး
ကင်းစ ကလေးငယ်လေးအား တယုတယ ပွေ့ပိုက်ထား
သောလူကြီးတစ်ဦးပုံနှင့်အတူ . . . .

‘ သင့်ကလေးကို သင်က ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည်၊
သင်အား မည်သူက ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပါမည်နည်း ’

ဟူသော စာတန်းကို တရုတ်ဘာသာဖြင့် ပူးတွဲ ဖော်ပြ
ထားလေသည်။ ထို့ကြော်ငြာနည်းကြောင့် တရုတ်လူမျိုး
အများစုနေသည့်မန်ဟက်တန်မြို့နယ် ဈေးကွက်တွင် စာချုပ်
အရောင်း ၂၈ရာခိုင်နှုန်း တိုးလာခဲ့သည်။

အာရှ-အမေရိကန်(အမေရိကန်၌ အခြေချသူ အာရှ တိုက်သား)များအား ဈေးရောင်းရန် အခြားကုမ္ပဏီများ လည်းမက်ထရီပိုလီတန် ၏ နည်းဗျူဟာကို ပိုမိုကျင့်သုံး လာဖွယ်ရှိသည်။

အာရှ- အမေရိကန်များဆိုသည်မှာ တရုတ် ၊ဂျပန် ကိုရီးယား၊ဖိလစ်ပိုင်နှင့် ပစ္စိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ ၏ တစ်ဖက်ခြမ်း မှ အခြားလူမျိုးများ ပါဝင်ပြီး အမေရိကန်ရှိ လူမျိုးခြား အုပ်စုတွင် အင်အားအများဆုံးဖြစ်ကာ၊ ထိုလူမျိုး အိမ်ထောင် စုဦးရေ ထက်ဝက်သည် တစ်နှစ်ဝင်ငွေ ဒေါ်လာ ၂၄၀၀ ရရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်။

၎င်းတို့၏ စုစုပေါင်း ဝယ်အားမှာ ဒေါ်လာသန်း ၆၀ ဖိုး ရှိကြောင်း အယ်လ်-၃ ဥက္ကဋ္ဌ ဂျိုးဆက်လမ်းက ခန့်မှန်း သည်။

ဟစ္စပန်းနစ်လူမျိုး (စပိန်-အမေရိကန်ကပြား၊လက် တင်အမေရိကနိုင်ငံသား) များကဲ့သို့ပင် အာရှတိုက်သား များသည် အမေရိကန်၌ ကြီးထွားမှု အမြန်ဆုံး လူမျိုးခြား အုပ်စုဖြစ်သည်။ ပြည်ပမှ လာရောက်အခြေချ သူ ၁၀ ဦး လျှင် ကိုးဦးမှာ ဟစ္စပန်းနစ်နှင့် အာရှတိုက်သားများ ဖြစ် သည်။

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် အမေရိကန်၌ အာရှ တိုက်သားဦးရေ ၁၀ သန်းခန့် ဖြစ်လာမည်။ ထိုအခါ အမေ ရိကန် လူအဖွဲ့အစည်း၌ ဝယ်အားကောင်းသော အစိတ် အပိုင်းကြီး တစ်ပိုင်းဖြစ်လာမည်။

လက်ရှိ၌ အာရှတိုက်သားများကို ဈေးရောင်းသူများက

အလွန်အားထား မျှော်ကိုးလျက် ရှိ၏။ အာရှတိုက်သား အများစုသည် ကိုယ်ပိုင်အိမ်ရှိပြီး အဆင့်အတန်းရှိသည့် လူငယ်လူရွယ်များ ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့သည် ဈေးဝယ်ခြင်း ၊ ရုပ်ရှင်များများကြည့်ခြင်း ကစားခြင်း၊ လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ခြင်းတို့ကို နှစ်သက်ကြောင်းစစ်တမ်းများအရ သိရသည်။

၎င်းတို့အား ယခုအခါကျမှသာ အမေရိကန်ကုမ္ပဏီ အတော်များများက သတိထားမိလာကြသည်။ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်သား ၁၂ ဦးလျှင် တစ်ဦးသည် အာရှတိုက်သားဖြစ်ပြီး ထိုပြည်နယ်၏ ဘီယာလက်လီဆိုင်အားလုံး၏ ခြောက်ပုံတစ်ပုံ မှာ အာရှတိုက်သားများ ပိုင်သည့်ဆိုင်များ ဖြစ်ကြောင်း ဘတ်ဝီဆာ (Bud Weiser) ဘီယာကုမ္ပဏီမှ စစ်ဆေးတွေ့ရှိခဲ့သည်။

ယူနိုက်တက် လေကြောင်းကုမ္ပဏီသည် ဝင်ငွေစုစု ပေါင်း၏ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းကို အာရှ- ပစိဖိတ် ဒေသခရီးစဉ်များမှရရှိသည်။ ယခုအခါ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုနှင့် နယူးယောက်တို့တွင် ရုပ်မြင်သံကြားမှ ဂျပန်ဘာသာရေးစကားဖြင့် အကြီးအကျယ် ကြော်ငြာလျက်ရှိသည့် အိစ်မင်းကိုဒ် (Kodak) ဖလင် ကုမ္ပဏီ သည် လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့ရှိ ကိုရီးယား လူမျိုးရပ်ကွက်၏ စီတန်းလှည့်လည်ပွဲ တစ်ခုတွင် အလှပြယာဉ် တစ်စီးကို စရိတ်ခံ၍ ကြော်ငြာခဲ့သည်။

ချေ့စ်မန်ဟက်တန်နှင့် စီးတီးကော့ပ် (Citicorp.) ဘဏ်လုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီတို့ကလည်း အာရှ တိုက်သားများနှင့်အလုပ်လုပ်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြနေကြသည်။

သို့တစေ အာရှတိုက်သားများအား ရည်ရွယ်သော ကြော်ငြာ ဝါဒဖြန့်နည်း အချို့ တစ်လွဲ တချော်ဖြစ်သွားသည် လည်း ရှိသည်။ ဥပမာ တရုတ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသော အမေရိကန် ပလေးဘွိုင် မဂ္ဂဇင်းသည် နှစ်သစ်ကူး နှုတ်ခွန်း ဆက်စကားကို တရုတ်ဘာသာဖြင့် စကားလုံး ရှေ့နောက် ပြောင်းပြန် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဘူးသည်။

“ အဲဒီလို အမှားမျိုး အခုတော့ နည်းသွားပြီ၊ အာရှ တိုက်သားတွေကို ဈေးရောင်းချင်ရင် သူတို့ စိတ်ဆိုးအောင် မလုပ်မိဖို့ သတိထားရမယ်ဆိုတာ အမေရိကန်တွေ သိလာ ကြပြီ ”

ဟု ဂျိုးဆက်လမ်းကပြောသည်။

မှန်ကန်စွာ လုပ်တတ်သူများအဖို့ အာရှတိုက်သားတို့ အတွက် ရည်ရွယ်သော ကြော်ငြာများ ကြောင့် နှစ်တိုးအမြတ် များ ရရှိကြသည်။ ဂျော့ဇင်းမားသည် ယောက်ျား အထည် များလျော့ဈေးနှင့် ရောင်းသည့် ဆိုင်ကြီးဖြစ်သည်။

သူ့ဆိုင်မှာ အရွယ်အစားသေးသည် ဝတ်စုံများရှိနေ ကြောင်း ကြော်ငြာလိုက်သောအခါ လက်မလည်အောင် ရောင်းလိုက်ရသည်။ (အာရှတိုက်သားတို့မှာ အနောက်နိုင်ငံ သားတို့ထက် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ပိုသေးတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။)

ဂျိုးဆက်လမ်း၏ ကုမ္ပဏီက တရုတ်ဈေးကွက်သို့ရမ်မီ မာတင် ကော့ညက်အရက်ကို မကြော်ငြာပေးမီက ဂျော်နီ ဝေါ့ကား “ တံဆိပ်နီ ” ဝီစကီကို တရုတ်လူမျိုးတို့ အထူး ရွေးဝယ်လေ့ရှိသည်။ အနီရောင်မှာ တရုတ်လူမျိုးတို့အတွက် မင်္ဂလာရှိသော အရောင် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

သို့သော် ရမ်မီမာတင် ကော့ညက် ကြော်ငြာတွင် တရုတ်နှစ်သစ်ကူးပွဲ ညစာစားပွဲ၌ ကော့ညက် သောက်နေကြပုံကိုဖော်ပြခြင်းကြောင့် တရုတ်- အမေရိကန်ဈေးကွက်၌ နှစ်ဆတိုး ရောင်းရသည်။

အာရှတိုက်သားတို့အား အကောင်းဆုံး ကြော်ငြာနည်းမှာ ၎င်းတို့ ဘာသာစကား သုံးစွဲရန် ဖြစ်သည်ဟု နယူးယောက်မှ ကြော်ငြာသမား ပေါလ်ဆလက်ကပ်က ပြောသည်။

ရံဖန်ရံခါ၌ အင်္ဂလိပ်စာနှင့် သက်ဆိုင်ရာ ဘာသာစကားကို ပူးတွဲ သုံးရုံမျှ ဖြစ်လည်း အကျိုးရှိသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ အာရှဘာသာ စကားများဖြင့် ထုတ်ဝေသော သတင်းစာများစွာ ရှိသည်။ ထိုသတင်းစာများ၌ ကြော်ငြာနိုင်သည်။

အမေရိကန်ရောက် အာရှတိုက်သား အများစုမှာ ပြည်သူပိုင်ယာဉ်များကို သုံးကြသဖြင့် ရထားနှင့် ဘတ်စ်ကားများပေါ်၌ ယင်းတို့ကြော်ငြာများ ကပ်လျှင်လည်း အလုပ်ဖြစ်သည်။

မြို့ကြီး ပြကြီးများတွင် “ ကြေးနန်းရုပ်သံ ” အစီအစဉ်များကို အာရှဘာသာ စကားပြော အစီအစဉ်များ လွှင့်ပေးနေပြီ။ အာရှ- အမေရိကန်များအတွက် ရည်ရွယ်ထုတ်ဝေသော Rice (ဆန်) အမည်ရှိ အပျော်ဖတ် ရုပ်စုံ မဂ္ဂဇင်းလည်း ရှိသေးသည်။

အာရှတိုက်သားများအတွက် ရည်ရွယ်သော ရုပ်သံကြော်ငြာများအတွက် အမေရိကန် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်

များက တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာ ၁၅ သန်းခန့်သာ သုံးခဲ့သည်။ အမေရိကန် ပရိတ်သတ်အတွက် စုစုပေါင်း ကြော်ငြာဖိုး၏ အစွန်းထွက်မျှသာ ရှိ၏။

ရောင်းချရေးအရာရှိများသည် အာရှတိုက်သားဈေးကွက်အတွက် ကြော်ငြာများကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲပေးရန် စိတ်မဝင်စားခဲ့ကြချေ။

“ ရောင်းဝယ်ရေးမန်နေဂျာ အများစုဟာ ဒီအာရှတိုက်သား အုပ်စုတွေနဲ့ လိုက်လျော ညီထွေဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်ကြသေးဘူး ”

ဟု အာတီဆာ (Artesa) ကုမ္ပဏီ မှ စတုံးနာက ပြောသည်။

စက်ထရိုက်မြို့မှ ဧရာမ မော်တော်ကားကုမ္ပဏီကြီးများ မူကား အာရှတိုက်သားများအား “ လူမျိုးစု ” အုပ်စုထက် “စိပွားရေးအုပ်စု ” အဖြစ် ပို အလေးထားကာ ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်လိုကြသည်။ ယင်းအုပ်စုသည် ရှေးယခင်ကပင် ပြည်ပမှ တင်သွင်းသော ကားများကို ကြိုက်နှစ်သက်တတ်သူများ ဖြစ်ကြောင်း သိပြီးသားဖြစ်ကြသည်။

“ ဒီဈေးကွက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စုံစမ်းတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေ တဖြည်းဖြည်း များလာပါပြီ ”

ဟု အာရှ ရုပ်မြင်သံကြား ရောင်းဝယ်ရေး ကုမ္ပဏီမှ အရာရှိ ဂရက်ဆူလီဗန် ကပြောသည်။

အဌမမြောက် ကမ္ဘာ့အကြီးမားဆုံး ဈေးကွက်ဖြစ်သော ကယ်လီဖိုးနီးယားတွင် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ၌ အာရှတိုက်သား သို့မဟုတ် ဟစ္စပန်းနစ် လူမျိုး ၅၀ ရာခိုင်နှုန်း ကျော်ကျော် ရှိလာမည်ဟုလည်း ဆူလီဗန်ကပြောသည်။

“ ဒါဟာ ရောင်းဝယ်ရေးလောကရဲ့ တော်လှန်ရေးနိဒါန်း
အစ ပါပဲ ”

ဟု သူက ဟောကိန်းထုတ်လိုက်သည်။

၁၉၉၀ ခုနှစ် | သြဂုတ် နေ့မဂ္ဂဇင်း
(စာ ၁၄၈ - ၁၄၉)

မေးခွန်းများ

- ၁။ အယ်လ်-၃ သည်-
  - (က) အာမခံကုမ္ပဏီ
  - (ခ) အဝတ်အထည်ကုမ္ပဏီ
  - (ဂ) ကြော်ငြာကုမ္ပဏီ
  - (ဃ) အရက်ကုမ္ပဏီ
  - (င) ဘဏ်လုပ်ငန်း
- ၂။ မက်ထရီပိုလီတန်၏ သက်တမ်းမှာ-
  - (က) ၂၈ နှစ်
  - (ခ) ၁၀ နှစ်
  - (ဂ) ၄၄ နှစ်
  - (ဃ) ၁၂၀ နှစ်
  - (င) ၆၀ နှစ်
- ၃။ အာရှ- အမေရိကန်ဆိုသည်မှာ -
  - (က) အာရှ- အမေရိကန်ကပြားများ
  - (ခ) အာရှရောက် အမေရိကန်များ
  - (ဂ) အမေရိကန်ရောက် အာရှများ

(ဃ) အမေရိကန်တွင်အခြေချသည့်အာရှလူမျိုးများ

(င) အာရှတွင် အခြေချသည့်အမေရိကန်လူမျိုးများ

၄။ အစွဲပန်းနှစ်ဆိုင်သည်မှာ -

(က) အမေရိကန်လူမည်းများ

(ခ) အမေရိကန်ရှိအာရှတိုက်သားများ

(ဂ) အမေရိကန်ရှိ လူဖြူမဟုတ်သူများ

(ဃ) စပိန် -အမေရိကန်ကပြားများ

(င) လက်တင်လူမျိုးများ

၅။ အမေရိကတွင် တရုတ်လူမျိုး အများစုနေထိုင်သည်မှာ-

(က) ကယ်လီဖိုးနီးယား

(ခ) မန်ဟက်တန်

(ဂ) နယူးယောက်

(ဃ) ဝါရှင်တန်

(င) လော့စ်အိန်ဂျလိစ်

၆။ ကယ်လီဖိုးနီးယားတွင် ဘီယာဆိုင် ခြောက်ပုံတစ်ပုံအာရှ တိုက်သားတို့ပိုင်ကြောင်းတွေ့ရှိသူမှာ-

(က) အယ်လ်-ဂျ

(ခ) ဘတ်ဂိုက်ဇာ

(ဂ) ဂျော့ဇင်းမား

(ဃ) ဂျိုးဆက်လမ်း

(င) စီးတီးကောပုံ

၇။ Rice (ဆန်) ဆိုသည်မှာ-

(က) ရုပ်သံကုမ္ပဏီ

(ခ) အသံလွှင့်ကုမ္ပဏီ

- (ဂ) ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း
- (ဃ) ရုပ်သံဇာတ်လမ်း
- (င) ရုပ်ရှင်ကားအမည်

၈။ အရွယ်သေးသော ဝတ်စုံများရောင်းချကြောင်းကြော်ငြာသည်

မှာ -

- (က) ကိုဒတ်
- (ခ) အာတီဆာ
- (ဂ) ဂျော်နီဝေါ့ကား
- (ဃ) ရင်မိမာတင်
- (င) ဂျော့ဇင်းမား

၉။ အမေရိကန်တွင် ကိုယ်ပိုင်အိမ်နှင့်အဆင့်အတန်းရှိရှိ နေနိုင်သူ

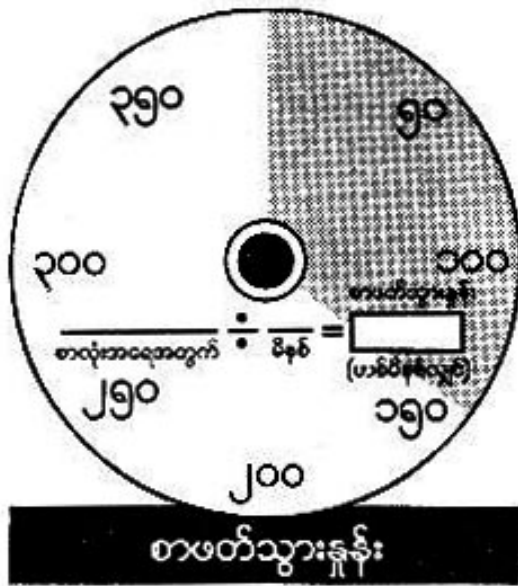
များမှာ-

- (က) အစ္စပန်းနစ်
- (ခ) တရုတ်လူမျိုး
- (ဂ) ကိုရီးယားလူမျိုး
- (ဃ) ပစ္စိဖိတ်တစ်ဖက်ခြမ်းမှလူများ
- (င) အာရှတိုက်သားများ

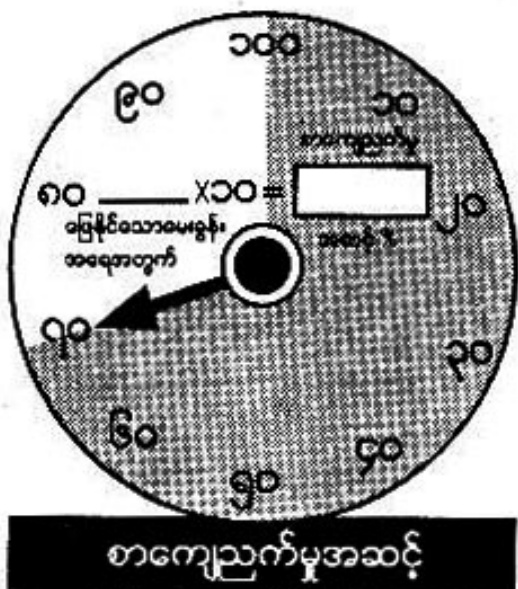
၁၀။ အာရှတိုက်သားများနှင့် လိုက်လျောညီထွေမလုပ်တတ်သည်

မှာ-

- (က) အမေရိကန်ကုမ္ပဏီ
- (ခ) ကြော်ငြာကုမ္ပဏီ
- (ဂ) အရောင်းမန်နေဂျာများ
- (ဃ) ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌများ
- (င) ရုပ်သံကုမ္ပဏီ

အောက်ပါပုံသေနည်းဖြင့် စာဖတ်အမြန်နှုန်းကို တွက်ထုတ်ပါ။ ပထမ စာတစ်ပုဒ်လုံး ဖတ်ရန်ကြာချိန်ကို မှတ်သားပါ။ (အကယ်၍ ၂ မိနစ် ၁၅ စက္ကန့်ကြာသည်ဆိုလျှင် ၂.၂၅ မိနစ်ဟု ဒသမပုံစံပြောင်းပါ) ထိုအခါ စာတစ်လုံးချင်းအတွက် မည်မျှကြာသည်ကို တွက်ယူပါ။ ယင်းမှာ မိမိ၏ စာဖတ်အမြန်နှုန်း ဖြစ်သည်။ ဥပမာ ပေးထားသော ဆောင်းပါးတွင် စာလုံးပေါင်း ၆၅၂ လုံးပါသည် ဆိုပါစို့။ ထိုတစ်ပုဒ်လုံးကိုဖတ်ရန် ၅.၂၅ မိနစ်ကြာသည်ဆိုလျှင် ၆၅၂ ကို ၅.၂၅ ဖြင့်စားပါ။ တစ်မိနစ်လျှင် စာလုံးရေ ၁၃၀ နှုန်း ဖတ်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရမည်။

စာကျေညက်မှုနှုန်းကို အောက်ပါ ပုံသေနည်းဖြင့် တွက်ထုတ်ပါ။ မိမိ ဖြေဆိုနိုင်သည့် မေးခွန်းအရေအတွက်ကို ၁၀ ဖြင့် မြှောက်ပါ။ ယင်းမှာ ကျေညက်မှု ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်သည်။ မည်သည့်စာမဆို ကျေညက်မှုနှုန်းသည် ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းထက် မလျော့သင့်။ ထိုထက်လျော့ပါက အရေးကြီးသော အချက်အလက်များ ကျန်သွားနိုင်သည်။

စာနယ်ဇင်းစာပေ အမျိုးအစားမှာ တစ်သက်လုံး နေစဉ်ဖတ်သွား
ရမည့်စာမျိုးဖြစ်သည်။ ဖတ်လာရင်းနောက်ပိုင်းတွင် မဖတ်ရမနေ
နိုင်အောင် စွဲလာသည်ကို တွေ့ရမည်။ ယင်းမှာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်
ခမ်းခမ်းနားနား ရိုက်ကူးထားသည့် ရုပ်မြင်သံကြားဇာတ်လမ်းတွဲကြီး
နှင့်လည်းတူသည်။ သို့သော် စာနယ်ဇင်းအကြောင်းအရာတွေက
တကယ့်လက်တွေ့ အပြင်တွင် လူတွေ (အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေးသမား
တွေ) ဖြစ်ပျက်နေသည့် အကြောင်းအရာများ ဖြစ်သည်။

သေနတ်အကြောင်း ဖတ်ချင်သလား၊ မှုခင်းအကြောင်း ဖတ်ချင်
သလား။ ကားတစ်စီးကို နောက်ကားတစ်စီးက လိုက်သည့်အကြောင်း
ဖတ်ချင်သလား၊ အကြမ်းပတမ်း ပြစ်မှုအကြောင်းတွေ ဖတ်ချင်သလား၊
လိင်မှုဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာတွေ ဖတ်ချင်သလား။ မဂ္ဂဇင်း(သို့)
ဂျာနယ် တစ်စောင်ကိုသာ ဆွဲယူဖတ်လိုက်ပါ။ ကျေနပ်သွားစေရပါ
မည်။

အ

ပျော်

ဖတ်

စာ

ပေ

**"To have great poets, there must be great audiences,
too."**

-Walt Whitman

“ကဗျာစာဖတ် ပရိတ်သတ်များမှ ကဗျာဆရာကောင်းတွေ ထွက်လာနိုင်မယ်”
-ဝေါ့ဝှစ်တန်မင်း

စာဖတ်သည့်အကျင့်ရအောင် ဝတ္ထုတွေကစ၍ ဖတ်ရသည်။
မိမိမှအပ၊ မိမိ၏ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟမှအပ အပြင်လူများအကြောင်း
သိချင်လျှင် ဝတ္ထုတွေမှတစ်ဆင့် သိရသည်။

စာအုပ်တွေကို အပျော်အနေနှင့်ပဲ ဖတ်ဖတ်၊ ကျောင်းစာအနေနှင့်ပဲ
ဖတ်ဖတ်၊ မိမိ၏အလုပ်ရှင် အထင်ကြီးလာစေရန်ပဲဖတ်ဖတ် အရေး
မကြီး၊ ဖတ်ပြီဆိုသည်နှင့် ဗဟုသုတလည်းရသည်၊ အပျင်းလည်း
ပြေသည်။

စုံထောက်မောင်စံရှားဝတ္ထုတွေ ဖတ်ပြီဆိုသည်နှင့်တရားခံ
မည်သူ၊ မည်သို့ လှုပ်ကြံသွားသည်တို့ကို တွက်ချက်မိတော့မည်။ သိပ္ပံ
ဝတ္ထုရေးဆရာ အိုင်ဆက်အက်ဆီမော့၏ ဝတ္ထုများကို ဖတ်ပြီဆိုလျှင်
စာရေးသူ စိတ်ကူးယဉ် ဖန်တီးထားသော စကြာဝဠာကြီးအကြောင်းကို
တွေးကြည့်မိမည်။ မိမိတို့၏ စကြာဝဠာနှင့် မည်သို့ ကွာခြားသည်ကို
ချိန်ဆကြည့်မိမည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဇာတ်၏ လွန်ဆွဲရုန်းကန်မှုတွေက မသိသာလှ။

တစ်ခါတစ်ရံကျတော့ စာရေးသူက ဘဝတစ်ခုကို ဆစ်ပိုင်းပြတတ်သည်။ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်၏ ဘဝ၌ တိမ်ဖုံးနေသည့်အဖြစ်မျိုးကိုပြတတ်သည်။ ထိုအဖြစ်သည် စာဖတ်သူ၏ ဘဝနှင့်လည်း တိုက်ဆိုင်ကောင်း တိုက်ဆိုင်နေတတ်သည်။

ယခု ဝတ္ထု သဘောတရားများကိုတင်ပြနေသည်မှာ ဝတ္ထုဖတ်ခြင်းသည် မိမိတွင် မည်မျှအကျိုးရှိမရှိ ဆိုသောအချက်ကြောင့်ဖြစ်သည်။ကျောင်းဖတ်စာအုပ်တစ်အုပ်ကို အပျော်အနေဖြင့် ဖတ်သည် မျိုးတော့မရှိနိုင်။စာနယ်ဇင်းသတင်းဆောင်းပါးများသည် စာဖတ်သူအတွက်ဗဟုသုတလည်း ရစေသည်သာမက အပျင်းလည်းပြေစေတတ်သည်။ သို့သော် ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်တွေလောက် စိတ်ကြည်နူးမှုမျိုးတော့မရနိုင်။

ဝတ္ထုတစ်အုပ်ကို အပျော်ဖတ်ခြင်းနှင့် ကျောင်းစာအနေနှင့်ဖတ်ခြင်းမှာ ပုံစံချင်းမတူနိုင်။ထိုတစ်မျိုးစီတွင် ဘာကြောင့်ဖတ်ရမည်၊ ဘယ်လိုဖတ်ရမည်တို့ကို တင်ပြသွားပါမည်။သို့ရာတွင်စာတစ်အုပ်ကို ဖတ်မည်ဆိုလျှင် ဘာကြောင့် ဖတ်ရသည်ကိုတော့သိထားဖို့လိုသည်။

စာအုပ်တစ်အုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျောင်းတွင်ဆွေးနွေးပုံနှင့် ကော့တေးပါတီပွဲတွင် ဆွေးနွေးပုံချင်းမတူနိုင်။မိမိနှင့်မိမိတို့ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများ တွေ့ဆုံပွဲအနေနှင့် ကျင်းပသောကော့တေးပါတီပွဲများတွင် မိမိလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးအား နောက်ဆုံးထွက် ဝတ္ထုတစ်အုပ်၏မော်ဒန်ခေတ်လွန် အရေးအသားတွေ၊ဇာတ်လမ်းအချိတ်အဆက်နှင့် နိမိတ်ပုံ အရေးအသားတွေ၊စကားအပြောအဆို အသုံးအနှုန်းတွေနှင့်ပတ်သက်၍ သွားဆွေးနွေးမိမည်ဆိုလျှင် ထိုလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိမိအနီးမှ ထွက်သွားပေမည်။ သို့မဟုတ်ကလည်း အပျော်ဖတ်စာအုပ်တစ်အုပ်အပေါ် စာပေသဘောတရားတွေနှင့် ကြီးကြီး

ကျယ်ကျယ် ဆွေးနွေးနေသဖြင့် ထိုလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်က ပျင်းလာပြီး မိမိအား ထိုးကြိတ်ထွက်သွားပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို အပျော်အနေနှင့် ဖတ်သည်ဆိုလျှင် စိတ်ကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ထား၍ ဖတ်ပါ။ စာအုပ်အပေါ်ပညာရပ်ဆန် ဆန်ရှုမြင် သုံးသပ်ခြင်းသည်ကောင်းပါသည်။ သို့ရာတွင် အပျင်းပြေ ဖတ်သည့်အခါ ထိုသို့ သုံးသပ်ရန်မလိုအပ်။

အစီအစဉ် ရှိပါစေ

မဖြစ်စလောက် အစီအစဉ်ကလေးတစ်ခုမှာ မထောင်းတာလှပါ။ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကောက်မကိုင်မီ အစီအစဉ်ရှိနေပါစေ။ စာအုပ် တစ်အုပ်ကို တစ်ထိုင်တည်း ဖတ်ဖို့စိတ်မကူးပါနှင့်။ စာကိုချစ်တတ်သူ ဆိုလျှင်တော့ ကိစ္စမရှိပါ။ အစဉ်မထားဘဲ တစ်ထိုင်တည်းဖတ်ချင် ဖတ်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ်ပါက စာဖတ်ရမှာ ကြောက်နေသူများအဖို့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်ပြီဆိုလျှင် ပြီးသည်အထိ နေ့စဉ်ပုံမှန်ဖတ်သင့် သည်။

စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဆယ်ရက်ခန့်ခွဲ၍ ဖတ်ပါ။ ဆယ်ရက် မစောင့်နိုင်ဆိုလျှင်တော့ ထိုထက်စော၍ ပြီးအောင်ဖတ်ပါ။ စာကို ရက်ဆွဲ၍ ဖတ်နေလျှင် စောစောပိုင်းအကြောင်းအရာများကို မှတ်မိ တော့မည်မဟုတ်။ ဇာတ်ရှိန်လည်း ပျက်သွားနိုင်သည်။ ယခင်က တက်နေသည့် ဇာတ်ကောင်စရိုက်တွေလည်း ဆိုဒါပုလင်းကိုအဖုံး ကြာကြာဖွင့်ထားသည့်ပမာ ပျော့လာနိုင်သည်။

ယင်းကို တာဝန်တစ်ရပ်ပမာ သလောထားကာ ဖတ်ပါ။ စာအုပ် တွင် အခန်း ဆယ့်ငါးခန်း ပါသည်ဆိုလျှင် သုံးခန်းလျှင် တစ်ပိုင်းခွဲ၍ တစ်ရက်စီဖတ်ပါ။ ယနေ့တစ်ပိုင်းဖတ်လျှင်နောက်တစ်နေ့တွင် နောက်

တစ်ပိုင်းကိုဖတ်ပါ။ သို့ဖြင့် တစ်ပိုင်းပြီးတစ်ပိုင်း နေ့စဉ်ပြီးသည် အထိ ဖတ်သွားပါ။

ထိုအစီအစဉ်အတိုင်း မဖတ်ဖြစ်ဘဲ ပျက်ကွက်လျှင်တော့ ထို စာအုပ်ကို ပြီးအောင်ဖတ်ဖြစ်မည် မဟုတ်၊သို့မဟုတ်ကလည်း ဇာတ်၊ အချိတ်အဆက်တွေ ၊ဇာတ်ကောင်စရိုက်တွေ၊စကားပြောတွေကိုမေ့ ကုန်လိမ့်မည်။ထိုကြောင့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို မဖတ်မီ အစီအစဉ်ဆွဲ၍ ဖတ်ဖို့ လိုပါသည်။သို့မှသာ ဖတ်ရကျိုးနပ်ပေလိမ့်မည်။

ဝတ္ထုကို ကျောင်းစာအနေနှင့် ဖတ်ခြင်း

“ ကဲ ကလေးရေ ၊နောက်ထပ် သင်ခန်းစာတစ်ခုပေးဦးမယ်၊ ဘာလဲသိလား၊ ဝတ္ထုတစ်အုပ်ပါ။ မပူပါနဲ့၊ ဖြည်းဖြည်းချင်းဖတ် သွား၊ စာလုံးတစ်လုံးချင်းကို လိုက်ကြည့်၊အသေးအမွှားကလေးပါ”

တကယ်တော့ အသေးအမွှားကလေးမဟုတ်ပါ။ထို့ထက် ခက်ခဲ သောအရာ လောကတွင်မရှိ။ ရေကူးကန်ဘေး ထိုင်နေရင်းဖတ်စရာ ဘာမျှမရှိလျှင်တော့ ထိုဝတ္ထုမှာ ဖတ်ချင်စရာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ ယခုလို တာဝန်တစ်ရပ်အနေနှင့် ဖတ်ရသည်မျိုးကျတော့ ထွက်ပြေး ချင်မည်။

လူကြိုက်များလှသည့် အစာကောင်းအသောက် ကောင်းပင်လျှင် အတင်းစားခိုင်းလျှင် ထိုအစားအသောက်ကို မုန်းသွားကြလိမ့်မည်။ ဤဥပမာကိုလက်မခံသည့်တိုင်အောင် အလုပ်သဘောအရ စာဖတ် ရသည်ကို တာဝန်ကြီးတစ်ရပ်လို မြင်နေမည်မှာတော့ အမှန်ပင်။

စာအုပ်ထဲ အာရုံဝင်စားအောင် မည်သို့လုပ်မည်နည်း။ ဝတ္ထု တစ်အုပ်ကို တာဝန်အရ ဖတ်ရန်ပေးလာသည့်အခါ စာအုပ်ကိုဖင်ပြန် ခေါင်းပြန် လှန်ကြည့်ပြီး စာအုပ်အကြောင်း၊စာရေးဆရာအကြောင်း

တို့ကို ရှာဖတ်ကြည့်ပါ။ စာရေးဆရာအကြောင်း သိလာလေလေ သူ
ရေးသည့်စာအုပ်ကို ပို၍ စိတ်ဝင်စားလာလေ ဖြစ်မည်။

တစ်ခါတစ်ရံ စာရေးဆရာအကြောင်းက သူတို့ရေးသည့်
ဝတ္ထုတွေထက်ပင် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းနေတတ်သည်။ စာရေး
ဆရာအကြောင်းကောင်းကောင်းသိသွားသည်နှင့် သူတို့ရေးသည့်
စာအုပ်မှာ မိမိအတွက် လွယ်ကူပေါ့ပါးသွားပေလိမ့်မည်။

‘ မီးပြတိုက်သို့’၊ ‘ ပိုင်ဆိုင်ရာခန်းဆောင်’၊ ‘ အော်လန်ဒို ’ စသည့်
စာအုပ်များကို ရေးသားခဲ့သူဖြစ်သူ စာရေးဆရာမကြီး ဗာဂျီးနီးယား
ဝုဖ် ဆိုလျှင် စိတ်ကျရောဂါကို လပေါင်းများစွာ ခံစားခဲ့ရဘူးသည်။
မရှိသောအသံတွေကြားရ ၊ မရှိသောမြင်ကွင်းတွေ မြင်ရဖြစ်ခဲ့ရသည်
သို့တစေ အင်္ဂလိပ်စာပေလောကတွင် ထူးခြားပြောင်မြောက်သော ဝတ္ထု
များကို ရေးသားနိုင်ခဲ့သည်။

‘ ရဲတပ် ’ ၊ ‘ မောင်ခေါ်ရာ’ စသောဝတ္ထုများကို ရေးသားခဲ့သည့်
နှစ်ဆယ်ရာစု ဝတ္ထုတိုဆရာကြီး ရေမွန်ကာဘာဆိုလျှင်လည်း တစ်
သက်လုံး အရက်သမားကြီးဘဝဖြင့် ဆေးလိပ်ကို လက်ကမချသောက်
ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ‘ ပင်လယ်ပြာနှင့်တံငါအို’ ဂန္ထဝင် ဝတ္ထုကြီးကိုရေးသား
ခဲ့သူ အားနက်ဟဲမင်းဝေးဆိုလျှင်လည်း အသက်ခြောက်နှစ်သားအထိ
မိခင်က မိန်းကလေးလို ဝတ်စားပေးသည်ကို ခံခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

စဉ်းစားကြည့်လျှင် စာရေးဆရာ အတော်များများမှာ တစ်မျိုးမျိုးတော့
ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ခဲ့ရသူများ ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်လာ
ခဲ့ကြ၍လည်း သူတို့၏ ဝတ္ထုများ ပြောင်မြောက်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။
ထိုအကြောင်းများကို ပြန်ရေးကြသဖြင့် သူတို့၏စာများမှာ ဖတ်၍
ကောင်းနေကြသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးဆရာအကြောင်းသိထားသည့် အကျိုးတရား

ကို စာမေးပွဲကျမှသိလာလိမ့်မည်။ တခြားလူတစ်ယောက် ကံမကောင်း အကြောင်းမလှ ဖြစ်ရသည့်မျိုးလောက် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသည် မျိုးမရှိ ။

ဘယ်လို စ မလဲ

နောက်တစ်ဆင့် ခေါင်းစဉ် (သို့မဟုတ်) စာအုပ်အမည်နှင့်စာအုပ် ထဲမှာ အကောင်းဆုံးစာသားများကို ထုတ်နှုတ်ရေးသားထားသည့် ကောက်စာ(သို့မဟုတ်) အညွှန်းစာများကို ဖတ်ကြည့်ရမည်။ယင်းတို့ အား စာမျက်နှာ ‘ တစ်’ကို စမဖတ်မီ ဖတ်ရမည်။

ဥပမာအားဖြင့် ‘ နေလည်းထွက်ပြီ ’ ဆိုသောစာအုပ်ထဲတွင် အားနက်ဟဲမင်းဝေးက အဆိုအမိန့် နှစ်ခုဖြင့် စထားသည်။ပထမတစ်ခု က ပဲရစ်မြို့၏ ရှေ့ဆောင်စာရေးဆရာမအဖြစ် သတ်မှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသူ ဂါးထရူစတီနိုး ၏ “ သင်သည် ဆိတ်သုဉ်းနေသော မျိုးဆက်တစ်ခု ဖြစ်သည် ” ဟူသော အဆိုအမိန့်ဖြစ်သည်။

ထိုအဆိုအမိန့်မှ စာအုပ်ကိုဖတ်သွားစဉ် တစ်လျှောက်လုံး စာ ဖတ်သူ၏ခေါင်းထဲတွင်ပေါ်နေသည်။ ဝတ္ထုထဲမှ ဇာတ်ကောင်အားလုံး မှာ ပထမကမ္ဘာစစ်ပြီးစ ဇာတ်ကောင်များဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အစစအရာရာ ယုံကြည်ချက်ဆိတ်သုဉ်းနေကြသူများဖြစ်၏။

ဒုတိယအဆိုအမိန့်မှာ သမ္မာကျမ်းစာထဲမှဖြစ်သည်။ ထိုအဆို အမိန့်ကိုယူ၍ ဝတ္ထုခေါင်းစဉ်ပေးထားခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ထိုအချက် အလက်များသည် စာဖတ်သူအတွက် သဲလွန်စများ ဖြစ်၏။စာဖတ် သွားရင်း ထိုအချက်များကို ခေါင်းထဲတွင် မှတ်ထားရမည်။ဝတ္ထုထဲမှ နားမလည်နိုင်သော အကြောင်းအရာများတွေ့လျှင်သော်မှ ထိုအချက် များကိုသိထားခြင်းဖြင့် ရှင်းလင်းသွားမည်။

‘ နေလည်း ထွက်ပြီ ’ ဝတ္ထုထဲတွင် ဇာတ်ကောင်အားလုံးမှာ အပြစ်
အနာအဆာတွေနှင့်ချည်း ဖြစ်၏။ အားလုံး အရက်သမားတွေ ဖြစ်
ကြပြီး မဟုတ်မဟတ်တွေလည်း လုပ်ကြသည်။ ထိုဝတ္ထုမှာ ပထမ
ကမ္ဘာစစ်ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ရသည်များအကြောင်း ရေးထားမှန်းသိလျှင်
ထိုလူတွေအပေါ် ပို၍ သနားသွားမည်။

မြင်ကွင်းကြီး ၊ မြင်ကွင်းသေး

ကျောင်းစာအနေနှင့်ဖတ်သည့်အခါ အခြားစာဖတ်နည်းမျိုးစုံနှင့်
မတူ။ အမှတ်တမဲ့ကြည့်လိုက်လျှင်တော့ တူသလိုပင်။ မျက်စိကဖတ်၍
ဦးနှောက်က အဓိပ္ပါယ်ဖော်ခြင်းမှာ အတူတူပင်။ သို့ရာတွင်ကျောင်း
အတွက်ဖတ်သည့်အခါ ဖတ်ခဲ့သမျှကို အသေးစိတ်မှတ်မိနေဖို့လိုသည်။
ပြီးတော့ စာရေးဆရာရေးထားပုံတို့ကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်မြင်ဖို့
လိုသည်။ နိမိတ်ပုံ၊ ဇာတ်အိမ်၊ အလင်္ကာစသည်တို့ဖြစ်၏။

ကျောင်းဖတ်စာကို ဖတ်သည့်အခါ ဘေးမျဉ်းအတွင်းမှတ်စုများ
မှတ်သည်။ ဝတ္ထုကိုရော ကျောင်းစာအနေနှင့်ဖတ်သည့်အခါ ထိုသို့
မှတ်ရန် လိုပါမည်လား။ လိုပါသည်။ ဝတ္ထုနှင့် ပတ်သက်၍ အရေး
ကြီးသည့် အချက်များဖြစ်သော နိမိတ်ပုံ၊ ဇာတ်အိမ်၊ အလင်္ကာတို့ကို
မှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

မိမိစိတ်ထဲတွင် ဇာတ်၏လှုပ်ရှားမှုကို ရှင်းလင်းစွာမြင်နေရမည်။ ယင်းမှာ ပင်မအချက်ဖြစ်သည်။ ဇာတ်ကောင်လှုပ်ရှားမှုများ ဘာတွေ ဖြစ်နေသည်ကို မသိလျှင် ထိုထက်ကြီးကျယ်သည့် ဇာတ်လမ်း၏ ဦးတည်ချက်ကိုသိရန် အခက်အခဲတွေ့နိုင်သည်။

စာရေးဆရာတို့သည် ဇာတ်ကို လွယ်လွယ်ရှင်းရှင်း ရေးလေ့ မရှိ။ ဇာတ်ကျောက် တောက်လျှောက်လိုက်ကြည့်နေဖို့ လိုသည်။ ထို့ ကြောင့် ဇာတ်ကျောက်ကို ဘေးမျဉ်းအတွင်းလိုက်မှတ်ထားဖို့ လိုသည်။ အခန်းတစ်ခန်း ပြီးသွားတိုင်း ထိုအခန်း၏ဇာတ်လမ်းကို အကျဉ်းချုံး

ပြန်ရေးထားရမည်။ ယင်းမှာ ဇာတ်အိမ်ကို ဆိုလိုသည်။ဇာတ်အိမ် ဆိုသည်မှာလည်း ဇာတ်လမ်းအတွင်း ဘာတွေဖြစ်နေသည်ကို ဆိုလို သည်။ ယခုအချိန်အထိ ထိုမျှလောက်သာ လိုသည်။

ဇာတ်လမ်းထဲတွင် ဘာတွေဖြစ်နေသည်ကို သိပြီဆိုပါစို့။ ဒါနှင့် ပြီးရောလား။ မိမိဆရာမက ထိုထက်ပို၍ သဘောပေါက်စေချင်မည်။ မည်သို့သရုပ်ဖော်သည်၊ ဦးတည်ချက်က မည်သို့၊ ဇာတ်လမ်းတွင် ဖြစ်ပျက်နေသည်များ၏ နောက်ကွယ်တွင် မြှုပ်ထားသည့် အကြောင်း အရာများက မည်သို့ စသည်ဖြင့် သိစေချင်လိမ့်မည်။

ထို့အတွက် ဇာတ်လမ်းဦးတည်ချက်ကို ခြေရာခံကြည့်ရမည်။ **ဦးတည်ချက်ခြေရာခံခြင်း** ဆိုသည်မှာ ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်ချင်း စီ၏ လှုပ်ရှားမှုကို လိုက်ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ အမြဲပေါ်လာတတ် သည့် အကြောင်းအရာမှန်သမျှကို လိုက်ရှာရမည်။ ယင်း၏အဓိပ္ပာယ် သိဖို့မလို။ဘယ်မှာဖြစ်တာလဲ ဟူသည်ကိုသာ မှတ်သားထားဖို့ လိုသည်။

ဥပမာတစ်ခု ကြည့်ရအောင်။ ချိုးငှက်ကလေးတစ်ကောင် မကြာ ခဏ ပေါ်လာတတ်သည်ဆိုလျှင် ဘယ်နေရာမှာ ပေါ်လာသည်ကို မှတ်ထားရမည်။ ဝတ္ထုကိုဖတ်၍ ဆုံးသောအခါ ထိုငှက်ကလေးပေါ် လာသည့်နေရာကို ဆက်စပ်မိသွားလိမ့်မည်။ တစ်ပုံစံတည်း မဟုတ် စေကာမူ သေဆုံးခြင်းကို သရုပ်ဖော်သည့်အခါမျိုး၊ မွေးဖွားခြင်းကို သရုပ်ဖော်သည့်အခါမျိုး၊ အရောင်တစ်ခုခုကို သရုပ်ဖော်ချင်သည့် အခါမျိုးတွင် ထိုငှက်ကလေး ပေါ်လာတတ်သည်ကိုတွေ့ရမည်။ ထို အဖြစ်အပျက်တွေမဖြစ်မီ သို့မဟုတ် ဖြစ်ပြီးနောက်တွင်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဦးတည်ချက်ခြေရာခံနည်းနှင့်ရေးမှတ်ထားခြင်းဖြင့် ထိုဆက်စပ်မှုများ ရှင်းလင်းစွာပေါ်လာမည်။

လေ့ကျင့်ခန်း

အောက်ပါဝတ္ထုကိုဖတ်၍ တစ်ခန်းစီတွင် ထိုအခန်း၏ သရုပ်ဖော်ချက်တို့ကို ဘေးမျဉ်းအတွင်း ‘ဦးတည်ချက်ခြေရာကောက်မှတ်စု’ ရေးပါ။ မြန်မြန်ဖတ်၍ သရုပ်ဖော်ချက်ကိုစိတ်တွင်မှတ်ထားပါ။ သက်ဆိုင်ရာအခန်းမှ ဇာတ်ခွင်၏အနေအထားကိုလည်းမြင်အောင်ကြည့်ပါ။ ဥပမာ ပထမအခန်းတွင် ‘မိမိ’ ဟုသုံးနှုန်းထားသောစာရေးသူဘာလုပ်နေသနည်း။ သူ့စိတ်မည်သို့ခံစားနေရသနည်း။ စိုးရိမ်နေသည်လား၊ စိတ်ဆိုးနေသည်လား၊ ကြောက်နေသည်လား၊ စသည်တို့ဖြစ်၏။ ထိုအခန်းတွင် စာဖတ်သူ မည်သို့မြင်ယောင်သနည်း။

‘ ဆုံးသွားတဲ့အကြွေး ’

(၁)

ဝတ္ထုကို ဖတ်နေသော်လည်း စိတ်က စာမျက်နှာပေါ်မှ စာလုံးများတွင်မရှိ။ စာလုံးတွေကိုကြည့်နေလျက် စိတ်အာရုံတွင်ပုံရိပ်ကမပေါ် ။ အာရုံတွင် ရှိနေသည်က တခြား။

မနေ့က မိတ်ဆွေတစ်ယောက် လက်ဆောင်ပေး၍ **Robin Cook** နောက်ဆုံးရေးသည့် **Invasion** ဟူသော ဝတ္ထုသစ်တစ်အုပ် ရခဲ့သည်။ **Robin Cook** ရေးသည့်စာအုပ်များကို မိမိ အလွန်ကြိုက်သဖြင့် ထိုစာအုပ် လက်ဆောင်ပေးသောမိတ်ဆွေကိုလည်း ကျေးဇူးတင်၍ မဆုံး။

ယခုအလွန်ကြိုက်သော ဝတ္ထုကောင်းတစ်အုပ်ကို ဖတ်နေရသော်လည်း ဝတ္ထုသည် မိမိ၏စိတ်အာရုံကိုဖမ်းစားနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့။ ခြေသံကြားတိုင်း အပြင်သို့ လှမ်းကြည့်နေရသည်။

ခေါင်းထဲတွင် နောက်ကျိလာသည်။ ရင်ထဲတွင် ပူလောင်လာသည်။ ထို့ကြောင့် စာမျက်နှာကို စက္ကူကလေးတစ်စညှပ်၍ မှတ်ပြီး စာအုပ်ကို ပိတ်သည်။ ပြီးတော့ အပြင်ကို တစ်ချက်လှမ်းမျှော်ကြည့်၏။ သား၏ အရိပ်အယောင်ကားမတွေ့ရသေး။

ည ရှစ်နာရီခွဲပြီးလေပြီ ။ သားအိမ်ပြန်နောက်ကျလွန်းသည်ထင်၏။ အော် အယ်ဒီတာ ဆိုတော့လည်း ဖောင်ပိတ်ရက်နောက်ကျမည်ပေါ့။ သားက မဂ္ဂဇင်းတိုက်တစ်တိုက်တွင် လက်ထောက်အယ်ဒီတာ ဖြစ်လာ၍ မိမိခြေရာနင်းသည်ဟုဆိုရမည်။ မိမိကလည်း အယ်ဒီတာဟောင်း တစ်ယောက်မဟုတ်လား။ သားအယ်ဒီတာဖြစ်လာ၍ မိမိရင်၌ ပီတိဖြစ်ရသည်။

အယ်ဒီတာဆိုသော်လည်း သားက အသက် ၂၃ နှစ်သာရှိသေးသည် ။ တစ်ချို့ကတော့ ဒီအရွယ်ကို မငယ်တော့ဟုဆိုသည်။ အသက် ၁၈ နှစ်ဆိုလျှင်အရွယ်ရောက်ပြီ။ အနောက်နိုင်ငံများတွင် ထိုအရွယ်တွင်မိဘနှင့်ခွဲ၍ မိမိတို့ဘာသာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေထိုင်သည်မျိုးပင် ရှိကြသည်။ ၂၃ နှစ် ဆိုသည်မှာ မိမိဘာသာလွတ်လပ်စွာဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်နိုင်သောအရွယ် ။

သို့သော် သားကိုတော့ ဥမမယ် ၊ စာမမြောက် ကလေးတစ်ယောက်အဖြစ်သာ မိမိမြင်နေသည်။ ရင်ခွင်တွင် ပွေ့ထား၍မရသည့်တိုင် တစေ့စေ့ ကြည့်နေချင်သည်။ မပီကလာစကားတွေပြော၍ တတောက်တောက် ဆော့နေသော နှစ်ခါလည်အရွယ် သားငယ်ကို ကြည့်၍ ပီတိဖြစ်နေရသည်မျိုး။

သား အိမ်ပြန်နောက်ကျတိုင်း စိတ်က အမြဲပူနေရ
သည်။ သားကတော့ . . .

“ သားအတွက် မပူပါနဲ့ ဖေဖေရယ်၊ သားက ကလေးမှ
မဟုတ်တာ ”

မမကလည်း . . . .

“ မောင်လေးကလည်း ပူတတ်ရန်ကောကွယ် ၊ မင်းရဲ့
သားက ကလေးမှမဟုတ်တာ ၊ လူကြီးဖြစ်နေပြီပဲ ၊ မနေလို့
မိန်းမယူရင် ကလေးအဖေတောင်ဖြစ်နေလောက်ပြီ ”

ညီမဖြစ်သူကလည်း . . . . .

“ ကိုကိုကလည်း သူ့ဒီလိုဘဲ နောက်ကျနေကျဟာ၊
တစ်နေ့တလေ နောက်ကျတာမှ မဟုတ်တာ ”

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါသည်။ သားမှာ နေ့စဉ်
နောက်ကျနေကြ။ အလုပ်ကစော၍ ပြန်ရလျှင်လည်း ရန်ကင်း
မှ သူ့ရည်းစားအေမီ၏ အိမ်ကို ဝင်နေတတ်သည်။ သားနှင့်
ထိုမိန်းကလေး စေ့စပ်မထားရသေးသော်လည်း နှစ်ဖက်
မိဘတွေက သိပြီးသား။ သဘောတူကြပြီးသား။ သား၏
ရည်းစားအေမီမှာ မိမိတို့သားအဖ ရန်ကင်းတွင် တိုက်ခန်း
တစ်ခန်းသွားငှားနေစဉ်က မိမိတို့အပေါ်ထပ်မှ မိန်းကလေး
ဖြစ်သည်။ ငြင်းစရာမလိုလောက်အောင် သင့်တော်သည့်
မိန်းကလေးပါ။

နောက်ကျနေကြဆိုပေမယ့် ရင်ထဲကမပူအောင် မည်သို့
မျှ တားဆီး၍ မရ။ မိမိငယ်စဉ်က လျှောက်လည်သဖြင့်
အိမ်ပြန်ညဉ့်နက်လျှင် ဖေဖေနှင့်မေမေ မအိပ်ဘဲ ထိုင်စောင့်
နေသည်ကို အမှတ်ရသည်။ သည်တုန်းက မိမိလည်း မိဘ

တွေ့ကို ယခု သားမိမိအားပြောသလို ပြောခဲ့သည်လေ။
ဖေဖေကတော့ . . . .

“ အေး မင်း သားသမီးရမှ သိမယ်”

ဖေဖေ့စကား မှန်နေပါပြီ။ မိဘဆိုသည်မှာ ပူစရာ မလို
ပါဘဲလျက် ပူရသည်။ ကားတွေ ကျပ်နေသည်လား၊ ကား
ပေါ်မှလိမ့်ကျနေမည်လား၊ ကားကို နောက်ကတွယ်စီးရာမှ
နောက်ကားက ဝင်တိုက်သဖြင့် ခြေထောက်ကျိုးရသည်မျိုး
တွေလည်းမိမိတွေ့ဘူးနေသည်။ သားကလေး ထိုသို့များ
ဖြစ်နေမည်လား ။

တစ်ခါတလေ လမ်းတွင် မူးရူးနေသည့် လူငယ်တွေနှင့်
ဆုံရာမှ ရန်စသဖြင့် ရန်ဖြစ်နေမည်လား၊ လမ်းခုလတ်
ကားစီးရန်ခက်သည့်နေရာကျမှ သားစီးလာသောဘတ်စ်
ကားပျက်၍သားဒုက္ခ ရောက်နေသည်လားအထိ အမျိုးမျိုး
တွေးပူရသည်။

နောက်ပြီး သားမှာ သွေးကျရောဂါရှိသည်။ တစ်ခါ
တလေ သွေးကျပြီဆိုလျှင် သူ့မျက်လုံးတွေ ပြာလာသည်။
မူးဝေလာသည်။ဘာကိုမျှ မမြင်ရတော့ ။ နောက်ဆုံးထိုးအန်
ပစ်တော့သည် ။ ထိုတစ်နေ့အဖို့တော့ အိပ်ယာထဲတွင် တုံးလုံး။

သွားရင်းလာရင်း ဒီလိုမျိုးဖြစ်ခဲ့သည်မှာလည်း
အကြိမ်ကြိမ် ။ ထိုသို့ဖြစ်လာလျှင် သူ အိမ်ကိုကြိုးစား၍ရောက်
အောင် ပြန်သည်။ အိမ်ရောက်တော့ ကုတင်ပေါ်ပစ်လဲတော့
သည်။ ဤတွင် ပျာယာခတ်ရသည်က မိမိ။ချက်ချင်း
ဓာတ်ဆားထုပ်ပြေးဝယ် ၊ ပြီးတော့ရေကျက်အေးကျို ၊ ဓာတ်
ဆားကို ရေကျက်အေးတွင် ဖျော်ကာ သားကိုတိုက်ရသည်။

ထိုတစ်နေ့အဖို့တော့ ကျွေးသမျှအန်သဖြင့် ဘာကျွေး၍မျှ မရ ။ နောက်တစ်နေ့ မနက်ကျတော့ ပြန်ကောင်းသွားတတ် သည်။

ဘတ်စ်ကားတွေကလည်း သိပ်ကျပ်သည်။ ကားကို တွယ်စီးရင်းရုတ်တရက် သွေးကျကာ ကားပေါ်မှပြုတ်ကျ နေမည်လား၊ ပူစရာတွေက စုံလို့။

(၂)

ဝတ္ထုစာအုပ်ကိုချ၍ အပြင်သို့ထွက်ခဲ့သည်။ရင်ထဲမှာ လည်း ဆာနေသည်။ သည်အချိန် နွားနို့ သောက်ရလျှင် ကောင်းမည်။ နွားနို့ဆိုင်သို့ မရောက်သည်မှာလည်း ကြာပြီ။ စဉ်းစားမိသည်နှင့် နွားနို့သောက်ချင်စိတ် ဖြစ်လာမိ၏။

နွားနို့ဆိုင်မှာ သားပြန်မည့် လမ်းပေါ်တွင် ရှိသည်။ ထို ဆိုင်တွင် သားအဖနှစ်ယောက်သွားသောက်နေကြ။ သားက မိမိထက်နွားနို့ ပိုကြိုက်သည်။ သားက အခါလည်နှင့် နို့ဖြတ် ခဲ့ရသည့်ကလေး မဟုတ်လား။ အနည်းဆုံး ၂ နှစ်သား အရွယ်အထိ မိခင်နို့မစို့ရသော ကလေးမှာ ချူချာတတ်သည် ဟူသော အနောက်တိုင်းဆေးပညာအဆိုကို ပြောပြထား၍ လည်း သားက နွားနို့ကို ပို၍ ဂရုစိုက် သောက်နေခြင်း ဖြစ် နိုင်သည်။

မဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ မိမိ စာမူသွားပို့ပြီး ပြန်လာသည့် အခါ သတိရလျှင် သားအတွက် နွားနို့ဝယ်လာလေ့ရှိသည်။ မိမိသောက်ချင်လျှင် နှစ်ထုပ်ဝယ်သည်။ မသောက်ချင်လျှင် သားအတွက်သာ ဝယ်လာခဲ့တော့သည်။

သားငယ်ငယ်တုန်းကတော့ မိမိရုံးမှပြန်လျှင် ပြေးကြို

ပြီး “ဖေဖေမုန့်ပါလား” ဟု မေးလေ့ရှိသည်။ ကြီးလာတော့ ထိုသို့မမေး။ သို့သော် မိမိစိတ်ကတော့ အစဉ်အလာမပျက် ဝယ်ခဲ့နေကျ။

သူ့အတွက် “ဖေဖေမုန့်ပါလား” ဟုသာ မေးစရာ ရှိသည်။ “မေမေမုန့်ပါလား” ဟုမေးစရာမှမရှိဘဲ။ သားလေးနှစ်သားပြည့်ရန် ၂ ရက်အလိုတွင် သားမေမေဆုံးသွားသည်။ သူ့မိခင်တီဘီရောဂါ နှင့်မဆုံးမီတွင်လည်း သားမှာ မိခင်ရင်ခွင်တွင်နေရသည်ဟူ၍ မရှိခဲ့။ ရောဂါကူးမည်စိုး၍ အခါလည်နှင့်သူ့ကို နို့ဖြတ်ခဲ့သည်။ နောက်ပြီး သားအမေက ရုံးဝန်ထမ်းမို့ နို့စို့ရစဉ်ကလည်း မနက်တစ်ချိန်၊ ညတစ်ချိန်သာ ။ မိခင်အလုပ်သွားချိန်မှာတော့ နို့မှုန့်နှင့်သာ စခန်းသွားခဲ့ရသည်။

နောက်ပြီး သားရှစ်လသားအရွယ်တွင် သူ့မိဘနှစ်ပါးကွဲသွားရသည်မို့ အိမ်ထောင်ရေးမုန့်တိုင်းဒဏ်ကို သားက အခံရဆုံး။ မွေးဇာတာမကောင်းခဲ့လေသလား မသိ။

သားမေမေဆုံးတော့ သားကို မိမိခေါ်၍ မွေးမြူခွင့်ရခဲ့သည်။ အိမ်ကိုရောက်လာတော့ သားမှာ အခါလည်နှင့်လေးလသာ ရှိသေးသည်။ ကလေးဘဝမှာပင် မိဘနှစ်ပါး၏ ဒဏ်ကိုစိတ်ရော ရုပ်ပါခံစားခဲ့ရသည့် သားကလေးပါပေ။

အိမ်ရောက်လာတော့ သားကိုကြည့်ရသည်မှာ အမြဲတမ်း ချောက်ချားနေဟန် ရှိသည်။ တွေ့သမျှကို ကြောက်နေတတ်၏။ သူ့မိခင်အရွယ် မိန်းမတွေကို တွေ့တိုင်း မိခင်အထင်နှင့် ဖက်တွယ်ထားတတ်သည်။ ဖခင်ရုံးသွားသည့် အခါတွင်လည်းတွေ့ရာလူကို ကပ်ကာ မခွာတော့။

အဆိုးဆုံးက မိခင်၏ရောဂါကို အရိပ်အငွေ့မျှ အမွေရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအတွက် တစ်နှစ်ဆေးထိုးကာ ကုခဲ့၍သာ လူစဉ်မီခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

သည်လို မိဘတို့၏ ဒဏ်ကိုခံခဲ့ရသော သားအား နောက်ပိုင်းတွင် ဆက်၍ မခံစေချင်တော့။ သားကလေးကို စိတ်ဓာတ်အင်အားတွေကောင်းကာ ကျန်းမာရေးပြည့်စုံပြီး ပညာတတ် တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ထိုရည်မှန်းချက်ကို အတားအဆီးမဖြစ်စေရန်အိမ်ထောင်ပင် ထပ်မပြုတော့။

အိမ်ထောင်သက် တစ်နှစ်ခွဲနှင့် အသက် ၂၉ နှစ် အရွယ်တွင် မုဆိုးဖို့ ဖြစ်နေရသော်လည်း သားရှိနေပြီမို့ မိမိဘဝအတွက် ပြည့်စုံပြီဟု ခံယူသည်။ နောက်အိမ်ထောင် ပြုလိုက်လျှင် ထိုအိမ်ထောင်သည် မိမိနှင့်သားအကြား ကာဆီးထားသည့် တံတိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ဖို့သာ ရှိသည်။ ထိုအခါ သားကို မိမိဖြစ်စေချင်သလို ဖြစ်အောင် ပြုပြင်နိုင်မည်မဟုတ်တော့။

ယခုတော့လည်း မိမိ၏ စီမံကိန်းတွေ ရာနှုန်းပြည့် မဟုတ်သည့်တိုင် ကျေနပ်လောက်အောင်တော့ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။ သားကို မရိုက်၊ မမာန်ဘဲ သူ့ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့်အကဲခတ်၍ သွန်သင်လာခဲ့ရာ သားလိမ္မာလေးတစ်ယောက် ဖြစ်လာသည်။ လူငယ်တွေထဲတွင် တော့“တော်သတဲ့ ” ဟု အများ၏ ချီးကျူးမှုကိုလည်း သူရခဲ့သည်။

(၃)

သားလာမည့်လမ်းကိုလှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း လျှောက်

လာသည်။ သည်အချိန်ဆိုလျှင် မိမိတို့အိမ်နားတွင် ဂိတ်ထိုး
သော ဘတ်စ်ကားလှိုင်း ပိတ်ပြီမို့ သားမှာ ကြားကားစီး၍သာ
ပြန်ရဖွယ် ရှိသည်။ ကြားကားဆိုလျှင် သူ့ဆင်းရဲမည့်နေရာမှ
အိမ်သို့မိနစ် ၂၀ ခန့် လျှောက်ရမည်။

သူ့လာမည့်လမ်းပေါ်တွင် နွားနို့ဆိုင်ရှိသည်မို့ ထိုဆိုင်
အနီးတွင် သားအဖနှစ်ယောက်ဆုံလျှင် ကောင်းမည်။ နှစ်
ယောက်အတူ နွားနို့သောက်ကြမည်။

လျှောက်လာရင်း ဟိုတစ်လောက မိမိလဲကျသည့်လမ်း
ဘေးတစ်နေရာကိုရောက်တော့ ထိုညကအဖြစ်ကို ပြန်သတိ
ရမိသည်။ ထိုနေ့က စာမူသွားပို့၍ စာမူခထုတ်ပြီးအပြန်
သူငယ်ချင်းစာရေးဆရာတွေနှင့် ဝိုင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ပြန်လာ
တော့ အတော်လေးညဉ့်နက်နေပြီ၊ မူးလည်းမူးနေပြီ။ မူးပြီး
ဤနေရာတွင်လဲခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

အရက်သောက်သည်ကို သားက မကြိုက်သဖြင့် အရက်
ကို ကြိုက်လျက် နေ့စဉ် မသောက်ဖြစ်။ ယခုလို မြို့ထဲသို့ထွက်
သည့်အခါ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေနှင့်ကြုံလျှင် ဆုံဖြစ်
ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့သားက အိပ်နေလေပြီ။ တံခါး
ထဖွင့်ပေးရမည်စိုး၍ တံခါးကို ခပ်ဟဟ လုပ်ထားသည်။ မိမိ
လိုမပူတတ်ရန်ကောဟု စဉ်းစားလိုက်မိသေးသည်။ သား
နောက်ကျ၍မိမိစိတ်ပူကာ ထွက်ကြိုသည်မျိုးသာ ရှိသည်။
မိမိနောက်ကျလျှင်တော့ သူ့အိမ်တွင် အိပ်ရေးပင်မပျက်။
သူ့နေမကောင်းသည့်အခါ မိမိမှာ ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ။
မိမိနေမကောင်းလျှင်မူ သူ စိတ်ပူပန်ဟန် မရှိ။ သို့သော်

“စုန်ရေသာရှိသည်၊ ဆန်ရေမရှိ ” ဟူသောစကားက ရှိနေသည် မဟုတ်လော။

တစ်ချိန်တည်းတွင် သားငါးနှစ်သားအရွယ်က အဖြစ်တစ်ခုကို ပြန်လည်မြင်ယောင်မိသည်။

“ ဖေဖေ သားဖိနပ်ပြတ်သွားပြီ ”

သားကသိပ်ဆော့သည်။ ထို့ကြောင့် ခိုင်သည့်ရာဘာဖိနပ်ကလေး ဝယ်ပေးထားရ၏။ ရာဘာဖိနပ်ပင် မကြာခဏပြတ်သည်။ ပြတ်တော့ နောက်တစ်ရံ ဝယ်ပေးရမည်။ သို့သော် ဖိနပ်အသစ်မဝယ်မီ။ လောလောဆယ် စီး၍ ရရုံသွပ်ကြိုးကလေးနှင့်တုပ်ပေးဦးမှ။

သား၏ ဖိနပ်ပြတ်ကို သွပ်ကြိုးနှင့်တုပ်ရန် လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းများယူ၍ ဖိနပ်ချွတ်တွင် ထိုင်လိုက်စဉ် မိမိဖခင်ထိုင်နေသည်ကို မမြင်မိ။ အမှတ်တမဲ့ တင်ပါးချင်းတိုက်လိုက်မိသဖြင့် ဖေဖေကိုလှည့်ကာ. . . . .

“ ဖေဖေ ဘာလုပ်နေတာလဲ ”

“ ဒါလေး အခုနေချုပ်ထားမှကွ၊ မချုပ်ရင်နောက်ဆို ဒါထက်ဆိုးသွားမယ် ”

ကြည့်လိုက်တော့ဖေဖေသည် ကျွန်တော်၏ သားရေဖိနပ် ခေါင်ပြုတ်နေသည်ကို ကြိုးနှင့်ချုပ်ပေးနေကြောင်းတွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုဖိနပ် ခေါင်ကြိုးပြတ်နေသည်မှာ ၂ရက်ခန့် ရှိပြီ။ ဖိနပ်ဆိုင်တွင် ချုပ်ခိုင်းမည်လုပ်သော်လည်း မချုပ် ဖြစ်သေးသဖြင့် သည်အတိုင်းပင် စီးနေခဲ့သည်။

ယခု ဖေဖေကတွေ့သဖြင့် မနေနိုင်ဘဲ ချုပ်ပေးနေခြင်းဖြစ်၏။

“ ဪ ”

ဟုသာ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။ ပြီးတော့ မိမိလည်း မိမိ သား၏ ဖိနပ်ပြတ်ကလေးကို သွပ်ကြိုးနှင့်ဆက်၍ တုပ်နေ မိတော့သည်။

(၄)

မိမိလမ်းထိပ်ပင် မရောက်လိုက်။ လမ်းမီးမှုန်ပျံ့ ဖြင့် သားပြန်လာသည်ကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရသည်။ ယခုမှ ရင်ထဲမှအပူတွေလည်း ငြိမ်းသွားရတော့သည်။ နွားနို့ဆိုင်မှာ အတော်လေးဝေးသေးသဖြင့် သားအဖနှစ်ယောက်သွား သောက်မည်ဟုလည်း သားကို မပြောရက်တော့။ သား ပင်ပန်းလှရောမည်။

အနီးကိုရောက်တော့မှ သားလက်ထဲတွင် နွားနို့ထုပ် ကလေးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဪ သိတတ်လိုက်တဲ့သား လေး။ ဖအေနွားနို့သောက်ချင်နေသည်ကို အာရုံဖြင့်သိနေ သည်လားမသိ။

သားပြန်လာပြီမို့ သားအတွက် စိတ်အေးရသည်။ အပြင် ထွက်လက်စနှင့် ဟိုဘက်လမ်းတွင် ဆောင်ရွက်စရာ ကိစ္စ တစ်ခုရှိနေ၍ တစ်လက်စတည်း သွားလုပ်လိုက်ဦးမည်။

“ သား နောက်ကျလိုက်တာကွာ ”

“ ဟုတ်တယ်ဖေဖေ၊ ဖောင်ပိတ်နေလို့ ”

မိမိ စိတ်ပူတတ်၍သာပူနေသည်။ ဖောင်ပိတ်သည့် အခါမဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာတွေ သည်လိုပဲ နောက်ကျမဲ့ မဟုတ် လား။ သားမို့ ဒီအချိန်ပြန် ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိတို့

တုန်းကဆိုလျှင် ဖောင်ပိတ်ပြီးသည်နှင့် မန္တလေးကလပ်တို့၊ ပဲခူးကလပ်တို့ကို တန်းပြေးနေကျ။

“ ဖေဖေ ဟိုဘက်လမ်းသွားလိုက်ဦးမယ်သားရေ၊ ဖေဖေတော့ စားပြီးပြီ၊ သားဘာသာ ခူးစားတော့၊ ဝက်သား ဟင်းလည်းရှိတယ်၊ ချဉ်ရည်ဟင်းလည်းရှိတယ်၊ ရေချိုး တာနောက်မကျစေနဲ့၊ အအေးပတ်နေဦးမယ် ”

“ အင်း . . . . . အင်း . . . . . ”

သားကို ငယ်ငယ်ကတည်းက “ ဟုတ်ကဲ့ ” ဟု ပြော တတ်အောင် သင်ခဲ့သော်လည်း ကြီးလာတော့ ထိုဝေါဟာရ မှာအသံ နှစ်သံ ဖြစ်နေ၍ ထင်၏။ တိုတိုတုတ်တုတ်အသံ တစ်လုံးတည်းသော “ အင်း ” ကိုသာသုံးတော့သည်။

သားထွက်သွားပြီးနောက် ဟိုဘက်လမ်းကိုသွား၍ ဆောင်ရွက်ရန်ရှိသည်များကို ဆောင်ရွက်လိုက်သည်။ အိမ်ကို ပြန်ရောက်တော့ သားမှာ ရေချိုး၊ ထမင်းစားပြီးပြီဖြစ်၍ စားပွဲတွင်ထိုင်ကာ တိုက်မှ အလုပ်များကို ဆက်လုပ်နေသည်။

မိမိ ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်လိုက်စဉ် သားက လုပ်လက်စ အလုပ်ကိုနား၍ မီးဖိုဘက်ဆီသို့ ထသွားသည်။ ပြန်လာသောအခါ သူ့လက်ထဲ၌ မတ်ခွက်တစ်ခုနှင့်နွားနို့ ထုပ်လည်းပါလာ၏။ ပြီးတော့နွားနို့ကို မတ်ခွက်ထဲသို့ သွန်ထည့်နေသည်။

မိမိကသာ သားအတွက် နွားနို့ဝယ်လာနေကျ။ သားက ဝယ်မလာစဖူး ဤတစ်ကြိမ် မိမိအတွက် ဝယ်လာသဖြင့် ရင်ထဲတွင်ပီတိဖြစ်သလို ရှက်သလိုလို ဖြစ်မိသည်။ ထို့ ကြောင့် မသိယောင်ဆောင်ကာ မျက်နှာလွှဲနေလိုက်၏။

“ ဖေဖေရယ်၊ အေမီဖျားနေလို့ မနက်က ဆေးခန်း သွားပို့နေရသေးတယ်။ ဆရာဝန်က ရာသီဖျားပါတဲ့ ကိစ္စ မရှိပါဘူးတဲ့။ ဒါပေမဲ့ ချောင်းက အရမ်းဆိုးနေတော့ သား တအားစိုးရိမ်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် အထူးကုနဲ့ထပ်ပြတယ်။ အထူးကုညွှန်တဲ့ ဆေးတွေလည်းပြေးဝယ်ရသေးတယ်။ ဒါ ကြောင့် မနက်က အလုပ်တောင် နောက်ကျသွားတယ်။ ညနေကလည်း စိတ်ပူလို့ ခဏဝင်ကြည့်ခဲ့ရသေးတယ်။ ဒါ ကြောင့် နည်းနည်းနောက်ကျသွားတာ ”

“ ဪ . . . ဟုတ်လား၊ မနက်ဖြန် ဆရာဝန်ကို ထပ် ပြလိုက်ဦးပေါ့သားရယ် ”

သားက သူ့စကားဆုံးတော့ မတ်ခွက်ထဲမှ နွားနို့ကို တစ်ကျိုက်သောက်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ . . .

“ ဖေဖေ ၊ သောက်ဦးမလား ”

နွားနို့ရောင်နောက်ခံထဲမှ အနက်ရောင် သား၏မျက်လုံး တောက်တောက်ကလေးကို စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။ အပြစ် ကင်းစင်လိုက်ပါဘိ။

“ မသောက်တော့ပါဘူး သားရယ် ၊ သား ဝအောင် သောက်ပါ။ ဖေဖေ ညနေကပဲ သွားသောက်ခဲ့သေးတယ် ”

သားကို ညာပြောလိုက်မိသည်။ သားက နွားနို့သိပ် ကြိုက်သည်မဟုတ်လား။

ရွှေအမြုတေ။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊
(စာ ၁၄၇ - ၁၅၁)

ပဟေဠိ တစ်ခုစီဆက်စပ်

ပထမအခန်းတွင်မှတ်စုမှာအောက်ပါအတိုင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်-
ဖခင်ခြေရာနင်းသော အယ်ဒီတာဖြစ်သူ သား အိမ်ပြန်နောက်ကျ
သဖြင့်အကြိုက်ဆုံးစာအုပ်ကိုပင် မဖတ်နိုင်ဘဲ စိတ်ပူနေရသည်။
မိမိငယ်ငယ်က မိဘများ အလားတူစိတ်ပူခဲ့ရသည်မို့ ဝဋ်လည်
လေပြီလား။

ထိုမျှလောက်နှင့် ချိုးပြီးရေးရမည်ဆိုလျှင် အချိန်နှင့်
စာမျက်နှာ တွေ သိပ်ကုန်စရာ အကြောင်းမရှိ။ ဝတ္ထုရေးရာတွင်
စာနယ်ဇင်း ရေးပုံနှင့်မတူ ၊ချက်နှင့်လက်နှင့်ရေးရသည်။
ဇာတ်ရှိန်သွားနေရင်း သရုပ်ပေါ်လာအောင် စိတ်ခံစားမှုတွေပါ
ထည့်ရေးရသည်။ဤသို့ သရုပ်ပေါ်အောင် ရေးရသည်မှာလည်း
အကြောင်းရှိသည်။

စာရေးသူက အခြေအနေကို ရှင်းပြနေဖို့မလို။ သရုပ်ဖော်နေသည်
ကိုကြည့်ကာ စာဖတ်သူက မိမိဘာသာနားလည်ယူရသည်။ ဤ
လုပ်ငန်းစဉ်မှာ ခပ်လွယ်လွယ်ကိစ္စတော့မဟုတ်။ ပဟေဠိကို မိမိ
ဘာသာဆက်စပ်၍ ဖော်ကြည့်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဆက်စပ်ယူရန်အစ
အနတွေကလည်း မိမိရှေ့တွင် ရှိနေသည်။ မည်သို့ဆက်စပ်ယူရမည်
ကိုပင် စာရေးသူက တစ်စွန်းတစ်စ ဖော်ပြပေးထားပြီးဖြစ်၏။

ထိုအခန်းကို အစမှ ပြန်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဝေဝေဆာဆာ သရုပ်ဖော်
ထားသည်ကို တွေ့ရမည်။ သူဖတ်နေသည်က ရော်ဘင်ကွတ် နောက်
ဆုံးရေးသည့် အင်ဗေးရှင်း ဆိုသောဝတ္ထု။သူ့အလွန်ကြိုက်သော ထို
ဝတ္ထုကိုပင် စိတ်မဝင်စားနိုင်သဖြင့် သူ၏ စိတ်အနေအထားကိုသိသာ
အောင် သရုပ်ဖော်ထားသည်။

နောက်ပြီး “ ခေါင်းထဲတွင်နောက်ကျိလာသည်၊ ရင်ထဲတွင်

ပူလောင်လာသည်” ဟုရေးထားသဖြင့် သူ၏စိတ်ဖြစ်စဉ်မှာ ပို၍ ပေါ်လွင်လာသည်။ ပြီးတော့ “ အပြင်ကို တစ်ချက်လှမ်းမျှော်ကြည့်၏။ သား၏အရိပ်အယောက်ကားမတွေ့ရသေး” ဟုဆိုသဖြင့် သားအတွက် စိတ်ပူနေမှန်းသိသာပေသည်။ “ အယ်ဒီတာဆိုသော်လည်း သားက အသက် ၂၃ နှစ်သာရှိသေးသည်” ဟု ဆိုထားပြန်ရာပူစရာမလိုသော အရွယ်ဖြစ်သော်လည်း မိဘဆိုသည်မှာသားသမီး ဘယ်အရွယ် ရောက်ရောက် ပူပင်တတ်စမြဲ ဆိုသောသဘောကို တင်ပြလိုခြင်းဖြစ် သည်။ “ သို့သော် သားကိုတော့ ဥမမယ်၊ စာမမြောက်. . . ” အစချီ သော စာပိုဒ်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ထိုအချက်မှာပို၍ ပေါ်လွင်လာသည်။

ထိုအခန်း၏ကျန်သည့်အပိုင်းများတွင် သားနှင့်ပတ်သက်၍ပူပန် စရာတွေအမျိုးမျိုးတွေး၍ ပူပန်နေပုံကိုဖော်ပြထားသည်။ မိမိငယ်ငယ် က အိမ်ပြန်နောက်ကျသည့်အခါ မိဘက ပူပန်သည်ကိုလည်း ပြန် သတိရကြောင်း ရေးထားသည်။ ထို့ကြောင့်မိဘတိုင်း၏ ပူပန်တတ်ပုံ ကို သရုပ်ဖော်ထားပေသည်။

“ ထို့ကြောင့် စာမျက်နှာကို စက္ကူစလေးတစ်စ ညှပ်၍မှတ်ပြီး စာအုပ်ကိုပိတ်သည်။ ပြီးတော့အပြင်ကို တစ်ချက်လှမ်းမျှော်ကြည့်၏” ဟူသောစာသားမှာသူ၏ စိတ်ပူနေပုံကို အမူအရာဖြင့် သရုပ်ဖော် ထားခြင်းဖြစ်သည်။

မကြာခဏသွေးကျရောဂါဖြစ်၍ သားကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြုစု ခဲ့ရပုံ ၊ ဘတ်စ်ကားတွေကျပ်ပုံတို့ကို ဖော်ပြနေခြင်းမှာသားအတွက် သူ့စိတ်ပူခြင်းအား စာဖတ်သူလက်ခံချင်လာအောင် အထောက်အထား တွေ တင်ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သူ့စိတ်ပူပန်နေခြင်းစိတ်ဖြစ်စဉ် မှာ ဝတ္ထုကို ဆက်ဖတ်သွားစဉ်တစ်လျှောက်လုံး စာဖတ်သူ၏ခေါင်းထဲ တွင် စွဲပါသွားလိမ့်မည်။

စိတ်မျက်စိ

ဝတ္ထုကိုဖတ်သည့်အခါ ဘာကြောင့်စွဲနေအောင် မှတ်မိကြ သနည်း။ စာမျက်နှာနှစ်ရာခန့်ရှိသော ကျောင်းဖတ်စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်ပြီးသည့်အခါ စာလုံးမည်းဖြင့် ရေးထားသည့်ခေါင်းစဉ်လောက် နှင့်အခန်းခေါင်းစဉ်အချို့လောက်ကိုသာ မှတ်မိကြသည်။ သို့ရာ တွင် စာမျက်နှာ နှစ်ရာခန့်ရှိသော ဝတ္ထုတစ်အုပ်ကို ဖတ်ပြီးသည့်အခါ အထဲမှ ဇာတ်ကွက်တွေအားလုံးကို မှတ်မိနေတတ်ကြသည်။ ဝတ္ထုက ဘာများ ထူးခြားနေ၍နည်း။

ဝတ္ထုက ထူးခြားခြင်းမဟုတ်ပါ။ လူသား၏သဘာဝကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လူသားအားလုံးမှာ စိတ်ကူးဉာဏ်ထက်မြက် သည့်သဘော ရှိသည် ။ မရှိသောအရာကို အာရုံတွင်မြင်လာအောင် ကြည့်တတ်သည့်သဘောတစ်ခုတည်းကြောင့်မဟုတ်။ ထိုကဲ့သို့ကြည့် တတ်သည်မျိုး တိရစ္ဆာန်များတွင်ရှိကြောင်း သုတေသနပြုချက် များအရ သိရသည်။

ပထမအနေနှင့် လူသည် တစ်စီရှိနေသောသတင်းအချက် အလက်များကို ဆက်စပ်၍ ပုံဖော်ပြကြည့်တတ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် အားလပ်ရက်တောတောင်ထဲသို့ အပျော်ခရီးထွက်သည်ဆိုပါစို့။ ထိုအခါ တောထဲထွက်သွားပြီးစခန်းသို့ပြန်အလာ စခန်းတွင်ကြမ်းပြင် ပေါ်၌တိရစ္ဆာန်ခြေရာကြီးတွေ တွေ့မည်၊ နံရံပေါ်တွင်လည်းတွေ့ မည်၊ အိပ်ယာခင်တွေ့လည်း စုတ်ပြဲနေမည်၊ ပျားရည်တွေ့လည်းမရှိ တော့ဟုဆိုလျှင် ဝက်ဝံတစ်ကောင်ဝင်မွေ့သွားကြောင်းတွက်ချက်၍ ရမည်။

ဒုတိယအနေနှင့် လူသည် အခြားလူတစ်ဦး ကြားသည် မြင်သည် အနံ့ရသည်၊ စိတ်ခံစားရသည်များကို ကူးယူခံစားနိုင်စွမ်းရှိသည်။

ဥပမာအားဖြင့် နဂါးကြီးတစ်ကောင်ကို အနိုင်ရကာ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်
ကို ကယ်တင်လိုက်နိုင်သည့်ပျော်ရွှင်မှုမျိုးကို စိတ်ကူးခံစားကြည့်ပါ။
သို့မဟုတ်၊ နဂါးကြီးတစ်ကောင်အနေနှင့် သူ့ထက် သေးငယ်သော
လူသားတစ်ယောက်ကို အရှုံးပေးလိုက်ရသည့်အခါ မည်သို့မကျေ
မချမ်းဖြစ်ရမည်ကို တွေးပြီးခံစားကြည့်ပါ။ ဝတ္ထု၊ ပုံပြင်ဆိုသည်များမှာ
ထိုအတိုင်းပင် ရေးထားသည်။ ထိုသို့သော ခံစားမှုများကို ပေးနိုင်စွမ်း
သည်။ ထိုဇာတ်လမ်းတွေကိုလည်း မှတ်မိနေတတ်သည်။ ထို
ဇာတ်ကောင်တွေထဲတွင်မိမိကိုယ်တိုင်ပူးဝင်ခံစားခဲ့ရသောကြောင့်
ဖြစ်၏။

တကယ်တော့ ကျွန်ုပ်တို့နေတူ နေထိုင်ရသည်မှာ အလွန်
ငြီးငွေ့စရာကောင်းလှသည်။ ထိုသို့ ပျင်းရိ ငြီးငွေ့စရာကောင်းသည်ကို
စိတ်ကူးအာရုံတို့ကွန့်မြူးကားဖျောက်ဖျက်ကြရသည်။ သို့သော် နည်း
နည်းလောက်သာ စိတ်ကူးကွန့်မြူးနိုင်ကြ၏။ အကယ်၍ ကားမောင်း
နေရင်း စိတ်ကူးထဲတွင်နစ်နေလျှင်ကားပြင်ခတွေ အများကြီးကျသွား
လိမ့်မည်။ ဝတ္ထုဆိုသည်မှာ တစ်နေကုန် စိတ်ကူးကွန့်မြူးနိုင်ကာစိတ်
နောက်ကျိစရာများ ခေါင်းထဲမှထွက်အောင်လုပ်ပေးနိုင်၏။

မိမိမှာ စာဖတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် စိတ်ကူးဉာဏ်စွမ်းအား
ကို လိုသလိုသုံးနိုင်ရမည်။ ဝတ္ထုထဲတွင် စကားပြောတွေပါလျှင် ထိုအသံ
ကို ကြားယောင်လာသည်အထိ စိတ်ကူးနိုင်၏။ ဝတ္ထုတွင်ရှုခင်း
တစ်ခုကိုချယ်မှုန်းထားလျှင်ထိုရှုခင်းကို မြင်ယောင်လာအောင်စိတ်ကူး
ကြည့်နိုင်မည်။ ကိုယ်ဖတ်ဖူးသော ဝတ္ထုတွေထဲမှခြယ်မှုန်းထားသည့်
ရှုခင်းတွေကို ပြန်၍ မြင်အောင်ကြည့်ပါ။ စကားပြောတွေကို ပြန်လည်
ကြားယောင်ကြည့်ပါ။

ဝတ္ထုဟူသည် စာမျက်နှာများပေါ်တွင်ရေးထားသည့်စာလုံး

များသာ ဖြစ်သည်ဟူသောအသိမှ ဝတ္ထုဟူသည်တိကျသောမြင်ကွင်း
တွေ ၊ လှုပ်ရှားမှုတွေရှိသည့်အရာဟု အမြင်ပြောင်းကြည့်လိုက်သည်
နှင့် ထိုစာကိုစွဲကာ မှတ်မိနိုင်စွမ်းလည်း တိုးတက်လာလိမ့်မည်။

ရုပ်ရှင်အကြောင်းကို ကြည့်ကြစို့။စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်ရသည်
ထက် ရုပ်ရှင်တစ်ကားကို ကြည့်ရသည်မှာ၊ ဇာတ်ရုပ်တွေ ၊ သရုပ်ဆောင်
ချက်တွေကို ဘာကြောင့် ပိုမှတ်မိကြသနည်း။ရုပ်ရှင်မှာ မျက်စိနှင့်
တိုက်ရိုက်မြင်ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအနေဖြင့် ရုပ်ရှင်တွင်
အသံကိုလည်း ကြားရသည်ဖြစ်ရာ အမြင်အာရုံကို ပို၍ အထောက်
အကူပြုနေပြန်သည်။ အသံကြောင့်လည်းပို၍ မှတ်မိစရာဖြစ်လာ
သည်။

ရုပ်ရှင်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်တတ်သည့်အတိုင်း
လက်တွေ့ သရုပ်ဆောင် ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုတစ်အုပ်ကိုဖတ်၍
ထိုအတိုင်း သရုပ်ပေါ်အောင် မြင်ကြည့်ပါ။ ထိုဝတ္ထုပို၍ ဖတ်ကောင်း
လာသည်ကိုတွေ့ရပေမည်။ဝတ္ထုတစ်အုပ်ကိုဖတ်၍ဝတ္ထုဇာတ်ကောင်
များနေရာတွင် တကယ့်ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်များနှင့် အစားထိုးကာ
မြင်ကြည့်ပါ။ ထိုဝတ္ထု ပို၍ အသက်ပါလာသည်ကို တွေ့ရမည်။

ဤနေရာတွင် အရေးကြီးသည့် သဘောတရားတစ်ခု ပြန်ပြောရန်
လိုမည်။ ယခင်က တင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စာဖတ်သည့်အခါ စိတ်ကို
နှစ်၍ စိတ်ပါလက်ပါ ဖတ်ဖို့လိုသည်ကို မမေ့ပါနှင့်။ ယင်းကို ဝတ္ထုဖြင့်
လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်ပါ။ ဝတ္ထုထဲတွင် စိတ်ကဝင်စားနေသည်
ဆိုလျှင် လက်ရှိ မိမိဘယ်နေရာရောက်နေလို့ နေမှန်းပင်မသိ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို ဘာဖတ်လို့ ဖတ်နေမှန်းလည်းမသိတော့။

စာအုပ်ကို အာရုံစိုက်၍သာဖတ်ပါ။ အာရုံစူးစိုက်မှုလည်း ပိုရလာ
ပြီး ဖတ်ရာတွင်လည်း ပို၍အောင်မြင်လာသည်ကို တွေ့ရမည်။

အောက်ပါ ဝတ္ထု အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို ဖတ်၍ စိတ်မျက်စေ့တွင် မြင်လာ ထင်လာအောင်ကြည့်ပါ။ ထိုဇာတ်ကွက်ကို စာရေးဆရာက မည်သို့ သရုပ်ဖော်ထားသည်ကို ခံစားကြည့်ပါ။ သရုပ်ဆောင်လှုပ်ရှားမှု များကိုစိတ်တွင်မှတ်၍ အရေးပါသည်ဟု ထင်သည့်အစိတ်အပိုင်းများ ကို မျဉ်းသားကြည့်ပါ။

“ အဏ္ဏဝါတစ္ဆေ ”

အဖြေညို၍ မရသော ပဟေဠိနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှုနှင့် ကြုံတတ်ကြ သည်။ ထူးခြားသော ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရှိ ရတော့မည့်ဆဲဆဲတွင် အဖြေကို ရုတ်တရက်ရှာမတွေ့နိုင် သော သိပ္ပံပညာရှင်များသည် ထိုကဲ့သို့သော စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းမှုမျိုးကို ကြုံရတတ်သည်။ လူတစ်ယောက်သည် ထို အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ သူသည်လောကကြီးနှင့် ခေတ္တခဏ ကင်းကွာသွားတတ်သည်။ သူလုပ်သမျှ ကိုင်သမျှ သူ့ဦးနှောက်ထဲတွင် ထိန်းသိမ်းထားသော မှတ်ဉာဏ်အရ အလိုအလျောက် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များသာ ဖြစ်နေတတ် သည်။ ၁၂ နာရီထိုးရန် နာရီဝက်အလိုတွင် ‘ ဂျော့ချ်ပါပါလို’ ထံမှ ထွက်ခွာလာခဲ့သော ‘ ပစ် ’သည် ထိုအခြေအနေမျိုးတွင် ရှိနေခဲ့သည်။

ပစ်သည် ပဟေဠိမှ သူသိထားသော အချက်နှစ်ချက်ကို အဖြေညိုရန် သွေးရူးသွေးတန်းကြီးစားရင်း အလွန်အလွန် စိတ်ရှုပ်ထွေးနေသည်။ သူသည် အတွေးရေယဉ်ကြောတွင်

မျောပါနေသောကြောင့် ပြတိုက်ရှိ မော်တော်ကားရပ်နားရန် နေရာမှထွက်၍ ‘ အေစီကိုဘရာ ’ ပြိုင်ကားကလေးနောက်မှ ခပ်ခွာခွာ လိုက်ပါလာပြီး သူရပ်သည့်အခါတွင် ရပ်၍ သူ ကွေ့သည့်အခါတွင် သူကွေ့သည့်ဘက်သို့ လိုက်ကွေ့နေ သောမီးခိုးရောင် ဒေါ့ချ် ထရပ်ကားကြီးကို သူသတိမထားမိ ခဲ့ပါ။ သတိထားခဲ့မိပါကလည်း နောက်မှကပ်၍ လိုက်ပါ နေသော ထရပ်ကားကို စိတ်ကူးယဉ်မှုသက်သက်ဖြစ်သည် ဟူ၍ ပယ်ပြစ်လိုက်မည်မှာ အမှန်ပင်။ သူသည်အတွေးနယ် ထဲတွင် မျောပါနေခဲ့ရာ ပုလဲဆိပ်ကမ်းသို့ သွားသည်ခရီးတွင် ကွေ့ရမည့်နေရာ၌ မကွေ့မိခဲ့သောကြောင့် လမ်းတစ်လမ်းကို ပြန်ကွေ့ပတ်ပြီး မောင်းနှင်ခဲ့ရသည်။ ထရပ်ကားကြီးကလည်း အေစီကိုဘရာ နောက်ဘက်တွင် ကြိုးနှင့်ချည်ထားသည့် အလား အကွေ့တိုင်း အကွေ့တိုင်းတွင် လိုက်၍ကွေ့သည်။

နောက်ကြည့်မှန်ကို တစ်ချိန်လုံးစိုက်ကြည့်နေသော ပစ်သည် အကွေ့တစ်ကွေ့ကို ကွေ့လိုက်ပြီးနောက် အမြန် နှုန်းကို အနည်းငယ်မြှင့်တင်လိုက်၏။ ထိုထရပ်ကားသည် ထိုအကွေ့တွင် ကွေ့လိုက်ပြီးနောက် အစပိုင်းတွင် အနည်း ငယ် ပြတ်ကျန်ခဲ့သော်လည်း အရှိန်ကို မြှင့်၍ မူလကရှိခဲ့ သောအကွာအဝေးသို့ ရောက်အောင် ပြန်တိုးကပ်လာသည်။ ပစ်သည် အေစီကိုဘရာ မော်တော်ကားကို ယာဉ်ကြောတွင် နှစ်မိုင်ခန့် ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်မောင်းနှင်ခဲ့ပြီးနောက် တန်းတလပ်စ် တောင်ကြီးဆီသို့ ကွေ့ပြီးမောင်းနှင်လာခဲ့ သည်။ သူသည် ရုတ်တရက်ချိုးကွေးလိုက်သော ‘ ဂ ’ ငယ် ကွေ့များတွင် လီဗာကို တစ်ကြိမ်ထက်တစ်ကြိမ် ခြေနှင်း

ကြမ်းပြင်နှင့် ပို၍ ပို၍နီးအောင် နင်းချရင်း မော်တော်ကားကို ချောချောမွေ့မွေ့ မောင်းနှင်ခဲ့သည်။ သူသည်ဖြုန်းကနဲ ချိုး ကွေ့ရသော ‘ဂ’ ငယ်ကွေ့များတွင် မီးရထားသံလမ်းပေါ်၌ တင်ပြီး မောင်းနှင်နေရသည့်အလား ပြိုင်ကားကလေးအား စီးစီးပိုင်ပိုင်နှင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ထိန်းထားနိုင်စွမ်း ရှိကြောင်း တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကျေနပ်မိသည်။ သူသည် နောက်ကြည့် မှန်မှတစ်ဆင့် ပြန်ကြည့်လိုက်ရာ ထရပ်ကားယာဉ်မောင်း သည် အဖမ်းရခက်သော ပြိုင်ကားလေးနောက်သို့ ထက်ကြပ် မကွာ လိုက်နိုင်အောင် လက်ကိုင်ဘီးကို အပြင်းအထန် ကြိုးစား၍ ထိန်းသိမ်းနေကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုနောက် မျှော်လင့်မထားသော ကိစ္စ တစ်ရပ်ဖြစ်ပေါ် လာသောကြောင့် ပစ်သည်ပင်လျှင် ကယောင်ကတမ်းဖြစ် သွားရတော့သည်။ ကျည်ဆန်တစ်တောင့်သည် သေနတ်သံ မကြားရပါဘဲနှင့် မော်တော်ကား တံခါးပေါ်ရှိ ဘေးဘက်မှ နောက်ကြည့်မှန်ကို လာရောက်ထိမှန်ပြီး ရှေ့ဘက်သို့ဖောက် ထွက်သွားတော့သည်။ ထိုပွဲသည် တစ်ဖြည်းဖြည်းနှင့် ပိုကြမ်း လာပြီ ။ ပစ်သည် လီဗာပေါ်သို့ ဆောင့်နင်းချလိုက်ပြီး သူ့ မော်တော်ကားနှင့် နောက်ကလိုက်လာသော ဒေါ်ချ်ကား အကြားတွင် ပို၍ ဝေးသွားအောင် လုပ်ပစ်လိုက်သည်။

ဒီခွေးမသားသည် အသံတိတ်ကရိယာကို အသုံးပြုနေ သည်ဟု ပစ်က အသံမထွက်ဘဲ ကျိန်ဆဲလိုက်၏။ မြို့ထဲက မောင်းထွက်ခဲ့ခြင်းသည် မှာယွင်းသောအကွက်ပင် ဖြစ် တော့သည်။ သူသည် မြို့လယ်ခေါင်မှ ယာဉ်ကြောထဲတွင် ပို၍ဘေးရန်ကင်းပေလိမ့်မည်။ ယခုမူ သူသည် နောက်

ကျည်ဆန်တစ်တောင့်က သူ့ဦးနှောက်ကို ထွင်းဖောက်
 မသွားမီ ဟိုနိုလူလူသို့ ပြန်ရောက်အောင် ကြိုးပမ်းရတော့
 မည်။ကံအနည်းငယ် ထောက်မမည်ဆိုပါက ပစ်သည် ကင်း
 လှည့်လာသော ရဲပတ္တရောင် ကားတစ်စီးစီးနှင့် တွေ့ရပေ
 လိမ့်မည်။သို့ရာတွင် ပစ်က နောက်ကြည့်မှန်ထဲသို့ နောက်
 တစ်ကြိမ် ပြန်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကြက်သေ သေသွား
 ရတော့သည်။ ထိုထရပ်ကားသည် အေစီကိုဘရာနှင့် ဆယ်
 ကိုက်အကွာရောက်အောင်အတင်းကပ်၍ လိုက်လာလေပြီ။

ထိုမော်တော်ကားမှာ စုတ်ပြတ်သတ်နေသော မော်တော်
 ကားကိုယ်ထည်ထဲတွင် မြင်းကောင်ရေ လေးရာအားရှိသော
 အင်ဂျင်စက်ကို ထည့်သွင်းထားပြီး အလောင်းအစားပြုလုပ်
 ရန် မြူဆွယ်လေ့ရှိသော မော်တော်ကားမျိုးပင်ဖြစ်သည်။
 အင်မတန်ပိုက်ဆံကုန်သည့်မော်တော်ကားမျိုးပင်ဖြစ်သည်။ ဖာရေးရီ
 သို့မဟုတ် ကိုဗတ် ပြိုင်ကားလေးများကို မောင်းနှင်လာသူများ
 အား ပိုက်ဆံကြေး အပြိုင်မောင်းရန် မြူဆွယ်လိုက်ပြီးနောက်၊
 ပြိုင်ကားကလေးများက ခပ်ချောင်ချောင်နှင့်ပိုက်ဆံရမည်ဟု
 ထင်လိုက်ချိန်တွင် စုတ်ပြတ်နေသော ကားအိုကားဟောင်း
 ကြီးက အတင်းကျော်တက်သွားပြီး အနိုင်ရသွားသည်ကို
 ကြက်သေ သေပြီးငေးကြည့်နေလိုက်ရသော ပိုက်ဆံအလွန်
 ကုန်သည့် မော်တော်ကားမျိုးဖြစ်သည်။ထိုကဲ့သို့သော လှည့်
 ကွက်မျိုးနှင့် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ အနိုင်ရသွားကြသည်ကို
 ပစ်သည် ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ၊ နယူးပိုဘီချ် တွင်နေ
 ထိုင်စဉ်က တွေ့ခဲ့ရဘူးသည်။ ယခုသူ့အား ထိုကဲ့သို့သော
 လှည့်ကွက်မျိုးနှင့် လာ၍ ယှဉ်ပြိုင်လေပြီ ။ သို့သော် လောင်း

ကြေးမှာ သူ့ထပ်ထားသော လောင်းကြေးထက် မတန်တဆ ပိုများသည်။

မော်တော်ကားလမ်းသည် ပေနှစ်ထောင်မြင့်သော တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်သွားပြီးနောက် အောက်ဘက်တွင် ရှိသော မြို့ဆီသို့ ရုတ်တရက် ချိုးကွေ့သောအကွေ့ပေါင်း များစွာနှင့် ပြန်ဆင်းစပြုတော့သည်။ ပစ်သည် တစ်မိုင်ခန့် ရှည်သော လမ်းဖြောင့်တွင် အရှိန်ကိုမြှင့်၍ မောင်းလိုက်ရာ ထရပ်ကားကလည်း အမှီလိုက်ရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ ပစ်သည် မော်တော်ကားအရှိန်ကို လျော့ကျမသွားအောင် ထိန်းရင်း မကြာခင်ရောက်တော့မည့်အကွေ့အတွက် အဆင်သင့် ဖြစ်အောင် ကျပ်ကျပ်တည်းတည်းရှိလှသော အေစီကိုဘရာ ကား၏ အတွင်းပိုင်းတွင် ကိုယ်ကို ‘ ပု ’ ပြီးထိုင်ချလိုက်သည်။ မိုင်နှုန်းပြဒိုင်ကွက်ပေါ်မှ များတံကလေးသည် ၇၅ မိုင် သို့ရောက်နေချိန်တွင် နောက်ဘက်ကလိုက်လာသော ထရပ်ကားသည် ရင်ဘောင်တန်းနိုင်သည့် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ပစ်သည် မော်တော်ကားပြုတင်းပေါက်မှကျော်၍ ကြည့်လိုက်ရာ ဆေးချေးများကြောင့် ဝါထိန်နေသော သွားများနှင့်ပြုံးပြသွားသော ဆံရှည်ကိုယ်တော်၏ မျက်နှာကို တစ်သက်မေ့မရအောင် မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။ ပစ်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖျတ်ကနဲ မြင်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သော်လည်း နှာယောင်ကောက်ကောက်နှင့် ကျောက်ပေါက်မာများရှိနေသော ထိုမျက်နှာကို အသေးစိတ်မြင်လိုက်ရသည်။

ပစ် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသွားသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အရုပ် ဆိုးဆိုးမျက်နှာကို ရှစ်စိတ်ကွဲသွားအောင် သေနတ်နှင့် ပြန်

မပစ်နိုင်သည်အတွက် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ့နောက်ဘက် ဆယ်လက်မခန့်ပင် မဝေးသော နေရာ၌ အခြေအနေအလွန်ကောင်းသော စက်သေနတ် တစ်လက်ရှိနေသည်။ သို့သော်သူသည် လှမ်းယူနိုင်စွမ်း မရှိပါ။ အရပ်လေးပေသာရှိသော ကိုယ်ကာယပျော့ပျောင်း လှသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် ခန္ဓာကိုယ်ကို တွန့်လိမ် ကောက်ကွေး၍ မော်ဇာပစ္စည်းကို လှမ်းယူနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ် သော်လည်း ခြောက်ပေသုံးလက်မရှိသော ပစ်သည် ယူနိုင် စွမ်းမရှိပါချေ။

ဒုတိယနည်းလမ်းမှာ မော်တော်ကားကိုရပ်၊ တံခါးကို ဖွင့်၊ အပြင်သို့ထွက်၍ မော်တော်ကားထဲသို့ ကိုယ်ကိုငုံ့ပြီး ထိုင်ခုံနောက်မှသေနတ်ကိုယူ ၊ ရစ်ပတ်ထားသောမျက်နှာ သုတ်ပဝါကိုခွာပြီး မောင်းထိန်းခလုတ်ကိုဖြုတ်၍ ပစ်လိုက် ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းလမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပစ်အတွက် အဓိကပြဿနာမှာ အချိန်ကိုက်မှုပင်ဖြစ်သည်။ ထရပ်ကား ကြီးက အေစီကိုဘရာ မော်တော်ကားနှင့်နီးလွန်းနေသည်။ နှာခေါင်းကောက်နေသော ထရပ်ကားယာဉ်မောင်းသည် မော် တော်ကားကိုရပ်တန့်လိုက်ပြီး ပစ်က မော်ဇာသေနတ်ကို မျက်နှာသုတ်ပဝါထဲမှ ထုတ်မယူနိုင်ခင်ပင် ပစ်၏ ဝမ်းဗိုက် ထဲသို့ ကျည်ဆန် ငါးတောင့် ကို ပစ်ထည့်လိုက်ရုံသာရှိလိမ့် မည်။

ဖြောင့်တန်းနေသော လမ်းအဆုံးတွင် ‘ မိုင် ၂၀ အထိ လျှော့ချပါ ’ ဆိုသော အဝါရောင်ဆိုင်းဘုတ် စိုက်ထူထားသည့် ဘယ်ဘက်သို့ ရုတ်တရက်ချိုးသွားသော လမ်းကွေ့တစ်ခု

ရှိသည်။ ပစ်သည် ထိုအကွေ့ကို ၅၅ မိုင်နှုန်းနှင့်ချိုးကွေ့လိုက်သည်။ ထရပ်ကားသည် အကွေ့တွင် အရှိန်ကို လျော့ချလိုက်ရသောကြောင့် နောက်ဘက်၌ ခေတ္တမျှ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထရပ်ကားယာဉ်မောင်းသည် ပိုပိုလျှံလျှံရှိနေသော မြင်းကောင်ရေအား၏ အကူအညီဖြင့် ပြန်၍ ချဉ်းကပ်လာသည်။

အစီအစဉ်တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပစ်၏ ဦးနှောက်ထဲ၌ ပေါ်ပေါက်လာရသော်လည်း ထိုအစီအစဉ်တိုင်းအား ပထမ အစီအစဉ်များနည်းတူ ပယ်ချခဲ့ရသည်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ပစ်သည် နောက်ထပ်ကွေ့ရတော့မည့် အကွေ့အတွက် ဘရိတ်ကို စ နင်းလိုက်ရစဉ် သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် အတွေးတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာပုံရသည်။ ဤတွင် ပစ်သည် အေစီကို ဘရာပြိုင်ကား နှင့် တဖြည်းဖြည်း ပိုမို နီးကပ်လာအောင် အတင်းမောင်းလိုက်လာသော ထရပ်ကားယာဉ်မောင်းအား နောက်ကြည့်မှန်မှတစ်ဆင့် လေ့လာအကဲခတ်ရင်း မော်တော်ကားလီဗာကို ဆက်နင်းထားသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပစ်အား သေနတ်နှင့် ချိန်မထားသည့် အတွက် အနည်းငယ် စိတ်သက်သာရာ ရရှိခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ထရပ်ကားမောင်းသူ၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်မှာ ရှင်းလင်းလွန်းလှသည်။ သူက ပစ်အားအလွန် မတ်စောက်သောချောက်ကမ်းပါးပေါ်မှ တစ်ဆင့် ပေသုံးလေးရာ နက်ရှိုင်းသော အောက်ဘက်ရှိ တောင်ကြားထဲသို့ လိမ့်ကျသွားအောင် လမ်းမပေါ်မှ တွန်းချပစ်ရန် ရည်ရွယ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

နောက်ထက် ကိုက်နှစ်ရာ မောင်းနှင်ရမည်ဆိုပါက လမ်း

ကွေ့တစ်ကွေ့သို့ ရောက်ရှိတော့မည်။ ပစ်က အရှိန်ကို ဆက်ထိန်းထားသည်။ မီးခိုးရောင် ထရပ်ကားကြီးသည် ပြိုင်ကားကလေး၏အရှေ့ဘက်ဘန်ပါနှင့်တဖြည်းဖြည်းပိုနီးလာ အောင်ရှေ့တိုးလာသည်။ ထရပ်ကားယာဉ်မောင်းက ဘီးနှင့် တစ်ချက်ယမ်းပစ်လိုက်မည်ဆိုပါက ပစ်သည် လေထဲသို့ ရောက်ရှိသွားပေလိမ့်မည်။ ထို့နောက်အကွေ့သို့ ရောက်ရန် ကိုက်တစ်ရာခန့်အလိုတွင် ပစ်သည် လီဗာကို ခေတ္တမျှဆောင့် နင်းလိုက်ပြီးနောက် ချက်ချင်းပြန်လွှတ်လိုက်ပြီး ဘရိတ်ကို ဆောင့်နင်းချလိုက်၏။ ဖြုန်းခနဲ ပြုလုပ်လိုက်သော ထို နည်း ဗျူဟာက ပြုံးနေသော မနုဿမုဆိုးအား အငိုက်မိသွားစေခဲ့ သည်။ ထိုသူက ပစ်အား လမ်းပေါ်မှ တွန်းချနိုင်မည့် အနေ အထားဖြစ်သော ထရပ်ကားအား ပြိုင်ကားလေးနှင့်တညီ တည်းရှိနေအောင် အရှိန်ကို ထပ်မြှင့်လိုက်၏။ သိပ်နောက်ကျ သွားလေပြီ။ သူတို့သည် လမ်းပေါ်သို့ ရောက်နေကြလေပြီ။

ပစ်က ဘရိတ်ကို ဆက်နင်းထားပြီး ဂီယာကိုပြောင်း ရင်းမော်တော်ကားတာယာများ တကျိကျိ မြည်လာအောင် အကွေ့တွင် ကွေ့ချလိုက်သည်။ အေစီကိုဘရာ၏ နောက်ဘီး နှစ်ဖက်သည် လမ်းပေါ်မှ ချော်ထွက်စပြုသော်လည်း ပစ်က ပြန်၍ထိန်းနိုင်ခဲ့သည်။ ပစ်သည် ဖြောင့်နေသော လမ်းပေါ် တွင် အရှိန်ကိုမြှင့်လိုက်ပြန်၏။ နောက်ကြည့်မှန်ကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ရုံမျှနှင့် သူ့နောက်ဘက်ရှိ လမ်းပေါ်တွင် ရှင်းနေ ကြောင်းတွေ့လိုက်ရသည်။ မီးခိုးရောင် ထရပ်ကားကြီးသည် မြင်ကွင်းထဲမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေပြီ။

ပစ်သည် နောက်ထပ် မိုင်ဝက်ခန့်အထိ မောင်းလိုက်ပြီး

ကားအရှိန်ကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း လျှော့ချလိုက်၏။ ထိုနေရာအထိ ကား၏ အရိပ်အရောင်ကို မမြင်ရပါ။ ပစ်သည် သတိကြီးစွာ ထားပြီး ‘ဂ’ ငယ်ကွေ့လိုက်ပြီးနောက် ထိုအကွေ့ဆီသို့ ပြန် မောင်းလာခဲ့သည်။ အကယ်၍ ထိုထရပ်ကားကြီးသည် မြင်ကွင်း ထဲသို့ ရုတ်တရက်ရောက်ရှိလာမည်ဆိုပါက ပစ်သည် အေစီ ကိုဘရာကို နောက်ဘက်သို့ချက်ချင်းပြန်လှည့်ပြီး ထွက်ပြေး နိုင်အောင် စီစဉ်ထားသည်။ သူသည် လမ်းအကွေ့ သို့ရောက် သောအခါ ကားကိုရပ်လိုက်ပြီးနောက် မော်တော်ကားထဲမှ ဆင်းလိုက်ပြီး ချောက်ကမ်းနဖူးသို့ လျှောက်သွားတော့သည်။

အောက်ဘက်ရှိ ဖုန်မှုန့်များသည်ဖြည်းညင်းစွာ ငြိမ် သက်စပြုလေပြီ။ ချောက်ကမ်းပါး၏ အောက်ခြေတွင် မော် တော်ကားကိုယ်ထည်နှင့် တကွဲတပြားစီ ဖြစ်နေသော မော် တော်ကား အင်ဂျင်စက်နှင့်မမှတ်မိလောက်အောင် စုတ်ပြတ် နေသော မော်တော်ကားကိုယ်ထည်တို့ကို တွေ့လိုက်ရတော့ သည်။ ယာဉ်မောင်းကိုတော့ရှာမတွေ့ရပါ။ ပစ်က ယာဉ် မောင်း၏ ရုပ်အလောင်းအား ဆက်မရှာတော့ရန် လက်လျှော့ မည့်ဆဲဆဲတွင် မော်တော်ကားပျက်၏ ဘယ်ဘက် ပေ၁၀၀ ခန့်အကွာရှိ တယ်လီဖုန်းတိုင်ပေါ်မှ မလှုပ်မရှား ရှိနေသော ရုပ်အလောင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

စိတ်မချမ်းသာစရာကောင်းလှသော မြင်ကွင်းပင် ဖြစ် သည်။ ထိုယာဉ်မောင်းသည် ထရပ်ကားကြီး ချောက်ကမ်းပါး စွန်းမှ လိမ်မကျခင်မော်တော်ကားထဲမှ ခုန်ထွက်ရန်ကြိုးစား ခဲ့ပုံရသည်။ သူသည် ချောက်ကမ်းပါးနှင့် လွတ်သွားပြီး ချောက်ကမ်းပါး၏ အလယ်တွင် စိုက်ထူထားသော တယ်လီ

ဖုန်းတိုင်ပေါ်သို့ မရောက်မီ လေထဲတွင် ပေ ၂၀၀ ခန့် လိမ့်ကျ သွားခဲ့ပုံရသည်။ ပစ်ကြည့်နေစဉ် အချိန်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် တယ်လီဖုန်းတိုင် ခြေရင်းသည် မမြင်ရသောလက်နှင့် ဆေး ရောင်ချယ်ပေးလိုက်သည့်အလား အညှိရောင်မှ အနီရောင်သို့ ပြောင်းလဲသွားလေတော့သည်။

ပစ်သည် တန်းတလပ်စ်တောင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာပြီး နောက် မာနိုဝါတောင်ကြားကို ဖြတ်၍ အနီးဆုံးအိမ်တစ်အိမ် သို့ ရောက်ရှိသွားသည်အထိ ဆက်မောင်းသွားသည်။ သူ သည် နွယ်များနှင့် ရစ်ပတ်ဖုံးအုပ်နေသော ဆင်ဝင်အောက်မှ ဖြတ်သွားပြီး မတော်တဆ ဖြစ်သွားခဲ့ရသည့် ထိုကိစ္စအား အစီရင်ခံရန်အတွက် တယ်လီဖုန်းအသုံးပြုခွင့်ပြုရန် အသက် ခပ်ကြီးကြီး ဂျပန်မကြီးထံ ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။ ပစ်သည် မီးဖိုချောင်ထဲ၌ရှိသော တယ်လီဖုန်းမှတစ်ဆင့် ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟန်းတားအား အဖြစ်အပျက်ကို ခပ်မြန်မြန် ပြောပြပြီး ထိုနေရာကိုပါ အသိပေးလိုက်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟန်းတား၏ အသံသည် အသံချဲ့ထား သောဟွန်းကြီးပမာ စကားပြောခွက်မှ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ပစ်သည် တယ်လီဖုန်းစကားခွက်ကို နားရွက်နှင့် ခြောက် လက်မခန့်အကွာအထိ ရွှေ့ထားလိုက်ရလေတော့သည်။

‘ဟိုနီလူလူ ရဲအဖွဲ့ကို မခေါ်နဲ့ကွာ’
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟန်းတားက အော်ပြောလိုက်၏။

‘မော်တော်ကား ပျက်သွားတဲ့နေရာမှာဒေသခံ စုံစမ်း စစ်ဆေးရေးပုဂ္ဂိုလ်တွေကြောင့် ရှုပ်ရှုပ်ရှက်ရှက် ဖြစ်မသွားခင် ကျုပ်တို့ရဲ့ လုံခြုံရေးရဲဘော်တွေ အဲဒီနေရာကို အရင်ရောက်

သွားအောင် ကျုပ်ကို ဆယ်မိနစ် အချိန်ပေးကွာ၊ မင်းနားလည်
ရဲ့လား ’

‘ အဲဒါကို ကျုပ်ကူညီနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်’

ထိုတယ်လီဖုန်းသည် ပစ်၏ တယ်လီဖုန်းသာဖြစ်မည်
ဆိုပါက ပစ်သည် နံရံမှဆွဲဖြုတ်ပြီး အနီးဆုံးပြတင်းပေါက်မှ
အပြင်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်မည်သာဖြစ်သည်။

‘ ကောင်းတယ်’

ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟန်းတားသည် ပစ်၏ ခပ်ငေါ့
ငေါ့လေသံကို ဂရုမထားဘဲ ဆက်ပြောသွားသည်။

‘ ဆယ်မိနစ်စောင့်ကွာ ၊ပြီးရင် မင်းက ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို
အမြီးနဲ့ပြီး ပြန်ခဲ့ပေတော့၊ ဒို့အတွက် လုပ်စရာအလုပ်တွေ
ရှိနေတယ်ကွ ’

ပစ်က ပြန်ဖြေပြီး တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချိတ်လိုက်၏။

ပစ်သည် မော်တော်ကားမှောက်မှနှင့်ပတ်သက်၍ ဂျပန်
အမျိုးသမီးက မေးမြန်းသော မေးခွန်းပေါင်း မြောက်မြားစွာ
ကို ဖြေရင်း အချိန်ကုန်ခဲ့ရသည်။ ပစ်သည် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်
ကြီး၏ ရဲဘော်များအတွက်နောက်ထပ် ငါးမိနစ် အချိန်
ထပ်ပေးပြီးနောက် တယ်လီဖုန်းအော်ပရေတာအား ဟိုနိုလူလူ
ရဲအဖွဲ့နှင့်ဆက်သွယ်ပေးရန် တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို
ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီးပြောလိုက်သည်။ ပစ်က မော်တော်ကား
မှောက်သည့်နေရာကို ပြောပြပြီးနောက် ထိုအမျိုးသမီးက
ပစ်၏နံမည်ကို မေးလိုက်သောအခါ ပစ်က ဘာမှပြန်မပြော
တော့ဘဲ တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ဖြေးညှင်းစွာ ပြန်
တင်လိုက်သည်။

ပစ်သည် အိမ်ရှင်မကြီးအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း စကားပြောကြားပြီးနောက် အပြန်ပြန်အလှန်လှန် အလေးပြုရင်း မော်တော်ကားဆီသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူသည် သူ့ကျောကုန်းပေါ်ရှိယူနီဖောင်း ခွေးရွဲရွဲ စိုသွားသည်အထိ မော်တော်ကား လက်ကိုင်ဘီးနောက်ဘက်တွင် ငါးမိနစ်ခန့်ကြာအောင်ထိုင်နေခဲ့သည်။

သူသည် ဘဝင်မကျနိုင်ဘဲဖြစ်နေသည်။ သူ တွေးမရသောကိစ္စတစ်ခုသည် သူ့စိတ်ထဲတွင် တဝဲလည်လည် ပြန်ပြန်ပြီး ပေါ်နေသည်။ ထို့နောက် သူသည် အဖြေကို ချက်ချင်း သိသွားတော့သည်။

သူသည် မော်တော်ကားကို လျင်မြန်စွာ စက်နှိုးလိုက်ပြီး နောက် မော်တော်ကားမှောက်သော နေရာဆီသို့ အပြေးအလွှား ပြန်မောင်းလာခဲ့၏။ သူသည် တယ်လီဖုန်းဆီသို့ ရောက်အောင် ငါးမိနစ်ခန့်လာခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်ကြာအောင် အချိန်ဖြုန်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် သုံးမိနစ်ခန့်ကြာအောင် ထိုနေရာသို့ ပြန်လာခဲ့ရသည်။ စုစုပေါင်း နှစ်ဆယ့်သုံးမိနစ်ခန့်ကို သက်သက်မဲ့ ဖြုန်းတီးလိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။

သူ့နောက်သို့ နောက်ယောက်ခံ လိုက်နေသူများသည် တစ်ဦးထက်မက ပို၍ များပြားလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သူ တွေးမိခဲ့ဖို့ ကောင်းပါသည်။

အေစီကိုဘရာမော်တော်ကားကလေးသည် တကျိကျိ မြည်၍ ရပ်တန့်သွားပြီးနောက် ပစ်သည် ကမ်းပါးထိပ်ဆီသို့ နောက်တစ်ကြိမ် ပြေးခဲ့ရပြန်၏။

မော်တော်ကားပျက်သည် ဖျက်ဆီးခံထားရသော ကစား
စရာ အရုပ်ကလေးတစ်ခုပမာ သူ့ထားခဲ့သည့်အတိုင်း ရှိနေ
သည်။ တယ်လီဖုန်းတိုင်ကလည်းသူ့ထားခဲ့သည့်အတိုင်း
ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် ယာဉ်မောင်း၏ခန္ဓာကိုယ်သည်
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေသည်။ နံနက်ခင်း၏ နေရောင်ခြည်
အောက်တွင် ခဲစပြုလာသော သွေးစသွေးနုများသာ တိုင်ပေါ်
တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

မောင်မြင့်ကြွယ်
အဏ္ဏဝါတစ္ဆေ
(စာ ၁၂၄-၁၃၆)

ပြိုင်ကားကလေးကို ကိုယ်တိုင်မောင်းနေရသည့် ခံစားမှုမျိုး ခံစား
ရပါသလား။ နောက်မှ အမည်မသိရန်သူ၏ ထရပ်ကားတစ်စီး လိုက်
လာသည့်အခါ ဇာတ်ကောင်နည်းတူ ရင်ထိတ်ရသည့် ခံစားမှုမျိုးဝင်
ရောက်ခံစားရပါသလား။ ‘ဂ’ ကွေ့ ကွေ့တိုင်း အသည်းတယားယား
ဖြစ်နေသည်မျိုး ခံစားရပါသလား။ နောက်ဆုံး ရန်သူ၏ထရပ်ကား
အရှိန်လွန်ကာ ချောက်ထဲကျသွားပြီး ရန်သူသေပြီဟု သိလိုက်သည့်
အခါ ဝမ်းသာမှုမျိုးခံစားရပါသလား။

နောက်တစ်နည်း

အမှုအရာနှင့် လှုပ်ရှားမှုချည်းသာလျှင် ဝတ္ထုတွင် စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းသည်မဟုတ်။ ဝတ္ထုတွင် လှုပ်ရှားမှု နည်းနေသည့်အခါ အခြား
စိတ်ဝင်စားစရာ ရှာကြည့်ဖို့လိုမည်။ ဤနေရာတွင် အရေးအသား
ကိုလည်း ကြည့်နိုင်သည်။

စာရေးဆရာသည် မည်သည့်ဟန်နှင့် ရေးထားသနည်း။ ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် ခက်ခက်ခဲခဲ စာလုံးတွေသုံးကာ ရေးထားသည်လား၊ ဘာမဟုတ်သည့် အကြောင်းအရာကို လေ့ရှည်ကာ တအိအိ ပြောနေ သည်မျိုး ရေးထားသည်လား။

စာရေးဟန်သည် စာရေးဆရာ၏ လေသံပင် ဖြစ်သည်။ ထို လေသံကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် စာရေးဆရာ၏ သဘောထားကိုရော၊ ဇာတ် ကောင်များနှင့် သူ့ပတ်ဝန်းကျင် ဆက်စပ်မှုကိုရော သိနိုင်ပေသည်။

လေ့ကျင့်ခန်း

အောက်ဖော်ပြပါ တရုတ်စာရေးဆရာ လောရှော၏ ဝတ္ထုမှ အခန်းတစ်ခန်းကိုဖတ်၍ စာရေးဆရာ၏ လေသံကို မှန်းဆပါ။ ဘယ်လို အသံနည်း ။ ဆိုလိုချက်မှန်သမျှကို နားလည်အောင်ကြည့်ပါ။

‘လံခြားသမား’

မောင်မောင်ရွှင်အကြောင်းရေးရမည်ဆိုသော် သူသည် လံခြားသမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် လံခြားကို ငှား၍ ဆွဲရသော သူရင်းငှား လံခြားသမားမဟုတ်။ ကိုယ်ပိုင် လံခြား ဆွဲ၍ အသက်မွေးမြူသော အထက်တန်းစား လံခြားသမား ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ကိုယ်ပိုင်လံခြား ရရှိအောင် ကြိုးပမ်းရခြင်းသည် ကား မောင်မောင်ရွှင်အဖို့ ကြီးကျယ်ခက်ခဲသော အလုပ်ကြီး ပင် ဖြစ်တော့သည်။ တစ်နှစ် နှစ်နှစ်မဟုတ်၊ အနည်းဆုံး၊ လေးနှစ်လောက်ကြာအောင် လံခြားအငှားဆွဲ၍ နဖူးကချွေး ခြေမသို့ကြိမ်ပေါင်း ထောင်သောင်းမက ကျပြီးကာမှ ကိုယ်

ပိုင်လံခြားတစ်စီးကို ဝယ်ယူရရှိခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ တပင်
တပန်း ကြိုးစားမှ ရသောလံခြားသည် မောင်မောင်ရွှင်၏
ဆုလာဘ်ကြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။ တိုက်ပွဲများစွာတွင် အောင်
မြင်ခဲ့သော စစ်သားသည် စစ်ပြီးသည့်အခါ ဆုတံဆိပ် ရသကဲ့
သို့ ပင် မောင်မောင်ရွှင်လည်း မိုးလင်းမှ မိုးချုပ်အထိ မြို့ပေါ်ရှိ
လမ်းကြီးလမ်းငယ် အသွယ်သွယ်တွင် မနေမနား လံခြား
ဆွဲပြီးလျှင် မစားရက် မသောက်ရက်နှင့် ရသမျှငွေကို မသေရုံ
စား၍ စုဆောင်းထားပြီးမှ ဝယ်ယူရလေသောလံခြားတစ်စီး
ကို ရရှိပေသည်။

အငှားလံခြားနှင့်အရပ်လေးမျက်နှာပြေးလွှားနေရစဉ်
သူသည် မောသော်လည်း မောသည်ဟု မမှတ်ထင်မိ။ မျက်စိ
ပြာခြင်း ၊ စိတ်ငြိုငြင်ခြင်းမရှိ။ ကျန်းကျန်းမာမာ ၊သန်သန်
စွမ်းစွမ်း၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နှင့် နောင်လာလတ္တံ့သော ကိုယ်
ပိုင်လံခြားကို စိတ်တွင်မျှော်မှန်း ကြည်နူးနေလေသည်။ ထို
ကိုယ်ပိုင်လံခြားသည်ကား သူ့အဖို့ လွတ်လပ်ရေးကြေညာ
စာတမ်းကြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကိုယ်ပိုင် လံခြားသည်သာ
လျှင် လံခြားပိုင်ရှင်များကိုခယဝယ လုပ်ရခြင်း၊ စကားများရ
ခြင်း၊ သူတကာမျက်နှာကိုကြည့်၍ အလိုလိုက်နေရခြင်း၊
စားချင်ပါလျက် မစားရက်၊ သောက်ချင်ပါသော်လည်း
မသောက်ရက် ဖြစ်ရသည့်ချို့တဲ့သော ဘဝမှ လွတ်မြောက်
ရေးကို ဆောင်ရွက်နိုင်သောသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံပေသည်။ ကိုယ်
ပိုင်လံခြားရကာမှ ဝဝကြီးစား၍ လှလှကြီး နေလိုက်မည်ဟု
ခဲနေလေသည်။

မောင်မောင်ရွှင်သည် ဒုက္ခခံရမည်ကို ကြောက်တတ်သူ

မဟုတ်။ အခြားလံခြားသမားကဲ့သို့ မိမိတို့၏ အပြစ်များကို မပြုပြင်ဘဲ ဆင်ခြေပေးနေတတ်သော သဘောမရှိ။ သူသည် မျှော်မှန်းသည့်အခြေသို့ရောက်အောင် ပါးစပ်မှ တဖွဖွ ပြော၍ အချိန်ကို ဖြုန်းပစ်သူတို့နှင့် မတူ။ လက်တွေ့လုပ်၍ မှန်းခြေ မကိုက်မခြင်း ကျေနပ်သူ မဟုတ်ချေ။ အကယ်၍သာ သူ့တွင် ပညာခံ အတော်အတန်ရှိ၍ အခြေအနေ ယခုထက်ပို၍ ကောင်းပါမူ တိုးတက်ကြီးပွားပေမည်အမှန်ပင်။ သို့ရာတွင် ယခု၌မူ သူ့အခြေအနေသည် လံခြားသမားဘဝအတွက် တိုးတက်၍ မဖြစ်နိုင်သော အခြေအနေ ဖြစ်သည်။ ပညာလည်း အနည်းငယ်မျှ မရှိသဖြင့် အဆင့်အတန်း ပိုမိုမြင့်တက်ရန် အကြောင်းမရှိလှချေ။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ သူသည်လုံ့လ ဝီရိယနှင့်ပြည့်စုံ၍ သူ့အလျောက် သူ့ဉာဏ် ထက်မြက်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် လံခြားသမားဘဝနှင့် နေရသည့် တိုင်အောင် အထက်တန်းစားလံခြားသမားတစ်ဦး ဖြစ်ရပေသည်။

မောင်မောင်ရွှင်သည် တောသားကလေး ဖြစ်သည်။ တောတွင်မွေး၊ တောတွင်ကြီး၍ သူ့မိဘများမှာ ဆင်းရဲလှသည်။ သူငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် မိခင် ၊ ဖခင်တို့ သေဆုံးသဖြင့် အမွေရထားသော လယ်ကွက်ကလေးမှာလည်း သူ့ကိုယ်တိုင် မည်သို့မျှ စီမံတတ်သော အရွယ်မရောက်သေးသဖြင့် နောက်ဆုံး၌ ဆုံးပါးရလေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်လောက်တွင်မြို့သို့ ရောက်ရလေသည်။ သန်မာထွားကျိုင်း၍ ဖျတ်လတ်လှသော တောသားကလေး မောင်မောင်ရွှင်သည် မြို့သူမြို့သားများ၏ ညစ်ယုတ်ကလိန်

ကျမှုတို့ကို လုံးဝနားမလည်ချေ။ ထမင်းတစ်လုတ်အတွက် မိမိ၏ အင်အားဖြင့် ရင်းနှီးကာ အလုပ်ကြမ်းကို လုပ်ရလေ သည်။ ကူလီ အလုပ်အမျိုးမျိုးကို တွေ့ရာကြုံရာဝင်၍ လုပ်နေ ရာမှ သူသည် လံခြားဆွဲ၍ အသက်မွေးမြူခြင်းသည် အလုပ် ကြမ်းထဲတွင် အသက်သာဆုံး အလုပ်ဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင် ယုံကြည်လာလေသည်။ လံခြားဆွဲခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး တစ်ရပ်ကား အခြားအလုပ်ကြမ်းများတွင် နေ့စား ဘယ်ရွှေ့ ဘယ်မျှဆိုလျှင် ထိုလက်ခထက် ပို၍ မရနိုင်။ လံခြားဆွဲရာ၌မူ ကိုယ်ဆွဲနိုင်သလောက် ပိုက်ဆံရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် လည်း ရက်ရောသော လံခြားစီးများနှင့်တွေ့လျှင် အခ ပို၍ ရတတ်သေးသည်။

လံခြားစီးများနှစ်သက်အောင် လုပ်ဖို့မှာ လံခြားသမား ၏ တာဝန်မျှပင် ဖြစ်သည်ဟု မောင်မောင်ရွှင် ယုံကြည်လေ သည်။ ယင်းသို့ ယုံကြည်သည့်အလျောက် သူသည် လံခြားကို သန့်ရှင်းသပ်ရပ်အောင် အားတိုင်း ပွတ်တိုက်ထားသည်။ သူ ကိုယ်တိုင်လည်း သွက်သွက်လက်လက် ကြော့ကြော့မော့မော့ နေလေသည်။

လံခြားသမားတို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ သည်မှန်သော်လည်း သူသည် လံခြားဆွဲဖူးသော အတွေ့ အကြုံ မရှိသဖြင့် စနောင့်စနင်း ဖြစ်နေလေသည်။ လံခြား ဆွဲသည့်အလုပ်မှာခက်ခဲလှသည်မဟုတ်။ သူ့တွင် အင်အား ရှိသည်။ ဖျတ်လတ်ခြင်းရှိသည်။ ဆယ်ရက်တန်သည်၊ ဆယ့် ငါးရက်တန်သည် အစမ်းဆွဲကြည့်လျှင် လံခြားသမားများ၏ မူလခြေလှမ်းမျိုးကို လှမ်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။ အခြားလံခြား

သမားများထက်ပင် သွက်လက်၍ ခြေလှမ်းမှုသစ်ကိုပင် တည်ထောင်နိုင်ပေဦးမည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် လံခြားက များစွာ ရ၍ မိမိတတ်နိုင်သလောက်စုဆောင်းပြီးလျှင် တစ်နှစ် နှစ်နှစ် ကြာသည့်အခါ ကိုယ်ပိုင်လံခြားတစ်စီး ရနိုင်ပေမည် အမှန် ပင် ။ ကိုယ်ပိုင်လံခြား ရရှိရေးမှာ အတွေးသက်သက် အိပ် မက်မျှ မဟုတ်တော့ဘဲ အကယ်စင်စစ် ဖြစ်ပေတော့မည် တကား. . . . ။

မောင်မောင်ရွှင်မှာ အသက်နှစ်ဆယ်မျှပင် မပြည့်သေး သော်လည်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ဖန်မှာ ထွားကျိုင်းလှသဖြင့် လူကြီး ဖြစ်နေလေသည်။ သူသည် သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည် သဖြင့် အင်အားကို အားကိုးသောကြောင့် တစ်နေ့နေ့တွင် မြို့ပေါ်တွင် အတော်ဆုံး လံခြားသမားဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင် မိလေသည်။ ထိုအတွေးပေါ်လာတိုင်း သူသည် ကျေနပ်ပြုံး ပြုံးမိလေသည်။

သူသည် ရုပ်ရည်ချောမောလှပသူ မဟုတ်။ သို့ရာတွင် သူ့စိတ်အားထက်သန်မှု ၊ ဖျတ်လတ်သွက်လက်မှုတို့သည် သူ့အား လူတိုင်း ခင်မင်စရာ ဖြစ်စေတော့သည်။ ခေါင်းငယ် ၍ ပြောင်နေအောင် ရိတ်ထားသည်။ မျက်လုံးကလေးများမှာ ငယ်သော်လည်း ဝိုင်းသည်။ နှာခေါင်းပြားသည်။ မျက်ခုံး ထူ၍ ကြမ်းသည်။ ဇက်ခိုင်သည်။ မျက်နှာမှာ အမြဲနီ၍နေ သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ငါ လှအောင်ပြုပြင်မည်ဟု တစ်ခါမျှ မကြံစည်မိချေ။ သူ ဂုဏ်ယူသည့်အချက်ကား ငါ သန်သည်၊ ငါ ဖျတ်လတ်သည် ဟူသည်ပင်တည်း။

မောင်မောင်ရွှင်မှာ သန်မာကြံ့ခိုင်သည် မှန်၏ ။ သို့သော်

တောသားလည်းဖြစ်၊ နဂိုကလည်း စကားနည်းသူ ဖြစ်သော
ကြောင့် အပြောအဆိုမတတ်၊ လောကွတ်ယူငှာ မရှိချေ။

လံခြားသမားတို့၏ အရည်အချင်းများတွင် လူတကာ
နှင့် သင့်တင့်ကျေနပ်အောင် စကားပြောတတ်ခြင်း ပါရှိလေ
သည်။ လံခြားစီးသူတို့အား သင့်တော်သော အကြောင်းအရာ
တို့နှင့် ပတ်သက်၍ သွက်သွက်လက်လက်ပြောဆိုတတ်ရ
မည်။ မောင်မောင်ရွှင်မှာ ကိုယ်လက်သွက်သလောက် နှုတ်
မသွက်ချေ။

လံခြားများဆို၍ နားစရာဖြစ်သော လမ်းဆုံများရှိ
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေးများတွင် လံခြားသမားတို့သည်
တွေ့ဆုံ၍ ထွေရာလေးပါး ပြောဆိုနေတတ်ကြသည်။ မောင်
မောင်ရွှင်မှာ စကားနည်းသူဖြစ်သဖြင့် အခြား လံခြားသမား
များနှင့်ပြောလားဆိုလား မရှိ၊ ခပ်အေးအေး ခပ်ဆိတ်ဆိတ်
နေလေသည်။ သူ့အကြောင်းကို အခြားသူများအား ဖော်
ထုတ် ပြောဆိုရန် စိတ်မကူးမိသည့်အလျောက် လံခြားသမား
များနှင့်တွေ့လျှင် ထိုင်၍ ငေးနေသည်သာ များလေသည်။

ငေးနေခြင်းမှာ အခြားအကြောင်းကြောင့် မဟုတ်၊ တွေး
နေသောကြောင့်ပင်တည်း။ သူသည် သူရည်ရွယ်ချက်ကို
အမြဲပင်တွေး၍ ပွားများဆင်ခြင်နေလေသည်။ စကားမဆိုဘဲ
အလုပ်ကိုသာ ငဲ့၍ လုပ်တတ်လေသည်။

သူလံခြားဆွဲမည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ပြီးသည့်အခါ
ကလည်း မည်သူ့ကိုမျှ မတိုင်ပင်ဘဲ ချက်ချင်းပင် လံခြားရုံသို့
သွား၍ လံခြားအိုကြီးတစ်စင်းကို ငှားကာ ခြေစမ်းကြည့်လေ
သည်။ ခြေစမ်းသည့်နေ့ကမူ တစ်ပြားမျှ ဝင်ငွေမရှိ။ နောက်

နေ့တွင်ကား ငွေကလေးအတော်အတန် ရလိုက်လေသည်။
 ယင်းသို့ ရလိုက်ခြင်းသည် တစ်နည်းအားဖြင့် မကောင်း။
 အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နောက်နှစ်ရက်လောက်တွင် သူသည်
 အိပ်ယာမှ မထနိုင်လောက်အောင် လဲနေလေသည်။ ယင်းသို့
 ဖြစ်ရသည်မှာ ဓမ္မတာပင်ဟု မောင်မောင်ရွှင် သိနှင့်ပြီးဖြစ်
 လေသည်။ လံခြားသမားတိုင်းပြေးစတွင် ခြေထောက်
 ရောင်ရစမြဲ ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပြီးမှ ခြေထောက်
 အသားသေကာ ဆက်၍ ပြေးနိုင်ပေတော့သည်။

ခြေရောင်ပျောက်သောအခါ သူသည်လံခြားဆွဲရမည်
 ကိုမကြောက်တော့ချေ။ သူသည် ဓမ္မတာကိစ္စတစ်ခုကို
 ကျော်လွန်ပြီးပြီးဟု တွက်ကာ ပျော်ရွှင်နေလေသည်။ နောင်
 ခြေထောက်နှင့်ပတ်သက်၍ အနှောက်အယှက် မတွေ့နိုင်တော့
 ဟုယူဆလေသည်။ ထို့အပြင်လည်း သူသည် ယခုအခါမြို့ပေါ်
 ရှိ လမ်းများ၊ နေရာများကို သိသင့်သလောက်သိလာပေသည်။
 အကယ်၍ လိုသောနေရာသို့ ဖြတ်လမ်းနှင့်မရောက်ဘဲ
 လမ်းရှည်နှင့် သွားရစေကာမူလည်း သူ မစိုးရိမ်တော့ချေ။

အင်အားပြည့်ဝသူ မောင်မောင်ရွှင်အဖို့ကား လံခြားကို
 ခရီးပို၍ရှည်အောင်ဆွဲရန် ဝန်မလေးချေ။ ထိုမျှမကသေး ယခု
 အခါ သူသည် လံခြားကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ကိုင်တတ်ပေပြီ။
 ကျင်ကျင်လည်လည် ဆွဲတတ်ပေပြီ။ ရှေ့ထိုးနောက်ငင်၊
 ဘေးဆွဲ ပခုံးနှင့်မခြင်း စသည့် လံခြားဆွဲနည်း အမျိုးမျိုး
 တို့ကို တတ်ပေပြီ။ လံခြားတစ်စီးနှင့်တစ်စီးသူရှေ့တက်
 သင့်သည်။ ငါ ရှေ့တက်သင့်သည်ဟူသောအငြင်းမျိုးပွားကာ
 အချိန်မကုန်စေဘဲ ထုံးစံအတိုင်း မှန်မှန်ဆွဲပါလျှင်လည်း

ရန်လည်းမဖြစ်၊ လံခြားခြင်း ထိခိုက်ချိတ်ဆွဲခြင်းလည်း ရှိမည် မဟုတ်တော့ချေ။ မောင်မောင်ရွှင်လည်း ထိုအတိုင်းပင် မိမိ တာဝန်နှင့် အခွင့်အရေးကို သိတတ်သည့်အလျောက် သူ့ လံခြားမှာ ထိခိုက်ခြင်းမရှိဘဲ ချောမောစွာဆွဲနိုင်ပေသည်။

သူသည် လံခြားခပိုတောင်းခြင်း၊ သူတစ်ပါးနှင့် ပြိုင် ဆိုင်လှယက်၍ လံခြားစီးများကို ခေါ်ယူခြင်းတို့၌ မကျင် လည်ချေ။ သူ့ချို့ယွင်းချက်ကို သူသိသဖြင့် လံခြားများ စုဝေး ရာတွင်ရောနှော၍ ရပ်နားခြင်းမပြုဘဲ လံခြားမရှိသော နေရာများသို့ သွား၍ နေလေသည်။ ထိုအရာများ၌မူ သူသည် လံခြားစီးများနှင့်အခြားလံခြားခကို ပြောဆိုကာ ဈေးဆစ် နိုင်ပေသည်။ ဈေးဆစ်သည်ဟု ဆိုရစေကာမူ သူသည် များ သောအားဖြင့် ‘ စီးသာစီးပါ ၊ ပြီးတော့ ကြည့်ပေးတာပေါ့’ ဟုသာ လံခြားစီးတို့အား ပြောလေ့ရှိသည်။ လံခြားစီးတို့ သည်လည်း မောင်မောင်ရွှင်၏ ရိုးသားပွင့်လင်းသောမျက်နှာ ကို ကြည့်ပြီးလျှင် မတရားပြုကျင့်မည်မဟုတ်ဟု ယုံကြည် ကြလေသည်။ သူ့ကို မယုံစရာရှိလျှင် တစ်ချက်သာရှိသည်။ ထိုအချက်ကား တောမှ ရောက်လာကာစ တောသားသက် သက်ဖြစ်နေသဖြင့် မြို့ပေါ်ရှိလမ်းများ နေရာများကို သိမည် မဟုတ်ဟုထင်မှတ်ကာ လိုရာကို အရောက်ဆွဲသွားတတ်မည် ဟု မယုံကြည်ကြချေ။ ထို့ကြောင့်လံခြားစီးသူတစ်ချို့က သူ့လံခြားပေါ် တက်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ‘ ဟေ့ . . . သူငယ်၊ မင်း ငါပြောတဲ့နေရာ သိရဲ့လားကွဲ့ ’ ဟု ဖွင့်မေး တတ်ကြသည်။ မောင်မောင်ရွှင်က ထိုအမေးကို ဖြေရန် မလိုဟန်ဖြင့် ပြုံးပြုံးကြီးသာ လုပ်နေတတ်သဖြင့် မေးသူမှာ ကြောင်တက်တက် ဖြစ်သွားလေ့ရှိတတ်သည်။

မောင်မောင်ရွှင်သည် လံခြားဆွဲနည်းကို မကြာမီပင် ကျင်လည်စွာ တတ်မြောက်လာလေသည်။ ခြေထောက်အလှမ်း အကျတို့မှာ စနစ်တကျ ကြည့်၍ လှသည်။ လံခြားသမား၏ ကျင်လည်မှုမှာ ခြေထောက်ပေါ်တွင် တည်နေလေသည်။ ခြေထောက်နှစ်ဘက်ကို လိမ်ဖယ်လိမ်ဖယ်နှင့်မြေကြီးပေါ်တွင် ခြေဖဝါး အပြားလိုက်ချကာ တစ်ဖတ်ဖတ်နှင့်ပြေးသောလံခြား သမားမှာ ခြေသင်စ အရိုင်းသက်သက် ဖြစ်သေးကြောင်း၊ အလုပ်မကျင်လည်သေးကြောင်း ထင်ရှားချေသည်။ ခြေလှမ်း သွက်သော်လည်း ခရီးမတွင်သော လံခြားသမားမှာ အသက် ငါးဆယ်ကျော် လူကြီးပိုင်းသို့ ရောက်နေသူဖြစ်ရမည်။ ထိုလံခြားသမားအိုတို့သည်ပြေးရာတွင် ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျနေ တတ်သည်။ လံခြားဆွဲနည်း အဖြာဖြာတွင် ကောင်းစွာ ကျွမ်းကျင်သော်လည်းအသက်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရောဂါကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အင်အားနည်းပါးနေ သဖြင့် ပြေးအားမရှိသူတို့မှာ ရင်ကို ကော့၍ အလှမ်းတိုင်းတွင် ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ ညိတ်ကာ ပြေးလေ့ရှိရာ ထိုသို့ ပြေးခြင်းသည် လမ်းဘေးတွင် ရပ်ကြည့်နေသူတို့ အမြင်အား ဖြင့် ကြိုးစား၍ ပြေးပေသည်ဟု ဆိုနိုင်လောက်သော်လည်း စင်စစ်ကား ဟန်မျှသာ ဖြစ်ချေသည်။ သူတကာလောက်ခရီး ရောက်အောင်မပြေးနိုင်ကြချေ။

မောင်မောင်ရွှင်မှာ ယင်းသို့ ဟန်ဆောင်၍ မပြေး ၊ သူ့ ခြေတံများလည်း သူတကာ့ ခြေတံတို့ထက်ပင် ရှည်၍ သူ့ ခြေလှမ်းမှာ အလွန်ပင် ကျဲလေသည်။ ခြေလှမ်းကျဲဖြင့် အသံ မကြားရအောင် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပြေးလေ့ရှိသောကြောင့်

မောင်မောင်ရွှင်၏ လံခြားကို စီးရသူအပေါင်းမှာ လံခြား စီးရသည့် စည်းစိမ်ကို ကောင်းစွာ ခံစားကြရပေသည်။ အပြေး ရပ်သောအခါ ခြေထောက်ကို မြေပေါ်သို့ နှစ်လှမ်းသုံးလှမ်း လောက် အပြားလိုက်ချ၍ နင်းလိုက်လျှင် အရှိန်ကုန်၍ ရပ် သွားလေသည်။ သူတကာက ပြေးလျှင် မဟားတယား လုပ်ကာ အားသွန်ကြိုးစား၍ ပြေးသော်လည်း သူ့မှာ ကုန္တေ မပျက်နှင့် လျင်မြန်စွာ ပြေးလေ့ရှိသောကြောင့် အရင်းစစ် လိုက်သောအခါ သူက မဟားတယားသမားထက် ပို၍ မြန်မြန်ပြေးနိုင်ကြောင်း တွေ့ရပေသည်။ သူပြေးပုံနှင့်အပြေး မြန်ပုံမှာ အငှားဆွဲလံခြားသမားများအဖို့သာ မဟုတ်၊ လံခြား ပိုင်များကိုဆွဲသော လံခြားသမားများ အဖို့ပင်လျှင် ဂုဏ်ယူ ဖွယ်ဖြစ်ပေသည်။

သူသည် ငှားထားသော လံခြားမှာ ဟောင်းနေသဖြင့် အသစ်နှင့်လဲစဉ် လံခြားရုံပိုင်ရှင်ကြီးအားအကောင်းဆုံး လံခြားတစ်စီး၏ အဖိုးကိုမေးကြည့်ရာ ဒေါ်လာ တစ်ရာ ပေးလျှင် အလှဆုံး၊ အကောင်းဆုံးရနိုင်ကြောင်း သိရလေ သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ဒေါ်လာတစ်ရာ ရအောင်စုနိုင်မှ လံခြား တစ်စီးပိုင်မည်။ မောင်မောင်ရွှင်သည် သူ့ဝင်ငွေနှင့် အသုံး စရိတ်တို့ကို အကြမ်းဖျင်း စိတ်တွင်တွက်ပြီးနောက် တစ်နေ့ လျှင် ဆယ်ဆင့်ကျ မှန်မှန်စုနိုင်မည်ဟု ခန့်မှန်းလေသည်။ ဆယ်ဆင့်မျှသာ စုနိုင်လျှင် ဒေါ်လာတစ်ရာရဖို့ ရက်ပေါင်း ၁၀၀၀ စုရပေမည်။ အလိုလေး ရက်ပေါင်း ၁၀၀၀ ဆို လျှင် အချိန်အလွန် ဝေးချေးသေးသည်။ သို့ရာတွင် သူ့စိတ် တွင် လံခြားတစ်စီးပိုင်အောင် ကြိုးစားမည်ဟု ပိုင်းဖြတ်ပြီး

ဖြစ်သဖြင့် ရက်ပေါင်း တစ်ထောင်မက တစ်သောင်းပင် ဖြစ်စေကာမူ နောက်မဆုတ်ဘဲ ကြိုးပမ်းမည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန် ချလိုက်လေသည်။

ငွေရမြန်စေရန်နည်းကို ရှာဖွေလိုက်သောအခါ မောင် မောင်ရွှင်သည် အလွန်ကောင်းမွန်သော နည်းလမ်းတစ်ခုကို တွေ့ရှိလေသည်။ ထိုနည်းလမ်းကား ယခုကဲ့သို့ အငှားလံခြား ဆွဲနေမည့်အစား၊ လံခြား ကိုယ်ပိုင်ထား၍ စီးနေသူ တစ်ဦးဦး ထံတွင် လခစားနှင့် လံခြားဆွဲရသည်က ပို၍ တွက်ခြေ ရသည်။ မိတ်သင်္ဂဟပေါများသူထံတွင် အလုပ်လုပ်ရလျှင် ပို၍ဟန်ပေမည်။ မိတ်ဆွေတို့ကို ထမင်းဖိတ်ကျွေးတိုင်း အသွား အပြန် လံခြားနှင့်လိုက်ပို့ရလျှင် ထိုဧည့်သည်များထံမှ သရေစာဖိုး စုလာဘ်ကလေးများပေးလျှင် တစ်လတွင် အနည်းဆုံး လေးငါးဒေါ်လာ စီနိုင်သည်။ ယင်းသို့စီလျှင် တစ်နှစ်တွင် ဒေါ်လာ လေးငါးခြောက်ဆယ်ပို၍ ရမည်။ လံခြားသစ်တစ်စီးရဖို့မှာ ထိုနည်းအတိုင်းဆိုလျှင် ဝေးတော့ မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့်မောင်မောင်ရွှင်သည် တစ်နှစ် အတွင်း ကိုယ်ပိုင်လံခြားတစ်စီး ဝယ်ဖြစ်အောင် ဝယ်မည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်လေသည်။ လံခြားမှာလည်း အသစ်ကျပ် ချွတ်ဖြစ်ရမည်။ အဟောင်းကို ဆေးသုတ်ထားသော တစ်ပတ်ရစ်မျိုး မဟုတ်စေရဟူ၍လည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာဝယ် ထည့်၍ ဆိုလေသည်။

မောင်မောင်ရွှင်မှာ သူ့ကြံရွယ်သည့်အတိုင်းပင် ကိုယ်ပိုင် လံခြားကို ဆွဲရလေသည်။ သို့သော် သူ မျှော်မှန်းထားသည့် အတိုင်း တစ်နှစ်ခွဲ အကျော်တွင် လံခြားအသစ်တစ်စီး ဝယ်

နိုင်လောက်အောင် ငွေမစုမိချေ။ သူသည် အသောက်အစား အကစား ကင်းသည်။ အပျော်အပါးကိစ္စ သူ၌ မရှိ။ အလုပ် ကိုသာ ဂရုစိုက်လေသည်။ ယင်းသို့ အလုပ်ကိုဂရုစိုက်ပါ လျက် လခရှင်တို့က သူ့ကို ကြာရှည်မထားဘဲ အလုပ် ထုတ်ပစ်ကြလေသည်။ တစ်အိမ်တွင် နှစ်လလောက်နေပြီး အလုပ်ထုတ်လိုက်သဖြင့် အခြားအလုပ်ကို ရှာရပြန်သည်။ ရှာနေခိုက် အငှားလံခြား ဆွဲရချေသေးသည်။ လံခြားဆွဲရင်း အလုပ်ရှာသောကြောင့် ရနိုင်ခဲ့လှသည်။ အချို့နေရာများ၌ သူသည် လေးငါးနှစ်ရက်လောက်သာ လုပ်လိုက်ရသည်။ အလုပ်ရှင်များက အကြောင်းမဲ့ ထုတ်ပစ်တတ်ကြသည်။

သူ့စိတ်ထဲတွင် လံခြားဝယ်ယူနိုင်ရေးကိုသာ အမြဲ တွေးနေသဖြင့် တစ်ခါတစ်ခါ လံခြားဆွဲရင်း သတိလစ်ကာ မဖြစ်သင့်သည်တို့ ဖြစ်ရလေသည်။ အမှုမဲ့ဖြစ်သွားသော ကြောင့် လမ်းပေါ်ရှိပုလင်းကွဲစ၊ ပန်းကန်စကလေးများကို ရှောင်၍ မဆွဲမိသဖြင့် ဘီးတာယာပေါက်သွားလေသည်။ ဘီး ပေါက်လျှင် လံခြားရုံးသို့သွား၍ လံခြားကို ပြန်အပ်လိုက်နိုင် သေးသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လူကိုဝင်၍ တိုက်မိတတ်ချေသည်။ တစ်ခါကလည်း လမ်းဆုံတစ်ခုတွင် အမှတ်တမဲ့ဖြစ်၍ ကူး လိုက်ရာ သူ့လံခြားမှာ ရထားတစ်စီးနှင့် ဝင်၍ တိုက်မိသဖြင့် ပျက်စီးသွားလေသည်။ ဤသို့ မလိုအပ်သော အဖြစ်မျိုးကို ကိုယ်ပိုင်လံခြားဆွဲနေရလျှင် ရှောင်နိုင်ပေသည်။ ယခုမှာမူ အလုပ်ပြုတ်လာတိုင်း သောကထွေ၍ စိတ်လေကာ မဖြစ် တန်ရာ ဖြစ်ရချေတော့သည်။ တိုက်မိခိုက်မိ၍ လံခြားပျက်စီး ချွတ်ယွင်းသွားတိုင်း ပြင်ခပေးရသဖြင့် ချွေးတဒီးဒီး အကျခံ၍

ရှာဖွေရထားသော ငွေကလေးမှ တစ်ပြိုက်ပြိုက်ပါသွားလေသည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်သည့်အခါ၌လည်း စိတ်ညစ်၍ အလုပ်ထွက်မလုပ်ဘဲ တစ်နေ့လုံး အိပ်ချင်လျှင် အိပ်နေတတ်လေသည်။ အလုပ်မထွက်၍ ငွေမရဘဲ စားစရိတ်ကုန်ပြန်သောအခါ စိတ်ပျက်၍ သူ့ကိုယ်သူ ဒေါသဖြစ်မိလေသည်။

သူသည် ငွေမစုမိတိုင်း အလုပ်ကို အရမ်းမဲ့ အားသွန်၍လုပ်လေ့ရှိသဖြင့် စားချိန်တွင်မစား၊ အိပ်ချိန်တွင်မအိပ်နေလေရာ သူ့ကိုယ်သူ သံမှန်စားမှု အောက်မေ့စေကာမူ ၊ သွေးနှင့်ကိုယ် သားနှင့်ကိုယ် ဖြစ်သည့်အလျောက် နာဖျားမကျန်း ဖြစ်ရပြန်တော့သည်။ နာဖျားလျှင် ဆေးဖိုးဝါးခကုန်ရမည်ကို နှမ္မောသဖြင့် ပေကပ်နေတတ်ရာ အဖျားမှာ တက်သည်ထက် တက်လာပြီးလျှင် သူ့မှာ ဝေဒနာပို၍ခံစားရလေတော့သည်။ ဝေဒနာတာရှည်တိုင်း အလုပ်လုပ်ခွင့်မရသဖြင့် ဝင်ငွေပါးနေပြန်ရာ ဝင်ငွေနည်းတိုင်း သူ့ကိုယ်သူ ဒေါသပွား မိလေတော့သည်။

သို့ရာတွင် သုံးနှစ်မျှကြာသောအခါ သူလိုသော ဒေါ်လာတစ်ရာကို စုမိလေသည်။

ဒေါ်လာတစ်ရာစုမိသည်မှာကောင်းပါသည်။ သို့သော်သုံးနှစ်အတွင်းတွင် လံခြားဈေးတက်သွားသဖြင့် မောင်မောင်ရွှင်မျှော်မှန်းတောင့်တသော အသစ်ကျပ်ချွတ် လံခြားမှာ ဒေါ်လာတစ်ရာနှင့်ရနိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းလှချေသည်။ သူ့အဖို့မှာမူ ဒေါ်လာတစ်ရာသာရှိ၍ တစ်ရာတန် လံခြားကိုသာ ရနိုင်ပေတော့မည်။ အသစ်အဟောင်း ဟူ၍ ရွေးနေရန် အခွင့်မသာလှချေ။

သို့ရာတွင် ကံအားလျော်စွာ လံခြားအသစ်တစ်စီးကို ဒေါ်လာ တစ်ရာနှင့်ရောင်းမည်ဟု ကြားရလေသည်။ အမှန်မှာကား ထိုလံခြားသည် ဒေါ်လာတစ်ရာထက် အဖိုးကျသည်။ သို့သော် ပထမမှာ သူက ရွေးစရာ ပိုက်ဆံမရှိတော့သဖြင့် စရန်ငွေအဆုံးခံလိုက်ရသောကြောင့် ရောင်းသူမှာ စရန်ငွေကို ခုနှိမ်လိုက်လျှင် ဒေါ်လာတစ်ရာမျှနှင့်ရောင်းနိုင်လေသည်။ မောင်မောင်ရွှင်မှာ မျက်နှာပြုံးရွှင်၍ သူစုထားသောငွေ ထုပ်ကို တုန်တုတ်ရီရီနှင့်ဖြေကြည့်လေသည်။ ဒေါ်လာတစ်ရာဟု ခန့်မှန်းရသော်လည်း တစ်ရာအတိမရှိချေ။ ကိုးဆယ့်ခြောက် ဒေါ်လာမျှသာရှိလေသည်။

“ ကျွန်တော့ကို သည်လံခြားရောင်းပါဗျာ ” ဟု ပိုင်ရှင်အားပြောပြီးလျှင် ကိုးဆယ့်ခြောက်ဒေါ်လာကိုပေးလေသည်။ ပိုင်ရှင်ကလည်း တစ်ရာအတိရအောင်ဆွယ်လေသည်။ လံခြားကို ဆွဲပြလိုက်၊ တွန်းပြလိုက်၊ ထိုင်ခုံကိုပုတ်ပြလိုက်၊ ဟွန်းကိုတီးလိုက်လုပ်ကာ လံခြား၏ ဝိသေသပုဒ်များကို တတွတ်တွတ် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုနေလေသည်။ “ ကဲ ကြည့်စမ်း၊ သည်ဟွန်းဟာ ဘယ်လောက်အသံသာသလဲ ၊ တခြားလံခြား ဟွန်းတွေလို ဂီဂီဂဲဂဲမမြည်ဘူး ၊ ခေါင်းလောင်းသံကလေးမျိုးထွက်လာတယ်မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ မောင်ရင်တစ်ခုမှတ်ထားပါ။ လံခြားကိုဆွဲချင်သလောက် ဆွဲပါ။ ဆွဲချင်တဲ့နေရာကို ဆွဲသွားပါ။ ဘီးကစပုတ်တိုင် တစ်ချောင်း ကျိုးရင် ပြန်ယူလာပြီး ကျုပ်ကို လံခြားနဲ့ကိုင်ပေါက်ပါ။ စိတ်သာချ၊ အကောင်းဆုံးလံခြားပဲ၊ အဖိုးလည်းတစ်ရာကတစ်ပြားမှ မလျော့နိုင်ဘူး၊ မလိုချင်ရင်လည်းမောင်ရင်ပြန်ရုံ ပဲ ရှိမယ် ”

မောင်မောင်ရွှင်သည် သူ့လက်တွင်းက ငွေကို ပြန်၍ ရေကြည့်လေသည်။ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဒေါ်လာမျှသာရှိသည်။ “ မဟုတ်ဘူး ၊ ကျွန်တော်က ကိုးဆယ့်ခြောက်ဒေါ်လာပဲ ပေးနိုင်မယ် ” ဟု ထပ်၍ပြောလေသည်။ လံခြားရှင်သည်လည်း နောက်ထပ်ဈေးဆိုနေ၍ ထူးမည်မဟုတ်တော့သည်ကို သိသဖြင့် ၊ “ ကဲ . . . ကဲ မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ်ပဲ သဘောထားပြီး ပေးလိုက်ရတော့မှာပဲ ၊ တကယ်ဆိုတော့ ဒီဈေးမျိုးနဲ့ သည်လောက်ကောင်းတဲ့လံခြား မရနိုင်ပါဘူး မိတ်ဆွေ ။ ယူသွား၊ယူသွား ။ ခြောက်လအတွင်းပျက်ရင်စီးရင် ပြန်သာယူခဲ့၊အလကားပြင်ပေးလိုက်မယ်။ ဟောသည်မှာ အာမခံလက်မှတ်” ဟုဆိုကာ ဖြတ်ပိုင်းကလေးတစ်ခုကို ပေးလိုက်လေသည်။

မောင်မောင်ရွှင်သည် ဝမ်းသာလုံးဆိုနေသဖြင့် လက်တုန်တုန်၊ခြေတုန်တုန်နှင့် လံခြားကိုရုံထဲမှ ဆွဲထုတ်လာခဲ့လေသည်။ လူပြတ်သော တစ်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ လံခြားကိုအသာချ၍ စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်ပြန်လေသည်။ လံခြားမှာ သူ့လံခြားစစ်စစ်ဖြစ်ပေပြီ၊ အကျေနပ်ကြီးကျေနပ်ကာ လံခြားကို မှန်ကြည့်သလို ကြည့်၍ ကြည့်နူးနေလေတော့သည်။

ထိုအခိုက်တွင်သူသည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်ပြည့်ပြီဖြစ်ကြောင်းကို မဦးမစပ် တွေးမိလေသည်။ အသက်နှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ဆိုလျှင် လူရာဝင်ပေပြီ။ မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ် ကလေးတစ်ခု လုပ်လိုလှသည်။ သူ့မိဘများသေဆုံးသည်မှာကြာလှချေပြီ။ သူ့မွေးနေ့မွေးရက်ကို သူ့သေချာစွာမသိချေ။ သို့သော်

ယနေ့သည်ကား သူ့အဖို့ နေ့ထူးနေ့မြတ် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်
လံခြားတစ်စီးရသောနေ့ဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ ယနေ့မှစ၍
သူသည် လူရာဝင်လာလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ကိုပင် သူ့
မွေးနေ့အဖြစ် သတ်မှတ်၍ အထိမ်းအမှတ်ပွဲကလေး ကျင်းပ
ရန်ဆန္ဒ ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

မွေးနေ့ကို မည်သို့ကျင်းပရမည်နည်း။ သူသည်အတန်
ကြာအမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ တွေးတောပြီးနောက် တောင်ဘက်မုခ်
သို့ သော်လည်းကောင်း၊ အရှေ့ဈေးပိုင်းသို့ သော်လည်း
ကောင်း သွားမည်ဖြစ်သော လံခြားစီးတစ်ယောက်ကိုတင်၍
ဆွဲမည်။ လံခြားစီးမှာ အဝတ်အစားတောက်ပြောင်သစ်လွင်
၍ ဂိုက်ဟန်ကျသူဖြစ်ရမည်။ မိန်းမမဟုတ်၊ ယောက်ျား
သာလျှင်ဖြစ်ရမည်။ ထိုသူကိုတင်၍ ဆွဲသွားပြီးလျှင် ရောက်
သောအခါ အကောင်းဆုံးထမင်းဆိုင်တွင် သူ့ဖို့ထမင်း
တစ်နပ် မှာစားမည်။ တောင်ဘက်မုခ်ပိုင်းတွင် ထမင်းဆိုင်
ကောင်းများရှိသည်။ အရှေ့ပိုင်းဈေးတွင်လည်း ရှိသည်သာ
တည်း။ ယင်းသို့ ထမင်းတစ်နပ် ကျကျနန စားလိုက်ခြင်း
သည်ပင် သူ့မွေးနေ့၊ သူ့လံခြားမွေးနေ့တို့၏ အထိမ်းအမှတ်
ပွဲ ကျင်းပခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

ထိုအခါမှ စ၍မောင်မောင်ရွှင် ဘဝသည် သာယာ
ပျော်မွေ့ဖွယ် ကောင်းလာလေတော့သည်။ လွတ်လပ်ရေး
ကိုယ်ပိုင် ရရှိထားသူ တစ်ဦးအဖြစ် ရောက်နေသောကြောင့်
တည်း။ ယခု၌မူ သူသည်လကြေးနှင့်လံခြားပို့နိုင်သည်။
လူစီးမည်မျှလောက်သာ ရစေကာမူမှာ စိတ်တွင် ပူပန်မှု
ကင်းငြိမ်းတော့သည်။ ရှေးက သူတစ်ပါးလံခြားကို အငှား

ဆွဲရစဉ် ငှားခကြေအောင် ကြိုပမ်းရခြင်းသည် စိတ်ဒုက္ခ တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း၏ အကျိုး ကျေးဇူး ကို လက်ငင်း ခံစားနေရသော မောင်မောင်ရွှင် သည် လောကကြီးတွင် ပျော်ရွှင် ကျေနပ်နေလေသည်။

သို့ရာတွင် လောဘသည် ရောင့်ရဲမှုကို မလိုလားချေ။ သူသည်လံခြားတစ်စီးကို ကိုယ်ပိုင်ရပြီးနောက် ကြိုးစား၍ ဆွဲပြီးလျှင် ငွေစုမည်။ ငွေပေါလာသောအခါ လံခြားထပ်၍ ဝယ်မည်။ နောက်ဆုံး လံခြားရုံကြီးဖြစ်လာအောင် ကြိုးစား မည် စသည်ဖြင့် မျှော်မှန်းနေလေသည်။ မျှော်မှန်းသမျှ ဖြစ် မြောက်မည်မထင်လေနှင့်။ “ခဲလေသမျှ သဲရေကျ ” ဖြစ်ရ ခြင်းသည် လူတို့၏ ဓမ္မတာပင်တည်း။ မောင်မောင်ရွှင်မှာ လည်း ထိုဓမ္မတာကို လွန်ဆန်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

တက်တိုး

လံခြားသမား

(၈၁ - ၂၀)

လောရွှေမှာ တရုတ်နိုင်ငံတွင် ဂျပန်တို့ကြီးစိုးစဉ်က တရုတ် စာရေးဆရာများကို ဦးဆောင်ကာ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူ့ဝတ္ထုတွင် ထိုစဉ်က တရုတ်လူမျိုးတို့၏ လူနေမှုဘဝ အငွေ့အသက်များ ပါနေသည်။ သူ့ဇာတ်ကောင် လံခြားသမားမှာ ကျေးလက်တောသားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ အထင်ကြီးစိတ်၊ မြို့ပြတွင် ကြီးပွားချမ်းသာချင်စိတ်တို့ ပေါ်လွင်နေသည်။

ထို့အပြင် အခြားလံခြားသမားတို့၏ အမူအရာ၊ စရိုက်ကို “ လမ်းဆုံများရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေးများတွင်လံခြားသမားတို့

သည် တွေ့ဆုံ၍ ထွေရာလေးပါး ပြောဆိုနေတတ်ကြသည်။” ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။ နောက်ပြီး စာရေးဆရာသည် လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်း သူတစ်ဦးပီပီ လွတ်လပ်ရေးကို မြတ်နိုးတတ်မှန်း “လွတ်လပ်ရေး ကိုယ်ပိုင်ရရှိထားသူ တစ်ဦးအဖြစ် ရောက်နေသောကြောင့်တည်း” ဟူ၍ သူ့လေသံတွင် ပေါ်နေသည်။ ထိုလေသံများသည်ဇာတ်ကောင် နှင့် ထိုစဉ်က သူ့ပတ်ဝန်းကျင် ဆက်စပ်မှုကို ပြဆိုနေသည်။

စာဖတ်ပြေးလမ်း

အောက်ပါဝတ္ထုကို ဖတ်၍ မေးခွန်းများကို ဖြေကာ စာဖတ်နှုန်း နှင့် ကျေညက်မှု အဆင့်တို့ကို ရှာပါ။ နာရီအား စက္ကန့်တံကိုကြည့်၍ မှတ်ပါ။ စာဖတ်နေချိန်ကိုသာမှတ်၍ မေးခွန်း ဖြေချိန်ကို မမှတ်ပါနှင့်။ ထိုနောက် စာဖတ်နှုန်းနှင့် ကျေညက်မှု အဆင့်တို့ကို မေးခွန်းအဆုံး တွင် ပေးထားသည့် ပုံသေနည်းများဖြင့် တွက်ထုတ်ပါ။

‘ ကုန်းမြင့်စံအိမ် ’

(၁)

စံအိမ်ကြီးသည် ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။ အိမ်ရှေ့ လသာဆောင်မှ ကြည့်လိုက်လျှင် ဖလောရင့်မြို့၏ အံ့ဖွယ် လှပသော ရှုခင်းကို အပေါ်စီး မြင်နေရ၏။

အိမ်နောက်ဖက်တွင် ဥယျာဉ်ဟောင်းကြီး တစ်ခု ရှိသည်။ ရောင်စုံပန်းပင်များ၊ တညီတညာ ဖြတ်ထားသော သစ်ပင်များ၊ စည်းရိုးခတ်ထားသော မြေစိုက်ပန်းအိုးများ၊ မြက်ခင်းလမ်းများနှင့် အတူ ဖန်တီးထားသောလိုဏ်ဂူများက ဥယျာဉ်ကြီး၏ အလှကို ဖြည့်စွက်ပေးနေကြသည်။

လိုဏ်ဂူနှင့်ဆက်ထားသောရေကတော့မှ အေးမြကြည်
လင်သည့် ငွေရောင် ရေမျှင်တန်းများတလွင်လွင် တဖွား
ဖွား ပန်းထွက်နေကြသည်။

စံအိမ်ကြီးမှာ ရှေးဟောင်းအိမ်ကြီး ဖြစ်၏။ ဖလောရင့်
မြို့သား သူကောင်းမျိုးတစ်ဦးက ဆယ့်ခြောက်ရာစုတွင်
ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ နောင်အခါတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏
အမွေခံမျိုးဆက်သူများမှာ စီးပွားဆုတ်ယုတ်လာသောကြောင့်
ထိုအိမ်ကြီးကို အင်္ဂလိပ်လူမျိုး မိသားတစ်စုအား လက်
ပြောင်းရောင်းချခဲ့ကြသည်။ ထိုမိသားစုမှတစ်ဆင့် မေရီ
ပင်တန်က အချိန်ကာလ အကန့်အသတ်ဖြင့် ငှားရမ်း နေထိုင်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

အိမ်ခန်းများက ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းနှင့် ခမ်းခမ်း
နားနားရှိသည်။ သို့ရာတွင် အိမ်ကြီးမှာ အလွန်အမင်း ကြီးမား
လှသည်မဟုတ်သောကြောင့် အိမ်ရှင်များ ထားခဲ့သော
အိမ်ဖော်သုံးယောက်၏ အကူအညီဖြင့် မေရီက နိုင်နိုင်
နင်းနင်းစီမံ ခန့်ခွဲနိုင်၏။ ကျယ်ဝန်းသော အိမ်ခန်းများနှင့်
စာလျှင် အိမ်ထောင်ပရိဘာဂများ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မရှိလှသော်
လည်း ရှိသမျှမှာ အကောင်းစား ရှေးဟောင်းလက်ရာများ
ဖြစ်၍ ခန်းနားပြီး ကျက်သရေရှိလှသည်။

တစ်အိမ်လုံးတွင် ပိုက်သွယ် ရေပူ ရေအေး ပေးစနစ်တပ်
ဆင်ထားခြင်း မရှိသောကြောင့် မေရီရောက်လာသော
မတ်လကုန်ခါနီးအချိန်တွင် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းအေး
နေဆဲ ရှိသေးသည်။ သို့သော်အိမ်ရှင် လီယိုနတ် တို့က ရေပူ
ရေချိုးခန်းများ အလုံအလောက် တပ်ဆင်ပေး၍ အဆင်ပြေ

သွားသည်။အိမ်ကြီးမှာလည်း ကျယ်ကျယ်သာသာနှင့်နေချင့်
စဖွယ် ဖြစ်လာသည်။

ယခုအခါ ဇွန်လထဲသို့ ရောက်လာခဲ့ပြီ။

မေရီသည် အပြင်မထွက်သော နေ့များတွင် လသာ
ဆောင်သို့ထွက်ကာ ဖလောရင့် မြို့၏ အမိုးခုံးများနှင့် စုလစ်
မွမ်းချွန် ရှုခင်းများကို ကြည့်ရင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နောက်
ဖေးဥယျာဉ်ထဲတွင် နားနားနေနေ အချိန်ဖြုန်းရင်းဖြင့် လည်း
ကောင်း တစ်နေ့တာကိုကုန်လွန်စေသည်။

သူသည် ဤအိမ်ကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ပြီးနောက်
ပထမ ရက်သတ္တပတ်များတွင် သာယာသော ရှုခင်းများကို
လိုက်လံကြည့်ရှုရင်းဖြင့် အချိန်ဖြုန်းခဲ့သည်။ ဆယ့်သုံးရာစု
ခေတ် ‘ ဘာဂျယ်လို့ ’ နန်းတော်နှင့် ဆယ်ခြောက်ရာစုခေတ်
‘ ဦဖီဇီ ’ နန်းတော်များကို သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့ကြသည်။ သမိုင်း
ဝင် ရှေးဟောင်းဘုရားရှိခိုးကျောင်းများသို့ သွားလည်ခဲ့သည်။
လမ်းအို လမ်းဟောင်းများထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း အေး
အေးလူလူ လျှောက်သွားနေခဲ့သည်။

သို့သော် ယခုအချိန်တွင်တော့ အသိမိတ်ဆွေများနှင့်
နေ့လည်စာ သို့မဟုတ် ညစာစားရန်မှ တစ်ပါး မြို့ထဲသို့ သိပ်
မထွက်ဖြစ်တော့။ ဥယျာဉ်ထဲတွင် လမ်းလျှောက်ခြင်းနှင့်
စာဖတ်ခြင်းတို့ကိုသာ ပို၍ ခုံမင်နေတော့သည်။ ပျင်းပျင်း
ရှိလာ၍ အပြင်ထွက်ချင်လျှင်လည်း ဖိယက်ကားလေးကို
ကိုယ်တိုင်မောင်းကာ မြို့ပြင်ရှုခင်းများကိုသာ လှည့်လည်
ကြည့်ရှုတတ်လေသည်။

သူ့စိတ်ထဲတွင် တပ်စကင်နီ နယ်မြေ၏ ရှုခင်းလောက်

ဘယ်ရှုခင်းကမျှ မလှဟုထင် မိသည်။ သစ်ပင်ပန်းမန်များ ပွင့်ဖူးဝေဆာချိန်၊ ပေါ်ပလင်ပင်များ ရွက်သစ်လဲချိန်၊ သံလွင်ပင်များ ပုရစ်ဖူးထွက်ချိန်တွင် တပ်စကင်နီ နယ်မြေ၏ တောတောင်သဘာဝရှုခင်းသည် အလွန်ပင်သာယာလှပေသည်။

မေရီသည် လှပသောရှုခင်းကိုကြည့်ကာ ဘယ်တုန်းကမျှ မခံစားခဲ့ရဘူးသော စိတ်ရွှင်လန်း ပေါ့ပါးမှုကို အမှတ်ထင်ထင် ခံစား၏။

မေရီ၏ခင်ပွန်းမှာ လွန်ခဲ့သောနှစ်က ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ ယင်းနောက်ပိုင်းတွင် အမွေဆက်ခံရေး ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေ့နေများ၏ ဆင့်ခေါ်ခြင်း၊ စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းများကို အကြိမ်ကြိမ် ခံခဲ့ရသည်။

ထိုကာလအတွင်း ဖလော်ရင့်မြို့ပြင်ရှိ ကုန်းမြင့်ပေါ်မှ စံအိမ်ကြီးကို ငှားရမ်းမည်ဖြစ်ကြောင်း လီယိုနတ်တို့ လင်မယားက စကား ကမ်းလှမ်းလာသော အခါ မေရီက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံခဲ့၏။

ဤအိမ်ကြီးတွင် စိတ်ပြေလက်ပျောက် အေးအေးလူလူ နေထိုင်ကာ မိမိ၏ အနာဂတ်ဘဝ အဆင်ပြေရေးအတွက် ဘာလုပ်ရမည်ဆိုသည်ကို ခေါင်းအေးအေးဖြင့် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်သက် ရှစ်နှစ်ကာလအတွင် ငွေကို ရေလိုသုံးကာ လိုတရ ဘဝဖြင့် မတောင့်မတ မကြောင့်မကျ နေခဲ့ရငြားသော်လည်း ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့သော အိမ်ထောင်သည်ဘဝကို တော့ မရခဲ့ရှာ။

ယခု အသက်သုံးဆယ် အရွယ်တွင် မုဆိုးမဘဝသို့

ရောက်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် သူ့အနေဖြင့် ငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စအတွက်တော့ ပူပင်စရာမရှိ။ လက်ဝတ်လက်စား အတွင်းပစ္စည်းများ အထိုက်အလျောက် ရှိသေးသည်။ထို့ပြင် နှစ်စဉ် ဝင်ငွေကလည်း မနည်းလှ။

အိမ်ထောင်ရှင်မ ဘဝတုန်းကကဲ့သို့ လက်မဖွာဘဲ စည်း နှင့်ကမ်းနှင့် သုံးစွဲသွားမည်ဆိုလျှင်တော့ သူ့အဖို့ တစ်သက် တာအတွက် ကောင်းကောင်းကြီး ဖူလုံပါသေးသည်။ ပေး စရာရှိသော ကြွေးမြီ များကို အပြေအလည် ပေးဆပ်ပြီးလျှင် သူ့လက်ထဲတွင် ကြေးပြားတစ်ပြားပင် ကျန်တော့မည် မဟုတ်ဟူ၍ ရှေ့နေများကို ပြောပြစဉ်ကမူ သူ့အနေဖြင့် အတော်ကလေး ရင်လေးနေခဲ့ရသည်။

ယခုအချိန်တွင်တော့ ငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စအတွက် လုံးဝပူပင်စရာ မရှိတော့ ။ မိမိ၏ အနာဂတ်ဘဝ အဆင်ပြေ ရေးအတွက် ခေါင်းအေးအေးထား၍ စီမံကိန်းချရန်သာ လို တော့သည်။

ဖလောရင့်မြို့သို့ မေရီပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်မှာ နှစ်လ ခွဲပင် ရှိခဲ့ပြီ။ ယခုအခါ သူ့အနေဖြင့် ဘယ်ကိစ္စကိုမဆို တည် တည်ငြိမ်ငြိမ် ရင်ဆိုင်နိုင်ပြီဟုလည်း ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည် ထားပြီ။

သူ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ ထွက်ခွာလာခါနီးတွင် ဖခင်သဖွယ် ဦးလေးသဖွယ် ခင်မင်လေးစားသော ရှေ့နေကြီးတစ်ဦးက သူ့ လက်ကို အသာပုတ်ကာ ကြင်နာမှုအပြည့်ဖြင့် စကား တစ်ခွန်း ပြောလိုက်သည်။

“ ဒီအချိန်မှာတော့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကျန်းမာအောင်အား

မာန်ရိုလာအောင် နေဖို့ကလွဲပြီး ဘာမှ ပူစရာပင်စရာ မရှိ
 တော့ပါဘူး တူမရယ် ။ မင်းရဲ့ရုပ်ရည်နဲ့ပတ်သက်လို့တော့
 ငါ့အနေနဲ့ ဘာမှ ပြောစရာမလိုပါဘူး ။ မင်းက အရွယ်လည်း
 ရှိသေးတယ်၊ ချောလည်း အလွန်ချောတယ်၊ မင်း နောက်ထပ်
 အိမ်ထောင်ပြုဦးမယ်ဆိုတာ ငါ လုံးဝသံသယမရှိဘူး။ ဒါပေ
 မယ့် အခုတော့ စေတနာနဲ့ အသိပေးချင်တယ်။ နောက်
 တစ်ကြိမ် အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆိုရင် အချစ်အတွက် မပြုပါနဲ့၊
 အမှားကြီး မှားလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ မိမိ ဂုဏ်သိက္ခာရှိဖို့
 အတွက် ၊ဘဝကြင်ဖော်ကောင်း ရဖို့အတွက်ကိုသာ အဓိက
 ထားပြီး၊ အိမ်ထောင်ဘက်ရွေးပါ တူမ ”

မေရီသည် ထိုစဉ်က ရှေ့နေကြီး၏ စကားကို ရယ်ပစ်
 ခဲ့သည်။ သူက ‘ အိမ်ထောင်ရေး ’ ဆိုသောစကားကို မကြား
 ချင်တော့။ အိမ်ထောင်ရေး၏ ခါးသီးသော အတွေ့အကြုံကို
 သူ ရှစ်နှစ်လုံးလုံးခံစားသိရှိခဲ့ရသည်။ တစ်ခါသေဖူး ပျဉ်ဖိုး
 နားလည်ခဲ့သည်။ သူ့အနေဖြင့် ‘ ဘဝ အကျဉ်းထောင် ’ ထဲသို့
 နောက်ထပ်တစ်ဖန် ပြန်ဝင်လိုစိတ် လုံးဝမရှိတော့။

သို့သော် အဖြစ်က ဆန်းတော့ တော်တော်ဆန်းသည်။
 ‘ ဖြစ်ချင်တာလည်း မဖြစ်ရပါ။ မဖြစ်ချင်တာလည်း ဖြစ်ရ
 တာ ’ ဆိုသော လောကသဘာဝသည် မှန်ကန်လှသည်။

ယခုပင် ကြည့်ပါတော့ ။

အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သော ရှေ့နေအိုကြီးက ဆင်ခြင်
 တုံတရား ပြည့်စုံစွာဖြင့် ပြောလိုက်သော အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ
 ကို ယခု လောလောဆယ်တွင် မေရီက မစဉ်းစားချင်ဘဲ
 စဉ်းစားနေရသည်။ စဉ်းစားနေရုံသာမက ယနေ့ညနေတွင်ပင်

ဖြူသည် မည်းသည် ပြတ်ပြတ်သားသား ဆုံးဖြတ်ချက် ချရ
တော့မည့် အခြေအနေနှင့် ပက်ပင်းတိုးနေရသည်။

ဆာအဂ္ဂါဆွစ်က လွန်ခဲ့သော ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်
ကလေးကမှ မေရီထံသို့ ဖုန်းဆက်ခဲ့သည်။

သူသည် အရေးပေါ်ကိစ္စဖြင့် လော့ဒ်ဆီးဖဲယား နှင့် တွေ့
ဆုံရန် ကိန်းမြို့သို့ ချက်ချင်းသွားရောက်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊
သို့သော် ကိန်းမြို့သို့ မသွားမီ မေရီနှင့် ဝင်တွေ့သွားလို
ကြောင်း။

လော့ဒ်ဆီးဖဲယားမှာ အိန္ဒိယပြည်ဆိုင်ရာ အတွင်းဝန်
ဖြစ်သည်။ သူ့ထံမှ အရေးပေါ်ချက်ချင်း ဆင့်ခေါ်ခြင်းမှာ
ဧကန္တ ဆာအဂ္ဂါဆွစ်အား အရေးပါသော ရာထူးတစ်နေရာ
ပေးလိုသောကြောင့်သာ ဖြစ်ရမည်။ ဆာအဂ္ဂါဆွစ်က ဤ
အချက်ကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်သည်။ ယင်းရာထူးကိုလည်း
အလွန်အမင်း လိုချင်နေသည်။

ဆာအဂ္ဂါဆွစ်သည် မေရီ၏ ဖခင်ကဲ့သို့ပင် အိန္ဒိယ ပဋိ
ညာဉ်ခံ ဝန်ထမ်း (အိုင်စီအက်) တစ်ဦးဖြစ်၏။ အမှုထမ်း
ကောင်းဘွဲ့တံဆိပ် (ကေစီအက်အိုင်) ဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရသူလည်း
ဖြစ်သည်။ သူသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် အနောက်မြောက် ပြည်
နယ်များဆိုင်ရာ ဘုရင်ခံအဖြစ် ငါးနှစ်တိတိ ထမ်းဆောင်
ခဲ့သည်။

ထိုကာလအတွင်း မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေသော ပြည်နယ်
များကို ငြိမ်ဝပ်အေးချမ်းအောင် ထူးချွန်စွာ အုပ်ချုပ်နိုင်ခဲ့
သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ အိုင်စီအက် အမှုထမ်းများအနက်
အတော်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် သူ၏ အမှုထမ်းသက်
ကာလကို အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးစေခဲ့သည်။

သူသည် စွမ်းရည်ပြည့်ဝသော အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိ ကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူက ခေါင်းမာသည်။ သို့သော် နည်းပရိယာယ် ကြွယ်သည်။ အာဏာရှင်ဆန်သည်။ သို့သော် ရက်ရောသည်။ သူ့ဘက်ကိုယ်ဘက် မျှမျှတတ ကြည့်တတ် သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဟိန္ဒူနှင့် မွတ်ဆလင်လူမျိုးများက သူ့ကို ယုံကြည်ကြ၏။ အားကိုးကြ၏။

မေရီသည် ဆာအဂ္ဂါဆွစ်အား ကလေးဘဝကပင် သိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့သည်။ မေရီ၏ဖခင် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ကွယ်လွန်သွားသောအခါ မေရီတို့ သားအမိသည် အိန္ဒိယ နိုင်ငံတွင် ဆက်မနေတော့ဘဲ အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ ပြန်လာခဲ့ကြ သည်။ ဆာအဂ္ဂါမှာ ခွင့်နှင့် ပြန်လာသောအခါတိုင်း မေရီတို့ အိမ်တွင်သာ အမြဲတမ်းတည်းခိုလေ့ရှိ၏။

ထိုစဉ်က မေရီမှာ ကလေးအရွယ်သာ ရှိသေးသည်။ ဆာအဂ္ဂါက မေရီကလေးအား ရုပ်သေးပွဲများ၊ ဆပ်ကပ်ပွဲ များသို့ ခေါ်သွားသည်။ မေရီ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ရောက်လာသောအခါ ဆာအဂ္ဂါနှင့်အတူ ရုပ်ရှင်ကြည့်ကြ သည်။ ပြဇာတ် သွားကြသည်။ ဆာအဂ္ဂါက မေရီထံသို့ မွေးနေ့လက်ဆောင်များနှင့်ခရစ္စမတ် လက်ဆောင်များ အမြဲ တမ်း ပို့ပေး၏။

မေရီ အသက်ဆယ့်ကိုးနှစ်အရွယ် ရောက်တော့ မိခင် ဖြစ်သူက ပြောသည်။

“မေမေသာ သမီးနေရာမှာရှိရင်တော့ အဂ္ဂါနဲ့ပတ်သက် လို့ သိပ်ပြီး အတွေးခေါင်နေမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သမီးတော့ သတိထားမိမလား မထားမိဘူးလား မသိဘူး၊ မေမေကတော့ သမီးကို အဂ္ဂါက ချစ်နေပြီထင်တာပဲ သမီး ”

မေရီက ရယ်ပစ်လိုက်ပြီး . . . .

“ သူက အဘိုးကြီးပါ မေမေ ”

“ အဘိုး မကြီးသေးပါဘူး ၊ သူ့အသက်က အခုမှ လေး ဆယ့်သုံးနှစ်ပဲ ရှိပါသေးတယ် ”

မေမေ့အသံက ခပ်ပြတ်ပြတ်။

သို့သော်လည်း မေရီက မေမေ့စကားကို နားမထောင်။
နောက်နှစ်နှစ်အကြာတွင် သူ့ချစ်သော မက်သယူးပင်တန် နှင့် လက်ထပ်လိုက်သည်။အဂ္ဂါက မေရီအတွက် မင်္ဂလာ လက်ဆောင် အဖြစ် အိန္ဒိယမှ အဖိုးတန် ကျောက်မျက်များပင် ပေးပို့လိုက်သေး၏။

နောက်ပိုင်းတွင် မေရီတို့လင်မယား အိမ်ထောင်ရေး မပြေလည်ကြောင်း သိရသောအခါတွင်လည်း အဂ္ဂါက စိတ် မချမ်းမသာ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ကြင်နာနှစ်သိမ့်စကားတွေ ပြောခဲ့၏။

အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် အမှုထမ်းကာလ ပြီးဆုံးသောအခါ ဆာအဂ္ဂါသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ မေရီ အကြောင်းကို စုံစမ်းကြည့်သောအခါ အီတလီနိုင်ငံ ဖလော ရင့်မြို့သို့ ပြောင်းသွားပြီဟု သိရ၏။

သည်ကြားထဲတွင် သူက မေရီထံသို့ ကြိုးကြားကြိုးကြား လာရောက်လည်ပတ်လေ့ ရှိသည်။ အစတော့ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်းနှင့် တစ်ပတ် နှစ်ပတ် အထိ နေလာသည်။ သည်တော့မှ အဂ္ဂါသည် မိမိအား လက်ထပ်ခွင့်တောင်းရန် အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေကြောင်း မေရီ သဘောပေါက်မိတော့သည်။

သူ ငါ့ကိုချစ်နေတာ ဘယ်လောက်များ ကြာပြီ
လဲ ။ ဘယ်တုန်းကများ စပြီး ချစ်ခဲ့တာပါလိမ့် ။

မေရီသည် အတိတ်ကို ပြန်တွေးကြည့်သည်။ သူ
ဆယ့်ငါးနှစ်သမီး အရွယ်ကတည်းကပင် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်
လိမ့်မည်ဟု ထင်မိ၏။ ထိုစဉ်က အဂ္ဂါသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ
ခွင့်နှင့် ပြန်လာသည်။

ထိုအချိန်တွင် မေရီမှာ သူ့မျှော်လင့်ထားသလို ကလေး
တစ်ယောက် မဟုတ်တော့။ အပျိုဖော်ဝင်စ ဆယ်ကျော်သက်
အရွယ် မိန်းမချောလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ။

တွေးကြည့်လိုက်လျှင် သူ့အချစ်နှင့် သူ့ သစ္စာတရားကို
လေးစားစရာတော့ ကောင်းလှပါ၏။

သို့သော် အသက်က စကားပြောသည်။ အသက်အရွယ်
က ကွာဟလွန်းလှသည်။

ဟိုတုန်းက မေရီမှာ ဆယ့်ကိုးနှစ်။ အဂ္ဂါက လေးဆယ့်
သုံးနှစ်။ ယခုကြတော့ မေရီက သုံးဆယ် ။ အဂ္ဂါက ငါးဆယ့်
လေး။ နှစ်ဆယ့်လေးနှစ်ကြီးများတောင် ကွာနေ၏။

သို့သော် တဖက်မှ ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လည်း ဆာ
အဂ္ဂါမှာ သာမန် အိုင်စီအက် တစ်ယောက် မဟုတ်။ နိုင်ငံသိ
ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်။ နောက်ထပ်လည်း
ရာထူးတွေ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်နိုင်သေးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးတစ်ယောက် ။

လောလောဆယ်တွင် မေရီမှာ မိခင်ကြီးကလည်း ကွယ်
လွန်သွားခဲ့ပြီ။ သွေးနီးသော ဆွေမျိုးသားချင်းဆို၍လည်း
အားကိုးစရာ တစ်ယောက်မျှ မရှိတော့ ။ သူ့အဖို့ လောလော

ဆယ်တွင် အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေဆို၍ ဆာအဂ္ဂါမှတစ်ပါး
တခြား မည်သူမျှ မရှိတော့။ သူ ခင်မင်လေးစားသူဆို၍လည်း
ဆာအဂ္ဂါအပြင် ဘယ်သူမျှမရှိတော့။

ငါ့ကို စဉ်းစားချိန်ပေးရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ ။ ဒါမှ ငါ
အနေနဲ့ ကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆုံးဖြတ်နိုင်မှာဟု
မေရီက တွေးမိသည်။

သို့သော် မကြာမီအချိန်အတွင်း ဆာအဂ္ဂါရောက်လာ
တော့မည်။

သူ့ကို ဘယ်နေရာတွင် တွေ့ဆုံဧည့်ခံရပါမည်နည်း။
ဧည့်ခန်းကြီးထဲမှာပင် ဧည့်ခံရမည်လား ။ ဧည့်ခန်းကြီးထဲမှာ
ဆယ့်ငါးရာစု နာမည်ကျော် လူငယ်ပန်းချီဆရာ ဂါလန်ဒါယို
၏ နံရံကပ်ပန်းချီကားများ၊ ရီနေးဆန်းခေတ် စားပွဲ ကုလား
ထိုင်များနှင့် အလွန် ခမ်းနားလှပသည့် ပန်းဆွဲမီးပဒေသာ
ကြီးရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ဧည့်ခန်းကြီးထဲတွင် လက်ခံတွေ့ဆုံလျှင်
သိပ်ပြီး ခမ်းနားနေမည်။ ပွဲနေပွဲထိုင် ဆန်နေမည်။ စိတ်လွတ်
ကိုယ်လွတ်မရှိဘဲ သိပ်ပြီး တင်းကျပ်နေမည်။

သို့ဆိုလျှင် သူ့ကို လသာဆောင်မှ စောင့်မျှော်နေသည်
က ပို၍ ကောင်းလိမ့်မည်။

မေရီသည် ပျင်းပျင်းရှိလျှင် လသာဆောင်တွင် ထိုင်ကာ
ဖလောရင့်မြို့၏ ဘယ်တော့မှ မငြီးငွေ့နိုင်သော ဆည်းဆာ
ရှုခင်းကို တမက်တမော ကြည့်နေတတ်သည်။ လသာဆောင်
တွင် တွေ့ဆုံခြင်းသည် ကိန်းကြီး ခန်းကြီးလည်း မနိုင်။
အမှတ်မထင် ခရီးသွားဟန်လွှဲ သဘောလည်း ပို၍ဆန်သည်။

အကယ်၍ ဆာအဂ္ဂါက ချစ်ခွင့်ပန်လာလျှင်လည်း လေ
ညှင်းသွဲ့သွဲ့ သုတ်ဖြူးနေသော လသာဆောင်တွင် သက်
သောင့်သက်သာ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း မုန့်စားရင်း
စကားပြောရသည်က နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် ပို၍ အဆင်
ပြေနိုင်သည်။ နေရာထိုင်ခင်းကတော့ အခြေအနေနှင့် အကိုက်
ညီဆုံးဖြစ်သည်။ ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီးလည်း မရှိလှ။ အလွန်
အမင်း စိတ်ကူးယဉ်စရာလည်း မကောင်းလှ။

လသာဆောင် ဝရန်တာတွင် စည်ပိုင်းများဖြင့် စိုက်
ထားသော လိမ္မော်ပင်များ ရှိသည်။ ပန်းတွေ ဝေဝေဆာဆာ
ဖူးပွင့်နေသော ကျောက်သေတ္တာ ပန်းအိုးကြီးများ ရှိသည်။
ဝရန်တာ လက်ရန်းတန်းကို ကျောက်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထား
သည်။ ဝရန်တာတန်းပေါ်တွင် ကျောက်ပန်းအိုးများ အကွာ
အဝေးညီညီ စီတန်းချထားသည်။ ဝရန်တာ အစွန်းတစ်ဖက်
တစ်ချက်တွင် သူတော်စင် ကျောက်ရုပ်ဟောင်းနှစ်ခုရှိသည်။

မေရီသည် ကြိမ်ကုလားထိုင် ရှည်ကြီးပေါ်တွင်လှဲနေ
သည်။ အိမ်စေ နီနာက လက်ဖက်ရည်ပွဲ ယူ၍ ဝင်လာသည်။
တခြား ကုလားထိုင်လွတ်တစ်လုံးကို ဆာအဂ္ဂါအတွက်
အဆင်သင့် ချပေးသည်။

ကောင်းကင်တွင် တိမ်တောင်တိမ်လိပ်များ ကင်းစင်
ကာကြည်လင်နေသည်။ အောက်ဘက်အဝေးဆီမှ ဖလောရင့်
မြို့သည် ဇွန်လ ညနေခင်း၏ ဆည်းဆာရောင်ဖြင့် အလှကြီး
လှနေ၏။

ကားရပ်သံ ကြားလိုက်ရသည်။

ခဏကြာတော့ နီနာ၏ယောက်ျား စီရိုသည် ဆာအဂ္ဂါ
ကို လသာဆောင်သို့ ဦးဆောင်ခေါ်လာခဲ့သည်။

ဆာအဂ္ဂါမှာ အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် ထောင်ထောင်မောင်း
မောင်း ရှိသည်။ ပုံကျသော အကောင်းစား အပြာရောင်
သက္ကလတ်ဝတ်စုံကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်စားထားသည်။
ဦးထုပ်ကတော့ အနက်ရောင် ဟွန်းဘတ် ဦးထုပ် ။ သူ့ကို
ကြည့်ရသည်မှာ အားကစားသမား တစ်ယောက်နှင့် တူလှ
သည်။ သူ့ရုပ်သွင်က ခန့်ညားပြီး ကျက်သရေရှိသည်။

ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်သောအခါ နက်မှောင်ပြီး ညီညီ
ညာညာ တွန့်လိမ်နေသော ဆံပင်များကို မြင်ရသည်။ ဆံဖြူ
တစ်ချောင်းမျှ မရှိသေး။ အိန္ဒိယနေရောင်ကြောင့် သူ့မျက်နှာ
က ကြေးရောင်တောက်နေ၏။ မျက်နှာက သွယ်သွယ်၊
မေးရိုးက ကားကား၊ နှာခေါင်းက လင်းယုန်နှာခေါင်း၊ ထူထဲ
သော မျက်ခုံးအောက်မှ အပြာရောင် မျက်လုံးများက နက်
ရှိုင်းပြီး အားမာန်အပြည့်ရှိသည်။

သူ့အသက်က ငါးဆယ့်လေးနှစ်တဲ့လား ။

သူ့ရုပ်သွင်ကို ကြည့်ပြီးပြောရလျှင်တော့ လေးဆယ့်ငါး
နှစ်က တစ်နှစ်မှ မပိုသေးသူ တစ်ယောက်ဟု ထင်ရသည်။
တကယ်တော့ သူသည် ရင့်ကျက်သော အသက်အရွယ်တွင်
ရင့်ကျက်စွာ ချောနေ လှနေသူတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်၏။

သူ့ရုပ်သွင်က မာန်မာနကင်းပြီး ကျက်သရေအပြည့်
ရှိနေသည်။ မြင်လျှင်မြင်ချင်း လေးစားမိရသော ဥပဓိရုပ်မျိုး၊
ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိသော ရုပ်သွင်မျိုး၊ ဘယ်
အခက်အခဲ ဘယ်အခြေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရရ ဘယ်တော့မှ
အရှုံးမပေးသည့် လူစားမျိုးဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေ၏။

သူက အချိန်ဖြုန်းမနေတော့ဘဲ လိုရင်းကိစ္စကို တန်း
ပြောသည်။

“ လော့ဒ်ဆီးဖဲယားက ဒီနေ့မနက်ပဲ ငါ့ကို ဖုန်းဆက် တယ် သူက ငါ့ကို ဘင်္ဂလားပြည်နယ် ဘုရင်ခံရာထူးကို ပေးတယ်။ သူတို့က သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်အကြောင်း ဘာမှ မသိသေးတဲ့ လူသစ်တစ်ယောက်ကို မခန့်ချင်ဘူး။ ဒေသခံ နယ်မြေအကြောင်း ကျွမ်းပြီးတဲ့လူကိုပဲ ခန့်ချင်ကြတယ် ”

“ အဲဒီတော့ . . . . ဦးက လက်ခံလိုက်ပြီ ဆိုပါတော့ ”

“ ဟုတ်တယ်၊ လက်ခံလိုက်ပြီ၊ ဒီရာထူးက ငါအလိုချင် ဆုံး ရာထူးတစ်ခုဘဲ ”

“ ကျွန်မ ဝမ်းသာပါတယ် ”

“ ဒါပေမယ့် ဆွေးနွေးစရာ လုပ်ငန်းတွေ အများကြီး ရှိသေးတယ် ။ ဒီနေ့ညနေ ငါ မိလန် ကို သွားရမယ် ။ အဲဒီကမှ ကိန်းကို လေယာဉ်စီးမယ် နှစ်ရက် သုံးရက်လောက်တော့ ကြာလိမ့်မယ် ။တော်တော်တော့ ငြီးငွေ့စရာ ကောင်းမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် လော့ဒ်ဆီးဖဲယားက ငါနဲ့ ခုချက်ချင်းတွေ့ချင် နေတယ် ”

“ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါ သဘာဝကျပါတယ် ”

ဆာအဂ္ဂါ၏ ပါးလွှာပြီး တင်းမာသော နှုတ်ခမ်းအစုံ တွင် အပြုံးရိပ်သမ်းသွား၏။ သူ့မျက်လုံးများက နူးညံ့စွာ အရောင် တောက်လာကြသည်။

“ အခု ငါ လက်ခံရမယ့် ရာထူးဟာ သိပ်အရေးကြီး တယ်ဆိုတာ မင်းလည်း သိပြီးသားပါ မေရီ၊ ဒီရာထူးမှာ အောင်အောင်မြင်မြင် စွမ်းဆောင်နိုင်ရင် ငါ့ရဲ့ အနာဂတ်ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး အောင်လံထူသွားရမှာပဲ ”

“ ဦး အောင်မြင်မယ်ဆိုတာ ကျွန်မလည်း ကျိန်းသေ ပေါက် ယုံကြည်ပါတယ်လေ ”

“ ဒီရာထူးက အလုပ်တွေ အများကြီးလုပ်ရမယ်။ တာဝန်
တွေ အများကြီးယူရမယ်။ ဒါပေမယ့် ငါ မကြောက်ပါဘူး။
ငါက ဒီလိုအလုပ်မျိုးမှ လုပ်ချင်တာ ။ ဘင်္ဂလားပြည်နယ်
ဘုရင်ခံဟာ ပြည်နယ်တစ်ခုလုံးမှာ အကြီးဆုံးပဲ ၊ ဘုရင်ပဲ။
နန်းတော်တမျှ ကြီးကျယ်ခန်းနားတဲ့ စံအိမ်တော်ကြီးမှာ နေရ
မယ်။ နိုင်ငံတော်ဧည့်ခံပွဲတွေ အမျိုးစုံနဲ့ ဧည့်ခံရမယ်”

သူ့စကားက ဘာကိုဦးတည်ကြောင်း မေရီ ချက်ချင်း
သဘောပေါက်လိုက်သည်။ သို့သော် သူက ဘာမှ ထင်မြင်
ချက်မပေးဘဲပြုံး၍သာ နားထောင်နေသည်။ တကယ်တော့
ဆာအဂ္ဂါ၏ စကားကြောင့်မေရီ၏ အတွင်းစိတ်ထဲ၌ လှုပ်ရှား
နေမိ၏။

ဆာအဂ္ဂါက ဆက်ပြောသည်။

“ တကယ်တော့ ဒီလိုရာထူးမျိုးကို လက်ခံမယ့် လူ
တစ်ယောက်အတွက် အိမ်ထောင်ရှင်မတစ်ယောက် လိုကို
လိုအပ်တယ်။ လူပျိုလူလွတ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီရာထူးကို
တာဝန်ကျကျ ထမ်းဆောင်နိုင်ဖို့ဆိုတာ လုံးဝမလွယ်ဘူး ’

“ ဦးရဲ့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ အဆင့်အတန်းကို မျှဝေ
ခံစားနိုင်မယ့် အရည်အချင်းပြည့်အမျိုးသမီးတွေ တစ်ပုံကြီး
ရှိမှာ သေချာပါတယ်”

ဤစကားကို မေရီက ဟန်ဆောင်မှု မရှိဘဲ တကယ်
ရိုးသားစွာပင် ပြောလိုက်၏။

“ ငါ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်တိတိ နေခဲ့ပေ
မယ့် မင်းက ဒီလိုဘဲ ပြောလိမ့်မယ်ဆိုတာ မသိဘဲ မနေခဲ့ပါ
ဘူး မေရီ ၊ ဒါပေမယ့် ငါ့အနေနဲ့ ကံဆိုးတာ တစ်ခုကတော့

မိန်းမတွေ အများကြီးရှိပေမယ့် ငါ နှစ်သက်မြတ်နိုးတဲ့လူက တစ်လောကလုံးမှာ တစ်ယောက်တည်းဘဲ ရှိနေတယ်လေ”

ဟော . . . . . မြားဦးကတော့ တည့်တည့်ကြီး လာနေပြီ။

မေရီက ဘာပြန်ပြောရပါမည်နည်း။

လက်ခံ လိုက် ရမှာလား ၊ ငြင်းပယ် လိုက် ရ မှာလား။

ဘုရား. . . . . ဘုရား. . . . . လောကမှာ ဆုံးဖြတ်ရ အခက်ဆုံးဆိုတာ ဒီလို ကိစ္စမျိုးကို ပြောတာပဲ ထင် ပါရဲ့။

ဆာအဂ္ဂါက မေရီအား မသိမသာစွေကြည့်ရင်း အကဲ ခက်နေသည်။ ပြီးတော့မှ သူက ဆက်ပြောပြန်သည်။

“ ငါဟာ မင်းကို ကုပ်ဝဲဆံပင် အုပ်အုပ်ကလေးနဲ့ ချာတိတ်မလေး အရွယ်ကတည်းက ချစ်နေခဲ့တယ်လို့ပြော ရင် မင်း လုံးဝမသိတဲ့အကြောင်းကို ငါက ပြောပြသလိုများ ဖြစ်နေမလား . . . ဟင် ”

အို သူ့စကားက ဘယ်လို ပါလိမ့် ။ ဘယ်လို ဖြေရမှာပါလိမ့် ။ ရယ်ပစ်လိုက်တာပဲ အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်ပါရဲ့ ။

သို့သော် မေရီက မရယ်ဘဲ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ အို. . . . ဦးကလဲ ၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေ လာပြော နေပြန်ပါပြီ”

“အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ ပြောနေတာမဟုတ်ပါဘူး မေရီ၊ နှလုံးသားမေတ္တာနဲ့ တကယ်ပြောနေတာပါ။ ငါ့ဘဝမှာ ငါ မြင်ဖူးတွေ့ဖူးတဲ့ မိန်းမချောတွေထဲမှာတော့ မင်းဟာ အလှ ဘုရင်မပါပဲ။ ချစ်မြတ်နိုးစရာ အကောင်ဆုံးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ငါ့အနေနဲ့မင်းရဲ့ မေတ္တာတုန့်ပြန်မှုကို မရနိုင်ဘူးဆိုတာတော့ ငါသိပါတယ်။ ငါကမင်းထက် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ် တောင်ကြီးနေတယ်။ မင်ဖေဖေနဲ့မှ အတူတူလောက် ရှိတဲ့ လူမင်းအပျိုပေါက်အရွယ်ရောက်လာတော့ ငါ့ကိုခေတ် နောက်ပြန်ဆွဲနေတဲ့ ပေါကြောင်ကြောင်အဘိုးကြီးလို့ ထင် ခဲ့တယ် မဟုတ်လား ”

“ အို. . . မထင်ပါဘူး ၊ ကျွန်မ အဲဒီလို ဘယ်တော့မှ မထင်ခဲ့ပါဘူး ”

မေရီက မုသားတစ်ဝက် အမှန်တစ်ဝက်ဖြင့် ပြန်ပြော လိုက်သည်။

“ အေးလေ၊ ဘယ်လိုပဲထင်ထင် မင်းအနေနဲ့တကယ် တမ်းအိမ်ထောင်ဖက် ရွေးတဲ့အခါကျတော့ မင်းနဲ့ရွယ်တူ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ရွေးမှာကတော့ သဘာဝကျပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ငါတစ်ခုတော့ စကားစပ်မိတုန်း ပြောပါ ရစေ။ မင်းအိမ်ထောင်ပြုတော့မယ်လို့ ငါ့ဆီကိုစာနဲ့လည်း ပြောခဲ့တယ်။ ပါးစပ်နဲ့လည်းပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက မင်းတို့အိမ်ထောင်ရေး သာယာချမ်းမြေ့ပါစေလို့ ငါတကယ့် စေတနာအပြည့်နဲ့ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း မင်းတို့ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေကြောင်း သိရတော့ ငါအကြီး အကျယ် စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ဒါကိုတော့ မင်း အလေးအနက် ယုံကြည်စေချင်ပါတယ် ”

“ ဒါကတော့ အဲဒီတုန်းက ကျွန်မတို့အိမ်ထောင်ပြုတာ အသက်အရွယ်ကလည်း ငယ်ကြသေးတာကိုး ”

“ အဲဒီအချိန်ကစပြီး အတိတ်ကိုပြန်ကြည့်လိုက်မယ် ဆိုရင်တံတားအောက်မှာ ရေတွေအများကြီးစီးဆင်းသွား ကြပါပြီမေရီ၊ ဒီတော့အဲဒီအချိန်တုန်းက မင်းနဲ့ငါအသက် အရွယ်ကွာခြားမှုကို မင်းက အလေးအနက် ထားခဲ့သလို အခုအချိန်မှာ အလေးအနက်ထားနေတုန်းပဲ ရှိသေး မလားလို့ ငါ တွေးမိတယ် ”

ဤမေးခွန်းက လွယ်မယောင်နှင့် ဖြေရခက်သော မေးခွန်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မဖြေဘဲနေလိုက်ပြီး သူ့စကား ကို သူ့ဆက်ပြောခြင်းကပင် ပိုကောင်းလိမ့်မည်ဟု မေရီက ယူဆမိ၏။

“ ငါဟာ ငါ့ကိုယ်ငါ ကျန်းမာသန်စွမ်းအောင် အမြဲတမ်း သတိထားပြီး ပြုပြင်နေထိုင်တယ်မေရီ၊ ကိုယ့်အသက်ကို လည်း ဘယ်တော့မှ မတွက်ဘူး။ ငါအသက်ကြီးနေပြီလို့ တစ်စက်ကလေးမှ မတွေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဆိုးဆုံးအချက် ကတော့ အသက်ကြီးလာပေမယ့် မင်းကအရွယ် လုံးဝ မကျ တဲ့အပြင် အရင်ကထက်တောင် ပိုလှလာတာပဲ ”

မေရီက ပြုံးမိသည်။

“ ဦးကိုကြည့်ရတာ နည်းနည်း စိတ်လှုပ်ရှားနေသလိုပဲ နော်၊ ဦးဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မဘယ်တုန်းကမှ မမျှော် လင့်ခဲ့ဘူး။ ဦးက အင်မတန် စိတ်ဓာတ် ကြံ့ခိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်မဟုတ်လား ”

“ မင်းက တော်တော်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ မိန်း ကလေးပဲ၊ ဒါပေမယ့် မင်းပြောတာမှန်ပါတယ်။ ငါစိတ်

လှုပ်ရှားနေမိတယ်။ ငါဟာ သံမဏိလူသားတစ်ယောက်
ဖြစ်ပေမယ့် လောလောဆယ်မှာမင်းလက်ခုပ်ထဲက ရေလို ဖြစ်
နေတယ်မေရီ ”

“ ဒါဆိုရင် ဦးက ကျွန်မကိုရည်းစားစကား ပြောနေ
တယ်လို့ ကျွန်မထင်ရင် မှန်မှာလားဟင် ”

“ သိပ်မှန်တာပေါ့ ၊ မင်း ထိတ်လန့်သွားသလား၊အံ့ဩ
သွားသလား ”

“ ကျွန်မဘယ်လိုမှ မဖြစ်မိပါဘူး ၊ ဦးကို ကျွန်မ ဘယ်
လောက်အထိ ခင်မင်လေးစားတယ်ဆိုတာ ဦးအသိပါ။
ကျွန်မတွေ့ဖူးတဲ့ လူတွေထဲမှာ ဦးဟာ အတော်ဆုံးပါပဲ။
ဦးက ကျွန်မကို လက်ထပ်ချင်တယ်လို့ပြောလာတော့ ကျွန်မ
အနေနဲ့ ဂုဏ်လည်းယူမိပါတယ်။ ဝမ်းလည်းသာမိပါတယ် ”

‘ ဒါဆိုရင်. . . ဒါဆိုရင်. . . မင်း. . . ငါ့ကို. ငါ့ကို. . .
လက်ထပ်နိုင်မှာလား ဟင်. . . . ’

မေရီ၏ နှလုံးသားထဲတွင် အမည်မဖော်တတ်သော
စိုးရိမ်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်သွားသည်။

တကယ်ဆိုသော် ဆာအဂ္ဂါအား ရုပ်ရည်ရူပကာအရ
ရော၊ ရာထူးဂုဏ်သိမ်အရရော လုံးဝငြင်းစရာ မရှိ။ ဘင်္ဂလား
ပြည်နယ်ဘုရင်ခံကတော်ဖြစ်ဖို့ ဆိုသည်ကလည်း ရတောင့်
ရခဲသော ဆုလာဘ်ကြီးတစ်ခု ။ မင်းသားတစ်ပါး ၏ ကြင်ယာ
တော်ကဲ့သို့ တထီးတနန်း ခမ်းခမ်းနားနား နေရမည့် ဘဝ။
လက်ညှိုးညွှန်ရာ ချောင်းဖြစ်အောင် ခိုင်းစေစရာ အိမ်တော်
စေတွေ၊ လက်ထောက်အမှုထမ်း အရာထမ်းတွေကလည်း
တစ်ပုံကြီး။

“ဒါနဲ့ ဦး ခရီးထွက်မှာ နှစ်ရက်သုံးရက်တော့ကြာ
မယ်နော် ”

မေရီက ဆာအဂ္ဂါ၏ မေးခွန်းကို တိုက်ရိုက်မဖြေဘဲ မေးခွန်းဖြင့်ပင် ပြန်၍ တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

“ ဟုတ်တယ်၊ သုံးရက်လောက်တော့ ကြာလိမ့်မယ်၊ လော့ဒ်ဆီးဖဲယား က လန်ဒန်ကို ပြန်သွားရဖို့ ရှိတယ်”

“ ဒါဆိုရင် ဦးပြန်လာတဲ့အခါမှ ကျွန်မအဖြေပေးပါရ စေလား ”

“ ရပါတယ်။ အခြေအနေအရ အလွန်ကောင်းတဲ့ အစီအစဉ်ပဲ ၊ မင်းအနေနဲ့ စဉ်းစားဖို့ အချိန်ရတာပေါ့ ၊ မင်းက တစ်ထိုင်တည်းနဲ့ ငြင်းလိုက်ချင်တဲ့စိတ်ရှိရင် စဉ်းစားဖို့ အချိန် ယူနေစရာ မလိုဘူးလို့ ထင်မိပါတယ်”

“ ဒါပေါ့ ၊ ဦးပြောတာမှန်ပါတယ်”

“ ဒါဖြင့် လောလောဆယ် ဒီလောက်နဲ့ပဲ ရပ်ထားလိုက် တာပေါ့ ဟုတ်လား။ ငါအခု ရထားအချိန်မီအောင် သွား မှာကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိပါတယ်”

မေရီက ဆာအဂ္ဂါအား သူ့ကားနားအထိ လမ်းလျှောက် ပြီးလိုက်ပို့သည်။

“ ဪ... ဒါနဲ့ ဦး ဒီည ပါတီပွဲ မတက်နိုင်တဲ့ အကြောင်း ထိပ်တင်မဖုရားဆီ အကြောင်းပြန်ပြီးပြီလား ”

မေရီနှင့်ဆာအဂ္ဂါတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို မင်းသမီး ကြီးဆန်ဖာဒီနန်ဒို က ယနေ့ည ညစားပွဲသို့ ဖိတ်ထားသည်။

“ အကြောင်းပြန်လိုက်ပြီးပါပြီ၊ ငါသူဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။ ဖလောရင့်မြို့ နှစ်ရက်သုံးရက်လောက် ထွက်သွားစရာ ရှိတယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်”

“ ဘာကိစ္စနဲ့ သွားမယ်ဆိုတာကော ပြောလိုက်သေး သလား”

ဆာအဂ္ဂါက နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ပြုံးလိုက်ပြီး. . .

“ ဒီအဘွားကြီးက မင်းသိတဲ့အတိုင်း သိပ်ပြီး နိုင်ထက် စီနင်းနိုင်တာ၊ သူက ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာမှ ကပ်ပြီး ခရီးထွက်ရ မလားဆိုပြီး ငါ့ကို ပစ်ဆူတော့တာပဲ။ ဒါနဲ့ငါက အမှန် အတိုင်းဖွင့်ပြောလိုက်ရတော့တာပေါ့ ”

“ အို ဒါပေမယ့်ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ သူက ဦး ကိုယ်စား တက်မယ့် လူတစ်ယောက်ယောက်တော့ ထပ်ရှာပါလိမ့်မယ်။ မပူပါနဲ့ ”

မေရီက ဘာရယ်လို့မဟုတ်ဘဲ အမှတ်တမဲ့ပင် ပြန် ပြောလိုက်သည်။

“ မင်းက ငါ့ကိုယ်စား စီရိုကို ခေါ်သွားရင် ကောင်းလိမ့် မယ်ထင်တယ် ”

ဟင့်အင်း. . . မခေါ်ဘူး၊ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်းပဲ သွားမယ်၊ စီရိုနဲ့နီနာတို့ကို သူတို့အပြင်ထွက်ချင်ထွက်ကြဖို့ ကျွန်မပြောလိုက်ပြီးပြီ ”

“ အချိန်မတော် ညကြီးမင်းကြီး တစ်ယောက်တည်း ကားမောင်းသွားတာ စိတ်မချဘူးမေရီ၊ လမ်းတွေက လူ သိပ်ပြတ်တယ်။ ဒါဆို ငါ့ကို ပေးထားတဲ့ ကတိကိုတော့ မပျက်မကွက် ထိန်းစေချင်တယ် ”

“ ဘာကတိလဲ၊ ဪ. . . ဟိုခြောက်လုံးပြူး သေနတ် ဆောင်သွားဖို့ကို ပြောတာလား၊ ပါတီပွဲကို သေနတ် ယူသွား ရတာ တော်တော်ကြောင်တဲ့အလုပ်ပဲ။ ပြီးတော့ တပ်စကင်နီ နယ်ကလမ်းတွေကလည်း အင်္ဂလန်ကလမ်းတွေလို လုံခြုံ စိတ်ချရပါတယ်ဦးရဲ့။ ဒါပေမယ့် ဦးက ကျွန်မ ခြောက်လုံး

ပြူး ယူသွားမှစိတ်ချမ်းသာမယ်ဆိုရင်တော့ စိတ်ချပါ။ ဒီည ကျွန်မယူသွားပါမယ်”

မေရီသည်တစ်ယောက်တည်း ကားမောင်းထွက်ခြင်း ကို နှစ်သက်ကြောင်း၊ တစ်နိုင်ငံ တစ်မြေခြားတွင် လူစိမ်းတွေ ကိုစိတ်မချရကြောင်း၊ သိထားသောကြောင့် ဆာအဂ္ဂါ က မေရီ အား ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက် ပေးထားခဲ့သည်။ ဖလောရင့် မြို့ထဲသို့ တစ်ယောက်တည်းသွားသည့်အခါတိုင်း ခြောက် လုံးပြူးကို ကိုယ်နှင့်မကွာဆောင်သွားပါမည် ဟူသောကတိ ကိုလည်းမေရီထံမှ အရတောင်းထားခဲ့သည်။

“ မတော်တဆ အန္တရာယ်ကြုံလာရင် မင်းကိုယ်မင်း ကာကွယ်နိုင်ဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါမှ ငါစိတ်အေးရမှာပဲ ”

စီရိုက ဆာအဂ္ဂါအတွက် ကားတံခါး ဖွင့်ပေးသည်။ ဆာအဂ္ဂါက အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ လိုင်ရာ ငါးဆယ်တန်တစ်ရွက် ထုတ်၍ စီရိုအားပေးလိုက်သည်။

“ ဒီမှာ ငါပြောမယ် စီရို၊ ငါလောလောဆယ် ခရီး ထွက်စရာရှိတယ်၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာမယ် ၊ ဒီနေ့ည ပါတီ ပွဲကို မင်း မမလေးကိုလိုက်မပို့နိုင်တော့ဘူး၊ အဲဒီတော့ သူကားနဲ့ထွက်သွားတဲ့အခါ ခြောက်လုံးပြူးကို ပေးလိုက်ဖို့ မမေ့နဲ့၊ သူက ခြောက်လုံးပြူးကို ယူဖြစ်အောင် ယူသွား ပါ့မယ်လို့ ငါ့ကို ကတိပေးထားပြီးပြီ”

“ ဟုတ်ကဲ့ စိတ်ချပါဆရာကြီး သူ့ကားထဲ ကျွန်တော် ဆက်ဆက်ထည့်ပေးလိုက်ပါမယ်”

မောင်ပေါ်ထွန်း

ကုန်းမြင့်စံအိမ်

(စာ ၁၅ - ၃၉)

- ၁။ စံအိမ်ကြီးသည်-
- (က) လန်ဒန်မြို့တွင်ရှိသည်။
  - (ခ) ကိန်းမြို့တွင်ရှိသည်။
  - (ဂ) မိလန်မြို့တွင်ရှိသည်။
  - (ဃ) ဖလောရင့်မြို့တွင်ရှိသည်။
  - (င) တပ်စကင်နီတွင်ရှိသည်။

- ၂။ စံအိမ်ကြီး၏ ပိုင်ရှင်မှာ-
- (က) မေရီ
  - (ခ) လီယိုနတ်
  - (ဂ) ဆာအဂ္ဂါဆွစ်
  - (ဃ) လော့ဒ်ဆီးဖဲယား
  - (င) ဆန်ဖာဒီနန်ဒို

- ၃။ မေရီ၏လက်ရှိအသက်မှာ-
- (က) ၁၂ နှစ်
  - (ခ) ၁၅ နှစ်
  - (ဂ) အပျိုဘော်ဝင်စ
  - (ဃ) အသက်၂၀
  - (င) အသက်၃၀

- ၄။ မေရီနှင့်ဆာအဂ္ဂါဆွစ်တို့အသက်ကွာသည်မှာ-
- (က) ၅ နှစ်
  - (ခ) ၁၀ နှစ်

- (ဂ) ၁၅ နှစ်
- (ဃ) ၂၄ နှစ်
- (င) ၂၅ နှစ်

၅။ ဖလောရင့်မြို့မှာ-

- (က) အေးချမ်းသည်။
- (ခ) အန္တရာယ်ထူပြောသည်။
- (ဂ) ပူလောင်သည်။
- (ဃ) လူသူထူထပ်သည်။
- (င) ပျင်းရိဖွယ်ကောင်းသည်။

၆။ မေရီ၏အိမ်ထောင်သက်မှာ-

- (က) ၂ နှစ်
- (ခ) ၄ နှစ်
- (ဂ) ၆ နှစ်
- (ဃ) ၈ နှစ်
- (င) ၁၀ နှစ်

၇။ မေရီ၏ဇာတိမှာ-

- (က) အိန္ဒိယနိုင်ငံ
- (ခ) အီတလီနိုင်ငံဖလောရင့်မြို့
- (ဂ) အမေရိကန်နိုင်ငံ
- (ဃ) အင်္ဂလန်နိုင်ငံ
- (င) အီတလီနိုင်ငံမီလန်မြို့

၈။ ဆာအဂ္ဂါဆွစ်၏ နောက်ထပ်လက်ခံသည့်ရာထူးမှာ -

- (က) အိုင်စီအက်စ်
- (ခ) အိန္ဒိယပဋိညာဉ်ခံဝန်ထမ်း
- (ဂ) ဘုရင်ခံ
- (ဃ) ပြည်နယ်ဘုရင်ခံ
- (င) ဘုရင်ခံချုပ်

၉။ မေရီ၏စိတ်အစဉ်မှာ-

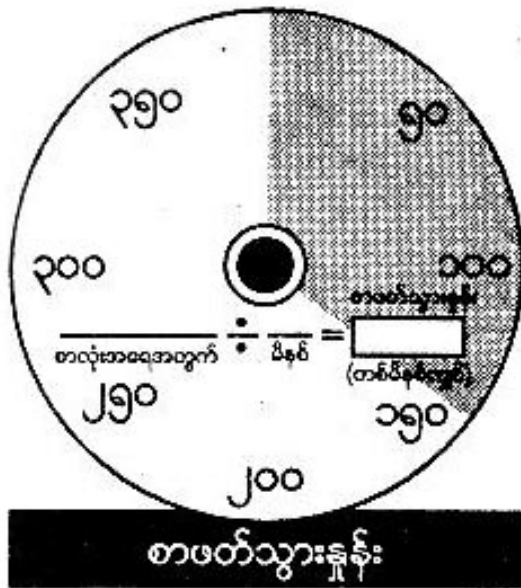
- (က) သွားလေသူခင်ပွန်းသည်ကို တမ်းတသည်။
- (ခ) သွားလေသူခင်ပွန်းသည်ကိုမုန်းတီးသည်။
- (ဂ) အိမ်ထောင်ရေးကို စိတ်ကုန်နေသည်။
- (ဃ) နောက်ထပ်အိမ်ထောင်ပြုလိုသည်။
- (င) ဆာအဂ္ဂါဆွစ်ကို ချစ်မြတ်နိုးနေသည်။

၁၀။ ဤဝတ္ထု၏ လေသံကိုဖော်ပြရလျှင်အကောင်းဆုံးမှာ-

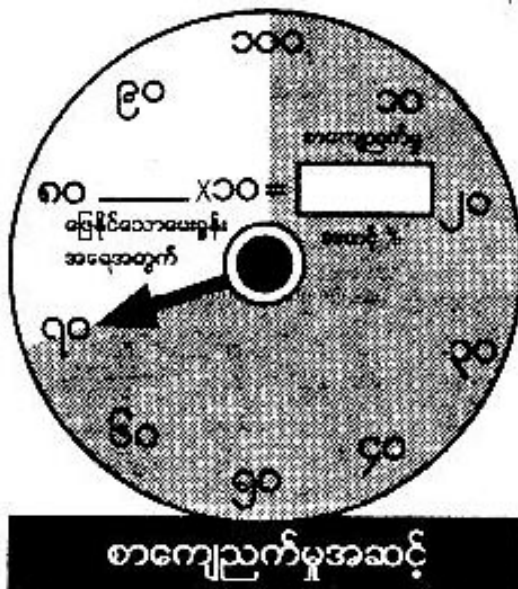
- (က) သတင်းစာဟန်ဆန်သည်။
- (ခ) ပေါက်ကွဲမှုဆန်သည်။
- (ဂ) အိမ်ထောင်ရေးဆန်သည်။
- (ဃ) လူမှုရေးဆန်သည်။
- (င) အချစ်ရေးဆန်သည်။

၁၅၀ ■ ဇင်သန့်

အောက်ပါပုံသေနည်းဖြင့် စာဖတ်အမြန်နှုန်းကို တွက်ထုတ်ပါ။ ပထမ စာတစ်ပုဒ်လုံး ဖတ်ရန်ကြာချိန်ကို မှတ်သားပါ။ ထိုနောက် စာတစ်ပုဒ်တွင် ပါသည့်စာလုံးများကို ရေတွက်ပါ။ စာလုံးရေကို ကြာချိန်နှင့် စားခြင်းဖြင့် တစ်မိနစ်လျှင် စာဖတ်နှုန်းကို ရပါမည်။ တစ်မိနစ်လျှင် စာလုံးရေ ၁၇၀ ခန့် ဖတ်နိုင်သင့်ပါသည်။

စာကျေညက်မှုနှုန်းကို အောက်ပါ ပုံသေနည်းဖြင့် တွက်ထုတ်ပါ။ မိမိ ဖြေဆိုနိုင်သည့် မေးခွန်းအရေအတွက်ကို ၁၀ ဖြင့် မြှောက်ပါ။ ယင်းမှာ ကျေညက်မှု ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်သည်။ မည်သည့်စာမဆို ကျေညက်မှုနှုန်းသည် ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းထက် မလျော့သင့်။ ထိုထက်လျော့ပါက အရေးကြီးသော အချက်အလက်များ ကျန်သွားနိုင်သည်။

ဝတ္ထုကိုစိတ်ကြိုက်ဖတ်ခြင်း

ဝတ္ထုကို ကိုယ်စိတ်ကြိုက်ဖတ်ရပြီဆိုလျှင် ဦးတည်ချက် ခြေရာခံရန် လိုက်မှတ်နေစရာလည်းမလို။ အချက်အလက်တွေ မှန်သမျှကိုလည်း လိုက်မှတ်နေရန်မလို။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီး ဖတ်နိုင်ပြီ။ မကောင်းလား။ဘတ်စကက်ဘောကို အသင်းထဲ ဝင်ကစားရသည်နှင့် တစ်ယောက်တည်း ဂိုးသွင်းလေ့ကျင့်ရသည်ကဲ့သို့ ကွာသည်။တစ်ယောက်တည်း ဂိုးသွင်းလေ့ကျင့်ခြင်းမှာ ဘာကိုမှ ငဲ့ကွက်နေစရာလည်းမလို။ဂိုးသွင်းမကောင်း၍လည်း မိမိအား အော်ငေါက်မည့်သူမရှိ။

ထိုသို့လွတ်လပ်ပြီဆိုကာ အစီအစဉ်မရှိဘဲ ဖတ်သည်မျိုး၊ ရုပ်မြင်သံကြားကိုဖွင့်ပြီး ဖတ်သည်မျိုးတော့ မလုပ်ပါနှင့်ဦး။ ထိုသို့ဖတ်လျှင်တော့ ယခင်ကအတိုင်း စာဖတ်ပြန်နှေးသွားကာ ဖတ်ပြီး ဘာမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။

ယခုလို လွတ်လပ်သည့်အခွင့်အရေးကိုသုံးကာ ကိုယ်စိတ်ဝင်စားသည့်အပိုင်းကို ရွေးဖတ်သည်မျိုးသာ လုပ်သင့်သည်။ ကိုယ်ကြိုက်သည်ကိုသာ ရွေးဖတ်ပါ။ စာကို စိတ်မပျံ့ တပါ ဖတ်မည်ဆိုလျှင်တော့ ဖတ်ပြီး အရေမရ အဖတ်မရ ဖြစ်မည်။ ဖတ်ပြီး ရေရေရာရာမသိ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

ကိုယ်စိတ်ပါသောစာအုပ် ဖြစ်မည်မဖြစ်မည်ကို မည်သို့သိမည်နည်း။ပထမတစ်ခန်းကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ။ စာအုပ်ဆိုင်အချို့တွင် ထိုင်စရာပေး ထားတတ်ကြသည်။ ထိုင်၍ စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုဆွဲပြီး ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ။ဆိုင်ရှင်၏ သဘောကောင်းမှုကို အသုံးချလိုက်ပါ။

စာရေးဆရာတို့သည် ပထမဆုံးအခန်းတွင် ဇာတ်အိမ်ကို ပျိုးတတ်သည်။ ဇာတ်ကောင်တွေကိုဖော်တတ်သည်။ ဝတ္ထုတစ်အုပ်လုံးတွင် ပါသွားမည့် သဘောတရားတစ်ခုကို အစပျိုးထားတတ်သည်။ ပထမ

အခန်းကမှ မ 'စွဲ' လျှင်တော့ ဝတ္ထုတစ်အုပ်လုံး ' စွဲ ' မည်မဟုတ် တော့။

အချို့ဝတ္ထုစာအုပ်များမှာ တော်တော်နှင့် ဇာတ်ရိုက်မြင့်မလာကြ။ ထိုစာအုပ်မျိုးတွင် ပထမဆုံးအခန်း၌ ခပ်အီအီ ရှိတတ်သည်။ အချို့ ဝတ္ထုများကျတော့ပထမအခန်းကောင်းသလောက် နောက်အခန်းများ သိပ်မကောင်းသည်မျိုးလည်း ရှိတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်မကြိုက် သည့်ဝတ္ထု၊ ကိုယ်နားမလည်သည့်ဝတ္ထု၊ ကိုယ်သဘောမပေါက် သည့်ဝတ္ထုတွေကို ပယ်ပစ်လိုက်ပါ။

ခွဲထုတ်၍ အနိုင်ယူပါ

ကာလပေါ်ဝတ္ထုအတော်များများတွင် အခန်းတစ်ခန်းတည်၌ပင် အပိုင်းတွေခွဲ၍ ရေးတတ်သည်။ ထိုအပိုင်းများတွင် စာရေးဆရာက ဇာတ်ခွင်ချပြီး၊ ဇာတ်ကောင်စရိုက်ဖော်ခြင်း၊ ဖွင့်ဆိုရှင်းပြခြင်း စသည် ဖြင့် လိုအပ်သလို ရေးသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအပိုင်းများတွင်ပထမဝါကျ တစ်ကြောင်းနှစ်ကြောင်းကိုဖတ် ကြည့်ရုံဖြင့် ထိုအပိုင်းတွင် ဇာတ်ခွင်ချမည်လား၊ ဇာတ်ကောင်စရိုက် ဖော်မည်လား၊ ဖွဲ့ဆိုရှင်းပြမည်လားဆိုသည်ကို သိနိုင်ပေသည်။ ထိုသုံးမျိုးအနက် တစ်မျိုးမျိုးကိုသာ ကြိုက်သည်ဆိုလျှင် ကျန်အပိုင်း များကို ကျော်၍ ဖတ်သွားနိုင်သည်။ ထိုအခါ စာအုပ်တစ်အုပ်လုံးကို မဖတ်မိလိုက်သော်လည်း ဇာတ်လမ်းကိုသိလျှင် ပြီးရောမဟုတ်လား။

ဝတ္ထုဖတ်ခြင်းသည် ထမင်းစားသလို အတိုအမြုပ်ကလေးနှင့် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာပါမှ စား၍ ရသည်မျိုးမဟုတ်ပါ။ မှုခင်းသည်းဖို့ ဝတ္ထု တစ်အုပ်ကို နောက်ဆုံးအခန်းကို မဖတ်ချင်၍ ထားခဲ့ချင်လည်းရသည် ပဲ။ စာပေရဲသားက လိုက်ဖမ်းသည်ဟုမရှိပါ။ ဝတ္ထုဖတ်ရာတွင် ကန့်

သတ် တားမြစ်ချက်ဟူ၍ မရှိပါ။ ဖတ်ချင်ရာဖတ်၊ ကျော်ချင်ရာကျော်
သွားနိုင်သည်။

လေ့ကျင့်ခန်း

အောက်တွင် စာပိုဒ်များကိုဖတ်၍ ထိုစာပိုဒ်များဖြင့် စထားသည့်
သက်ဆိုင်ရာ အခန်းခွဲများတွင် ဇာတ်ကွက်ပျိုးမည်လား၊ ဇာတ်ကောင်
သရုပ်ဖော်မည်လား၊ ဇာတ်ခွင်ချမည်လား စသည်တို့ကို ပြောနိုင်
ပါသလား ။ မိမိ၏ မှန်းဆချက်ကို စာပိုဒ်ဘေးတွင် ရေးကြည့်ပါ။

၁။ ပေါလ်သည် ချိန်ကိုက်ဗုံးမှ ချိန်မှတ် ဒိုင်ကွက်ကို လက်တံ
ရွှေ့လိုက်သည်။ ကုန်လှောင်ရုံထဲမှ လွတ်အောင်ထွက်ဖို့
အချိန်ရရုံလောက်သာရှိသည်။ အစောင့်တွေ အိပ်နေကြလျှင်၊
သူ့ခိုးဖမ်း အချက်ပေးကရိယာခလုတ်ကို ခလုတ်မတိုက်မီ
လျှင်တော့မိမိလွတ်နိုင်သည်။ သီသီကလေးလွတ်နိုင်သည်။

၂။ ကားလ်၏ဆံပင်များမှာမီးရောင်တောက်သော ရေအသွင်
တည်း။ လက်သည်းများကိုလည်း ဆန်းစလကွေးကလေး
သဏ္ဍာန် တိဖြတ်ထားသည်။ စန္ဒရားခလုတ်များပေါ်တွင်
လှုပ်ရှားနေကြသည့် သူ၏ လက်ချောင်းကလေးများမှာ
လင်းလက်သော အေဂျီယံပင်လယ်ထဲတွင် ခုန်ပေါက်နေ
သည့် လင်းပိုင်များပမာတည်း။

၃။ ယခင်ကတော့ သူ့အစ်ကိုက ကျပ်တည်းသည့်ကြားက
သူ့ကိုကူညီခဲ့သည်။ ယင်းမတိုင်မီက သူ့အဖေ။ ကလေး
ဘဝတုန်းကတော့သူ့အမေ။ ဂျော်နီကို လူတွေ ဂရုစိုက်
ကြပါသည်။ သို့သော် သူ့ကို မြင်ဖူးသူလည်းမရှိသူ့အမည်

ကိုသိသူပင်မရှိသော ယခုလို သူများမြို့ရွာတွင် သူက တခြားလူတွေကို ပြန်၍ အကူအညီပေးနေရသည်။တစ် မနက် ကားကို အတင်းမောင်းထွက်လာစဉ် နှင်းတောထဲ၌ နှစ်နေရာမှာ အားကိုးရာမဲ့သော သူ့အဖြစ်ကို သဘောပေါက် လာမိသည်။

၄။ ဂျွန်ကို နမ်းရလျှင် ကြည်နူးစရာကောင်းမည်ဟုမသိလ်ဒါ ထင်သည်။သို့သော်မဖြစ်နိုင်။သူက ဟောင်ဖွာဟောင်ဖွာ လျှောက်ပြောချင် ပြောမည့်ကောင်။ နောက်ပြီးနှုတ်ခမ်းနီ တွေ ပေသွားသည်ကို မိမိအစ်မ မြင်သွားရင်လဲမဖြစ်။ ထိုသို့အဖြစ်မျိုးတွေ အဖြစ်ခံမည့်အစားဘုရားပွဲမှ'ချား' တွေကို စီးပစ်လိုက်ချင်သည်။နိမ့်လိုက် မြင့်လိုက်သွားနေ သော ရိုလာကိုစတာကို စီးပစ်လိုက်ချင်သည်။ရေဘဲ၏ လက်ကြီးများဖြင့်အပတ်ခံလိုက်ချင်သည်။အမြင့်မှအလွတ် ခုန်ချသည်မျိုးလုပ်လိုက်ချင်သည်။

၅။ ဦးလေး ဝေါဗစ်တစ်ယောက် နယူးဝပ်လမ်းတွေထဲတွင် ဒယီးဒယိုင်နှင့်လျှောက်လာနေသည်။သူ၏ လေအိတ်ပြွေ ကို မှုတ်လာသဖြင့် အိပ်နေသူတွေလည်း အကုန်နိုးကုန် ကြပြီ။ သူက ဟိုယိုင်ဒီယိုင်နှင့် လျှောက်လာရင်း ပြွေကို အဆီအငေါ်မတည့်မှုတ်ရင်းထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက် တစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို မြင်လာမိ၏။လူတွေကပြတင်း ပေါက်များမှာ မယုံနိုင်သလို ထွက်ကြည့်နေကြရင်း သူပြွေ မှုတ်နေသည့်ဘက်ကို လက်ညှိုးတစ်ထိုးထိုး လုပ်နေကြ၏။ ဘာရယ်မှန်းမသိသဖြင့် မရေမရာ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်

တော့သားပိုက်ကောင်ကြီးငယ်မျိုးစုံ သူ့နောက်မှတပ်ချိ၍
လိုက်လာနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သားပိုက်ကောင်
များမှာ သူ့ပြောသံဖြင့် ကခုန်နေကြသည်။

၆။ ချားစ်မှာ စာကြည့်တိုက်ထဲတွင်စာအုပ်တွေကို တစ်အုပ်စီ
လျှောက်ကြည့်ရင်းစကော့တလန်ဘုရင်မ မေရီအကြောင်း
စာအုပ်ကို လိုက်ရှာနေသည်။ ထိုစာအုပ် မရှိလျှင်လည်း
ထိအကြောင်းစာအုပ်ကိုရှာမည်။ ဘယ်စာအုပ်ရရ။ စာအုပ်
စင်တွေနှင့် ယင်းတို့အပေါ်တွင် လူဖတ်နည်းသဖြင့် ဖုံ
အလိမ်းလိမ်းတက်နေသောသားရေဖုံးစာအုပ်တွေတင်ထား
ကာ တိတ်ဆိတ်နေသည်ကိုမြင်ရသည်မှာသူ စိတ်ချမ်းသာ
သည်။ သူ့အိမ်မှသူ့အခန်းထဲတွင်လည်းညဉ့်နက်ပြီဆိုလျှင်
စာကြည့်တိုက်လို သဘောထားသည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း
အသံမထွက်ဘဲ တိတ်တိတ်ကလေးနေသည်။ မိမိ အသံ
ထွက်လိုက်မိလျှင် မိမိကိုယ်ကို ဆင့်ငါးဆယ် ဒဏ်ရိုက်
သည်။

၇။ ဘရန်ဒါက ဒီလွန်အား ဇာတ်ဝင်ခန်းဝတ် ဖခင်ခန်းဝတ်စုံ
နှင့် ရိုက်ပစ်လိုက်သည်။ ဒီလွန် ရုတ်တရက် ကြောင်သွား
၏။ နောက်နှစ်ကဖို့ စာချုပ်အတွက်ဆွေးနွေးသည်မှာ
လည်း အဆင်ပြေဖွယ် မရှိ။ သို့သော် ယခုလို ဖခင်ခန်း
ဝတ်စုံနှင့်အရိုက်ခံလိုက်ခြင်းမှာအလုပ်ပြုတ်သည့်သဘော
ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း လူတိုင်းအသိ။ သို့သော်မိမိ၏ ဇာတ်
ဆရာနှင့် အမျိုးတော်ပါစေ၊ မိမိဇာတ်ပညာ မပြည့်ဝသော်
လည်း အလုပ်တစ်ခုတော့ ရပါစေဟု ဒီလွန် ဆုတောင်း
နေမိ၏။

၈။ ဆေတန်အား ဘားဆိုင်ထဲမှ ရိုကို ကို ဆွဲထုတ်လာသည်။
“ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အမှောင်မင်းသား အခုလို နည်းနည်းလေး ပိုမူးသွားတာမျိုး တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးဘူးလား ”

ဆေတန်က အလေးလျှာလေးကြီးနှင့် ပြောနေသည်။ သူသည် အမှိုက်ပုံးကိုခလုတ်တိုက်ပြီး အစိမ်းရောင်အော်ဒီ ကားကလေးနှင့် အမှိုက်သိမ်းကားအကြား လမ်းပေါ်တွင် ကားကားကြီး လဲကျနေသည်။

ရိုကိုကတော့ ယင်းကို ရယ်ရကောင်မှန်း မသိ။ သူက ဆေတန်ကို ကုတ်ကတစ်ဖက်၊ ခါးကတစ်ဖက် ဆွဲမကာ အမှိုက်သိမ်းကားပေါ်သို့ နောက်ဘက်မှ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ မိမိရည်းစားကို မည်သူမျှ ထိုးကြိတ်သည်မျိုး မရှိခဲ့။ အထူးသဖြင့် ဘားဆိုင်ထဲတွင် ပို၍ပင် မရှိသေး။ ဘီလူး သရဲကြီးပင် ဖြစ်လင့်ကစား မရ။

“ နေပါဦးကွ ၊ ငါ့တို့ အပေးအယူတစ်ခု လုပ်ကြ ရအောင် ”

ဆေတန်က ပြောနေသည်။

ရိုကိုက အမှိုက်ကား၏တံခါး ဘေးခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ မင်းတုပ်ချလိုက်သည်။ ဆေတန် သတိရလိုက်သည်အချိန်တွင် အတော်နောက်ကျ သွားလေပြီ။ လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်ဟု မထင်ရသော ရိုကိုသည် မြေအောက် ရာဇာကို အပြတ်ရှင်းလိုက်လေပြီတည်း။

၉။ ဗစ်ကီသည် ကာရိုးကို မုန်းရုံသာမက အထင်လည်း သေးမိသည်။ ကာရိုး ဘာလုပ်လုပ် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ချည်း။

လူတွေကလည်း သူမ လုပ်သမျှ သဘောကျကြသည်။
ပွဲတိုင်းမှာလည်း သူမ သရုပ်ဆောင်မှုက ပွဲသိမ်းအောင်မြင်
သည်ချည်း။ ဗစ်ကီ လုပ်သမျှကတော့ သူမကို လိုက်တု
နေသလို ချည်း ဖြစ်နေသည်။ ပညာကလည်း အဆင့်မမီ
သလို ဖြစ်နေသည်။ မိမိအကြောင်း ပြလိုက်ဦးမည်။ စာ
စောင်တွေအား သူမ၏ လျှို့ဝှက်ပညာတွေ ထုတ်ပြောနေ
သည်ဟု အိမ်မက်ထဲတွင်ပင် မက်နေ၏။မိမိ လုပ်ပြီဆိုလျှင်
တော့ ကာရိုး တစ်ယောက် မိမိအား မထီလေးစား လုပ်ရဲ
တော့မည် မဟုတ်။

၁၀။ နေရောင်က အလင်းမိုးရွာသကဲ့သို့ ကြေးနီအမိုးပေါ်သို့
ကျနေရာ ရွှေရောင်တောက်ပြီး အလင်းက စူးရှနေ၏။
မျက်လုံးကျိန်းသဖြင့် ကြည့်ပင်မကြည့်နိုင်။ သို့သော် ထို
အမိုးဘေးမှ အရာအားလုံးကမူ မှန်မိုင်းနေကြ၏။ကဲလား
အမိုးမှာ အက်နေပြီး လက်ရန်းတွေမှာလည်း ပိုးကိုက်
ထားသည့်ပမာ ဆွေးနေလေပြီ။ တစ်ချိန်က မြက်ခင်းဟု
သတ်မှတ်ခဲ့သောအညိုရောင်ဖုန်ထူမြေကွက်ကလေးတစ်ခု
မှဖုန်လုံးကလေးတစ်ခု လွင့်လာပြီးလှေကားရင်းမှတစ်ဆင့်
လေတိုက်တိုင်း ယမ်းခါနေသော တံခါးချပ်၏အောက်ရှိ
အက်ကြောင်းဆီသို့ တက်သွားလေသည်။

ဝတ္ထုတို

ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ရသည်မှာ လုံးချင်းဝတ္ထုတစ်အုပ်ကို ဖတ်ရသည်ထက် အချိန်ကုန်သက်သာသည်ဟု ထင်လျှင် မှန်ပါသည်။ တိုလည်းတိုသည်မဟုတ်လား။ သို့ရာတွင် ပို၍ စဉ်းစားရသည်။ ဝတ္ထုတိုမှာ ရှုပ်ထွေး၊ သိပ်သည်းပြီး လုံးချင်းဝတ္ထုရှည်လောက်ပင် အင်အားရှိပါသည်။ ဝတ္ထုတိုမှာ လုံးချင်းဝတ္ထုရှည်ကို 'စစ်' ထုတ်ထားသည်ကဲ့သို့ ရှိသောကြောင့် သရုပ်သဏ္ဍာန်တွေက သူ့နေရာနှင့်သူ အရေးပါလှသည်။

အချို့လူတွေက ဝတ္ထုတိုကိုမကြိုက်။ ဝတ္ထုတိုဖတ်ရသည်မှာ အာသာမပြေ၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံမရှိ၊ ရှုပ်ထွေးလှသည်ဟု ထင်ကြသည်။ ချောကလက်မကြိုက်သူတွေပင် ရှိတတ်ကြသည်မဟုတ်လား။ သူတို့ မကြိုက်ခြင်းမှာ အရသာကြောင့် မဟုတ်လှ ။

ဝတ္ထုတိုနှင့်ပတ်သက်၍ အစွဲမထားဘဲမြင်ကြည့်ပါ။ ဝတ္ထုတိုတစ်ခုချင်းစီ၏ ကောင်းကွက်တွေကို ရှာကြည့်ပါ။ အချို့ဝတ္ထုတွေကို ကျန်ဝတ္ထုတွေထက်ပိုကြိုက်သည်မျိုး ရှိပါလိမ့်မည်။ ပြီးသွားတော့မှ ထို ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် စာအုပ်အပေါ် သုံးသပ်ပါ။ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ထဲမှာပထမတစ်ပုဒ်ဖတ်ကြည့်ပြီးမကြိုက်ရုံဖြင့် တစ်အုပ်လုံး မကောင်းဟု မဆိုပါနှင့်ဦး။ ဆက်ဖတ်ကြည့်ပါ။ ကိုင်း. . . အဟောအပြော တစ်ခန်းရပ်ပြီးလက်တွေ့ကြည့်ကြရအောင်။

စာဖတ်ပြေးလမ်း

အောက်ပါဝတ္ထုတိုကိုအပျော်ဖတ်သဘောထားကာ ဖတ်ကြည့်ပါ။ အချိန်ကို မမှတ်ပါနှင့်။ ဘောပင်မကိုက်ဘဲ ဖတ်ခြင်းဖြင့် မည်မျှမှတ်မိသည်ကို ကြည့်ပါ။ ပြီးတော့ မေးခွန်းများကို ဖြေပါ။ ပြီးတော့ ဘာဆက်လုပ်ရမည်ကို သိပြီးသား မဟုတ်လား။

‘ ကျုပ်ထက်မိုက်တဲ့လူတွေ ’

စားနေကျခွက်ကို သွားကြည့်တော့ အထဲမှာ ဘာမှ မရှိ။ မရှိမှန်းလည်း သိပါတယ်လေ။ ဒါပေမယ့် ရှိလိုရှိငြား လာကြည့်တာပါ။ ခါတိုင်းတော့ ဒီခွက်ထဲမှာ စားစရာ ရှိနေကျ။ ကျုပ်လည်း စားနေကျပဲ။ အခုတော့ ပြောင်တလင်း ခါနေပြီ။ ဒီတော့ ခွက်ကိုနမ်းကြည့်ပြီး အနံ့နဲ့ပဲ အာသာ ဖြေလိုက်ရတယ်။

ဆာလိုက်တာ. . . ။

ဘယ်အိမ်မှာများ စားကြွင်းစားကျန်ကလေး ရှိပါလိမ့်။ မြောက်ဘက်တစ်အိမ်ကျော်က အိမ်မှာတော့ ရှိနိုင်ကောင်း ပါရဲ့။ ကိုယ်သခင်အိမ်မို့ ရှိလိုရှိငြား ဝတ်ကျေတန်းကျေ စားစရာ လာရှာမိတာပါ။ တကယ်တော့ ကျုပ်သခင်က ကျုပ်ကိုပစ်ထားတာ ကြာခဲ့ပြီပဲ။ မြောက်ဘက်တစ်အိမ်ကျော် ကိုပဲသွားတာ ကောင်းပါတယ်လေ။

* * * * *

ဒီသခင်အိမ်ကို ကျုပ်ရောက်တာ ကျုပ်အသက် နှစ်နှစ် သားအရွယ်လောက်ကပါ။ ပထမ သခင်တစ်ယောက်အိမ် ကနေ ဒီသခင်က ကျုပ်ကို တောင်းယူခဲ့တာတဲ့။

ရောက်စကတော့ ဒီသခင်အိမ်မှာ ကျုပ် ဘယ်ပျော်မလဲ။ သူတို့က ကျုပ်ကို ထွက်ပြေးမှာစိုးလို့ သံကြိုးနဲ့ချည်ထား တယ်လေ။ နောက်ပြီး အစားတွေလည်း ကောင်းကောင်း ကျွေးတယ်။ သခင်မကြီး ဈေးကပြန်လာရင် ကျုပ်အတွက် သီးသန့် အမဲသား ဝယ်လာတယ်။ ပြီးတော့ ပြုတ်ပြီး ကျုပ်ကို ကျွေးတယ်။

ဒီလို အစားကောင်းအသောက်ကောင်းနဲ့ နေရတော့ ကျုပ်လဲ ပျော်လာတာပေါ့။ ပထမ သခင့်အိမ်မှာတုန်းက ဒီလောက်မှ ကောင်းကောင်းမစားခဲ့ရတာ။ ထမင်းကျန်၊ ဟင်း ကျန်လောက်နဲ့ပဲ ကျေနပ်ခဲ့ရတာ မဟုတ်လား။

တစ်လလောက်ကြာတော့ ကျုပ်ကို ညဘက်ကျရင် သံကြိုးဖြုတ်ပေးတယ်။ နေ့ဘက်ကျမှ သံကြိုးချည်ထားတယ်။

ကျုပ်ကလည်း အစားကောင်းကောင်း စားရတော့ အင်အားတွေ ပြည့်ဖြိုးလာတာပေါ့။ သခင်ရဲ့အရှိန်နဲ့ မာန် ကလည်းတက်သပေါ့။ သခင့်အိမ်နားကို ဘယ်လူစိမ်းမှ မကပ်စေရဘူး။ အောင်နက်ဟေ့ဆိုလျှင် လူတကာ ဖိန့်ဖိန့် တုန်ပဲ။

ကျုပ်တစ်ကိုယ်လုံးလည်း နက်မှောင်နေတော့ ကျုပ်ကို အောင်နက်လို့ခေါ်တာ သဘာဝကျပါတယ်လေ။ ဒီ သခင် အိမ်မှာ ကျုပ်မတိုင်ခင် အောင်နက်တစ်ကောင် ရှိဖူးသတဲ့။ ကျုပ်က အောင်နက်-၂ ပေါ့။အဲဒီ အောင်နက်လည်း သိပ် ကိုက်ဆိုင်ပဲ။ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ကိုတော့ မိမယ်မထင်ပါဘူး။

ကျုပ်က ခန္ဓာကိုယ်လည်းထွားကျိုင်းတယ်။ထွားကျိုင်း သလောက်လည်း သန်မာတယ်။အနီးပတ်ဝန်းကျင်က ခွေး မှန်သမျှ ကျုပ်ကို မော့ကြည့်ရဲတာမှ မဟုတ်တာ။ ကျုပ်ကို အာခံမယ်ထင်တာနဲ့ ကျုပ်လိုက်ကိုက်ပစ်လိုက်တာပဲ။ ကျုပ် ကို ဘယ်ခွေးမှလည်း ယှဉ်မကိုက်ရဲဘူး။ ကျုပ်က သတ်လုံး သတ်ထည်ကလည်း ကောင်းတယ်လေ။

နောက်ပြီး ကျုပ်သခင်ကလည်း ကျုပ်နဲ့ကိုက်နေတဲ့ ခွေးမှန်သမျှကို လိုက်ရိုက်ပစ်တာလား။ ဒါကြောင့် တခြား

ခွေးတွေက ကျုပ်ကို မကြောက်တာတောင် ကျုပ်သခင်ကို
ကြောက်လို့ ကျုပ်တို့အိမ်နားကို မကပ်ရဲကြဘူး။

နောက်ပိုင်း အနေကြာလာတော့ ကျုပ်သခင်က နေ့ရော
ညပါ သံကြိုးဖြည်ပေးထားတယ်။ အဲဒီတော့မှ ကျုပ်လည်း
လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေရတော့တယ်။ ဒါပေမယ့် သခင်
အိမ်က ကျုပ်မခွာပါဘူး။ ညဘက်သခင်အိမ်ကို စောင့်
ကြည့်တဲ့တာဝန်လည်း မလစ်ဟင်းစေရဘူး။ သူက ကျွေးမွေး
ထားတာမဟုတ်လား။ ကျေးဇူးရှိတယ်လေ။ကျုပ်တို့ ခွေးမျိုး
ဆိုတာ ကျေးဇူးသိတတ်တယ်။သစ္စာရှိတယ်။

* * * * *

သခင်အိမ်ဆိုတာကလည်း ခြံကြီးဝင်းကြီးနဲ့မဟုတ်ပါ
ဘူး ။ သာမန်ရပ်ကွက်ထဲက ပျဉ်ထောင်သွပ်မိုးအိမ် တစ်လုံး
ပါ။ ခြံစည်းရိုးရယ်လို့ မယ်မယ်ရရ မရှိဘူး။ တစ်အိမ်နဲ့
တစ်အိမ် မထိရုံတမယ် ခွာပြီးဆောက်ထားတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲက
အိမ်မျိုးပါပဲ။

ကျုပ်ဆိုတာကလည်း အိမ်မှာအလှမွေးဖို့ ဈေးကြီးကြီး
ပေးဝယ်ရတဲ့ အဖိုးတန်ခွေးမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ သာမန် အမွေး
တို့ အိမ်ခွေးတစ်ကောင်ပါ။ ဒါပေမယ့် အနေအစားကောင်း
လို့ အချိုးအစားကျပြီး သားသားနားနားနဲ့ ခွေးရည်သန်
ဖြစ်နေရတယ် ဆိုရမှာပေါ့။ ဒါလည်း သခင်ကျေးဇူးလို့ဆိုရ
မယ်။

နောက်ပြီး သခင်က ကျုပ်ကို ကျားရိုး သွေးတိုက်တယ်
လေ။ ကိုက်တတ်အောင် ဆိုလားပဲ။ ကျားရိုး သွေးမတိုက်
လည်း ခွေးဆိုတာ ကိုက်တတ်တာပါပဲ။ နောက်ခံ သခင်
အားကိုးရှိလို့ကတော့ ဘယ်ခွေးမဆို ကိုက်တတ်တာချည်းပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျားရိုးကြောင့်လား၊ အားကိုးကြောင့်
လားတော့ မသိဘူး၊ကျုပ်လည်း အတော်စွာလာတယ်။
လူစိမ်း မတွေ့လိုက်နှင့် တွေ့လိုက်တာနဲ့ ကိုက်ပစ်လိုက်တာပဲ။
ပထမပိုင်းဆို ဈေးသည်တွေတောင် ကျုပ်တို့အိမ်ရှေ့ဖြတ်
မလျှောက်ရဲဘူး။

တစ်ခါမှာ နို့အေးချောင်းသည်လေး တစ်ယောက်ကို
ကျုပ်ကိုက်လိုက်တာ အတော်ပေါက်သွားတယ်။ ကျုပ် သခင်
လည်း အတော်လေး လျော်ပေးလိုက်ရတယ်။ ခရီးသွားလူစိမ်း
တစ်ယောက်ကို ကိုက်မိတုန်းကလည်း အဲဒီလူကြီးနဲ့ ကျုပ်
သခင် အတော်စကားများခဲ့ရသေးတယ်။

နောက်ပိုင်းတော့ နေ့ဘက်မှာအိမ်ရှေ့ဖြတ်လျှောက်တဲ့
လူတွေကို ကျုပ်ကိုက်တာနဲ့သခင်က ကျုပ်ကို ရိုက်တယ်။
ဒီတော့ နေ့ဘက်ဆိုရင် မကိုက်ရဘူးဆိုတဲ့ စည်းကမ်းချက်
ကို ကျုပ်သဘောပေါက်သွားတယ်။ ညဘက်ဆိုရင်တော့
သဘောရှိပေါ့လေ။

လူတွေကိုသာ နေ့နဲ့ည ခွဲပြီးကိုက်ပေမယ့် ခွေးချင်းကျ
တော့ နေ့မရွှောင်၊ ညမရွှောင်ပဲ။ ဘယ်ခွေးမှ ဗိုလ်မထားဘူး။
နောက်ဆုံးကျတော့ ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ ကျုပ်က ဗိုလ်ဖြစ်လာ
တာပေါ့။

အလုံးတူ ဒေါက်တူ ခွေးဆိုရင် ကျုပ်လာတာ မြင်တာနဲ့
မသိမသာ တစ်ဖက်လှည့်ပြီး ထွက်သွားတော့တာပဲ။ကျုပ်ကို
ကြောက်တဲ့သဘောလည်းမကျအောင်၊ ကျုပ်နဲ့လည်း ထိပ်
တိုက်မတွေ့အောင်ပေါ့။ကျုပ်ကို ကြောက်တဲ့ဟန်ပြရင်လည်း
သူတို့ သိက္ခာကျမယ်။ ကျုပ်နဲ့ထိပ်တိုက်တွေ့ရင်လည်း
ကျုပ်ကိုမနိုင်လို့ သိက္ခာကျမယ်လေ။

ခပ်သေးသေး ၊ ခပ်ငယ်ငယ် ခွေးတွေကျတော့ ကျုပ်
ဘေးက ကပ်လိုက်လာပြီး ကျုပ်ရှေ့ကကျော်တက်လိုက်၊
ကျုပ် နောက်ဘက်ကို ကွေးပတ်ပြေးလိုက်၊ ကျုပ်လည်ပင်းကို
ပြေးလျက်လိုက် ၊ ကျုပ်ရှေ့နားမှာ ပက်လက်လှန်ပြီး ကျုပ်ကို
ကလူကြည်စယ်သလို လုပ်လိုက်နဲ့၊ မျက်နှာချိုသွေးနေကြတာ
လေ။ ခွေးတွေလည်း အင်အားကြီးသူကို မျက်နှာချိုသွေးပြီး
ကပ်ဖားရပ်ဖား လုပ်ရကောင်းမှန်း သိကြတယ်။

ကျုပ်ကလည်း စိတ်ရှည်တဲ့အခါတော့ ငြိမ်နေတယ်။
စိတ်မရှည်တဲ့အခါ မာန်ဖီလိုက်တယ်။ အဲဒီအခါကျတော့
သူတို့အမြီးကုပ်ပြီး နောက်ဆုတ်သွားကြပြန်ရော။ ဒါပေမယ့်
ခဏပါ ။ နောက်တော့ ပြန်ကပ်လာကြတာပါပဲ။

ဒီခွေးကလေးတွေက ကျုပ်ဘေးမှာ ပါလာရင်း ကျုပ်နဲ့
အလုံးတူ ဒေါက်တူ အခြားခွေးတစ်ကောင်ကို တွေ့တာနဲ့
သူတို့ကအလျင်ဟောင်ပြီး ထိုးလိုက်တော့တာပဲ။ ကျုပ်
အားကိုးနဲ့ပေါ့။ ဟိုခွေးက ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်လို့ မလောက်
လေးမလောက်စား ခွေးဆိုပြီး ပြန်ကိုက်မယ်လုပ်ရင် ကျုပ်က
အဲဒီခွေးကို ပြေးကိုက်ပစ်လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း အဲဒီ
ခွေးကလေးတွေ ကျယ်ရဲတာပေါ့။

တော်သလင်း ရာသီမှာဆိုလည်း ဒီလိုပဲ။ ခွေးမတွေ
ကျုပ်ကို မလွန်ဆန်ရဲဘူး။ ကျုပ်မှန်းထားတဲ့ ခွေးမဆိုလဲ
ဘယ်ခွေးမှ စေ့စေ့မကြည့်ရဲဘူး။

တစ်ခါမှာ ကျုပ်မှန်းထားတဲ့ ခွေးမကို ဘယ်ကခွေးမှန်း
မသိဘူး။လာပြီး ရိသဲ့သဲ့လုပ်တယ်။ ဒါကို တခြား ကျုပ်
တပည့်တပန်း ခွေးတွေက ဝိုင်းဟောင်တယ်။ အဲဒီ ခွေး

သူစိမ်းက အတော်လေး အလုံးအထည် ကောင်းတယ်။ ကျုပ် ထက်တောင် နည်းနည်းပို 'စား' ချင်သေးတယ်။

ခွေးဟောင်သံတွေကြားလို့ ကျုပ် ရောက်သွားတော့ အဲဒီခွေးက ကျုပ်ကို မာန်ဖီပြီး ရင်ဆိုင်တယ်။ ကျုပ်လည်း ပြေးခုန်ပြီး လည်ပင်းကို တအားခဲလိုက်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူကလည်း အပွဲပွဲ နွဲ့လာခဲ့ဖူးပုံရတယ်။ တစ်ချက်ရှောင်လိုက် တာ ကျုပ် သူ့ကိုကျော်ပြီး မြေပြင်ပေါ်ပြုတ်ကျသွားတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ တခြားခွေးတွေက သူ့ကို ဝိုင်းကိုက်ကြ တယ်။ သူက တခြားခွေးတွေကို ခပ်သာသာဘဲ တစ်ကောင် ချင်း ပြန်ကိုက်ပစ်လိုက်တာ အားချင်းမမျှတဲ့ ခွေးတွေ နောက်ကို ရှဲ့ကုန်ပါရော။

ဒီနေရာမှာ ကျုပ်အလှည့်ရောက်လာပြီလေ။ ဒီတစ်ခါ တော့ သူ့ကို အလွတ်မပေးဘဲ လည်ပင်းကို အရအမီ ဝင်ခဲ ပစ်လိုက်တယ်။ ကုတ်ကို ခဲမိသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက နောက်ကိုလှန်ချလိုက်လို့ ကျုပ် လန်ကျသွားတယ်။ သူ့ ကုတ်လည်း ကျုပ်ပါးစပ်ထဲက လွတ်သွားတယ်။ နောက် တစ်ကြိမ် ကျုပ်ပြန်ထပြီး သူ့လည်ပင်းကို လှမ်းခဲလိုက်တော့ သူက ကျုပ်ရဲ့လက်အရင်းကို လှမ်းခဲတယ်။ နှစ်ကောင်သား တော်တော်နဲ့ မလွတ်ဘူး။

ဒီလိုနဲ့ နှစ်ကောင်စလုံးဗွက်ထဲမှာ ရွံ့တွေ အလိမ်းလိမ်း နဲ့ အပြန်အလှန်ကိုက်နေကြတာ အတော်ကို ကြာသွားတယ်။ တခြားခွေးတွေကလည်း ဘေးကပဲ ဟောင်ရဲကြတယ်။ ဝင် မကိုက်ရဲကြဘူး။

လူခြေတိတ်လောက်ကနေ ကျုပ်တို့ကိုက်လိုက်ကြတာ

ဘုန်းကြီးကျောင်းက အုန်းမောင်းသံ ကြားတဲ့အထိပဲ။ နှစ်
ကောင်သား အတော်လည်း နာနေကြပြီ။ အတော်လည်း မော
နေပြီ။ အသံတောင် မထွက်နိုင်ကြတော့ဘူး။ အပြန်အလှန်
ရုန်းကန်ပြီး ကိုက်နေလို့ ထွက်လာတဲ့ ရေသံနဲ့ ရွံ့သံလောက်ပဲ
ကြားရတော့တယ်။

နောက်ဆုံးမှာ သူလည်း လည်ပင်းက ကျုပ်ရဲ့ ထုတ်
ချင်းခတ်အစွယ်ရာကြောင့် အတော်ကိုနာနေပြီ။ မောလွန်း
လို့ အင်အားလည်းခန်းနေပြီ။ ကျုပ်မှာလည်း လက်ပြင်မှာ
အသားတစ်ထွက်ပြီး သွေးချင်းချင်းရဲနေပြီ။ အားလည်း ပြတ်
နေပြီ။

ခဏကြာတော့မှ လူသံတွေကြားရပြီး ကျုပ်သခင်
ရောက်လာတယ်။ ကျုပ်သခင်လည်း သစ်သားချောင်း တစ်
ချောင်းနဲ့ ဟိုခွေးရဲ့ခါးရိုးကို တအားရိုက်ချလိုက်တာ ကျုပ်
လက်ပြင်ကို ကိုက်ထားတဲ့သူ့နှုတ်သီးပါ လွတ်သွားတယ်။
ကျုပ်လည်း သူ့ကို ကိုက်ထားရာက လွတ်ပေးလိုက်တယ်။
မောနေပြီလေ။

အဲဒီနောက်ပိုင်းတော့ ကျုပ်တို့ဘက်ကို ဘယ်ခွေးမှ
မလာရဲတော့ဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ အရှိန်ဩဇာလည်း ပိုပြီးတက်လာ
တယ်။ ကျုပ်ရဲ့အရှိန်အဝါဟာ ခွေးတွေကြားမှာရော၊ လူတွေ
ကြားမှာပါ ပိုပြီးကြီးလာတယ်။ အောင်နက်ဆိုတဲ့အသံ ကြား
တောင် မကြားရဲကြဘူး။

တော်သလင်းရာသီတစ်နေ့ ၊ ညဘက် ကျုပ်လျှောက်
လည်ပြီး ပြန်အလာ ကျုပ်သခင်ရဲ့ အိမ်နားရောက်တော့
အရိပ်လိုလို မြင်လိုက်ရတယ်။ ကျုပ်လည်း နှုတ်ခေါင်းနဲ့ အနံ့ခံ၊
နားကိုစွင့်ပြီး မျက်စိကို လျင်လျင်ထားကြည့်လိုက်တယ်။

လားလား၊ သူ့ခိုးတစ်ယောက်ပါလား။ သူ့ခိုးဟာ အိမ်ထဲကနေ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို ခိုးထုတ်ဖို့ လုပ်နေတာ ကိုး။ ထရံပေါက်ကနေ ကိုယ်တစ်ပိုင်း အပြင်ကို ရောက်နေ ပြီ။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကလည်း ထရံပေါက်နားအထိ သယ်ချထားပြီးသား ။

ကျုပ်လည်း အချိန်မဆိုင်းဘဲ သူ့ခိုးရဲပေါင်ကို တအား ပြေးခဲလိုက်တာပေါ့ ။ မိမိရရကို ခဲလိုက်မိတယ်။ သူ့ခိုးလည်း တစ်ချက်ညည်းပြီး သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အပြင်ရောက်အောင် ရုန်းထွက်လိုက်ရာက ကျုပ်ကို လက်ပြန်တွက်လိုက်တယ်။ ကျုပ်ရဲ့လက်ပြင်မှာ ပူကနဲ တစ်ချက်ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါ ကြောင့်ကျုပ်လည်းလန့်ပြီး သူ့ကိုကိုက်ထားရာက လွတ် လိုက်တယ်။ နာလိုက်တာလေ။

ကျုပ် နောက်ကို တစ်လှမ်းဆုတ်ပြီး တအားထိုးဟောင် ပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို နောက်တစ်ကြိမ်ပြေးကိုက်ဖို့ ရှေ့ကိုတိုးလိုက်တဲ့အချိန်မှာ သူ့ခိုးက ဓါးနဲ့ လှမ်းတွက်လိုက် ပြန်တယ်။ အရှောင်မြန်လို့ ပွဲချင်းပြီးဖြစ်မသွားပေမယ့် နားတစ်ဖက်ကိုတော့ ထိသွားတယ်။ ထိသွားတဲ့ ဒဏ်ရာ နှစ်ချက်စလုံး အတော်ကိုနာတယ်။

ခဏကြာတော့ သခင်တို့အိမ်သားတွေ နိုးလာပြီး မီး တွေဖွင့် ဆင်းလာကြတယ်။ အိမ်နီးပါးချင်းတွေလဲ နိုးလာ ကြတယ်။ ဒီတော့ သူ့ခိုးလည်း ကျုပ်ကိုက်ထားတဲ့ ဒဏ်ရာ ကို လက်နဲ့ဖိရင်း ပြေးပါလေရော။ သူ့နောက်ကို ကျုပ် ပြေး လိုက်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ဒဏ်ရာနဲ့ဆိုတော့ သိပ်မလိုက်နိုင်ခဲ့ဘူး။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပစ္စည်းတွေတော့ ပါမသွားဘူး။ ကျုပ်
အချိန်မီ ကယ်လိုက်နိုင်တယ်ပေါ့။ သခင်ကို ကျေးဇူးဆပ်ခဲ့
ရလို့ ဝမ်းလည်းသာမိတယ်။ ရလို့ကတော့ဒဏ်ရာတွေကလည်း
သခင်အတွက် ရတာပဲလေ။ကျေနပ်ပါတယ်။

ဒဏ်ရာတွေကို သခင်က ဆေးထည့်ပေးတယ်။
လက်ပြင်က ဒဏ်ရာကတော့ ကျက်သွားပါတယ်။ ဒါပေ
မယ့် နားကဒဏ်ရာကြောင့် နားတစ်ဖက်မကြားရတော့ဘူး။

* * * * *

ဒါတွေက ကျုပ်ငယ်ငယ်၊ သန်တုန်း မြန်တုန်း ၊ လွန်ခဲ့
တဲ့ လေးငါးရှစ်နှစ်က အဖြစ်အပျက်တွေပါ။ အခုတော့ ကျုပ်
လည်း အသက်ကြီးပြီလေ။ ကျုပ်အသက် ဆယ်နှစ်ကျော်၊
ဆယ့်နှစ်နှစ်ထဲ ရောက်နေပြီပဲ။

ကျုပ်တို့ ခွေးတွေရဲ့ သက်တမ်းဟာ ၁၄ နှစ်ပဲ ရှိတယ်
မဟုတ်လား။ ဆယ်နှစ်ကျော်ပြီဆိုရင်ပဲ ဇရာပိုင်း ရောက်နေ
ပြီပေါ့။

ဇရာထောင်းလာပြီဆိုရင်ပဲ အရင်ကလို သြဇာအာဏာ
တွေမရှိတော့ဘူး။ အင်အားတွေလည်း ခန်း ၊ အားမာန်တွေ
လည်း မရှိ၊ ဒီတော့ ဘယ်ခွေး ၊ ဘယ်လူကမှ ကျုပ်ကို အလေး
မထားတော့ဘူး။ အရင်က ကျုပ်ကို ပါးလျက် နားလျက်
လုပ်နေတဲ့ ခွေးကလေးတွေကတော့ အခု ကျုပ်ကို မထိမဲ့မြင်
ပြုလာကြပြီ။

ကျုပ်ကိုယ်ပေါ်က အနက်ရောင် အမွေးတွေကြားထဲမှာ
လည်း အဖြူရောင်အမွေးတွေ ကွက်ကြားပေါက်နေပြီလေ။
သွားတွေကလည်း ကျိုးကုန်ပြီ။ ရန်သူကို ကိုက်ဖို့အစွယ်တွေ

တောင် မကောင်းတော့ဘူး။ တစ်ချိန်က ပြည့်ဖြိုးတောင့်တင်း ခဲ့တဲ့ ကျုပ်ရဲ့ရင်အုပ်လည်း အရိုးပြိုင်းပြိုင်း ထနေပြီ။

အရင်က လမ်းပေါ်မှာ ကျုပ်အိပ်နေရင် ကျုပ်ကို မရဲ တရဲကြည့်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းကကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ ကွေ့ ရှောင်သွားကြတဲ့လူတွေ၊ အခု ကျုပ်ကို ဂရုတောင်မစိုက် ကြတော့ဘူး၊ ကွေ့ရှောင်ဖို့ဝေးလို့ ခွကျော်လိုကျော်၊ တက် နင်းလိုနင်းတောင် လုပ်ကြတယ်။

ကျုပ် ဝမ်းအနည်းဆုံးက ကျုပ်သခင်ကပါ ကျုပ်ကို ဥပေက္ခာပြုထားရက်လို့ပါ။ ကျုပ်အသက် ဆယ်နှစ်ကျော်လို့ ဇရာထောင်းရင်ပဲ ကျုပ်သခင်က ကျုပ်ကို အရင်လို ဂရုမစိုက် တော့ဘူး။ ကျုပ် စားနေကျစားခွက်ထဲ ကျုပ်စားဖို့ ထမင်း ကျန် ၊ ဟင်းကျန် ထည့်ပေးတာမျိုးလည်း မမှန်တော့ဘူး။ ဒီတော့ ကျုပ် ငယ်ငယ်က သခင်မကြီး အမဲသားဝယ်ပြီး ကျုပ်ကို ပြုတ်ကျွေးတာ ပြန်အမှတ်ရမိတယ်။ တမ်းတမိ တယ်။

သခင်အိမ်မှာစားရတာ မမှန်တော့လည်း အိမ်တကာ မှာ လိုက်ရှာစားရတာပေါ့။ အဲဒီလို လိုက်ရှာစားနေတုန်း ကျုပ်ရဲ့ စားခွက်ထဲ သခင်အိမ်သားတွေက ထမင်းကျန်၊ ဟင်း ကျန်တွေ လာထည့်ပေးတာမျိုး ရှိပါတယ်။ အဲဒီအချိန် မှာ ကျုပ်က မရှိတော့ တခြားခွေးတွေက ဝင်စားသွားတာ ပေါ့။ အရင်ကဆိုရင် ကျုပ်စားခွက်ကို ဒီလို ဘယ်လာနှိုက် စားရဲမလဲ။ ညက်ညက်ကျေသွားမှာပေါ့။ အခုတော့လည်း သူတို့ လုပ်ရဲကြပြီလေ။ ကျုပ်က အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်နေပြီကိုး။

သခင်အိမ်က မကျွေးလို့ လိုက်ရှာစားတော့လည်း

တခြားအိမ်တွေက သူတို့ခွေးမှ မဟုတ်တာ။ ဘယ်ကျွေးကြ
မလဲ။ တချို့အိမ်ကျတော့လဲ သူတို့အိမ်မှာ ကျွေးနေကျ
ခွေးတွေကရှိတယ်လေ။ သူတို့ စားလို့ကျန်မှ စားရမှာပေါ့။

သိပ်ငတ်လွန်းတဲ့အခါ ကျုပ်လည်း အကျင့်ပျက်လာ
တယ်။ အိမ်တွေပေါ်တက်ပြီး မီးဖိုချောင်ထဲမှာ အိမ်ရှင်တွေ
စားဖို့ သိမ်းထားတဲ့ စားသောက်စရာတွေပါ ခိုးစားတာပေါ့။
ဒီလိုနဲ့ အိမ်တစ်အိမ်မှာ ခိုးစားဖို့အတက် အိမ်ရှင်ရဲ့လေးခွစာ
မိလို့ မျက်လုံးတစ်ဖက်လည်း ကန်းခဲ့ရပြီ။

အခုဆို ကျုပ်သခင်အိမ်မှာ ခွေးကလေးတစ်ကောင်
ရောက်နေတယ်။ တစ်နှစ်သားသာသာဘဲ ရှိဦးမယ်။ အုန်းခွံ
ရောင် အမွေးရှည်မျိုးမို့ ဥပဓိရုပ် ကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမယ်။
သခင်က အဲဒီခွေးကို သိပ်ဂရုစိုက်တာ။ကျုပ် ရောက်စတုန်း
ကအတိုင်းပဲ။ သံကြိုးနဲ့ချည်ပြီးအိမ်ပေါ်မှာထားတယ်။

ဟိုတစ်နေ့ကတော့ ဖိနပ်ကိုက်လို့ဆိုပြီး အဲဒီခွေးကို
သခင်ရဲ့သားက ရိုက်နေတာတွေ့တယ်။ လူတွေလည်း အဲဒါ
မှ ကောင်းတယ်။ အပြင်ပန်း ဘယ်လောက်ချောချော အတွင်း
စရိုက်က ကောင်းချင်မှ ကောင်းတာ ။ ဒါကို လူတွေက ကျုပ်
တို့လောက်မှ သိရဲ့လားလို့ ကျုပ်တွေ့ကြည့်မိတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သခင် အရေးပေးခံနေရတဲ့ ဒီခွေးကတော့
နားရွက်တထောင်ထောင်၊ အမြီးတထောင်ထောင်နဲ့ပေါ့။
မာန်တက်နေလိုက်တာလေ။

* * * * *

ပြောင်နေတဲ့ စားခွက်ကိုနမ်းပြီး တစ်အိမ်ကျော်မှာအစာ
သွားရှာစားမယ်လို့ ထွက်အလာ အိမ်ပေါ်ကို ကျုပ် တစ်ချက်

မော့ကြည့်လိုက်တော့ခွေးအသစ်ကို ကျောပွတ်ပေးနေတဲ့ သခင်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ သခင်က ကျုပ်ကို တစ်ချက် ကြည့်ပြီး သူ့ခွေးဘက် ပြန်လှည့်သွားတယ်။ ပြီးတော့ ကျောကို ဆက်ပွတ်ပေးနေတယ်။

သူ့ခွေးကလည်း ကျုပ်ကိုမြင်တော့ လည်ပင်းကိုဆန့်ပြီး ရန်မူချင်တဲ့ဟန်မျိုးနဲ့ လှမ်းကြည့်တယ်လေ။

ဪ... မိုက်လိုက်တဲ့အကောင်။ ကျုပ်ကိုများ . . .

အရင်တုန်းကဆိုရင် ဒီချာတိတ်စိစိညက်ညက် ကျေ သွားလောက်ပြီ။ ခုတော့လဲ သူ့ကို အပြစ်မမြင်ချင် တော့ပါဘူး။ သူလည်း ကျုပ်လိုပဲ ခွေးကိုး ။ခွေးဆိုတော့ မိုက်မှာပေါ့ ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ထက် မိုက်တဲ့ လူတွေကိုသာ ကျုပ် နားမလည်နိုင်တာပါ။ ။

၁။ အောင်နက်ကို လက်ရှိသခင်က-

- (က) ကောက်ရသည်။
- (ခ) ဝယ်လာခဲ့သည်။
- (ဂ) ယခင်သခင်ထံမှတောင်းလာခဲ့သည်။
- (ဃ) ယခင်သခင်ထံမှ ဝယ်လာခဲ့သည်။
- (င) ယခင်သခင်ထံမှ ခိုးလာခဲ့သည်။

၂။ သခင်ဟောင်းလက်ထဲတွင် အောင်နက်မှာ -

- (က) ကောင်းကောင်းမွန်မွန် စားသောက်ရသည်။
- (ခ) မဝမလင် စားခဲ့သည်။
- (ဂ) ငတ်ခဲ့ရသည်။

- (ဃ) ပိုပိုလျှံလျှံ စားခဲ့ရသည်။
- (င) ပုံမှန်လောက်သာ စားခဲ့ရသည်။

၃။ “ဒါကို လူတွေ ကျုပ်တို့လောက်မှ သိရဲ့လားလို့ ကျုပ်တွေကြည့်မိတယ်” ဟူသောစကားမှာ မည်သည်အချက်ကို အကြောင်း ပြု၍ ပြောခဲ့သည်နည်း-

- (က) သခင်အပေါ် ခွေးများသစ္စာရှိမှု၊
- (ခ) သခင်အပေါ် ခွေးများ ကျေးဇူးသိတတ်မှု၊
- (ဂ) မိမိခွေး အိုမင်းသည့်အခါ သခင်တို့ ဥပေက္ခာပြုပုံ၊
- (ဃ) အသွင်သဏ္ဍာန်ဖြင့် အတွင်းသရုပ်ကို အကဲဖြတ်၍ မရမှု၊
- (င) အိုမင်းလာသည့်ခွေးတစ်ကောင်အပေါ် လူတွေ မထီမဲ့မြင်ပြုမှု၊

၄။ စာဖတ်သူအားစာရေးသူက ခံစားစေချင်သောရည်ရွယ်ချက်မှာ-

- (က) ခွေးတို့၏သဘာဝ
- (ခ) လူတို့၏စရိုက်
- (ဂ) လူနှင့်ခွေး ဆက်ဆံရေး
- (ဃ) သင်္ခါရသဘော
- (င) သစ္စာတရား

၅။ ဤဝတ္ထုကို ဖတ်ရသည့်အခါ စာဖတ်သူ ခံစားရသည်မှာ-

- (က) ဒေါသဖြစ်ရသည်။
- (ခ) သနားသည်။
- (ဂ) ပျော်ရွှင်ရသည်။

- (ဃ) တရားရသည်။
- (င) ကြောက်ရွံ့ရသည်။

၆။ အောင်နက်၏ အမျိုးအစားမှာ -

- (က) အုန်းခွံရောင်အမွေးရှည်မျိုးဖြစ်သည်။
- (ခ) အုန်းခွံရောင် အမွေးတိုမျိုးဖြစ်သည်။
- (ဂ) ဈေးကြီးပေးရသော ခွေးမျိုးဖြစ်သည်။
- (ဃ) အမွေးတို အိမ်ခွေးမျိုးဖြစ်သည်။
- (င) တောခွေးမျိုးဖြစ်သည်။

၇။ အောင်နက်ဟူသောအမည် ရခဲခြင်းမှာ-

- (က) တစ်ကိုယ်လုံး နက်မှောင်နေသောကြောင့်၊
- (ခ) ယခင်က အောင်နက်တစ်ကောင်ကိုအကြောင်းပြု၍၊
- (ဂ) ထိုအမည်ကို လူတွေကြောက်စေလို၍၊
- (ဃ) အခြားခွေးများ ကြောက်စေလို၍၊

၈။ ဤဝတ္ထုတွင် စာရေးဆရာက-

- (က) ခွေးတို့၏ဘဝကို ဖော်ကျူးထားသည်။
- (ခ) လူ့ဘဝကို ဖော်ကျူးထားသည်။
- (ဂ) လူ့ဘဝကို သရော်ထားသည်။
- (ဃ) လူနှင့်ခွေးတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို နှိုင်းယှဉ်ပြထားသည်။
- (င) ကျဉ်းမြောင်းသော လူတို့၏စိတ်ဓာတ်ကိုသရော်ထားသည်။

၉။ “ သတ်လုံးသတ်ထည် ” ဆိုသည်မှာ -

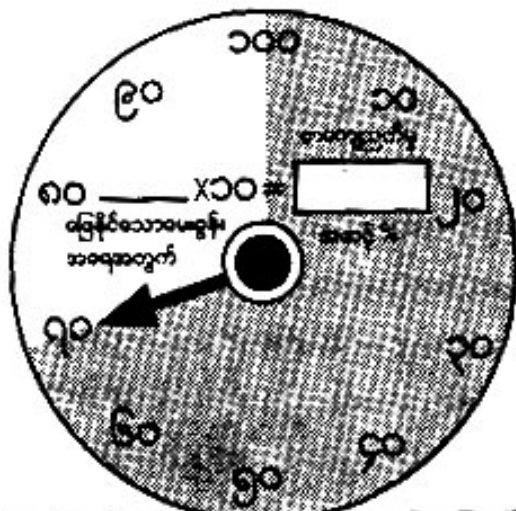
- (က) ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်

- (ခ) တိုက်ရေးခိုက်ရေး ကျွမ်းကျင်မှု
- (ဂ) ကိုယ်နေဟန်ထား
- (ဃ) အသွင်အပြင်
- (င) ရုပ်ရည်သားနားမှု

၁၀။ “ကျုပ်တို့ထက် မိုက်တဲ့လူတွေကိုသာ ကျုပ် နားမလည်နိုင်တာထက်”
ဟူသော အောင်နက်၏ မှတ်ချက်သည်-

- (က) အားမတန်၍ မာန်လျှော့သည့်သဘော၊
- (ခ) လူတွေကို အပြင်တင်လိုသည့်သဘော၊
- (ဂ) လူတွေကို စိတ်ဆိုးသည့်သဘော၊
- (ဃ) လူတွေကို သည်းခံခွင့်လွှတ်လိုသည့်သဘော၊
- (င) သံဝေဂရသည့် သဘော၊

စာကျည်မှုအဆင့်

စာကျည်မှုနှုန်းကို အောက်ပါ ပုံသေ နည်းဖြင့် တွက်ထုတ်ပါ။ မိမိ ခြေဆီနိုင် သည့် မေးခွန်းအရေအတွက်ကို ၁၀ ဖြင့် မြှောက်ပါ။ ယင်းမှာ ကျေညက်မှု ရာခိုင် နှုန်း ဖြစ်သည်။ မည်သည့်စာမဆို ကျေ ညက်မှုနှုန်းသည် ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းထက် မလျော့သင့်။ ထိုထက်လျော့ပါက အရေး ကြီးသော အချက်အလက်များ ကျန်သွား နိုင်သည်။